ISSN 1977-0723

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 166

Leidimas lietuvių kalba

Teisės aktai

56 tomas

2013 m. birželio 18 d.

Turinys

II *Įstatymo galios neturintys teisės aktai*

SPRENDIMAI

2013/283/ES:

★ **2012 m. liepos 25 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.23839 (C 44/2007) kurią Prancūzija skyrė įmonei „FagorBrandt“** *(pranešta dokumentu Nr. C(2012) 5043)* [1] 1

2013/284/ES:

★ **2012 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)), Italijos įgyvendinta atleidimo nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio schema, taikyta nekomercinių įstaigų konkretiems tikslams naudojamam nekilnojamajam turtui** *(pranešta dokumentu Nr. C(2012) 9461)* [1] 24

TARPTAUTINIAIS SUSITARIMAIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

★ **Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT EEK) taisyklė Nr. 53 „Suvienodinti L_3 kategorijos transporto priemonių patvirtinimo reikalavimai, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą“** 55

★ **Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT/EEK) taisyklė Nr. 74. Suvienodintos L_1 kategorijos transporto priemonių tvirtinimo, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą, nuostatos** 88

Kaina: 7 EUR

[1] Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2012 m. liepos 25 d.

dėl valstybės pagalbos SA.23839 (C 44/2007) kurią Prancūzija skyrė įmonei „FagorBrandt“

(pranešta dokumentu Nr. C(2012) 5043)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2013/283/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą ([1]),

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal minėtus straipsnius ([2]) ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2007 m. rugpjūčio 6 d. raštu Prancūzija pranešė Komisijai apie restruktūrizavimo pagalbą grupei „FagorBrandt“.

(2) 2007 m. spalio 10 d. raštu Komisija Prancūzijai pranešė apie savo sprendimą pradėti procedūrą dėl šios pagalbos, numatytą Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 2 dalyje;

(3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) buvo paskelbtas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ([3]). Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti su šia pagalba susijusias pastabas.

(4) Komisija gavo trijų suinteresuotųjų šalių – dviejų konkurentų ir pagalbos gavėjos – pastabas. Įmonė „Electrolux“ savo pastabas išdėstė 2007 m. gruodžio 14 d. rašte. Po 2008 m. vasario 20 d. įvykusio susitikimo su Komisijos tarnybomis ši įmonė 2008 m. vasario 26 d. ir kovo 12 d. raštuose pateikė papildomų pastabų. Vienas konkurentas, pageidavęs likti nežinomas, pateikė pastabas 2007 m. gruodžio 17 d. raštu ([4]). „FagorBrandt“ savo pastabas pateikė 2007 m. gruodžio 17 d. raštu. 2008 m. sausio 15 d. ir kovo 13 d. raštais Komisija perdavė šias pastabas Prancūzijai, sudarydama pastarajai galimybę jas pakomentuoti, ir gavo Prancūzijos komentarus, išdėstytus atitinkamai 2008 m. vasario 15 d. rašte ir dokumente, pateiktame 2008 m. kovo 18 d. įvykusio susitikimo metu (žr. 5 konstatuojamąją dalį).

([1]) Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai tapo atitinkamai Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 ir 108 straipsniais. Abiejų straipsnių nuostatos iš esmės sutampa su ankstesnių straipsnių nuostatomis. Nuorodos į SESV 107 ir 108 straipsnius šiame sprendime prireikus suprantamos kaip nuorodos į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius. SESV taip pat padaryta terminijos pakeitimų, pavyzdžiui, terminas „Bendrija“ pakeistas terminu „Sąjunga“, „bendroji rinka“ – „vidaus rinka“, o „Pirmosios instancijos teismas“ – „Bendruoju Teismu“. Šiame sprendime naudojama SESV terminija.

([2]) OL C 275, 2007 11 16, p. 18.

([3]) Žr. 2 išnašą.

([4]) Šis suinteresuotasis asmuo prašė mėnesiui pratęsti terminą, kad galėtų pateikti pastabas telefonu ir 2007 m. gruodžio 16 d. raštu; Komisija tam neprieštaravo.

(5) 2007 m. lapkričio 13 d. raštu Prancūzija pateikė Komisijai savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą. 2008 m. kovo 18 d. įvyko Komisijos tarnybų, Prancūzijos valdžios institucijų ir „FagorBrandt“ susitikimas. Po šio susitikimo Prancūzijos valdžios institucijos pateikė informaciją 2008 m. balandžio 24 d. ir gegužės 7 d. raštuose. Antrasis minėtų šalių susitikimas įvyko 2008 m. birželio 12 d. Po šio susitikimo Prancūzijos valdžios institucijos pateikė informaciją 2008 m. liepos 9 d. rašte. 2008 m. liepos 15 d. Komisija paprašė papildomos informacijos; Prancūzijos valdžios institucijos ją pateikė 2008 m. liepos 16 d.

(6) 2008 m. spalio 21 d. dėl „FagorBrandt“ restruktūrizavimui suteiktos 31 mln. EUR pagalbos Komisija priėmė teigiamą sprendimą su sąlygomis ([5]) (toliau – 2008 m. spalio 21 d. sprendimas).

(7) 2012 m. vasario 14 d. Teismas šį sprendimą panaikino ([6]) (toliau – 2012 m. vasario 14 d. Teismo sprendimas) dėl dviejų akivaizdžių vertinimo klaidų: pirma, buvo atsižvelgta į negaliojančią kompensuojamąją priemonę, ir antra, nebuvo ištirta ankstesnės Italijos valdžios institucijų suteiktos nesuderinamos pagalbos (toliau – Italijos suteikta pagalba), kuri tebėra neišieškota, ir pagalbos, kuriai pritarta, bendra įtaka konkurencijai.

(8) Todėl Komisija turi priimti naują galutinį sprendimą. Remiantis Teismo praktika ([7]), priimdama šį sprendimą Komisija gali remtis tik tuomet, t. y. 2008 m. spalio 21 d., savo turėta informacija (žr. 6.2.2. skirsnį „Tyrimo laikotarpis“).

2. APRAŠYMAS

(9) Aptariamoji pagalba yra restruktūrizavimo pagalba. Numatoma pagalbos suma – 31 mln. EUR. Šią dotaciją skiria Prancūzijos ekonomikos, finansų ir užimtumo ministerija. Pagalbos gavėja yra „“FagorBrandt“ S.A.“, turinti kelias pavaldžiąsias įmones, kurios vykdo gamybinę ir prekybinę veiklą.

(10) Prancūzijos valdžios institucijos nurodo, kad savo lėšomis ir be valstybės pagalbos „“FagorBrandt“ S.A.“ negalėtų susidoroti su jai kilusiais sunkumais. Prancūzijos teigimu, tiesiogine 31 mln. EUR dotacija bus galima padengti pusę restruktūrizavimo išlaidų ([8]).

(11) „FagorBrandt“ grupė (toliau – „FagorBrandt“) netiesiogiai priklauso bendrovei „Fagor Electrodomésticos S. Coop“ (toliau – „Fagor“), pagal Ispanijos įstatymus įsteigtam kooperatyvui. Šios kooperatinės bendrovės kapitalą pasiskirstę maždaug 3 500 narių (darbuotojų–dalininkų), kurių nė vienam negali priklausyti daugiau kaip 25 % kooperatyvo kapitalo.

(12) Pati „Fagor“ priklauso kooperatyvų grupei „Mondragón Corporación Cooperativa“ (toliau –MCC), kurios kiekvienas kooperatyvas išsaugo savo teisinį ir finansinį savarankiškumą. „Fagor“ priklauso MCC pramonės sektoriaus grupės namų ūkio skyriui.

(13) 2007 m. „FagorBrandt“ apyvarta siekė 903 milijonus EUR. Ji yra stambios namų ūkio įrangos gamintoja; ši įranga apima tris pagrindines prekių grupes: skalbimo (indaplovės, skalbyklės, drabužių džiovyklės ir skalbyklės-džiovyklės), šaldymo (šaldytuvai, šaldymo dėžės ir vertikalūs šaldikliai) ir valgio gaminimo (tradicinės orkaitės, mikrobangų krosnelės, viryklės, viryklių plokštės ir gartraukiai).

3. PRIEŽASTYS, DĖL KURIŲ PRADĖTA PROCEDŪRA

(14) Sprendime pradėti procedūrą Komisija pareiškė abejonių dėl penkių dalykų: dėl draudimo teikti restruktūrizavimo pagalbą naujai įsteigtoms įmonėms apėjimo rizikos; dėl įpareigojimo grąžinti nesuderinamą pagalbą apėjimo rizikos; dėl įmonės ilgalaikio gyvybingumo atkūrimo; dėl kompensuojamųjų priemonių nepakankamumo; dėl pagalbos apribojimo iki būtino mažiausio dydžio, pirmiausia dėl pagalbos gavėjos įnašo.

3.1. Draudimo teikti restruktūrizavimo pagalbą naujai įsteigtoms įmonėms apėjimo rizika

(15) „FagorBrandt“, įsteigta 2002 m. sausį, pagal *Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti* (toliau – restruktūrizavimo gairės) ([9]) 12 punktą buvo naujai įsteigta įmonė iki 2005 m. sausio, t. y. trejus metus nuo jos įsteigimo. Tai reiškia, kad tiek tuo metu, kai įmonė buvo atleista nuo mokesčių pagal Bendrojo mokesčių kodekso 44f straipsnį (toliau – pagalba pagal 44f straipsnį), tiek

([5]) OL L 160, 2009 9 23, p. 11.
([6]) 2012 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Electrolux AB ir Whirlpool Europe BV prieš Europos Komisiją* (bylos T-115/09 ir T-116/09, Rinkinyje dar nepaskelbtas).
([7]) Žr. 2008 m. liepos 9 d. Teismo sprendimą byloje *Alitalia prieš Komisiją* (T-301/01, Rink. p. II-01753).
([8]) Restruktūrizavimo planas aprašytas 11 ir tolesniuose sprendimo pradėti procedūrą punktuose.
([9]) OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

2003 m. gruodį, kai Komisija paskelbė šia pagalbą nesuderinama ir nurodė ją susigrąžinti ([10]), „FagorBrandt“ buvo naujai įsteigta įmonė. Taigi pagal restruktūrizavimo gairių 12 punktą jai nebuvo galima skirti restruktūrizavimo pagalbos. Tai, kad įmonei tapus nebe naujai įsteigta įmone, kuriai galima skirti restruktūrizavimo pagalbą, Prancūzija dar nebuvo išieškojusi pagalbos, paskelbtos nesuderinama 2003 m. gruodį, gali reikšti, kad buvo apeitas restruktūrizavimo gairių 12 dalyje nustatytas draudimas.

3.2. **Įpareigojimo susigrąžinti nesuderinamą pagalbą apėjimo rizika**

(16) Atkreipdama dėmesį į tai, kad pagalba, apie kurią pranešta, atrodė iš esmės skirta susigrąžinti pagalbai pagal 44f straipsnį, Komisija abejojo dėl to, ar šios pagalbos suteikimas nereiškia, kad apeinamas įpareigojimas susigrąžinti nesuderinamą pagalbą ir ar dėl to pastarosios pagalbos išieškojimas netampa beprasmis ir netenka veiksmingumo.

3.3. **Abejonės dėl įmonės ilgalaikio gyvybingumo atkūrimo**

(17) Kalbant apie įmonės ilgalaikio gyvybingumo atkūrimą, Komisija suabejojo dėl dviejų dalykų. Pirma, atkreipus dėmesį į tai, kad 2007 m. planuojama maždaug 20 % didesnė apyvarta, palyginti su praėjusiais metais, Komisijai kilo klausimas, kuo remiantis daroma tokia prognozė. Antra, Komisija pažymėjo, kad restruktūrizavimo plane nenurodoma, kaip „FagorBrandt“ rengiasi spręsti nesuderinamos pagalbos, kurią gavo jos pavaldžioji įmonė Italijoje, grąžinimo klausimą.

3.4. **Kompensuojamųjų priemonių nepakankamumas**

(18) Komisijai taip pat kilo abejonių, ar priimtina tai, kad neįgyvendinamos restruktūrizavimo plane nustatytas priemones papildančios kompensuojamosios priemonės. Komisija priminė, kad:

(i) Pagal restruktūrizavimo pagalbos gaires (38–41 punktai) pagalbos gavėjai, atitinkantys „didelės įmonės“ kriterijų, įpareigojami įgyvendinti kompensuojamąsias priemones.

(ii) Negavusi pagalbos „FagorBrandt“ pasitrauktų iš rinkos, be to, pagrindinės šios įmonės konkurentės yra Europos įmonės. Todėl „FagorBrandt“ pasitraukimas iš rinkos leistų jos konkurentėms Europoje labai padidinti savo produkciją ir pardavimą.

(iii) Atrodo, kad remiantis restruktūrizavimo pagalbos gairių 40 punktu jau įgyvendinamų priemonių negalima laikyti kompensuojamosiomis priemonėmis.

(iv) Galiausiai Komisija pabrėžė, kad gairėse, galiojusiose tuo metu, kai buvo nagrinėjami bendrovių „Bull“ ([11]) ir „Euromoteurs“ ([12]) atvejai, kuriuos nurodo Prancūzija, nebuvo nustatytas įpareigojimas įgyvendinti kompensuojamąsias priemones. Komisija pabrėžė ir kitus svarbius šių atvejų ir čia nagrinėjamo atvejo skirtumus.

3.5. **Abejonės dėl pagalbos gavėjos įnašo**

(19) Galiausiai Komisija pareiškė abejonių dėl to, ar laikytasi restruktūrizavimo pagalbos gairių 43–44 punktuose nustatytų sąlygų. Prancūzijos valdžios institucijos pagalbos pagal 44f straipsnį susigrąžinimo neįtraukė į restruktūrizavimo išlaidas, be to, šios institucijos nepaaiškino, iš kur atsirado kai kurios sumos, priskirtos prie „pačios pagalbos gavėjos išteklių“.

4. **SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS**

4.1. **Įmonės „Electrolux“ pastabos**

(20) „Electrolux“ pažymi, kad siekdama spręsti su pasauline konkurencija susijusias problemas ji ėmėsi įgyvendinti didelius ir labai daug kainuojančius restruktūrizavimo planus. Norėdama išlikti konkurencinga ji buvo priversta imtis drastiškų priemonių, pavyzdžiui, uždaryti aštuonias gamyklas Vakarų Europoje, kurių produkcijos gamybą daugiausia perėmė kitos Europoje veikiančios įmonės ir naujos gamyklos Lenkijoje bei Vengrijoje. Panašias restruktūrizavimo operacijas atliko dauguma stambios namų ūkio įrangos sektoriaus įmonių. Taigi „Electrolux“ skundžiasi dėl to, kad „FagorBrandt“ galėjo gauti dotaciją, padėjusią jai išvengti padėties, kurią likusi sektoriaus dalis turi suvaldyti panašios paramos negavusi. Todėl, pasak „Electrolux“, ši pagalba iškraipo konkurenciją kitų įmonių sąskaita.

4.2. **Antrojo konkurento pastabos**

(21) Pirma, šis konkurentas, pageidavęs likti nežinomas, mano, kad numatyta pagalba nepadės įmonei atkurti ilgalaikio gyvybingumo. Jis mano, kad siekiant užtikrinti įmonės išlikimą reikia atlikti esminį pramoninį reorganizavimą. Tačiau šis konkurentas mano, kad „FagorBrandt“ neturės pakankamai išteklių būtinoms investicijoms finansuoti. Pagalba taip pat nepadės šiai įmonei pasiekti

([10]) 2003 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimas dėl Prancūzijos įgyvendinamos pagalbos schemos, susijusios su sunkumus patiriančių įmonių perėmimu, OL L 108, 2004 4 16, p. 38.

([11]) 2004 m. gruodžio 63 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Prancūzija planuoja suteikti „Bull“ bendrovei, OL L 342, 2005 12 24, p. 81, 55–63 konstatuojamosios dalys.

([12]) 2006 m. balandžio 26 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Prancūzija numato teikti bendrovei „Euromoteurs“, OL L 307, 2006 11 7, p. 213, 30–31 ir 42 konstatuojamosios dalys.

dydžio, būtino norint pagerinti savo padėtį derantis su didžiaisiais platintojais, kurie teikia pirmenybę Europos Sąjungos rinkoje geriau įsitvirtinusiems tiekėjams.

(22) Antra, šis konkurentas mano, kad pagalba nėra apribota iki būtino mažiausio dydžio, nes „FagorBrandt“ gali gauti restruktūrizavimui reikiamą finansavimą iš savo akcininko ir kooperatyvo (t. y. MCC, į kurį įeina „Caja Laboral“ bankas), kuriam minėtas akcininkas priklauso.

(23) Trečia, šis konkurentas mano, kad pagalba gali paveikti konkurenciją ir valstybių narių tarpusavio prekybą. Viena vertus, dauguma šio sektoriaus įmonių gamina savo produkciją Europoje, taigi gali būti laikomos Europos įmonėmis. Konkuruojančios Azijos ir Turkijos įmonės gerai įsitvirtinusios tik kai kurių prekių rinkose. Kita vertus, Europos lygiu „FagorBrandt“ yra penkta pagal dydį šios produkcijos gamintoja ir užima tvirtą poziciją Prancūzijos, Ispanijos ir Lenkijos rinkose. Todėl šis konkurentas mano, kad nesant kompensuojamųjų priemonių Komisija negali pripažinti pagalbos suderinama.

(24) Ketvirta, dėl anksčiau Prancūzijos ir Italijos suteiktos neteisėtos pagalbos darytinos dvi išvados: „FagorBrandt“ nuolat susiduria su sunkumais, todėl kyla abejonių dėl jos gyvybingumo, be to, pagalba apie kurią pranešta, tikriausiai bus panaudota neteisėtai pagalbai grąžinti, taip apeinant įpareigojimą grąžinti tokią pagalbą.

4.3. **“FagorBrandt“ pastabos**

(25) “FagorBrandt“ pastabos panašios į Prancūzijos valdžios institucijų pastabas, kurios glaustai išdėstytos toliau.

5. **PRANCŪZIJOS KOMENTARAI**

5.1. **Prancūzijos komentarai dėl sprendimo pradėti procedūrą**

(26) Dėl galimo pagalbos naujai įsteigtoms įmonėms draudimo apėjimo Prancūzijos valdžios institucijos neginčija, kad pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 12 punktą „FagorBrandt“ trejus metus nuo jos įkūrimo turi būti laikoma naujai įsteigta įmone. Tačiau Prancūzijos valdžios institucijos pažymi, kad klausimą dėl galimos restruktūrizavimo pagalbos „FagorBrandt“ pradėta kelti tik 2006 m. atsižvelgiant į sunkumus, su kuriais įmonė susidūrė nuo 2004 m., ir į jos finansinės padėties blogėjimą nuo 2005 m., t. y. penktaisiais jos gyvavimo metais. Kitaip tariant, įmonė neturėjo pagrindo prašyti restruktūrizavimo pagalbos, kol jos padėtis netapo tokia, kad ši pagalba būtų pateisinama, t. y. 2006 m. Todėl klausimas dėl galimo „trejų metų taisyklės“ nesilaikymo nekeltinas.

(27) Dėl galimybės, kad suteikiant pagalbą, apie kurią pranešta, įpareigojimas susigrąžinti pagalbą tampa neveiksmingu Prancūzija primena, kad “FagorBrandt“ nėra sunkumus patirianti įmonė tik dėl to, kad turi grąžinti suteiktą pagalbą. Iš tikrųjų jos finansiniai sunkumai prasidėjo 2004 m. ir padėtis labai pablogėjo 2005–2006 m. Komisija sprendime pradėti procedūrą pripažino, kad įmonė yra sunkumus patirianti įmonė pagal restruktūrizavimo pagalbos gaires. Todėl Prancūzija daro išvadą, kad įmonei gali būti skirta restruktūrizavimo pagalba, jei įvykdytos ir kitos tokiai pagalbai gauti nustatytos sąlygos. Klausimas, ar įmonė išliktų 2007 arba 2008 m., jei neturėtų grąžinti pagalbos, nekeltinas, nes pagalbą grąžinti privaloma pagal Komisijos 2003 m. priimtą neigiamą sprendimą dėl pagalbos pagal 44f straipsnį. Taigi pagalbos skyrimas pateisinamas dėl finansinių sunkumų, susidariusių dėl įmonės jau patirtų restruktūrizavimo išlaidų, dar nebaigto restruktūrizavimo ir visų kitų išlaidų, į kurias turi atsižvelgti įmonė, įskaitant pagalbos grąžinimą.

(28) Dėl ilgalaikio gyvybingumo atkūrimo ir dviejų abejonių, išreikštų sprendime pradėti procedūrą, Prancūzijos valdžios institucijų nuomonė tokia. Dėl prognozės, kad 2007 m. apyvarta padidės 20 %, palyginti su 2006 finansiniais metais, ji iš esmės paaiškinama 2006 m. pradėtais “FagorBrandt“ veiklos masto pokyčiais. Dėl neatsižvelgimo į neteisėtos pagalbos (suteiktos bendrovei „Brandt Italia“ perimant „Ocean Spa“ namų ūkio įrangos gamybos veiklą), kurią gavo jos pavaldžioji bendrovė Italijoje, gražinimą Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad šis grąžinimas neturėtų paveikti įmonės gyvybingumo atsižvelgiant į tai, kad suma, kurią galiausiai privalo sumokėti „Brandt Italia“, nesiekia 200 000 mln. EUR, nes likusią dalį padengė minėtos veiklos pardavėjas.

(29) Dėl kompensuojamųjų priemonių nebuvimo Prancūzija primena, kad įmonė 2004 m. pardavė bendrovę „Brandt Components“ (gamyklą Nevere). Be to, bendrovė sumažino gamybos pajėgumą sustabdydama šaldymo dėžių ir atskirai pastatomų mikrobangų krosnelių gamybą. Prancūzijos valdžios institucijos taip pat primena, kad pagalba labai nedaug teiškraipė konkurenciją, todėl kompensuojamųjų priemonių būtinybė sumažėjo. Iš tikrųjų Europoje įmonei “FagorBrandt“ priklauso mažesnė nei [0–5] % (*) rinkos dalis; tai labai mažai, palyginti su pagrindiniais jos konkurentais. Be to, Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad įmonės išlikimas rinkoje leidžia išvengti oligopolinės situacijos. Vykstant oficialiai tyrimo procedūrai Prancūzijos valdžios institucijos pasiūlė įgyvendinti papildomas kompensuojamąsias priemones.

(*) Verslo paslaptis

(30) Dėl Komisijos abejonių, susijusių su pagalbos apribojimu iki būtino mažiausio dydžio ir su pačios pagalbos gavėjos įnašu, Prancūzijos valdžios institucijų nuomonė tokia. Dėl pagalbos grąžinimo neįtraukimo į restruktūrizavimo išlaidas jos pažymi, kad nesuderinamos pagalbos grąžinimo *a priori* negalima priskirti restruktūrizavimo išlaidoms. Dėl „pačios pagalbos gavėjos išteklių“, nurodytų pranešime apie pagalbą, Prancūzijos valdžios institucijos paaiškino, kad kalbama apie banko paskolas.

5.2. **Prancūzijos komentarai dėl suinteresuotųjų šalių pastabų**

(31) Dėl „Electrolux“ pastabų Prancūzija pažymi, kad restruktūrizavimo priemonės, kurių ėmėsi „Electrolux“ ir kiti konkurentai, buvo skirtos ne sunkiai ekonominei padėčiai ištaisyti, o sustiprinti savo padėtį stambios namų ūkio įrangos rinkoje. Todėl Prancūzija mano, kad “FagorBrandt“ padėtis nelygintina su jos konkurentų, kurie, be to, disponuoja daug didesniais finansiniais ištekliais, nes yra daug stambesni, padėtimi.

(32) Dėl įmonės, kuri pageidavo likti nežinoma, pastabų, susijusių su ilgalaikiu „FagorBrandt“ gyvybingumo atkūrimu, Prancūzijos valdžios institucijos pirmiausia pažymi, kad „FagorBrandt“ ėmėsi priemonių, skirtų iš pradžių sustabdyti nuostolius ir padidinti pelną, kad vėliau būtų galima pasiekti geresnę padėtį rinkoje, pirmiausia plėtojant […].

(33) Dėl tvirtinimo, kad pagalba nėra apribota iki būtino mažiausio dydžio, nes „FagorBrandt“ gali gauti finansavimą iš savo akcininkų, Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad MCC yra ne kontroliuojančioji bendrovė, o kooperatyvų grupė. Kiekvienas šios grupės kooperatyvas, įskaitant „Fagor“ ar „Caja Laboral“ banką, yra savarankiškas ir priklauso nuo savo paties darbuotojų-kooperatyvo narių, kurie yra jo savininkai, sprendimų. Todėl „FagorBrandt“ gali tikėtis tik „Fagor“ finansinės paramos, kurią riboja pastarosios dabartiniai pajėgumai. „FagorBrandt“ įsigijimas sumažino bendrovės „Fagor“ galimybes skirti lėšų ir šiandien ji gali teikti finansavimą tik iki tam tikros ribos.

(34) Atsakydamos į pastabas dėl galimų neigiamų padarinių konkurencijai Prancūzijos valdžios institucijos atskleidžia prieštaravimus, slypinčius suinteresuotojo asmens, pageidavusio likti nežinomu, teiginiuose. Viena vertus, pastarasis tvirtina, kad pagalba gali paveikti konkurencijos sąlygas Europos rinkoje. Kita vertus, jis teigia, kad „FagorBrandt“ yra per maža, palyginti su stambiosiomis įmonėmis, todėl kyla pavojus jos gyvybingumui. Be to, dėl kompensuojamųjų priemonių nebuvimo Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad jos jau įgyvendino tinkamas kompensuojamąsias priemones ir siūlo taikyti papildomas.

(35) Atsakydama į teiginius, susijusius su anksčiau Prancūzijos ir Italijos suteikta neteisėta pagalba, Prancūzija primena, kad ši pagalba buvo skirta įgyvendinti ne įmonės restruktūrizavimo programą, o sistemą, pagal kurią siekta teritorijoje išsaugoti darbo vietas. Be to, remdamasi 2007 m. gruodžio 17 d. „FagorBrandt“ Komisijai pateikta informacija, Prancūzija pabrėžia, kad nėra faktinio ryšio tarp suteiktos pagalbos sumos (apie 20 mln. EUR grynosios pagalbos atskaičius mokesčius) ir nesuderinamos pagalbos sumos (apie 27,3 mln. EUR, įskaitant palūkanas). Be to, restruktūrizavimo išlaidos vertinamos 62,5 mln. EUR, taigi yra daug didesnės už prašomos restruktūrizavimo pagalbos sumą. Galiausiai Prancūzijos valdžios institucijos primena pakeičiamą išlaidų pobūdį.

(36) Dėl įmonės „FagorBrandt“ Komisijai pateiktų komentarų Prancūzijos valdžios institucijos pažymi, kad jos sutinka su šiais patikslinimais, juo labiau, kad jie papildo jų pačių pastabas.

6. **PAGALBOS VERTINIMAS**

6.1. **Pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje**

(37) Komisija mano, kad priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. Ji teikiama kaip Prancūzijos vyriausybės dotacija, todėl finansuojama iš valstybės išteklių ir yra valstybės pagalba. Priemonė skirta tik „FagorBrandt“, todėl yra atrankinė. Dotacija „FagorBrandt“ suteikiamas pranašumas, nes jai skiriama papildomų išteklių, todėl įmonė gali tęsti savo veiklą. Taigi ši priemonė gali iškraipyti stambios namų ūkio įrangos gamintojų tarpusavio konkurenciją. Galiausiai, pagrindinė stambios namų ūkio įrangos rinkos savybė – plataus masto prekyba tarp valstybių narių. Todėl Komisija priėjo prie išvados, kad priemonė, apie kurią pranešta, yra valstybės pagalba. Prancūzija neprieštarauja tokiai išvadai.

6.2. **Teisinis vertinimo pagrindas**

6.2.1. *Pagalbos suderinamumo teisinis pagrindas*

(38) SESV 107 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo bendrosios nesuderinamumo taisyklės, nurodytos minėto straipsnio 1 dalyje. SESV 107 straipsnio 2 dalies leidžiančios nukrypti nuostatos šiuo atveju aiškiai netaikytinos.

(39) Dėl SESV 107 straipsnio 3 dalyje numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų Komisija pažymi, kad pagalbos tikslas nėra regioninis ir šio straipsnio b dalis aiškiai netaikytina, taigi galima taikyti tik c dalies leidžiančią nukrypti nuostatą. Šioje dalyje nustatyta, kad leidžiama valstybės pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui. Šiomis aplinkybėmis nustatyta, kad pagalba buvo suteikta siekiant atkurti ilgalaikį sunkumus patiriančios įmonės gyvybingumą. Restruktūrizavimo pagalbos gairėse Komisija išdėstė, kaip vertina tokios pagalbos suderinamumą. Taigi šios gairės ir yra teisinis vertinimo pagrindas. Komisija mano, kad šiuo atveju netaikytinos jokios kitos Bendrijos rekomendacijos. Prancūzija taip pat nenurodė jokios kitos SESV nustatytos

leidžiančios nukrypti nuostatos. Be to, nė viena suinteresuotoji šalis nekritikavo šio teisinio pagrindo pasirinkimo, apie kurį buvo paskelbta jau sprendime pradėti procedūrą.

6.2.2. *Tyrimo laikotarpis*

(40) Pagal Teisingumo Teismo praktiką ([13]), jei panaikinamas Komisijos sprendimas, naują tyrimą ji turi atlikti remdamasi tik ta informacija, kurią turėjo priimdama panaikintąjį sprendimą, šiuo atveju – 2008 m. spalio 21 d.

(41) Į vėlesnius nei 2008 m. spalio 21 d. įvykius atsižvelgti nereikia. Atliekant tyrimą neturi būti atsižvelgta nei į rinkos pokyčius ar tendencijas, nei į pagalbos gavėjo padėtį. Komisija taip pat neatsižvelgia į restruktūrizavimo plano įgyvendinimo laikotarpį po 2008 m. spalio mėn ([14]).

(42) Be to, Komisija neprivalo iš naujo nagrinėti bylos nei papildyti jos nauja technine ekspertize ([15]). Dokumento, kuriuo užbaigiama kelių etapų administracinė procedūra, panaikinimas nebūtinai reiškia visos procedūros panaikinimą. Jei, kaip šiuo atveju, nepaisant to, kad imtasi tyrimo veiksmų, leidžiančių atlikti išsamią pagalbos suderinamumo analizę, paaiškėja, kad Komisijos atlikta analizė neišsami ir dėl to sprendimas neteisėtas, minėto sprendimo pakeitimo procedūra iš naujo gali būti pradėta remiantis jau atliktu tyrimu ([16]).

(43) Be to, savo naują tyrimą Komisija turi pagrįsti tik informacija, kurią ji turėjo 2008 m. spalio mėn., t. y. informacija, dėl kurios Prancūzijos valdžios institucijos ir „FagorBrandt“ jau išreiškė savo poziciją, todėl su jomis konsultuotis iš naujo nereikia ([17]). Galiausiai suinteresuotųjų trečiųjų šalių teisė pateikti savo pastabas buvo užtikrinta paskelbus pranešimą Oficialiajame leidinyje ([18]) ir jokia Reglamento Nr. 659/1999 nuostata neįpareigoja minėtoms šalims suteikti dar kartą tokią galimybę, kai pirminis restruktūrizavimo planas pakeistas vykstant tyrimui ([19]).

([13]) 7 išnašoje minėtas sprendimas *Alitalia prieš Komisiją*.
([14]) Minėto sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 137 punktas.
([15]) Minėto sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 144 ir 159 punktai.
([16]) Šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 99–101 ir 142 punktus.
([17]) Minėto sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 174 punktas.
([18]) Žr. 2 išnašą.
([19]) Minėto sprendimo *Alitalia prieš Komisiją* 174 punktas.

(44) Taigi šis sprendimas pagrįstas 2008 m. spalio 21 d. turėta informacija.

6.3. **Įmonės teisė gauti restruktūrizavimo pagalbą**

(45) Kad gautų restruktūrizavimo pagalbą įmonė pirmiausia turi būti pripažinta sunkumus patiriančia įmone pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 2.1 skirsnį.

(46) Sprendimo pradėti procedūrą 24 punkte Komisija pažymėjo, kad įmonė panaši į sunkumus patiriančią įmonę pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 11 punktą. Sprendimo pradėti procedūrą 27 punkte Komisija taip pat nurodė, kad pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 13 punktą įmonės patiriami sunkumai tapo per dideli, kad jų įveikimą galėtų finansuoti Ispanijoje veikiantis jos akcininkas. Priešingai šiam preliminariam vertinimui konkurentas, pageidavęs likti nežinomas, mano, kad „FagorBrandt“, siekdama įveikti sunkumus, su kuriais susidūrė, gali gauti „Fagor“ ir MCC finansinę paramą. Todėl reikia nustatyti, ar sprendime pradėti procedūrą pateiktas vertinimas turi būti pakeistas. Komisija pažymi, kad šis konkurentas savo teiginį grindžia spaudoje pasirodžiusiu straipsniu ([20]), kuriame nurodoma, kad „Fagor“ gali lengvai gauti lėšų finansų rinkose. Tačiau Komisija pažymi, kad šis straipsnis paskelbtas 2005 m. balandį ir kad finansinė „Fagor“ padėtis vėliau labai pablogėjo. Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad finansinės „Fagor“ skolos (neįskaitant „FagorBrandt“ skolų finansavimo) 2005 m. triskart padidėjo, pirmiausia įsigijus „FagorBrandt“ akcijų ir atlikus dideles pramonės investicijas pačioje „Fagor“. Be to, 2006 m. „Fagor“ 26,9 mln. EUR padidino “FagorBrandt“ kapitalą. Dėl visų šių aplinkybių nepaprastai sumažėjo kooperatyvo skolinimosi galimybės, jo įsiskolinimo koeficientai smarkiai viršijo visuotinai pripažintas ribas.

(47) Be to, Prancūzijos valdžios institucijos paaiškino, kad vienintelis grupės „FagorBrandt“ akcininkas „Fagor“ yra pagal Ispanijos įstatymus įsteigtas darbuotojų–dalininkų kooperatyvas. Jos kapitalą pasiskirstę maždaug 3 500 narių, kurių nė vienam negali priklausyti daugiau kaip 25 % kooperatyvo kapitalo.

(48) Dėl šios teisinės formos „Fagor“ negali didinti kapitalo platindama akcijas tretiesiems investuotojams. Savo kapitalą kooperatyvas gali didinti tik kreipdamasis į savo narius, kurių finansinės galimybės apsiriboja asmeninėmis santaupomis. Vienintelė jos plėtros finansavimo galimybė – skolintis iš bankų arba išleisti obligacijas.

([20]) 2005 m. balandžio 14 d. laikraštis *La Tribune*.

(49) MCC yra kooperatyvų grupė, kuriai priklauso „Fagor“. Kiekvienas šios grupės kooperatyvas išlaiko savo teisinį ir finansinį savarankiškumą. Kitaip tariant, tarp „Fagor“ ir MCC nėra jokio kapitalo ryšio. Taigi MCC yra ne kontroliuojančioji bendrovė, o kooperatinis judėjimas. Kiekvienas šios grupės kooperatyvas, kaip antai „Fagor“ ar bankas „Caja Laboral“, yra savarankiškas ir priklauso nuo savo paties darbuotojų–kooperatyvo narių, kurie yra jo savininkai, sprendimų. Todėl MCC ir jo narių santykiai negali būti suvokiami kaip tradicinės kapitalo grupės ir jos narių santykiai.

(50) Taigi dėl savo teisinės formos MCC negalėjo surinkti lėšų kaip akcinė bendrovė ir negali būti laikoma patronuojančiąja bendrove pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 13 punktą. Todėl „FagorBrandt“ galėjo tikėtis tik jį patronuojančiosios bendrovės „Fagor“ paramos, priklausančios nuo jos finansinių galimybių.

(51) Todėl Komisija mano, kad nėra pagrindo peržiūrėti sprendime pradėti procedūrą pateiktą vertinimą dėl to, ar įmonė atitinka reikalavimus pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 11 ir 13 punktus.

(52) Nagrinėjant, ar įmonė atitinka reikalavimus pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 2.1 skirsnyje apibrėžtas sąlygas, sprendime pradėti procedūrą pareikšta abejonė dėl vieno dalyko, t. y. dėl galimo restruktūrizavimo pagalbos naujai įsteigtoms įmonėms draudimo apėjimo (žr. šio sprendimo 3 skirsnį „Priežastys, dėl kurių pradėta procedūra“).

(53) Komisija išnagrinėjo įmonės finansinę padėtį, kuri atsispindi toliau pateikiamoje 1 lentelėje. Iš jos aiškiai matyti, kad pirmuosius trejus savo gyvavimo metus įmonė, net jei būtų grąžinusi pagalbą pagal 44f straipsnį, neatitiko restruktūrizavimo pagalbos gairių 10 ir 11 punktuose nustatytų kriterijų, kad ją būtų galima laikyti sunkumus patiriančia įmone: dėl restruktūrizavimo pagalbos gairių 10 punkto atrodo, kad net jei nuo 2004 m. (t. y. po to, kai buvo priimtas galutinis neigiamas Komisijos sprendimas) įmonė būtų grąžinusi 22,5 mln. EUR pagalbą, 2004 m. ji dar nebūtų praradusi pusės savo nuosavo kapitalo; dėl restruktūrizavimo pagalbos gairių 11 punkto, net jei nuo 2004 m. įmonė būtų grąžinusi 22,5 mln. EUR pagalbą, nuostolingi jai būtų buvę tik vieni metai (2004-ieji), o to nepakanka, kad ji būtų pripažinta sunkumus patiriančia įmone pagal šį punktą. Todėl reikia konstatuoti, kad finansinė grupės „FagorBrandt“ padėtis pablogėjo nuo 2005 m., todėl ją neabejotinai galima laikyti sunkumus patiriančia įmone pagal restruktūrizavimo pagalbos gaires (t. y. įmone, kuri, „*institucijoms neįsikišus, artimiausiu arba vidutinės trukmės laikotarpiu beveik neabejotinai*“ būtų priversta „*nutraukti veiklą*“) nuo 2006 m. (atsižvelgiant į įpareigojimą grąžinti pagalbą pagal 44f straipsnį) ir neabejotinai 2007-aisiais.

1 lentelė

Milijonais EUR	2002 m.	2003 m.	2004 m.	2005 m.	2006 m.	2007 m.
Apyvarta	847,1	857,6	813,2	743,6	779,7	903,0
Bendrasis pelnas	205,2	215,1	207,0	180,6	171,6	190,4
Grynasis pelnas	15,5	13,8	(3,6)	(13,4)	(18,2)	(5,7)
Nuosavas kapitalas	69,8	83,4	79,8	70,6	79,4	73,6

(54) Komisija taip pat nustatė, kad per pirmąjį 2005 m. ketvirtį „Fagor“ grupė priėmė sprendimą nupirkti 90 % įmonės akcijų už [150–200] mln. EUR. Tai rodo, kad rinkoje nebuvo laikoma, jog įmonė yra sunkumus patirianti įmonė pagal restruktūrizavimo pagalbos gaires, t. y. įmonė, kuri, institucijoms neįsikišus, artimiausiu arba vidutinės trukmės laikotarpiu beveik neabejotinai būtų priversta nutraukti veiklą.

(55) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija mano, kad 2002 m. sausį įsteigtos įmonės pirmuosius trejus jos gyvavimo metus nebuvo galima laikyti sunkumus patiriančia įmone, net jeigu ji nedelsdama būtų grąžinusi pagalbą pagal 44f straipsnį. Todėl Komisija mano, kad tai, jog Prancūzija 2005 m. sausio mėn. (t. y. praėjus trejiems metams nuo „FagorBrandt“ įsteigimo) dar nebuvo išieškojusi pagalbos pagal 44f straipsnį, nebuvo dirbtinis įmonės, kuri kitaip būtų pasitraukusi iš rinkos, veiklos palaikymas. Komisija taip pat mano, kad šiuo laikotarpiu įmonė neturėjo pagrindo prašyti restruktūrizavimo pagalbos. Remdamasi tuo, kas pirmiau išdėstyta, Komisija mano, kad tai, jog Prancūzija 2005 m. sausio mėn. dar nebuvo išieškojusi pagalbos pagal 44f straipsnį, nereiškia, kad buvo apeitas restruktūrizavimo pagalbos naujai įsteigtoms įmonėms draudimas pagal restruktūrizavimo gairių 12 punktą.

(56) Taigi darytina išvada, kad abejonės dėl įmonės teisės gauti pagalbą išsklaidytos, ir Komisija mano, kad restruktūrizavimo pagalbos gairių 2.1 skirsnyje nustatytos sąlygos yra įvykdytos.

6.4. **Nuostatos dėl anksčiau suteiktos neteisėtos ir nesuderinamos pagalbos**

6.4.1. *Prancūzijos suteikta pagalba*

(57) Atsižvelgiant į restruktūrizavimo pagalbos gairių 23 punktą ir į tai, kad pagalba, apie kurią pranešta, atrodo iš esmės skirta pagalbai pagal 44f straipsnį grąžinti, sprendimo pradėti procedūrą 30 punkte Komisija nurodė abejojanti, ar pagalba, apie kurią pranešta, nėra apeinamas įpareigojimas grąžinti nesuderinamą pagalbą ir dėl to pastarasis tampa beprasmis ir netenka veiksmingumo.

(58) Nagrinėdama šį klausimą Komisija atsižvelgė į tai, kas išdėstyta toliau.

(59) Pirma, pagal nusistovėjusią teismų praktiką nesuderinamos pagalbos grąžinimas leidžia atkurti iki pagalbos suteikimo buvusią padėtį ir taip panaikinti pagalbos nulemtą konkurencijos iškraipymą. Taigi šiuo atveju grąžinus pagalbą pagal 44f straipsnį, įskaitant palūkanas (tokia yra naujosios pagalbos skyrimo sąlyga), būtų atkurta iki šios pagalbos paskyrimo buvusi padėtis.

(60) Antra, įmonė turi teisę gauti restruktūrizavimo pagalbą. Iš tikrųjų įmonės finansiniai sunkumai iš esmės susiję ne su nesuderinamos pagalbos grąžinimu. Juos lėmė kiti dalykai, dėl kurių nuo 2004 m. buvo patirta nuostolių (žr. 1 lentelę). Nesuderinamos pagalbos grąžinimas ateityje tik dar labiau padidins šiuos sunkumus tiek, kad įmonė nebegalės jų įveikti be valstybės pagalbos. Be to, pradėtas įgyvendinti veiklos restruktūrizavimo planas, kurio išlaidos siekia 62,5 mln. EUR. Taigi matyti, kad veiklos restruktūrizavimui, būtinam siekiant atkurti veiklos pelningumą, reikalingos labai didelės išlaidos, daug didesnės nei grąžinta pagalba pagal 44f straipsnį, siekianti 22,5 mln. EUR, neįskaitant palūkanų. Tai įrodo, kad „FagorBrandt“ yra sunkumus patirianti įmonė, kuriai gresia žlugimas. Taigi ji, kaip ir bet kuri tokioje padėtyje atsidūrusi įmonė, gali gauti restruktūrizavimo pagalbą, jei įvykdomos kitos restruktūrizavimo pagalbos gairėse nustatytos sąlygos.

(61) Trečia, savo 1991 m. sprendime, susijusiame su bendrove „Deggendorf“ ([21]), pažymėdama, kad *„visa neteisėtai suteikta pagalba, kurią „Deggendorf“ nuo 1986 m. atsisako atlyginti (…), kartu gali suteikti šiai bendrovei daug neteisėtos naudos, kuri trikdytų prekybos sąlygas taip, kad prieštarautų bendram interesui“*, Komisija nusprendė, kad naujoji pagalba būtų suderinama, jei *„valdžios institucijos sustabdytų pagalbos mokėjimą bendrovei „Deggendorf“ (…) tol, kol bus pradėta išieškoti nesuderinama pagalba (…)“*. Savo 1997 m. gegužės 15 d. sprendime ([22]) Teisingumo Teismas patvirtino požiūrį, kurio laikėsi Komisija. Nuo tada Komisija priėmė keletą sprendimų, kuriuose laikėsi tokio pat požiūrio, t. y. laikyti naują pagalbą suderinama įpareigojant sustabdyti jos mokėjimą iki tol, kol grąžinama neteisėta pagalba ([23]). Komisija pažymi, kad šiuo atveju nuo tada, kai naujoji pagalba atitinka restruktūrizavimo pagalbos gairėse nustatytus reikalavimus, nėra jokių kliūčių laikytis tokio pat požiūrio, kaip ir priimant sprendimą „Deggendorf“ byloje, t. y. laikyti naująją pagalbą suderinama, jei jos mokėjimas būtų sustabdytas iki tol, kol bus susigrąžinta pagalba pagal 44f straipsnį.

(62) Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus teiginius, Komisijos abejonės buvo išsklaidytos.

(63) Šiomis aplinkybėmis Komisija norėtų šį tą patikslinti. Pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 23 punktą Komisija, tirdama restruktūrizavimo pagalbą, įpareigojama *„atsižvelgti visų pirma, (…) į anksčiau suteiktos pagalbos ir naujosios pagalbos bendrą įtaką ir, antra, į tą faktą, kad anksčiau suteikta pagalba nebuvo grąžinta“*. Restruktūrizavimo pagalbos gairių 14-oje išnašoje nurodyta, kad ši nuostata pagrįsta sprendimu „Deggendorf“ byloje ([24]). Šiuo atveju Prancūzija įsipareigojo prieš pradėdama mokėti naują pagalbą išieškoti pagalbą pagal 44f straipsnį. Šiame sprendime Komisija pagal „Deggendorf“ byloje priimtą sprendimą turi šį įpareigojimą paversti pagalbos, apie kurią pranešta, suderinamumo sąlyga. Taip ji užtikrins, kad ankstesnė pagalba nebūtų sumuojama su naująja ir kad ankstesnė pagalba bus grąžinta.

6.4.2. *Italijos suteikta neteisėta pagalba*

(64) 2008 m. spalio 21 d. „Brandt Italia“ („FagorBrandt“ filialas Italijoje) dar nebuvo grąžinusi dalies pagalbos, kurią jai suteikė Italijos valdžios institucijos. 2004 m. kovo 30 d. sprendimu Komisija šią pagalbą paskelbė nesuderinama ([25]).

([21]) 1991 m. kovo 26 d. Komisijos sprendimas dėl pagalbos, kurią Vokietijos vyriausybė suteikė bendrovei „Deggendorf GmbH“ (OL L 215, 1991 8 2, p. 16).

([22]) 1997 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje *P TWD prieš Komisiją*, C-355/95, Rink. I-2549, 25–26 punktai (sprendimas „Deggendorf“ byloje). Šiuo sprendimu patvirtinamas 1995 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje *TWD prie Komisiją*, T-244/93 ir T-486/93, Rink., II-2265, pagrįstumas.

([23]) Šiuo klausimu Komisijos pranešime dėl veiksmingo Komisijos sprendimų, kuriais valstybėms narėms nurodoma susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, įgyvendinimo (OL C 272, 2007 11 15, p. 4) pažymima, kad „Komisija (…) pradėjo sistemingiau remtis „Deggendorf“ byla (…). Atsižvelgdama į šią bylą, Komisija gali, jei įvykdomos tam tikros sąlygos, nurodyti valstybėms narėms sustabdyti naujos nesuderinamos pagalbos mokėjimą bendrovei, kol pastaroji negrąžins senos neteisėtos ir nesuderinamos pagalbos, kurios atžvilgiu yra priimtas sprendimas dėl susigrąžinimo“.

([24]) Cituojama 22 išnašoje.

([25]) OL L 352, 2004 11 27, p. 10. „Brandt Italia“ ir Italija šį sprendimą apskundė Teismui, kuris 2007 m. rugsėjo 12 d. šiuos skundus atmetė (sujungtos bylos T-239/04 ir T-323/04). Be to, 2007 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismas nuteisė Italiją dėl 2007 m. kovo 30 d. sprendimo nevykdymo. (byla C-280/05).

(65) Tokiu atveju, kaip primenama 61 konstatuojamoje dalyje, sprendimas „Deggendorf“ byloje ([26]) patvirtina, kad Komisija neperžengia savo diskrecijos ribų reikalaudama prieš išmokant naują pagalbą susigrąžinti ankstesnę pagalbą. Jei Komisija mano, kad planuojama teikti pagalba gali būti skirta tik su sąlyga, jog viena ar kelios anksčiau suteiktos pagalbos buvo susigrąžintos, ji neturi tirti šių pagalbų bendros įtakos konkurencijai, o ši sąlyga leidžia išvengti, kad planuojamos teikti pagalbos ir anksčiau suteiktos pagalbos teikiamas pranašumas darytų bendrą įtaką ([27]).

(66) Todėl priimdama sprendimus Komisija dažniausiai reikalauja, kad prieš skiriant naują pagalbą būtų susigrąžinta nesuderinama pagalba ([28]), o ne remiasi restruktūrizavimo pagalbos gairių 23 punktu, pagal kurį galima atsižvelgti į bendrą neteisėtos pagalbos ir naujos pagalbos poveikį.

(67) Tačiau dėl ypatingų šios bylos aplinkybių Komisija ketina taikyti gairių 23 punktą. Iš tiesų Komisija šiuo atveju turi priimti naują sprendimą, Teismui panaikinus jos 2008 m. spalio 21 d. sprendimą. Tai darydama Komisija negali atsižvelgti į informaciją, kurios neturėjo pirmojo sprendimo priėmimo dieną. Taigi Komisija negali atsižvelgti į naujus valstybės narės prisiimtus įsipareigojimus arba į neteisėtos pagalbos susigrąžinimo tvarką, patvirtintą po tos datos.

(68) Todėl, kaip ir nurodoma 2012 m. vasario 14 d. Teismo sprendime ([29]), Komisija turi išnagrinėti bendrą Italijos skirtos pagalbos ir restruktūrizavimo pagalbos, apie kurią pranešta, poveikį.

(69) Tačiau pirmiausia reikia nustatyti, į kokią Italijos skirtos pagalbos sumą reikėjo atsižvelgti 2008 m. spalio 21 d.

([26]) Cituojama 22 išnašoje.

([27]) 6 išnašoje nurodyto sprendimo *Electrolux ir Whirlpool* 67 punktas.

([28]) Žr. šiuos Komisijos sprendimus: 2003 m. spalio 21 d. Sprendimas dėl pagalbos moksliniams tyrimams ir plėtrai Zamudio vietovėje (Baskų kraštas), kurią Ispanija ketino suteikti įmonei „Industria de Turbo Propulsores, SA“ (ITP) (OL L 61, 2004 2 27, p. 87, 32–36, 55 ir 117–119 konstatuojamosios dalys); 2005 m. kovo 16 d. Sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Italijos Lacijaus regionas ketina suteikti siekiant sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją (OL L 244, 2006 9 7, p. 8) 2006 m. lapkričio 8 d. Sprendimas dėl valstybės pagalbos C 11/06 (ex N 127/05), kurią Italija ketina suteikti įmonei „AEM Torino“ (OL L 366, 2006 12 21, p. 62, 39–41 konstatuojamosios dalys).

([29]) 6 išnašoje nurodyto sprendimo *Electrolux ir Whirlpool* 71 punktas. „Kadangi Komisija nekėlė sąlygos, kad nagrinėjama pagalba būtų teikiama tik išieškojus su bendrąja rinka nesuderinamą Italijos pagalbą, ji turėjo išnagrinėti šių dviejų pagalbų daromą bendrą įtaką, tačiau šioje byloje ji to nepadarė.“

Italijos suteiktos pagalbos sumos nustatymas

(70) „FagorBrandt“ laikosi nuomonės, kad Italijos suteiktos pagalbos, kurią turėtų grąžinti „Brandt Italia“, suma turėtų nesiekti 200 000 EUR.

(71) 2003 m. „FagorBrandt“ per savo filialą „Brandt Italia“ įsigijo Verolanuova gamyklą ir jos turtą iš bankrutuojančios bendrovės „Ocean“. Už susijusį turtą „Brandt Italia“ pasiūlė 10 mln. EUR kainą.

(72) Bendrovės „Ocean“ bankroto administratoriai laikėsi nuomonės, kad ši suma yra per maža, todėl Italijos valdžios institucijos nusprendė šioms perėmimo operacijoms pritaikyti „Mobilita“ ir „Cassa Integrazione“ pagalbos schemų nuostatas, kurios buvo paskelbtos suderinamomis su taikoma ES teise. Jose visų pirma buvo numatyta, kad įmones, įdarbinančias atleistus darbuotojus, galima atleisti nuo socialinių įmokų. Išplečiant šių priemonių taikymą siekta, kad dėl įmonės pirkėjui jų teikiamos naudos atitinkama suma padidėtų susijusio turto pirkimo kaina.

(73) Todėl 2003 m. vasario 14 d. Italijos valdžios institucijos paskelbė įstatymo lydimąjį teisės aktą, kuriame numatyta, kad bet kurios bankrutuojančios bendrovės, kurioje dirba daugiau nei 1 000 darbuotojų, turto pirkėjas atleidžiamas nuo socialinių įmokų ir papildomų mokesčių, susijusių su kiekvienu perimtu darbuotoju. „Ocean Spa“ namų ūkio įrangos gamybos veiklos perėmimo operacijai, kurią „Brandt Italia“ įvykdė 2003 m. kovo 7 d., buvo galima taikyti šią schemą, įdiegtą minėtu įstatymo lydimuoju teisės aktu. Dėl to šių nuolaidų suma, įvertinta 8,5 mln. EUR, padidino „Brandt Italia“ pasiūlytą įsigijimo kainą iki 18,5 mln. EUR.

(74) Savo 2004 m. kovo 30 d. sprendime ([30]) Komisija laikėsi nuomonės, kad 2003 m. vasario 14 d. įstatymo lydimasis teisės aktas, 2003 m. balandžio 17 d. tapęs įstatymu, yra neteisėta ir nesuderinama valstybės pagalba. Sužinojusi apie šį Komisijos sprendimą „Brandt Italia“ pasiekė, kad 2004 m. liepos 5 d. Brešos komercinis teismas laikinai areštuotų paskutinės pirkimo kainos dalies (5,7 mln. EUR) išmokėjimą, ir kreipėsi į „Ocean“ procedūroje dalyvavusias įstaigas, siekdama išieškoti permoką. „Brandt Italia“ nuomone, Italijos valdžios institucijos turėjo susigrąžinti neteisėtą pagalbą iš tikrojo jos gavėjo.

([30]) OL L 352, 2004 11 27, p. 10.

(75) Todėl, nors pagalbą pagal schemą, kurią Komisija laiko neteisėta, gavo „Brandt Italia“ (kuriai buvo suteiktas atleidimas nuo įmokų), „FagorBrandt“ manymu, beveik visa galutinė dėl šios pagalbos gauta nauda buvo pervesta bendrovės „Ocean“ bankroto administratorių nurodytiems skolininkams, turto pirkimo kainą padidinus 8,5 mln. EUR, palyginti su 8 624 283 EUR nauda dėl suteikto atleidimo nuo įmokų. Taigi Prancūzijos valdžios institucijos laikėsi nuomonės, kad „Brandt Italia“/„FagorBrandt“ likusi grąžinti suma sudaro 124 283 EUR su palūkanomis.

(76) Tačiau Italijos valdžios institucijos Komisijai pateikė informacijos, kuri paneigia šiuos argumentus.

(77) 2008 m. gegužės 13 d. Italijos valdžios institucijos perdavė Komisijai du Brešos teismo sprendimus. Jie susiję su Nacionalinio socialinės apsaugos instituto (INPS) ir „Brandt Italia“ ginčais dėl pagalbos sumos nustatymo, t. y. dėl „Brandt Italia“ suteikto atleidimo nuo socialinių įmokų.

(78) Pirmuoju 2008 m. vasario 1 d. sprendimu sustabdomas INPS 2007 m. gruodžio 18 d. išduoto vykdomojo rašto sumoms iš „Brandt Italia“ išieškoti vykdymas. INPS pateikė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo. 2008 m. balandžio 29 d. apeliacinis teismas panaikino vykdomojo rašto sumoms išieškoti vykdymo sustabdymą.

(79) Trečiajame 2008 m. liepos 8 d. sprendime, kuris Komisijai perduotas 2008 m. spalio 20 d., pripažįstama, kad INPS yra iš esmės teisi dėl sprendimo, pagal kurį „Brandt Italia“ turi grąžinti visą pagalbos sumą. Apie šį sprendimą „Brandt Italia“ buvo pranešta 2008 m. rugsėjo 15 d.

(80) Atsižvelgdama į šią informaciją Komisija turi pagrįstai nustatyti, kokią pagalbos sumą 2008 m. spalio 21 d. būtų turėjusi grąžinti „Brandt Italia“/„FagorBrandt“. Tai darydama Komisija pažymi, kad pagal 2008 m. liepos 8 d. Brešos teismo sprendimą „Brandt Italia“ turėjo grąžinti 8 890 878,02 EUR.

(81) Tačiau Komisija mano, kad iš šios sumos turi būti išskaičiuota areštuota suma, t. y. 5,7 mln. EUR. Iš tiesų „Brandt Italia“ nepasinaudojo šia suma, kuri po 2004 m. liepos 5 d. Brešos komercinio teismo sprendimo buvo laikinai įšaldyta. Šis sprendimas priimtas dėl Komisijos 2004 m. kovo 30 d. priimto sprendimo, o minėta suma buvo įšaldyta būtent dėl to, kad manyta, jog ją reikės susigrąžinti. Taigi 2008 m. spalio 21 d. galėjo būti numanoma, kad šią sumą reikės panaudoti grąžinant dalį aptariamos pagalbos. Šią išvadą pagrindžia šie faktai:

— 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimo 18 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad neteisėtos pagalbos schema galėjo būti naudinga ir įgyjantiems sunkumus patiriančias įmones, ir sunkumus patiriančioms įmonėms. Kitaip tariant, buvo galima numatyti, kad bent dalį pagalbos turės grąžinti bendrovė „Ocean“;

— 2008 m. liepos 8 d. Brešos teismo sprendime minima ši areštuotoje sąskaitoje įšaldyta suma ir nurodoma, kad „akivaizdu“, jog ši suma galėtų būti skirta daliai skolos INPS grąžinti.

(82) Todėl, atsižvelgdama į 76–81 konstatuojamosiose dalyse pateiktą informaciją, Komisija mano, kad galutinė Italijos suteiktos pagalbos suma, į kurią reikia atsižvelgti atliekant šį tyrimą, siekia 3 190 878,02 EUR. prie kurių reikia pridėti palūkanas iki 2008 m. spalio 21 d.

(83) Kalbant apie palūkanas, Komisija laikosi nuomonės, kad data, į kurią reikia atsižvelgti nustatant jų dydį, yra ne faktinio pagalbos susigrąžinimo data, o panaikinto sprendimo data, nes šiuo atveju Komisija nagrinėja Prancūzijos pagalbos suderinamumą 2008 m. spalio 21 d. Tačiau 2008 m. spalio 21 d. Prancūzijos pagalba sumuojama su Italijos pagalba, įskaitant iki tos datos apskaičiuotas palūkanas. Taigi Komisija turi atsižvelgti į šių pagalbos dalių sumavimą ir nepridėti palūkanų, skaičiuojamų iki faktinio pagalbos susigrąžinimo datos.

(84) Be to, pranašumas, atsiradęs dėl palūkanų, skaičiuojamų tarp 2008 m. spalio 21 d. ir faktinio pagalbos susigrąžinimo datos, dings dėl paties pagalbos susigrąžinimo, nes jis, aišku, apims ir palūkanas.

Bendro restruktūrizavimo pagalbos ir Italijos suteiktos pagalbos poveikio tyrimas

(85) Taigi „FagorBrandt“ buvo skirta ne tik 31 mln. EUR dydžio Prancūzijos valdžios institucijų pagalba, tačiau įmonė galėjo naudotis ir 3 190 878,02 EUR suma (ir palūkanomis). Šis pranašumas daro poveikį konkurencijai: įmonė turėjo papildomų grynųjų pinigų, kurių įprastomis rinkos sąlygomis (t. y. negavusi nesuderinamos Italijos pagalbos) nebūtų turėjusi.

(86) Remdamasi Restruktūrizavimo pagalbos gairių 23 punktu ir 2012 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimu, nagrinėdama restruktūrizavimo pagalbos suderinamumą Komisija ketina išnagrinėti bendrą Italijos suteiktos pagalbos ir restruktūrizavimo pagalbos poveikį.

(87) Atlikdama šį bendro poveikio tyrimą, Komisija turi patikrinti du dalykus. Pirma, patikrinti, ar kompensuojamosiomis priemonėmis (žr. 89 ir tolesnes konstatuojamąsias dalis, ypač 118 ir tolesnes konstatuojamąsias dalis) galima kompensuoti konkurencijos pažeidimą, padarytą dėl „FagorBrandt“ suteiktų papildomų grynųjų pinigų. Antra, Komisija sieks užtikrinti, kad paties pagalbos gavėjo įnašas nebūtų susijęs su pagalba (žr. 154 ir tolesnes konstatuojamąsias dalis). Iš tiesų negalima atmesti galimybės, kad aptariama suma neatsidurs įmonės ketinamame skirti įnaše.

(88) Atlikusi šį patikrinimą Komisija susijusiai valstybei narei gali nustatyti naujas sąlygas, nepriklausomas nuo pastarosios pateiktų pasiūlymų (šiuo atveju Komisija negali atsižvelgti į pasiūlymus, kurie galėjo būti pateikti po 2008 m. spalio 21 d.). Kaip nurodyta restruktūrizavimo pagalbos gairių 46 punkte, „jei konkreti valstybė narė neįsipareigojo priimti čia nurodytas sąlygas, Komisija gali iškelti valstybei narei bet kokias sąlygas ar nustatyti įpareigojimus, kurie jos manymu reikalingi, užtikrinant, kad pagalba neiškraipytų konkurencijos tiek, kad tai prieštarautų bendram interesui“.

6.5. **Nederamų konkurencijos iškraipymų vengimas**

6.5.1. *Kompensuojamųjų priemonių būtinybės analizė*

(89) Restruktūrizavimo pagalbos gairių 38 punkte nustatyta, jog tam, kad Komisija leistų skirti restruktūrizavimo pagalbą, turi būti imtasi kompensuojamųjų priemonių siekiant sumažinti neigiamą pagalbos poveikį prekybos sąlygoms. Priešingu atveju laikoma, kad pagalba „prieštarauja bendram interesui“ ir turi būti paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka. Ši sąlyga dažnai įvykdoma apribojant veiklą, kurią įmonė gali tęsti pasibaigus restruktūrizavimo laikotarpiui.

(90) Pranešdama apie pagalbą Prancūzija tvirtino, kad kompensuojamosios priemonės šiuo atveju nebūtinos, pirmiausia dėl to, kad dėl pagalbos nebus per daug iškraipyta konkurencija. Sprendimo pradėti procedūrą 37, 38 ir 40 punktuose Komisija glaustai paaiškino, kodėl atmeta šį teiginį.

(91) Tolesnėse konstatuojamosiose dalyse Komisija išsamiau paaiškino, kodėl mano, kad suteikiant pagalbą iškraipoma konkurencija ir kodėl, priešingai nei teigia Prancūzijos valdžios institucijos, būtina įgyvendinti kompensuojamąsias priemones.

(92) Kaip jau minėta, „FagorBrandt“ veikia stambios namų ūkio įrangos gamybos ir tiekimo platintojams (o ne tiekimo ir pardavimo privatiems asmenims) sektoriuje. Dėl geografinio stambios namų ūkio įrangos rinkos masto Komisija anksčiau yra pareiškusi nuomonę, kad ši rinka yra bent jau Europos Sąjungos masto, pirmiausia dėl to, kad nėra kliūčių į ją patekti, dėl techninio suderinimo ir palyginti mažų transporto išlaidų ([31]). Įmonės „FagorBrandt“ ir abiejų pastabas atsiuntusių konkurentų pateikti duomenys patvirtina, kad ši rinka yra Sąjungos masto.

(93) Komisija mano, kad restruktūrizavimo pagalba savaime iškraipo konkurenciją neleisdama gavėjui pasitraukti iš rinkos ir taip stabdydama konkuruojančių įmonių plėtrą. Taigi ši pagalba trukdo pasitraukti iš rinkos nenašiausioms įmonėms, nors, kaip pažymima restruktūrizavimo pagalbos gairių 4 punkte, tai „yra įprastas rinkai veiksmas“. Todėl pagalba įmonei „FagorBrandt“, apie kurią pranešta, sukelia minėtą konkurencijos iškraipymą. Tačiau Komisija pažymi, kad toliau išdėstyti veiksniai apriboja šio konkurencijos iškraipymo mastą. Pirma, įmonei „FagorBrandt“ priklauso ne didesnė kaip [0–5] % Europos stambios namų ūkio įrangos rinkos dalis ([32]). Antra, šioje rinkoje veikia keturi konkurentai, kurių

([31]) 1994 m. birželio 21 d. Komisijos sprendime dėl „Electrolux/AEG“ (OL C 187, 1994 7 9, p. 14) daroma išvada, kad geografinis stambios namų ūkio įrangos rinkų mastas yra Vakarų Europa. 1999 m. sausio 24 d. Komisijos sprendime dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, susijusiame su CECED (OL L 187, 2000 7 26, p. 47) daroma išvada, kad rinkos geografinis mastas yra EEE. Pastarasis sprendimas buvo susijęs su skalbyklių sektoriumi.

([32]) Įmonių „FagorBrandt“ ir „Fagor Electrodomesticos“ rinkos dalys kartu sudaro ne daugiau kaip [5–10] %.

rinkos dalys sudaro 10 % ir daugiau („Indesit“, „Whirlpool“, BSH ir „Electrolux“) ([33]). Be to, konkurentas, pageidavęs likti nežinomas, pripažino, kad „FagorBrandt“ yra palyginti maža Europos rinkoje veikianti įmonė (žr. pirmiau šio konkurento pareikštas abejones, susijusias su įmonės gyvybingumo atkūrimu ir jos mažumu), kurios rinkos dalis mažėja ([34]). Trečia, pagalbos suma yra ribota, atsižvelgiant į Europoje pasiektą įmonės „FagorBrandt“ apyvartą (pagalba sudaro mažiau kaip 4 % 2007 m. apyvartos), o ypač į keturių pagrindinių šios rinkos dalyvių apyvartą, kuri yra didesnė už įmonės „FagorBrandt“ apyvartą ([35]).

(94) Ankstesnėje konstatuojamoje dalyje nagrinėjamas pagalbos sukeltas konkurencijos iškraipymas, tačiau, kaip nurodyta restruktūrizavimo pagalbos gairių 38 punkte, kuris savo ruožtu atspindi SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, reikia išanalizuoti ir *neigiamo poveikio* valstybių narių *tarpusavio prekybos sąlygoms* mastą. Kaip minėta sprendimo pradėti procedūrą 38 punkte, pagalba iškraipo valstybių narių ekonominės veiklos išdėstymą, taigi ir jų tarpusavio prekybą. „FagorBrandt“ – tai įmonė, kurios didžioji gamybinės veiklos dalis vykdoma ir darbuotojai dirba Prancūzijoje ([80–100] % įmonės produkcijos pagaminama Prancūzijoje). Be valstybės pagalbos „FagorBrandt“ greitai pasitrauktų iš rinkos. Tačiau prekės, pagamintos „FagorBrandt“ gamyklose, iš esmės konkuruoja su prekėmis, kurias konkurentai gamina kitose valstybėse narėse ([36]). Todėl įmonės „FagorBrandt“ pasitraukimas iš rinkos leistų jos konkurentams Europoje labai padidinti savo pardavimo apimtį, taigi ir gamybą. Pagalbos poveikis yra toks, kad Prancūzijoje išlieka gamybinė veikla, kuri priešingu atveju iš dalies būtų perkelta į kitas valstybes nares. Taigi pagalba daro neigiamą poveikį prekybos sąlygoms, sumažindama kitose valstybėse narėse įsisteigusių konkurentų galimybes eksportuoti į Prancūziją ([37]). Pagalba taip pat sumažina pardavimo galimybes šalyse, į kurias „FagorBrandt“ ir toliau eksportuos savo prekes. Atsižvelgiant į įmonės „FagorBrandt“ pardavimo apimtį ir atitinkamų darbo vietų skaičių, šio neigiamo poveikio prekybos sąlygoms negalima nepaisyti.

(95) Remdamasi pirmiau pateikta analize Komisija mano, kad yra būtinos realios (t. y. veiksmingos), nors ir riboto taikymo, kompensuojamosios priemonės.

6.5.2. *Jau įgyvendinamų priemonių analizė*

(96) Sprendimo pradėti procedūrą 39 punkte Komisija pareiškė abejonių, ar priemones, apie kurias pranešė Prancūzijos valdžios institucijos, galima laikyti kompensuojamosiomis atsižvelgiant į tai, kad restruktūrizavimo pagalbos gairių 40 punkte nurodoma, jog „*nurašymai ir nuostolingos veiklos nutraukimas, kas, siekiant atkurti įmonės gyvybingumą, bet kokiu atveju būtų būtina, kompensacinių priemonių įvertinimo tikslais nebus laikomi pajėgumų ar dalyvavimo rinkoje sumažinimu*“. Atrodo, kad visoms Prancūzijos valdžios institucijų aprašytoms priemonėms taikytina ši išimtis. Vykstant oficialiai tyrimo procedūrai Prancūzija pakartojo mananti, kad šaldymo dėžių ir atskirai pastatomų mikrobangų krosnelių gamybos sustabdymas, taip pat bendrovės „Brandt Components“ pardavimas yra trys tinkamos kompensuojamosios priemonės. Todėl Komisija atliko išsamią šių priemonių analizę ir padarė toliau pateikiamas išvadas.

([33]) Komisija negali pritarti Prancūzijos argumentui, kad įmonės „FagorBrandt“ išlikimas rinkoje turi teigiamą poveikį, nes neleidžia susidaryti oligopolinei situacijai. Prancūzijos valdžios institucijos išsamiai nepagrindė šio teiginio. Be to, jis prieštarauja kitam jų tvirtinimui, kad rinka yra labai konkurencinga ir konkurencija joje labai įvairialypė, pirmiausia susijusi su daugybe platintojų. Galiausiai restruktūrizavimo pagalbos gairių 39 punkte nurodoma, kad reikia atsižvelgti į „monopolijos ar tvirtos oligopolijos“ situacijas; tačiau aptariamuoju atveju taip nėra, nes net jei atsižvelgiama tik į stambiąsias įmones, yra net keturi konkurentai.

([34]) Anot jo pateiktų duomenų, Europoje užimamos rinkos dalis nuo 5,3 % (2004 m.) sumažėjo iki 5,2 % (2005 m) ir 5 % (2006 ir 2007 m.).

([35]) Jei analizė atliekama pasaulio lygiu, skirtumas yra dar didesnis, nes tokios grupės kaip „Electrolux“ ir „Whirlpool“ už Europos ribų vykdo labai plačią veiklą. Pavyzdžiui, 2005 m. įmonių „FagorBrandt“ ir „Fagor Electrodomesticos“ bendra apyvarta nesiekė 2 mlrd. EUR, o su stambia namų ūkio įranga susijusi pasaulio mastu atlikta įmonių „Whirlpool“, „Electrolux“, BSH ir „Indesit“ apyvarta eurais buvo atitinkamai 11,8 mlrd., 10,8 mlrd., 7,3 mlrd. ir 3,1 mlrd.

([36]) Kaip nurodyta, „FagorBrandt“ pati nebegamins […]. „FagorBrandt“ pati gamins […] gaminius. Tačiau šiuose rinkos segmentuose ne Europos Sąjungos šalyse pagaminama mažesnė gaminių dalis. Proporcingai daugiausia ne Europos Sąjungos šalyse pagaminamų gaminių yra […].

([37]) Iš tikrųjų [50–80] % įmonės „FagorBrandt“ produkcijos parduodama Prancūzijos rinkoje. Šiuo klausimu Teismas keletą kartų yra nurodęs, kad „*Jei valstybė narė suteikia pagalbą įmonei, dėl tokios priežasties vidaus gamyba gali būti išlaikyta arba padidinta ir todėl kitose valstybėse narėse įsisteigusios įmonės turi mažiau galimybių eksportuoti savo prekes į tos valstybės narės rinką*“ (1988 m. liepos 13 d. Sprendimas *Prancūzijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją* (C-102/87, Rink. p. 04067, 19 punktas), 1994 m. rugsėjo 14 d. Sprendimas *Ispanija prieš Komisiją* (C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, Rink. p. I-4103, 40 punktas), 2002 m. kovo 7 d. Sprendimas *Italija prieš Komisiją* (C-310/99, Rink. p. I-2289, 84–86 punktai), 2002 m. liepos 11 d. Sprendimas *HAMSA prieš Komisiją* (C-310/99, Rink. p. II-3049, 220–221 punktai),

(97) Dėl šaldymo dėžių gamyklos (įkurtos Lekene) uždarymo 2005 m. Prancūzija savo 2007 m. rugpjūčio 6 d. pranešime pažymėjo, kad ši gamykla, *„kurioje visai grupei „FagorBrandt“ buvo gaminamos šaldymo dėžės ir šaldytuvai vynui, pasiekė dydį […], nebeleidžiantį padengti nei jos kintamųjų, nei fiksuotų išlaidų ir dėl to 2004 m. buvo patirtas 5,8 mln. EUR veiklos nuostolis“*. Taigi nėra jokios abejonės, kad šiuo atveju kalbama apie nuostolingos veiklos nutraukimą, kuris būtinas siekiant atkurti įmonės gyvybingumą ([38]), ir kad taikant restruktūrizavimo pagalbos gairių 40 punktą tai neturi būti laikoma kompensuojamąja priemone.

(98) Atskirai pastatomų mikrobangų krosnelių gamybos Eznė gamykloje sustabdymas taip pat laikytinas nuostolingos veiklos nutraukimu, būtinu siekiant atkurti įmonės gyvybingumą; tai, beje, savo raštuose aiškiai pripažino ir Prancūzijos valdžios institucijos ([39]). Tai, kad ši veikla nepelninga, nestebina, kadangi atskirai pastatomos mikrobangų krosnelės susijusios su vienu iš tų rinkos segmentų, kuriame labiausiai įsitvirtino prekės iš pigios gamybos šalių ([40]). Be to, kitos įmonių grupės su Eznė gamykla nepasirašė svarbių sutarčių dėl mikrobangų krosnelių gamybos ([41]). Taigi, remiantis restruktūrizavimo pagalbos gairių 40 punktu, darytina išvada, kad ši priemonė neturi būti laikoma kompensuojamąja.

(99) Tačiau 2004 m. kovą įmonė Austrijos grupei ATB už 3 mln. EUR pardavė savo pavaldžiąją įmonę „Brandt Components“ (gamyklą Nevere). Šiuo atveju kalbama ne apie nurašymą ([42]) ir ne apie veiklos nutraukimą. Taigi šios priemonės taikymas nėra draudžiamas minėtoje restruktūrizavimo pagalbos gairių 40 punkto nuostatoje. 2004 m. kovą parduotos įmonės ([43]) 2003 m. apyvarta buvo 35,4 mln. EUR (atitinkanti 4 % įmonės 2003 m. apyvartos), joje dirbo 306 darbuotojai (t. y. 6 % įmonės darbuotojų). Ši įmonė buvo įtraukta į skalbyklėms skirtų elektros variklių kūrimą, tobulinimą, gamybą ir tiekimą į rinką. Taigi dėl šio pardavimo susilpnėjo įmonės pozicija skalbyklių sudedamųjų dalių rinkoje.

(100) Tačiau ši priemonė negali būti laikoma tinkama kompensuojamąja priemone. „Brandt Components“ buvo parduota trimis su puse metų anksčiau nei pateiktas pranešimas apie čia nagrinėjamą pagalbą. Be to, Komisija pirmiausia pažymi, kad ši priemonė nesusilpnina įmonės „FagorBrandt“ pozicijos stambios namų ūkio įrangos rinkoje ([44]), pagrindinėje rinkoje, kurioje ši įmonė lieka veikti. Todėl šia priemone nebuvo ir negalėjo būti siekiama sumažinti konkurencijos iškraipymą, atsiradusį suteikus nagrinėjamą pagalbą.

([38]) Prancūzijos spaudoje buvo plačiai nagrinėjama šaldiklių gamybos veiklos nepelningumo tema. Pavyzdžiui, viename 2004 m. liepos 8 d. laikraščio Ouest France straipsnyje buvo rašoma: „ElcoBrandt“, Prancūzijos namų ūkio įrangos įmonių grupė, 2005 m. uždarys jai priklausančią gamyklą Lekene (Šiaurės Prancūzija), kuri specializuojasi šaldiklių gamyboje, nes ši gamykla nebepelninga. Prieš dvejus metus „Elco“ perėmė šią gamyklą iš įmonės „Brandt“. 600 darbuotojų sutiko su socialiniu planu, pagal kurį numatoma išsaugoti 150 darbo vietų, kurios dabar panaikintos. Įmonės „Brandt“ vadovai 2004 m. liepos 7 d. laikraščio *Les Echos* straipsnyje teigė, kad „nepaisant pastangų išlikti konkurencingiems, perkant 35 % detalių Kinijoje arba gerinant kokybę ir našumą, gamybos sąnaudos rinkoje mažėjo greičiau nei mes spėjome veikti“ ir kad *„šaldymo dėžių gamybos veiklos vykdymas grupėje „ElcoBrandt“ ekonominiu požiūriu nebeturi prasmės*. Iš tikrųjų kiekvieną kartą, kai parduodame vieną šių prekių, patiriame 25 % nuostolį“.

([39]) Pranešime apie pagalbą Prancūzijos valdžios institucijos nurodo, kad vienas iš restruktūrizavimo plano tikslų yra *„gamybos racionalizavimas pasitraukiant i tam tikrų segmentų, […], kuriuose veikti struktūriniu požiūriu tapo nuostolinga; taip siekiama sumažinti nuostolius, patiriamus dėl to, kad kai kurias rinkos dalis (susijusias su atskirai pastatomomis mikrobangų krosnelėmis, […]) perima gamintojai iš pigios gamybos šalių“*. 2008 m. vasario 15 d. rašte, komentuodamos suinteresuotųjų šalių pastabas, Prancūzijos valdžios institucijos pažymi: *„Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad […] įvairiomis priemonėmis, kurių jau imtasi (uždaryti nuostolingai veikiančią gamyklą Lekene ir nutraukti kai kurių prekių, pavyzdžiui, atskirai pastatomų mikrobangų krosnelių, gamybą), siekiama iš pradžių sustabdyti nuostolius“*. Be to, šios dvi ištraukos patvirtina pirmiau padarytas išvadas dėl gamyklos Lekene uždarymo.

([40]) Šį faktą pabrėžė Prancūzijos valdžios institucijos, visų pirma pranešimo apie pagalbą 7 priede.

([41]) Žr., pavyzdžiui, straipsnį „Brandt“ patvirtino, kad nutraukta sutartis su „Miele“. Po „Electrolux“ pasitraukimo kitas skaudus smūgis Eznė, paskelbtą 2005 m. kovo 3 d. laikraštyje *Ouest France*.

([42]) Juo labiau, kad pardavusi šį turtą įmonė gavo 774 000 EUR pelno.

([43]) Sprendimo pradėti procedūrą 2.2 skirsnyje pažymima, kad įmonė „FagorBrandt“ savo restruktūrizavimą pradėjo 2004 m., sumažėjus jos konkurencingumui ir iškilus pirmiesiems finansiniams sunkumams. Todėl Komisija mano, kad šis pardavimas *„yra to paties restruktūrizavimo dalis“* ir atitinka restruktūrizavimo pagalbos gairių 40 punkte nustatytą reikalavimą.

([44]) Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad „Brandt Components“ veikla leido įmonei veiksmingai vykdyti konkurencingiausių skalbyklių gamybos (tai nuo seno yra stipri grupės „FagorBrandt“ pozicija) integraciją. Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, tokios integracijos visų pirma siekiama teikiant į rinką naujoviškas arba ypatingos praktinės patirties reikalaujančias prekes, ją vykdo didžiosios šio sektoriaus įmonės (pavyzdžiui, BSM ar „Miele“). Tačiau Komisija pažymi, kad Prancūzijos valdžios institucijos minėtų teiginių neparėmė duomenimis, kurie leistų jai neabejotinai nustatyti, kad dėl įmonės „Brandt Components“ pardavimo bus apribota įmonės „FagorBrandt“ galimybė plėtoti konkurencingų skalbyklių gamybą, taigi ir pastarosios įmonės veikla skalbyklių rinkoje (ir juo labiau – kiekybiškai įvertinti šį poveikį). Todėl Komisija negali daryti išvados, kad įmonės „Brandt Components“ pardavimas iš tiesų turi poveikį stambios namų ūkio įrangos rinkai.

6.5.3. *Prancūzijos valdžios institucijų pasiūlytos kompensuojamosios priemonės*

(101) Siekdamos išsklaidyti sprendime pradėti procedūrą pareikštas abejones dėl kompensuojamųjų priemonių, apie kurias pranešta, pakankamumo Prancūzijos valdžios institucijos siūlo penkeriems metams sustabdyti šaldymo įrangos ir „Vedette“ prekių ženklu pažymėtos valgio gaminimo įrangos teikimą į rinką. Be to, Prancūzijos valdžios institucijos siūlo arba sustabdyti „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų indaplovių teikimą į rinką, arba perleisti […] prekių ženklą.

(102) Kaip minėta, [50–80] % savo produkcijos „FagorBrandt“ parduoda Prancūzijos rinkoje; 2006 m. įmonei priklausė [10–20] % šios rinkos dalies vertės atžvilgiu ir [10–20] % – pardavimų apimties atžvilgiu. Tai reiškia, kad jei „FagorBrandt“ būtų nutraukusi savo veiklą, tuo daugiausia būtų pasinaudoję Prancūzijos rinkoje veikiantys jos konkurentai, galėdami padidinti savo pardavimų apimtį. Taigi būtent šioms įmonėms didžiausią poveikį turi dėl pagalbos įmanomas „FagorBrandt“ išlikimas. Italijos rinkoje – priešingai – „FagorBrandt“ parduoda labai mažai savo produkcijos. Todėl kaip kompensuojamajai priemonei Komisija pirmenybę teikia „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų indaplovių teikimo į rinką sustabdymui, o ne […] prekių ženklo perleidimui, nes „Vedette“ prekių ženklu pažymėtos prekės ([45]) teikiamos vien tik Prancūzijos rinkai, o […] prekės parduodamos daugiausia […].

(103) Todėl siekiant nustatyti, ar šios papildomos kompensuojamosios priemonės pakankamos, reikia išanalizuoti jų mastą.

Šaldymo įranga

(104) „Vedette“ prekių ženklu pažymėtos šaldymo įrangos (šaldytuvų ir šaldiklių) 2007 m. buvo parduota už [10–20] mln. EUR; tai sudarė [0–5] % grupės „FagorBrandt“ apyvartos.

(105) Šaldymo įrangos teikimo į rinką sustabdymas penkeriems metams leis Prancūzijos rinkoje veikiantiems konkurentams sustiprinti savo poziciją šaldymo įrangos rinkoje. Pagal 2007 m. atliktą GfK (Vokietijos rinkos tyrimų instituto) tyrimą pagrindiniai įmonės „FagorBrandt“ (kuriai priklauso […] % rinkos) konkurentai Prancūzijos šaldytuvų rinkoje – tai „Whirlpool“ ([…] % rinkos), „Indesit“ ([…] % rinkos) ir „Electrolux“ ([…] % rinkos). Šaldiklių rinkoje pagrindiniai įmonės „FagorBrandt“ (kuriai priklauso […] % šios rinkos) konkurentai yra „Whirlpool“ ([…] % rinkos), „Liebherr“ ([…] % rinkos) ir „Electrolux“ ([…] % rinkos).

Valgio gaminimo įranga

(106) „Vedette“ prekių ženklu pažymėtos valgio gaminimo įrangos 2007 m. buvo parduota už [5–10] mln. EUR; tai sudarė [0–5] % grupės „FagorBrandt“ apyvartos.

(107) Valgio gaminimo įrangos teikimo į rinką sustabdymas penkeriems metams leis konkurentams sustiprinti savo poziciją viryklių rinkoje. Pagal 2007 m. atliktą GfK tyrimą pagrindiniai įmonės „FagorBrandt“ (kuriai priklauso […] % rinkos) konkurentai Prancūzijos viryklių rinkoje yra „Indesit“ ([…] % rinkos), „Electrolux“ ([…] % rinkos) ir „Candy“ ([…] % rinkos).

Indaplovės

(108) „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų indaplovių 2007 m. buvo parduota už [5–10] mln. EUR; tai sudarė [0-5] % grupės „FagorBrandt“ apyvartos.

(109) Pagal 2007 m. atliktą GfK tyrimą pagrindiniai įmonės „FagorBrandt“ (kuriai priklauso […] % rinkos) konkurentai Prancūzijos indaplovių rinkoje yra BSH ([…] % rinkos), „Whirlpool“ ([…] % rinkos) ir „Electrolux“ ([…] % rinkos). Todėl „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų indaplovių teikimo į rinką sustabdymas leis konkurentams išplėsti savo veiklą šioje rinkoje.

Išvada

(110) Apibendrinant galima teigti, kad prekybos „Vedette“ prekių ženklu pažymėta įranga, kurios teikimas į rinką bus sustabdytas, apyvarta sudaro [0–5] % grupės apyvartos ([46]). Prancūzijos valdžios institucijos pažymi, kad dėl to įmonėje reikės atlikti svarbius pakeitimus […].

6.5.4. *Išvada dėl Prancūzijos valdžios institucijų pasiūlytų kompensuojamųjų priemonių ir papildoma Komisijos reikalaujama kompensuojamoji priemonė*

(111) Pasiūlytas kompensuojamąsias priemones sudaro tam tikrų „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų prekių (valgio gaminimo ir šaldymo įrangos bei indaplovių) teikimo į rinką sustabdymas penkeriems metams ([47]) ir įmonės „Brandt Components“ pardavimas. Taigi kalbama apie realų (t. y. veiksmingą), bet ribotą veiklos sumažinimą.

([45]) Prancūzijos rinkoje „Vedette“ yra prekių ženklas, kurio pozicija […] prekių rinkoje […]. Taigi siūlomomis priemonėmis neapribojama įmonės „FagorBrandt“ veikla […] prekių rinkoje. Tačiau didžioji dauguma grupių, kurios yra įmonės „FagorBrandt“ konkurentės […] prekių rinkoje, turi ir tokiais prekių ženklais pažymėtų prekių, kurios konkuruoja su „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų […] prekių rinkoje. Taigi „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų prekių teikimo į rinką sustabdymas joms bus naudingas.

([46]) 2007 m. prekybos šia įranga apyvarta sudarė [30–40] % prekybos visa „Vedette“ prekių ženklu pažymėta įranga apyvartos ir [0-10] % įmonės „FagorBrandt“ stambios namų ūkio įrangos pardavimo apimties Prancūzijos rinkoje.

([47]) Šia priemone siekiama pašalinti iš rinkos atitinkamas „Vedette“ prekių ženklu pažymėtas prekes. Taigi aišku, kad priemonės poveikis išnyktų, jei „FagorBrandt“ suteiktų kitai įmonei šių „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų prekių gamybos ir (arba) pardavimo licenciją.

(112) Tačiau Komisija mano, kad Prancūzijos valdžios institucijų pasiūlyta kompensuojamoji priemonė, susijusi su „Vedette“ prekių ženklu, yra vienintelė tinkama kompensuojamoji priemonė ir kad jos nepakanka. Taigi Komisija nutaria nustatyti suderinamumo sąlygą – papildomiems trejiems metams pratęsti „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų prekių teikimo į rinką sustabdymą. Kadangi pasiūlytas penkerių metų sustabdymas, jis bus pratęstas trejiems metams ir iš viso truks aštuonerius metus.

(113) Pagal Komisijos 2008 m. spalio 21 d. turėtą informaciją, šios kompensuojamosios priemonės (KP) poveikis apyvartos sumažėjimui gali būti įvertintas dviem būdais, remiantis toliau pateikta 2 lentele ([48]).

2 lentelė

Mln. EUR	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m.
„FagorBrandt“ apyvarta	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]
KP poveikis, didesnis įvertis	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]	– [40-60]
KP poveikis, mažesnis įvertis	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]	– [55-75]

(114) 2 lentelėje pateiktus 2009–2012 m. duomenis, susijusius su savo siūlomos kompensuojamosios priemonės poveikiu, nurodė Prancūzijos valdžios institucijos ir „FagorBrandt“ (dėl šio poveikio taip pat žr. 143 ir tolesnes konstatuojamąsias dalis).

(115) Pirmasis būdas apskaičiuoti Komisijos nustatytos papildomos kompensuojamosios priemonės poveikį – Prancūzijos valdžios institucijų įvertintas paskutinių metų (t. y. 2012 m.) prarastas pajamas padauginti iš 3. Taikant optimistinį scenarijų, šis poveikis įmonei būtų 3 × [40–60] mln. EUR, t. y. [120–180] mln. EUR.

(116) Kitas būdas apskaičiuoti papildomos kompensuojamosios priemonės poveikį – ekstrapoliuoti 2013–2016 m. duomenis, 2012 m. duomenims taikant linijinį [1,5–3] % augimą, tęsiant įmonės prognozuojamą 2009–2012 m. apyvartos augimą [1,5–3] %. Dėl 125 ir tolesnėse konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių ši apyvartos didėjimo prielaida laikoma pagrįsta, atsižvelgiant į grupės strategiją ir rinkos perspektyvas. Taip vertinant, dėl kompensuojamosios priemonės „FagorBrandt“ – pagal įmonei optimistinį scenarijų – netektų [120–180] mln. EUR apyvartos.

(117) Taigi atrodo, kad siūloma kompensuojamoji priemonė yra tinkama ir jos vienos užtenka, kad būtų proporcingai sumažintas neigiamas poveikis konkurencijai, atsiradęs suteikus aptariamą pagalbą: remiantis optimistiniu scenarijumi, ją taikant 2014–2016 m. įmonė netektų [120–180] mln. EUR apyvartos. Dėl šios neįvykdytos apyvartos konkurentai galės padidinti savo pardavimus. Dėl šios kompensuojamosios priemonės įmonei taps sunkiau po 8 metų pertraukos vėl pradėti tiekti į rinką atitinkamas „Vedette“ prekių ženklu pažymėtas prekes (šiuo metu parduodamos tik „Vedette“ prekių ženklu pažymėtos skalbyklės). Iš tiesų, nors prekių ženklas neišnyksta, grįžimo į rinką kaina yra proporcinga nedalyvavimo rinkoje metams. Kuo ilgiau prekių ženklas nedalyvauja rinkoje, tuo labiau pamirštama jo reputacija.

(118) Be to, reikia patikrinti, ar šia nauja kompensuojamąja priemone taip pat kompensuojamas konkurencinis pranašumas, atsiradęs dėl bendro Italijos pagalbos ir restruktūrizavimo pagalbos poveikio. Galima teigti, kad 2008 m. spalio 21 d. „FagorBrandt“ turėjo 3 190 878,02 EUR (arba, su palūkanomis, maždaug 4 mln. EUR) sumą, kurios ji nebūtų galėjusi turėti. Šis pranašumas daro poveikį konkurencijai: įmonė turėjo papildomų grynųjų pinigų. Tačiau papildoma kompensuojamąja priemone šis konkurencijos pažeidimas kompensuojamas.

([48]) Lentelėje daroma prielaida, kad kompensuojamoji priemonė faktiškai pradedama įgyvendinti 2009 m. sausio 1 d.

(119) 3 lentelėje nurodytas su kompensuojamąja priemone susijęs grynasis nuostolis (arba neigiami laisvi grynųjų pinigų srautai). 2009–2012 m. duomenis Komisijai pateikė Prancūzijos valdžios institucijos. 2013–2016 m. duomenys – ekstrapoliacija, gauta 2012 m. duomenis kasmet padidinant [1,5–3] % ([49]).

3 lentelė

Mln. EUR	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m.
Galutinis rezultatas be KP	[0-5]	[5-10]	[10-15]	[10-15]	*[15-20]*	*[15-20]*	*[15-20]*	*[15-20]*
KP poveikis, didesnis įvertis	– [10-15]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	*– [5-10]*	*– [5-10]*	*– [5-10]*	*– [5-10]*
KP poveikis, mažesnis įvertis	– [15-20]	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	*– [5-10]*	*– [5-10]*	*– [5-10]*	*– [5-10]*

(120) Pasirodo, kad, remiantis (įmonei) optimistiniu scenarijumi, per trejus papildomus metus „FagorBrandt“ neteks nuo [10–20] mln. EUR (jei tris kartus padidiname 2012 m. duomenis) iki [10–20] mln. EUR (jei sudedame ekstrapoliuotus duomenis) grynųjų pinigų. Kitaip tariant, nustačius šią naują kompensuojamąją priemonę bus visiškai kompensuotas pranašumas, kuris buvo įgytas dėl disponavimo maždaug 4 mln. EUR grynųjų pinigų suma.

(121) Galiausiai tai, kad kompensuojamąsias priemones numatyta taikyti net pasibaigus restruktūrizavimo laikotarpiui (nustatyta jo pabaigos data – 2012 m. gruodžio 31 d.), nekelia abejonių dėl jų tinkamumo. Kompensuojamosios priemonės nustatytos dėl skirtos restruktūrizavimo pagalbos, tačiau jos nėra sudedamoji pačios restruktūrizavimo procedūros dalis; jos yra kompensacija įmonės, kuriai buvo suteikta pagalba, konkurentams už konkurencijos pažeidimą, nuo kurio jie galėjo nukentėti. Tai, kad jos taikomos pasibaigus restruktūrizavimo laikotarpiui, nekelia abejonių dėl jų poveikio ir naudingumo, jei jos įgyvendinamos dėl restruktūrizavimo operacijos, kuriai įgyvendinti valstybė skiria pagalbą, ir jei jų tikslas ir poveikis – kompensuoti dėl šios pagalbos padarytą konkurencijos pažeidimą.

(122) Todėl Komisija mano, kad šios priemonės leidžia išvengti pernelyg didelių konkurencijos iškraipymų, nurodytų restruktūrizavimo pagalbos gairių 38–40 punktuose.

6.6. **Įmonės gyvybingumo atkūrimas**

6.6.1. *Restruktūrizavimo planas, rinkos perspektyvos ir restruktūrizavimo plane išdėstytų prognozių patikimumas*

(123) Jau pradėtame įgyvendinti „FagorBrandt“ restruktūrizavimo plane visų pirma numatyta:

— į […] orientuotas veiklos koncentravimas ir plėtra;

— pirkimų ir […] politikos racionalizavimas;

— veiklos nutraukimas ir gamyklų uždarymas ([50]);

— darbuotojų skaičiaus sumažinimas ([51]);

— priemonės, kuriomis siekiama sustiprinti įmonės tvarumą ([52]).

(124) Atlikusi tyrimą Komisija patvirtina tai, ką buvo pareiškusi sprendime pradėti procedūrą: ji mano, kad šis planas atitinka restruktūrizavimo pagalbos gairių 35–37 punktuose nustatytus reikalavimus Kitaip tariant, restruktūrizavimo planas leidžia atkurti ilgalaikį įmonės gyvybingumą.

(125) Tačiau Komisija norėtų pateikti savo analizę ir išvadas, susijusias su rinkos perspektyvomis ir restruktūrizavimo plane išdėstytų prognozių patikimumu.

(126) Komisija įvertino restruktūrizavimo plane pateiktas prognozes, pirmiausia augimo perspektyvas. Komisija primena, kad šiame sprendime atsižvelgiama tik į informaciją, turėtą 2008 m. spalio mėn.

([49]) *Ceteris paribus,* atrodo pagrįsta taikyti šį [1,5–3] % dydį, nes jis laikomas pagrįsta apyvartos didėjimo prielaida, atsižvelgiant į grupės strategiją ir rinkos perspektyvas (žr. 124 ir tolesnes konstatuojamąsias dalis).

([50]) 2004 m. kovo mėn. „FagorBrandt“ pardavė savo gamyklą Nevere (elektriniai varikliai), o 2005 m. sausio mėn. uždarė gamyklą Lekene (šaldikliai). 2006 m. grupė sustabdė atskirai pastatomų mikrobangų krosnelių gamybą Eznė gamykloje.

([51]) Grupė pradėjo įgyvendinti […]. 2006 m. Prancūzijoje imtasi keleto priemonių. Tais pačiais metais grupė ėmėsi racionalizuoti Italijoje esančios „Verolanuova“ gamyklos veiklą.

([52]) Kalbant apie įmonės plėtros ir tvarumo priemones, po 2004 m. kovo mėn. – 2005 m. vasario mėn. atliktų tyrimų grupė […].

(127) CECED teigimu ([53]), 2005–2007 m. Vakarų Europos rinka augo nuosaikiai (apie 2 % per metus), o Rytų Europos – sparčiai (apie 7 % per metus). Tačiau pastarasis augimo rodiklis yra abejotinas, priklausantis nuo ekonomikos svyravimų, nes dviženklį augimą lengvai gali pakeisti dviženklis smukimas.

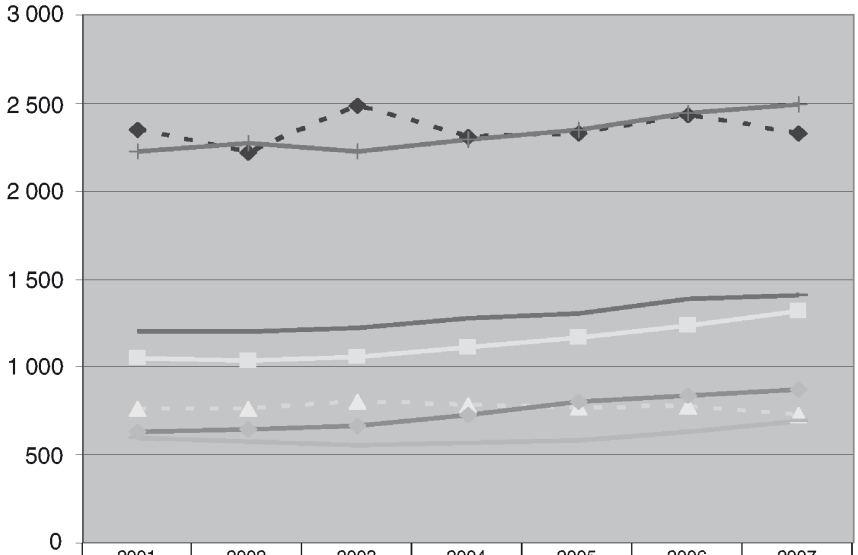
(128) Ilgalaikės perspektyvos požiūriu planuojama, kad Rytų Europos ir Vakarų Europos vartotojų pirkimo elgsena suvienodės, bet kol kas dėl mažos Rytų Europos šalių perkamosios galios didžiausią paklausą turi būtiniausios (skalbyklės ar šaldytuvai) bei pigesnės ir paprastesnės prekės. Tačiau būtent į šias rinkas atėjo konkurentai iš Turkijos ir Azijos.

(129) Taigi potencialios rinkos, kuriose gali įsitvirtinti „FagorBrandt“, yra Vakarų Europoje, nes jos svarbesnės ne tik vertės, bet ir apimties atžvilgiu, be to, mažiau susijusios su pigiomis prekėmis, kurių gamybos srityje „FagorBrandt“ nebegali konkuruoti ir kurios paskatino spartų rinkos augimą Rytų Europoje.

(130) Tiksliau, „FagorBrandt“ atskaitos rinka – tai Prancūzijos rinka, kurioje ši grupė parduoda [50–80] %, gamina [80–100] % savo produkcijos ir įdarbina [80–100] % savo darbuotojų. Pasak GIFAM ([54]), Prancūzijoje stambios namų ūkio įrangos rinka 2007 m. išaugo 1 %, palyginti su 2006 m., tiek apimties, tiek vertės atžvilgiu. Tiksliau, […] įrangos rinka, į kurią siekia dėmesį sutelkti „FagorBrandt“, palyginti su 2006 m., padidėjo […] %, o […] įrangos pardavimas sumažėjo […] %.

(131) Vertinimai pagal prekių rūšis rodo, kad pirmaujančios rinkos, kurios plėtojamos Europoje, pirmiausia Prancūzijoje, tai iš esmės […] rinkos. […] prekių dalis didėja, o šaldymo įrangos padėtis yra beveik nekintanti, kaip matyti iš šios GIFAM atliktame tyrime pateikiamos lentelės:

4 lentelė

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Šaldytuvai	2 350	2 220	2 485	2 310	2 330	2 428	2 330
Šaldikliai	760	760	800	785	770	775	730
Skalbyklės	2 225	2 270	2 225	2 290	2 350	2 446	2 490
Džiovyklės	595	580	555	570	585	631	690
Indaplovės	1 050	1 040	1 055	1 110	1 166	1 237	1 320
Įmontuojamos viryklių plokštės	1 200	1 200	1 220	1 280	1 305	1 384	1 410
Įmontuojamos krosnelės	630	645	665	730	800	840	870

([53]) CECED (Conseil Européen de la Construction d'appareils Domestiques) – Europos buities prietaisų gamintojų taryba – penkiolika bent Europos masto gamintojų ir dvidešimt šešias sektoriaus asociacijas, veikiančias daugelyje Europos šalių (Europos Sąjungos narių ir nepriklausančių šiai sąjungai), vienijanti organizacija.

([54]) GIFAM (Groupement Interprofessionnel des Fabricants d'Appareils d'équipements Ménagers) – Buities prietaisų gamintojų tarpšakinė organizacija, vienijanti apie penkiasdešimt įmonių, veikiančių namų ūkio įrangos rinkose.

(132) Taigi „FagorBrandt“ sprendimas pirmiausia dėmesį sutelkti į […] ir, be to, plėtoti […], atrodo derantis su įvairių rinkos segmentų ir prekių kitimu.

(133) Komisija, išanalizavusi kitus svarbius restruktūrizavimo plane pateikiamus duomenis, kuriais siekiama pagrįsti su „FagorBrandt“ ilgalaikiu veiklos pelningumu susijusias prognozes, mano, kad 5 lentelėje pateiktos prognozės yra realistinės.

5 lentelė

Mln. EUR	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
„FagorBrandt“ apyvarta	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]	[900-1 200]
Galutinis rezultatas	[0-5]	[5-10]	[10-15]	[10-15]

(134) Todėl tolesnėje analizėje bus nagrinėjami tik du sprendime pradėti procedūrą minėti abejonių sukėlę dalykai, susiję su restruktūrizavimo plano realistiškumu ir pakankamumu.

(135) Pirma, Komisija paprašė paaiškinimų, susijusių su 2007 m. laukiamu 20 % apyvartos padidėjimu. Prancūzijos valdžios institucijos paaiškino, kad 2006 m. pasikeitė „FagorBrandt“ veiklos sritis, nes „Fagor“ perleido įmonei „FagorBrandt“ savo prekių ženklo platinimą Didžiosios Britanijos ir Prancūzijos rinkose, o vėliau – ir visą įmonės „Fagor“ Prancūzijoje vykdytą veiklą ([55]). Su šia veikla susijusi apyvarta 2007 m. buvo įvertinta [50–100] mln. EUR, šis skaičius įtrauktas į „FagorBrandt“ 2007 m. apyvartą. Nepakitus veiklos sričiai buvo numatoma, kad apyvarta didės tik [5–10] %. Vėliau Prancūzija pateikė Komisijai su faktiška 2007 m. apyvarta susijusius duomenis. Ji siekia 903 mln. EUR; 2006 m. ji buvo 779,7 mln. EUR, t. y. per metus padidėjo apie 16 %.

(136) Antra, Komisija pažymėjo, kad restruktūrizavimo plane nenurodyta, kaip „FagorBrandt“ rengiasi spręsti nesuderinamos pagalbos, kurią gavo jos pavaldžioji įmonė Italijoje, grąžinimo klausimą, todėl kilo abejonių dėl įmonės gyvybingumo atkūrimo. Prancūzijos valdžios institucijos nurodė, kad, kad pagalbos, kurią turėtų grąžinti „Brandt Italia“, suma turėtų nesiekti 200 000 EUR (žr. 69 ir tolesnes konstatuojamąsias dalis). Tačiau, kaip nurodė Komisija (žr. 76 ir tolesnes konstatuojamąsias dalis), Italijos suteiktos pagalbos suma, į kurią reikia atsižvelgti, sudaro 3 190 878,02 EUR, prie kurių reikia pridėti palūkanas iki 2008 m. spalio 21 d. Tačiau Komisija laikosi nuomonės, kad numatomas šios sumos grąžinimas neturėtų pakenkti įmonės gyvybingumui, nes „FagorBrandt“ turi padidinti savo įnašą 3 190 878,02 EUR suma ir palūkanų suma (šiuo klausimu žr. 155 ir tolesnes konstatuojamąsias dalis).

([55]) Komisija išnagrinėjo, ar dėl šios padidėjusios „FagorBrandt“ integracijos į „Fagor“ nepaneigiamos išvados, padarytos sprendimo pradėti procedūrą 27 punkte, susijusios su tuo, ar „FagorBrandt“ atitinka pagalbos gavimo reikalavimus. Komisija padarė išvadą, kad taip nėra, nes didžioji dalis informacijos, nagrinėjamos minėtame punkte, išlieka nepakitusi.

(137) Remdamasi pirmiau išdėstytais argumentais Komisija daro išvadą, kad sprendime pradėti procedūrą pareikštos abejonės, susijusios su įmonės gyvybingumo atkūrimu, yra išsklaidytos.

6.6.2. *Suinteresuotosios šalies pareikštos abejonės dėl įmonės gyvybingumo atkūrimo*

(138) Kaip minėta, konkurentas, pageidavęs likti nežinomas, ginčija, kad restruktūrizavimas gali padėti atkurti ilgalaikį įmonės gyvybingumą. Pirmiausia jis mano, kad įmonė turėjo perkelti dalį savo gamybos į nebrangios gamybos zonas, kur ji gali pasinaudoti masto ekonomija. Antra, įmonė negalės atlikti savo prekėms tobulinti būtinų pramonės investicijų, kasmet pareikalaujančią didelių investicijų į gamybos įrangą, koncepciją, mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą. Galiausiai šis konkurentas pabrėžia, kad įmonė lieka per maža palyginti su konkurentais. Tolesnėse konstatuojamosiose dalyse Komisija išnagrinės, ar šios konkurento, kuris pageidavo likti nežinomas, pastabos paneigia jos išvadas, susijusias su įmonės gyvybingumo atkūrimu.

(139) Dėl būtinybės perkelti dalį savo gamybos į šalis, kuriose pigesnė gamyba, Komisija pažymi, kad Prancūzijos valdžios institucijos išsamiai atsakė į šį klausimą. Jos primena, kad „FagorBrandt“, taip pat kai kurių vien Europoje veiklą vykdančių jos konkurentų, pasirinkta vystymosi kryptis (naujoviškų ir didelę pridėtinę vertę turinčių prekių gamyba) nesiderina su sistemingu jų produkcijos perkėlimu į nebrangios gamybos šalis. […] Stambiosios įmonės, įsteigdamos gamybos vienetus nebrangios gamybos šalyse, taip pat siekia ten išplėsti prekybą.

(140) Dėl konkurento, kuris pageidavo likti nežinomas, tvirtinimo, kad „FagorBrandt“ negalės atlikti didelių investicijų, būtinų siekiant likti konkurencinga, ir kad įmonė per maža, palyginti su stambiosiomis įmonėmis, Komisija pažymi, kad ji pati sprendimo pradėti procedūrą 8 dalyje nurodė, kad šie dalykai prisidėjo prie įmonės sunkumų. Tačiau Komisija pažymi, jog iš restruktūrizavimo plano atrodo, kad šiuos sunkumus galima įveikti. Iš tikrųjų įmonė ketina daugiausia dėmesio skirti […]. Be to, Komisija pažymi, kad kai kurios šio sektoriaus įmonės, nepaisant to, kad yra nedidelės, palyginti su stambiosiomis įmonėmis ir gausia pastarųjų produkcija Vakarų Europoje, sugeba išlikti konkurencingos dėmesį sutelkdamos į tam tikras prekes ir rinkos segmentus (tai yra vadinamieji nišiniai gamintojai, kaip antai „Miele“, „Smeg“, „Liebherr“, „Teka“, arba maži nacionalinio masto gamintojai, kaip antai „Candy“ ir „Gorenje“). Be to, Komisija pažymi, kad vis didesnė „FagorBrandt“ integracija į „Fagor“ grupę taip pat padeda spręsti šias su įmonės dydžiu susijusias problemas. Apibendrindama Komisija pripažįsta, kad aspektai, į kuriuos atkreipė dėmesį konkurentas, yra iššūkiai įmonei „FagorBrandt“, bet mano, kad restruktūrizavimo planas gali padėti juos įveikti ir pakankamai tikėtina, kad jį įgyvendinant bus atkurtas įmonės gyvybingumas.

(141) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad konkurento, kuris pageidavo likti nežinomas, pastabos nepaneigia jos išvados, kad restruktūrizavimo planas leidžia atkurti ilgalaikį „FagorBrandt“ gyvybingumą.

6.6.3. *Kompensuojamųjų priemonių įtaka gyvybingumo atkūrimui*

(142) Galiausiai dėl įmonės ilgalaikio gyvybingumo atkūrimo Komisija turi patikrinti, kaip numatyta restruktūrizavimo pagalbos gairių 38 punkto paskutiniame sakinyje, ar numatytos kompensuojamosios priemonės nekelia grėsmės įmonės gyvybingumui. Kaip paaiškinta, Prancūzijos valdžios institucijos pasiūlė kompensuojamąsias priemones, kurios nebuvo įtrauktos į finansines prognozes, pridėtas prie pranešimo apie pagalbą. Komisija mano, kad šios priemonės būtinos, todėl jos turės būti įgyvendintos. Šios priemonės (penkeriems metams sustabdyti „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų šaldymo, valgio gaminimo įrangos ir indaplovių teikimą į rinką) neigiamai paveiks įmonės finansinius rezultatus, todėl reikia įsitikinti, kad įmonė gali jas įgyvendinti.

(143) Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, toliau pateikiamose 6 ir 7 lentelėse nurodomi įmonės finansiniai rezultatai atsižvelgiant į minėtų kompensuojamųjų priemonių įgyvendinimą. 6-oje lentelėje remiamasi optimistiniu scenarijumi, o 7-oje – pesimistiniu.

6 lentelė

„Vedette“ prekių ženklu pažymėtų šaldymo, valgio gaminimo įrangos ir indaplovių teikimo į rinką sustabdymas (mln. EUR)	Optimistinis scenarijus					
	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Apyvarta	903,0	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]
Bendrasis pelnas	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Veiklos rezultatas neatsižvelgiant į negrįžtamus veiksnius	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Veiklos rezultatas (EBIT – pajamos prieš palūkanas ir mokesčius)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Pelnas prieš apmokestinimą	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Grynasis pelnas	– [5-10]	– [5-10]	– [5-10]	[0-5]	[5-10]	[5-10]
Laisvi grynųjų pinigų srautai	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Sukaupti laisvi grynųjų pinigų srautai	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

7 lentelė

„Vedette“ prekių ženklu pažymėtų šaldymo, valgio gaminimo įrangos ir indaplovių teikimo į rinką sustabdymas (mln. EUR)	Pesimistinis scenarijus					
	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Apyvarta	903,0	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]	[900-1 000]
Bendrasis pelnas	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Veiklos rezultatas neatsižvelgiant į negrįžtamus veiksnius	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Veiklos rezultatas (EBIT – pajamos prieš palūkanas ir mokesčius)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Pelnas prieš apmokestinimą	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Grynasis pelnas	– [5-10]	– [5-10]	– [10-15]	[0-5]	[0-5]	[5-10]
Laisvi grynųjų pinigų srautai	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Sukaupti laisvi grynųjų pinigų srautai	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(144) 6 ir 7 lentelės pagrįstos toliau išdėstytomis prielaidomis, susijusiomis su apyvartos sumažėjimu dėl to, kad bus sustabdytas kelių prekių grupių, pažymėtų „Vedette“ prekių ženklu, teikimas į rinką. Dėl šio sustabdymo gali sumažėti:

a) prekyba prekių grupės, pažymėtos „Vedette“ prekių ženklu, įranga, kurios teikimas į rinką sustabdytas;

b) prekyba kita prekių grupių įranga, teikiama į rinką su „Vedette“ prekių ženklu ([56]) (neigiamas prekių asortimento poveikis „Vedette“ prekių ženklu pažymėtoms prekėms);

c) prekyba kitais prekių ženklais pažymėtomis prekėmis (neigiamas prekių asortimento poveikis visiems „FagorBrandt“ grupės prekių ženklams).

(145) Optimistiniame scenarijuje atsižvelgiama tik į 144 konstatuojamosios dalies a ir b punktuose minimą poveikį; dėl prekių teikimo į rinką sustabdymo apyvarta, susijusi su sustabdyta prekių grupe, sumažės [70–90] % (likusiuosius [10-30] % „FagorBrandt“ susigrąžina padidinęs tokių pat prekių, parduodamų su kitu nei „Vedette“ prekių ženklu, pardavimus), o apyvarta, susijusi su kitomis prekėmis, teikiamomis į rinką su „Vedette“ prekių ženklu, sumažės [20–30] %. Pesimistiniame scenarijuje atsižvelgiama į 144 konstatuojamosios dalies c punktą darant prielaidą, kad su sustabdyta prekių grupe susijusi apyvarta sumažės [110–130] % (šis nuostolis gali sudaryti ne tik 100 % sustabdytos prekių grupės apyvartos, bet ir paliesti kitas prekes ir prekių ženklus, ne vien tuos, kurių prekyba sustabdoma), o apyvarta, susijusi su kitomis prekėmis, teikiamomis į rinką su „Vedette“ prekių ženklu, sumažės [20–40] %. Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad toks pesimistinis scenarijus atitinka įmonės patirtį: 2003 m. ji nusprendė sustabdyti „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų mikrobangų krosnelių pardavimą Prancūzijoje, siekdama dėmesį sutelkti į „Brandt“ prekių ženklą, kuriuo pažymėtu prekių buvo parduodama labai daug. Tačiau šis sustabdymas turėjo labai neigiamą šalutinį poveikį, nes įmonė prarado ne tik visą apyvartą, susijusią su „Vedette“ prekių ženklu pažymėtomis prekėmis, tačiau nuostolių patyrė ir „Brandt“ prekių ženklas (per dvejus metus patirti bendri nuostoliai, susiję su šiais dviem prekių ženklais pažymėta […] įranga, palyginti su pradiniu […] vienetu, iš kurių […] pažymėtų „Vedette“ prekių ženklu, pardavimu, t. y.[120–140] % nuostolis dėl neparduotų prekių) ([57]).

([56]) Šis sumažėjimas susijęs su tuo, kad dėl pirmiau minėtų prekių teikimo į rinką sustabdymo „Vedette“ prekių ženklas platintojams taps mažiau pastebimas.

([57]) Komisija mano, kad atsižvelgiant į Prancūzijos valdžios institucijų pateiktą informaciją mažai tikėtina, jog pesimistinis scenarijus pasitvirtins. Iš tikrųjų Prancūzijos valdžios institucijos šį scenarijų grindžia prekybos mikrobangų krosnelėmis su „Vedette“ prekių ženklu patirtimi. Tačiau, kaip bus nurodyta, tai prekė, dėl kurios „FagorBrandt“ nebepajėgė konkuruoti (todėl ir nusprendė sustabdyti jos gamybą vidaus rinkoje) ir kuria intensyviai prekiauja gamintojai iš pigios gamybos šalių. Todėl prielaida, kurios laikosi Prancūzijos valdžios institucijos (t. y. viso mikrobangų krosnelių pardavimo sumažėjimo, pastebimo per dvejus metus, priežastimi laikydami tik sprendimą sustabdyti „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų mikrobangų krosnelių teikimą į rinką) atrodo kraštutinė.

(146) Remdamasi pirmiau pateiktų dviejų lentelių duomenų analize ir kitais Prancūzijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis Komisija pažymi, kad nustatytos kompensuojamosios priemonės susilpnins įmonę, nes nuo 2009 m., t. y. nuo šių priemonių įgyvendinimo pradžios, neigiamai paveiks įmonės rezultatus. Tačiau nuo 2010 m. įmonės grynasis rezultatas vėl bus teigiamas, o tolesniais metais jis didės. Todėl Komisija mano, kad Prancūzijos valdžios institucijų pasiūlytos kompensuojamosios priemonės susilpnins įmonę, tačiau nesutrukdys atkurti jos gyvybingumo.

(147) Šios išvados nepaneigia papildoma Komisijos nustatyta kompensuojamoji priemonė, t. y. būtinybė trejiems metams pratęsti atitinkamų „Vedette“ prekių ženklu pažymėtų prekių teikimo į rinką sustabdymą.

(148) Iš tiesų iš 3 lentelės, kurioje pateikiamas papildomos kompensuojamosios priemonės poveikis galutiniam įmonės rezultatui, matyti, kad 2014–2016 m. poveikis bus teigiamas ir tikėtinas augimas sieks [1,5–3] %. Todėl Komisijos nustatyta papildoma kompensuojamoji priemonė leidžia prieiti prie tokios pat išvados – priemonė susilpnins įmonę, tačiau nesutrukdys atkurti jos gyvybingumo.

6.7. **Pagalbos apribojimas iki būtino mažiausio dydžio: faktinis, su pagalba nesusijęs įnašas**

(149) Kad būtų galima skirti pagalbą, remiantis restruktūrizavimo pagalbos gairių 43–45 punktais, reikia, kad pagalbos dydis ir intensyvumas apsiribotų griežtu restruktūrizavimo išlaidų minimumu, reikalingu restruktūrizavimui atlikti, atsižvelgiant į bendrovės, jos akcininkų arba ją valdančios verslo grupės turimus finansinius išteklius. Pagalbos gavėjai turi savais ištekliais svariai prisidėti prie restruktūrizavimo plano įgyvendinimo, įskaitant įmonės išlikimui nebūtino turto pardavimą arba pasinaudojimą rinkos sąlygomis gaunamu išoriniu finansavimu.

(150) Kaip nurodyta sprendimo pradėti procedūrą 43 punkte, restruktūrizavimo išlaidos, kurias pranešime apie pagalbą nurodė Prancūzijos valdžios institucijos, siekia 62,5 mln. EUR. Įmonė restruktūrizavimo planui ketina skirti 31,5 mln. EUR ir gauti 31 mln. EUR pagalbą.

	Milijonai eurų	%
Restruktūrizavimo išlaidos	62,5	100 %
Finansavimas		
Pačios pagalbos gavėjos įnašas	4,6	7,4 %
Akcininkų įnašas	26,9	43 %
Valstybės pagalba	31	49,6 %

(151) Sprendimo pradėti procedūrą 44 punkte Komisija pareiškė abejojanti dėl dviejų su šiais duomenimis susijusių dalykų. Pirma, Komisija paprašė Prancūzijos valdžios institucijų paaiškinti, kodėl į restruktūrizavimo išlaidas jos neįtraukė pagalbos pagal 44f straipsnį sugrąžinimo. Antra, Komisija paprašė paaiškinti, kokios lėšos sudaro pačios pagalbos gavėjos įnašą.

(152) Į antrąjį klausimą Prancūzijos valdžios institucijos atsakė nurodydamos, kad pačios pagalbos gavėjos įnašą sudaro įmonės „FagorBrandt“ rinkoje gautos banko paskolos. Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad 2006 m. įmonė gavo [20–40] mln. EUR banko paskolų, o 2007 m. ši suma padidėjo iki [20–40] mln. EUR ([58]). Šias paskolas laidavo […]. Komisija pažymi, kad kalbama apie *„pasinaudojimą rinkos sąlygomis gaunamu išoriniu finansavimu“* pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 43 punktą, todėl tai yra tinkamas įnašas.

(153) Atsakydamos į pirmąjį Komisijos klausimą Prancūzijos valdžios institucijos pažymi, kad nesuderinamos pagalbos grąžinimas *a priori* negali būti laikomas restruktūrizavimo išlaidomis (nei pačios pagalbos gavėjos įnašu pagal restruktūrizavimo pagalbos gairių 43–44 punktus). Todėl pagalba pagal 44f straipsnį ir nebuvo įtraukta į restruktūrizavimo išlaidas. Prancūzijos valdžios institucijos pažymi, kad šis grąžinimas, įvertintas [25–30] mln. EUR (įskaitant palūkanas), žinoma, yra įtrauktas į verslo planą, pridėtą prie pranešimo apie pagalbą, kaip ir bet kurios kitos įprastos finansinės išlaidos. Komisija mano, kad nesuderinamos pagalbos grąžinimas privalo būti įtrauktas į verslo planą, todėl šiuo atveju taip ir padaryta ([59]).

([58]) Prancūzijos valdžios institucijų 2008 m. vasario 15 d. raštas.

([59]) Savo 2006 m. balandžio 26 d. sprendime dėl valstybės pagalbos, kurią Prancūzija numato teikti bendrovei „Euromoteurs“ (OL L 307, 2006 11 7, p. 213), Komisija buvo tos nuomonės, jog tai, kad restruktūrizavimo plane neatsižvelgiama į įmonės gautos nesuderinamos pagalbos grąžinimą, patvirtina išvadą, kad pagal šį planą negalima atkurti ilgalaikio įmonės gyvybingumo.

(154) Tačiau taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad 2008 m. spalio 21 d. „Brandt Italia“ gauta Italijos pagalba siekė 3 190 878,02 EUR, prie kurių reikia pridėti palūkanas. Taigi negalima atmesti galimybės, kad ši suma neatsidurs įmonės ketinamame skirti įnaše. Todėl pačios pagalbos gavėjos įnašas taptų mažesnis nei 50 %, kurių reikalaujama pagal restruktūrizacijos pagalbos gairių 44 punktą.

(155) Tokiu atveju, siekdama užtikrinti, kad įmonės įnašas nebūtų susijęs su pagalba ir sudarytų ne mažiau kaip 50 % restruktūrizavimo išlaidų, Komisija priimdama šį teigiamą sprendimą nustato sąlygą – nuosavą įnašą atitinkamai padidinti iki Italijos pagalbos dydžio, t. y. iki 3 190 878,02 EUR, prie šios sumos pridedant palūkanas iki 2008 m. spalio 21 d.

(156) Tiksliau sakant, „FagorBrandt“ iki įmonės restruktūrizavimo laikotarpio pabaigos, kuris nustatytas 2012 m. gruodžio 31 d., šia suma (pasiskolinta, gauta iš akcininkų ar kitu būdu) turės padidinti savo siūlomą įnašą į restruktūrizavimo išlaidas. Prancūzijos valdžios institucijos privalės pateikti šio padidinimo įrodymą praėjus per su mėnesius nuo 2012 m. gruodžio 31 d.

(157) Kalbant apie konkurento, kuris pageidavo likti nežinomas, teiginį, kad pagalba nėra apribota iki būtino mažiausio dydžio, Komisija patvirtina, kad ji patikrino ne tik tai, ar laikomasi oficialiai nustatyto reikalavimo, kad pačios pagalbos gavėjos įnašas viršytų 50 %, bet ir įvertino, ar pagalba apribota iki būtino mažiausio dydžio, pirmiausia remdamasi restruktūrizavimo pagalbos gairių 45 punkte apibrėžtais kriterijais. Komisija mano, kad pagalba yra apribota iki būtino mažiausio dydžio ir kad pagalbos suma neleidžia įmonei turėti *„grynųjų pinigų pertekliaus, kurį būtų galima naudoti su restruktūrizavimo procesu nesusijusiai, agresyviai, rinką iškreipiančiai veiklai*“.

(158) Komisija ypač pabrėžia, kad suteikus pagalbą ir pasibaigus restruktūrizavimo laikotarpiui grupė dar turės daug skolų, o skolos ir nuosavo kapitalo santykis bus didesnis už vienetą. Taigi „FagorBrandt“ gautus grynuosius pinigus pirmiausia turės skirti šiam įsiskolinimo lygiui mažinti.

6.8. **Vienkartinės išmokos principas**

(159) Remiantis restruktūrizavimo pagalbos gairių 72 ir tolesniais punktais, restruktūrizavimo pagalba gali būti teikiama tik kartą per dešimt metų.

(160) Šiuo atveju Prancūzijos ir Italijos „FagorBrandt“ suteiktos pagalbos negalima laikyti pagalba įmonei sanuoti ir restruktūrizuoti. Iš tiesų, kaip įrodyta 45–56 konstatuojamosiose dalyse, 2002 ir 2003 m., kai jai buvo suteikta pagalba, „FagorBrandt“ nebuvo sunkumus patirianti įmonė.

(161) Taigi buvo laikytasi restruktūrizavimo pagalbos gairėse nustatyto principo, pagal kurį pagalba teikiama tik vieną kartą.

6.9. **Visiškas plano įgyvendinimas**

(162) Įmonės „FagorBrandt“ restruktūrizavimo planas, įskaitant visus Prancūzijos prisiimtus įsipareigojimus, turi būti visiškai įgyvendintas ([60]). Komisija prašo ją informuoti apie vykdant planą ir su juo susijusius įsipareigojimus padarytą pažangą.

7. **IŠVADA**

(163) Pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, jei bus įgyvendintos visos nustatytos sąlygos,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Pagalba, kurią Prancūzija numato skirti įmonei „FagorBrandt“, siekianti 31 milijoną EUR, yra suderinama su vidaus rinka, jei įgyvendinamos 2 straipsnyje nustatytos sąlygos.

2 straipsnis

1. Prancūzijos valdžios institucijos turi sustabdyti šio sprendimo 1 straipsnyje nurodytos pagalbos išmokėjimą įmonei „FagorBrandt“ tol, kol iš pastarosios nebus faktiškai susigrąžinta 2003 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendime 2004/343/EB ([61]) nurodyta nesuderinama pagalba.

2. Įmonės „FagorBrandt“ restruktūrizavimo planas, apie kurį Prancūzija pranešė Komisijai 2007 m. rugpjūčio 6 d., turi būti visiškai įgyvendintas.

([60]) Kaip nurodyta pirmiau, restruktūrizavimo planas buvo pradėtas vykdyti 2004 m. ir dauguma restruktūrizavimo priemonių jau yra įgyvendinamos.

([61]) 2003 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimas dėl Prancūzijos įgyvendinamos pagalbos schemos sunkumus patiriančioms įmonėms perimti (OL L 108, 2004 4 16, p. 38).

3. „FagorBrandt“ pasiūlytas 31,5 mln. EUR įnašas į restruktūrizavimo išlaidas turės būti padidintas 3 190 878,02 EUR ir šios sumos palūkanomis, skaičiuojamomis nuo dienos, kai Italija suteikė pagalbą „FagorBrandt“, iki 2008 m. spalio 21 d. Šis įnašas turės būti padidintas iki nustatytos įmonės restruktūrizavimo pabaigos dienos – 2012 m. gruodžio 31 d. Prancūzijos valdžios institucijos privalės pateikti šio padidinimo įrodymą praėjus ne daugiau kaip dviems mėnesiams nuo 2012 m. gruodžio 31 d.

4. „FagorBrandt“ aštuoneriems metams sustabdo „Vedette“ prekių ženklu pažymėtos šaldymo ir valgio gaminimo įrangos bei indaplovių tiekimą į rinką.

5. Siekdama užtikrinti šio straipsnio 1–4 dalyse nustatytų sąlygų vykdymą Prancūzija, pateikdama kasmetines ataskaitas, praneša Komisijai apie įmonės „FagorBrandt“ restruktūrizavimo eigą, 1 dalyje aprašytos nesuderinamos pagalbos susigrąžinimą, suderinamos pagalbos išmokėjimą ir kompensuojamųjų priemonių įgyvendinimą.

3 straipsnis

Prancūzija per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos informuoja Komisiją apie priemones, kurių ėmėsi jam įgyvendinti.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2012 m. liepos 25 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Pirmininko pavaduotojas

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2012 m. gruodžio 19 d.

dėl valstybės pagalbos SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)), Italijos įgyvendinta atleidimo nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio schema, taikyta nekomercinių įstaigų konkretiems tikslams naudojamam nekilnojamajam turtui

(pranešta dokumentu Nr. C(2012) 9461)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2013/284/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ([1]) ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2006 m. Komisija gavo daug skundų iš esmės susijusių su dviem schemomis – atleidimo nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio ir juridinių asmenų pajamų mokesčio sumažinimo:

(a) atleidimas nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio (toliau – ICI) taikomas nekilnojamajam turtui, kurį naudoja nekomercinės įstaigos, užsiimančios vien tik socialinės pagalbos, socialinio aprūpinimo, sveikatos, švietimo, apgyvendinimo, kultūrine, laisvalaikio organizavimo, sporto, religine ir kulto (garbinimo) veikla (1992 m. gruodžio 30 d. įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punktas);

(b) juridinių asmenų pajamų mokesčio sumažinimas 50 proc. taikomas 1973 m. rugsėjo 29 d. Respublikos Prezidento dekreto Nr. 601 6 straipsnyje išvardytoms įstaigoms, t. y. daugiausia socialinės pagalbos įstaigoms, ne pelno švietimo ir mokslinių tyrimų institutams, taip pat labdaros ir švietimo įstaigoms (įskaitant bažnytines įstaigas). Ši nuostata taikoma ir autonominėms socialinio būsto institucijoms, taip pat vien tik kultūrinių tikslų siekiantiems fondams ir asociacijoms.

(2) Gavusi skundų, susijusių su pirmiau minėtu atleidimu nuo ICI, 2006 m. gegužės 5 d. Komisija išsiuntė Italijos valdžios institucijoms pirmą prašymą pateikti informacijos. Atsižvelgdamos į Italijos 2006 m. birželio 6 d. perduotą informaciją ir įsigaliojusius kai kuriuos ICI reglamentuojančių teisės aktų pakeitimus, 2006 m. rugpjūčio 8 d. Komisijos tarnybos pranešė skundų pateikėjams, kad, remiantis pirminiu nagrinėjamu, priežasčių tęsti tyrimą nėra.

(3) Vis dėlto 2006 m. spalio 24 d. rašte skundo pateikėjai vėl pabrėžė nekomercinių įtaigų atleidimo nuo ICI nesuderinamumą su Sutarties 107 straipsnio 1 dalimi. 2006 m. lapkričio 14 d. raštu Komisijos tarnybos dar kartą patvirtino skundo pateikėjams, kad, remiantis turima informacija, nėra priežasčių atlikti papildomą minėto atleidimo nuo mokesčio tyrimą.

(4) 2007 m. sausio ir rugsėjo mėn. Komisija iš skundo pateikėjų atitinkamai gavo daugiau raštų dėl atleidimo nuo ICI. 2007 m. rugsėjo 12 d. rašte skundo pateikėjai atkreipė Komisijos dėmesį į Konsoliduoto pajamų mokesčio įstatymo (it. *Testo unico delle imposte sui redditi*, TUIR), patvirtinto 1986 m. gruodžio 22 d. Respublikos Prezidento dekretu Nr. 917, 149 straipsnį. Jų nuomone, pagal minėtą straipsnį palanki apmokestinimo tvarka būtų taikoma tik bažnytinėms įstaigoms ir rekreacinio sporto asociacijoms.

(5) 2007 m. lapkričio 5 d. Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų ir skundo pateikėjų pateikti papildomos informacijos apie visas skundo pateikėjų nurodytas tariamas lengvatines nuostatas. Italijos valdžios institucijos prašytą informaciją atitinkamai pateikė 2007 m. gruodžio 3 d. ir 2008 m. balandžio 30 d. raštuose. Skundo pateikėjai papildomos informacijos pateikė 2008 m. gegužės 21 d. rašte.

(6) 2008 m. spalio 20 d. skundo pateikėjai išsiuntė oficialųjį pranešimą (Sutarties 265 str.), kuriame prašė Komisijos pradėti oficialaus tyrimo procedūrą ir priimti oficialų sprendimą dėl jų skundų.

([1]) OL C 348, 2010 12 21, p. 17.

(7) 2008 m. lapkričio 24 d. Komisija išsiuntė Italijos valdžios institucijoms dar vieną prašymą pateikti informacijos; Italijos valdžios institucijos atsakė 2008 m. gruodžio 8 d. raštu.

(8) 2008 m. gruodžio 19 d. rašte Komisijos tarnybos informavo skundo pateikėjus, kad, remiantis pirminiu nagrinėjimu, jų nuomone, ginčijamos priemonės neatrodo kaip valstybės pagalba, todėl nėra būtina tęsti tyrimą.

(9) 2009 m. sausio 26 d. Italijos finansų ministerija išleido aplinkraštį „2/DF“ (toliau – aplinkraštis), siekdama patikslinti nekomercinių įstaigų atleidimo nuo ICI taikymo sritį. 2009 m. kovo 2 d. skundo pateikėjai parašė Komisijai, išreikšdami savo nepasitenkinimą tuo metu galiojusiais teisės aktais ir kritikuodami pirmiau minėtą aplinkraštį.

(10) 2010 m. sausio 11 d. elektroniniu laišku skundo pateikėjai, atsižvelgdami ir į aplinkraščio turinį, vėl paprašė Komisijos pradėti oficialaus tyrimo procedūrą. Susipažinusios su aplinkraščiu, 2010 m. vasario 15 d. Komisijos tarnybos išsiuntė raštą skundo pateikėjams, patvirtindamos 2008 m. gruodžio 19 d. rašte nurodytas atmetimo priežastis.

(11) 2010 m. balandžio 26 d. du skundo pateikėjai, kiekvienas atskirai, pareiškė teismui ieškinį dėl 2010 m. vasario 15 d. Komisijos rašto panaikinimo ([2]). Ieškovų prašymu 2010 m. lapkričio 18 d. teismas nurodė išbraukti bylą iš registro ([3]).

(12) 2010 m. spalio 12 d. sprendimu (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) Komisija pradėjo Sutarties 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą oficialaus tyrimo procedūrą dėl atleidimo nuo ICI, taikomo nekomercinių įstaigų konkretiems tikslams naudojamam nekilnojamajam turtui ir dėl TUIR 149 straipsnio ketvirtosios pastraipos ([4]). Sprendimas pradėti procedūrą, kuriame Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas, paskelbtas 2010 m. gruodžio 21 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([5]).

(13) 2010 m. lapkričio 10 d. raštu Italijos valdžios institucijos paprašė Komisijos pateikti skundų pateikėjams 2006–2010 m. siųstų raštų kopijas. Raštai Italijai perduoti 2010 m. gruodžio 2 d.

(14) 2011 m. sausio 21 d.–2011 m. balandžio 4 d. Komisija gavo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą iš 80 suinteresuotųjų šalių, kurios nurodytos šio sprendimo 1 priede.

(15) 2011 m. kovo 2 d. rašte Komisija gavo Italijos pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą. Vėliau Komisija persiuntė trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabas Italijos valdžios institucijoms, kurios savo atitinkamus svarstymus pateikė 2011 m. birželio 10 d.

(16) 2011 m. liepos 19 d. įvyko Italijos valdžios institucijų ir Komisijos tarnybų atstovų susitikimas techniniais klausimais.

(17) 2012 m. vasario 15 d. rašte Italija pranešė Komisijai apie savo ketinimą priimti naujus teisės aktus, susijusius su savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčiu, taip pat pranešė, kad nuo 2012 m. sausio 1 d. ICI buvo pakeistas *Bendruoju savivaldybių mokesčiu* (it. *Imposta municipale propria*, IMU).

(18) Italijai priėmus 2012 m. kovo 24 d. įstatymą Nr. 27, kuriame, be kita ko, numatytos naujos nuostatos dėl atleidimo nuo IMU, taikytinos konkrečią veiklą vykdančioms nekomercinėms įstaigoms, o daugybę aspektų numatyta apibrėžti priimant vėlesnę įgyvendinimo priemonę, 2012 m. gegužės 16 d. Komisija išsiuntė Italijos valdžios institucijoms informacijos prašymą.

([2]) Žr. sprendimus *Ferracci prieš Komisiją*, T-192/10 (OL C 179, 2010 7 3, p. 45) ir *Scuola Elementare Maria Montessori prieš Komisiją*, T-193/10 (OL C 179, 2010 7 3, p. 46).

([3]) OL C 30, 2011 1 29, p. 57.

([4]) Sprendime pradėti procedūrą Komisija priėjo prie išvados, kad Respublikos Prezidento dekreto Nr. 601/73 6 straipsnyje numatytas juridinių asmenų pajamų mokesčio sumažinimas 50 proc. gali būti esama valstybės pagalba (18 punktas), patikslindama, kad šią priemonę nagrinės pagal atskirą procedūrą dėl esamos valstybės pagalbos, kuri pradėta 2011 m. vasario mėn. Subjektai, kuriems taikomas Respublikos Prezidento dekreto Nr. 601/73 6 straipsnis: a) socialinės pagalbos įstaigos ir institucijos, abipusės pagalbos bendrovės, ligoninės įstaigos, pagalbos ir labdaros įstaigos; b) pelno nesiekiantys švietimo, mokymo ir bendros svarbos eksperimentų institutai; mokslo įstaigos; išskirtinai kultūrinių tikslų siekiančios istorijos, literatūros ir mokslo asociacijos, fondai ir akademijos; c) įstaigos, kurių tikslai pagal įstatymą prilyginami labdaros arba švietimo tikslams; ca) savarankiškos socialinių būstų institucijos ir jų konsorciumai.

([5]) Žr. 1 išnašą.

(19) 2012 m. birželio 27 d. Komisija iš skundo pateikėjų gavo papildomos informacijos, įskaitant su naujaisiais IMU teisės aktais susijusias pastabas; jos 2012 m. liepos 6 d. perduotos valstybei narei, kad ši išreikštų savo nuomonę tuo klausimu.

(20) 2012 m. rugsėjo 5 d. raštu Italija pateikė Komisijai prašytą informaciją ir savo svarstymus apie trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabas, kurios jai buvo perduotos 2012 m. liepos 6 d.

(21) Vėliau 2012 m. lapkričio 21 d. raštu Italijos valdžios institucijos persiuntė Komisijai 2012 m. lapkričio 19 d. priimto IMU įgyvendinimo nuostatų kopiją.

2. PRIEMONIŲ APRAŠYMAS

2.1. Nekomercinių įstaigų atleidimas nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio

(22) 1992 m. Italijos valdžios institucijos įvedė savivaldybių nekilnojamojo turto mokestį (ICI). 1992 m. gruodžio 30 d. įstatymų galią turinčiame dekrete Nr. 504 numatyta, kad mokestį privalo mokėti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, turintys nekilnojamojo turto (nuosavybės, uzufrukto teisės, naudojimo, gyvenimo arba ilgalaikės nuomos (lot. *emphyteusis*) pagrindu). Mokestį, apskaičiuojamą remiantis pastato kadastrine verte, turėjo mokėti valstybėje registruoti ir neregistruoti asmenys, nepriklausomai nuo to, kam naudojamas jų nekilnojamasis turtas.

(23) Pagal įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punktą ICI nebuvo taikomas nekilnojamajam turtui, kurį naudojo nekomercinės įstaigos, užsiimančios išskirtinai socialinės pagalbos, socialinio aprūpinimo, sveikatos, švietimo, apgyvendinimo, kultūrine, laisvalaikio organizavimo, sporto, religine ir kulto (garbinimo) veikla.

(24) Pagal 2005 m. rugsėjo 30 d. dekreto-įstatymo Nr. 203 ([6]) 7 straipsnio 2a dalį įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatytas atleidimas nuo mokesčio taikytas ir komercinio pobūdžio tame pačiame punkte nurodytai veiklai. 2006 m. liepos 4 d. įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 223 ([7]) 39 straipsnyje numatyta, kad atleidimas nuo mokesčio galėjo būti taikomas tik su sąlyga, kad minėta veikla nėra išskirtinai komercinio pobūdžio.

([6]) Pertvarkytas į 2005 m. gruodžio 2 d. įstatymą Nr. 248.
([7]) Pertvarkytas į 2006 m. rugpjūčio 4 d. įstatymą Nr. 248.

(25) Italijos valdžios institucijos patikslino, kad 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatytas atleidimas nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio taikytas tik tuo atveju, kai kartu tenkintos šios dvi sąlygos:

i. nekilnojamąjį turtą privalėjo naudoti nekomercinės įstaigos ([8]). Pagal įstatyme pateiktą apibrėžtį nekomercinės įstaigos yra viešosios ir privačios, kitos negu bendrovės, įstaigos, kurios nevykdo vien tik ar daugiausia komercinės veiklos;

ii. nekilnojamasis turtas privalėjo būti išskirtinai naudojamas 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte išvardytų veiklos rūšių vykdymui.

(26) 2009 m. sausio 26 d. aplinkraštyje „2/DF“ Italijos valdžios institucijos patikslino, kurios įstaigos galėjo būti laikomos nekomercinėmis ir, kokiomis savybėmis turėjo pasižymėti jų vykdoma veikla, kad galėtų būti taikomas aptariamas atleidimas nuo mokesčio.

(27) Aplinkraštyje priminta, kad nekomercinės įstaigos gali būti viešosios ir privačios. Visų pirma, nekomercinėmis viešosiomis įstaigomis laikyti šie subjektai: valstybė, regionai, provincijos, komunos, prekybos rūmai, sveikatos priežiūros įstaigos, vien tik socialinio aprūpinimo, socialinės pagalbos ir sveikatos priežiūros veiklai vykdyti įsteigtos viešosios įstaigos, ekonominės veiklos nevykdančios viešosios įstaigos, socialinio aprūpinimo ir pagalbos institucijos, universitetai ir mokslinių tyrimų įstaigos, viešosios socialines paslaugas žmonėms teikiančios įmonės (buvę IPAB). Aplinkraštyje minimi šie nekomercinių privačių įstaigų pavyzdžiai: asociacijos, fondai ir komitetai, nevyriausybinės organizacijos, rekreacinio sporto asociacijos, savanorių organizacijos, mokesčių tikslais ne pelno organizacijoms priskiriamos įstaigos (ONLUS) ir bažnytinės įstaigos, priklausančios katalikų bažnyčiai ir kitoms religinėms konfesijoms.

(28) Be to, aplinkraštyje patikslinta, kad nekilnojamajame turte, kuriam taikomas atleidimas nuo ICI, vykdoma veikla faktiškai neturėtų būti prieinama rinkoje ([9]) arba turėtų būti vykdoma, siekiant patenkinti visuomenei svarbius poreikius, kuriuos ne visada patenkina viešosios struktūros ar privatūs komerciniai ūkio subjektai.

([8]) Tiksliau įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punktas taikytinas Respublikos Prezidento dekreto Nr. 917/86 87 straipsnio [dabar 73 straipsnis] pirmosios pastraipos c punkte nurodytiems subjektams. Pastarojoje nuostatoje pateikta nekomercinių įstaigų apibrėžtis.
([9]) Žr. aplinkraščio 5 punktą.

(29) Aplinkraštyje nurodyti kiekvienai 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte nurodytos veiklos rūšiai taikomi atitinkami kriterijai, kuriais remiantis galima nustatyti, kada kiekviena jų laikytina neišskirtinai komercinio pobūdžio ([10]).

(30) 2012 m. sausio 1 d. ICI pakeistas IMU. Kaip paaiškinta 5 skirsnyje, 2012 m. iš dalies pakeistos ir nuostatos, susijusios su savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčiu.

2.2. **Konsoliduoto pajamų mokesčio įstatymo 149 straipsnis**

(31) 149 straipsnis yra Konsoliduoto pajamų mokesčio įstatymo (TUIR) II antraštinės dalies III skyriuje. II antraštinėje dalyje pateiktos nuostatos, susijusios su bendrovių pajamų mokesčiu, o III skyriuje nustatytos nekomercinėms įstaigoms taikytinos apmokestinimo nuostatos, pavyzdžiui, apmokestinamosios vertės apskaičiavimo ir tų įstaigų apmokestinimo taisyklės ([11]). 149 straipsnyje nustatytos sąlygos, kurioms susidarius galima netekti nekomercinės įstaigos statuso.

(32) Visų pirma, TUIR 149 straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta, kad nekomercinė įstaiga netenka šio statuso, jeigu per visą mokesčio mokėjimo laikotarpį vykdo daugiausia komercinę veiklą.

(33) TUIR 149 straipsnio antrojoje pastraipoje nustatyta, kad įstaiga turi „komercinį statusą“, jei, pavyzdžiui, didesnė dalis pajamų įplaukia iš komercinės veiklos, palyginti su institucinėmis įplaukomis, taip pat didesnė dalis nekilnojamojo turto yra susijusi su komercine veikla, palyginti su kitomis veiklos rūšimis ([12]). Šių įstaigų juridinis statusas neturi jokios įtakos „nekomercinės įstaigos statuso“ netekimui.

(34) TUIR 149 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nustatyta, kad pirmiau nurodytos nuostatos (t. y. 149 straipsnio pirmoji ir antroji pastraipos) netaikomos bažnytinėms įstaigoms, pagal civilinę teisę pripažintoms juridiniais asmenimis, ir rekreacinio sporto asociacijoms.

3. **PAGRINDAS PRADĖTI OFICIALAUS TYRIMO PROCEDŪRĄ**

(35) Komisija pradėjo oficialaus tyrimo procedūrą dėl atleidimo nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio (atleidimas nuo ICI), taikomo nekomercinių įstaigų konkretiems tikslams naudojamam nekilnojamajam turtui, kadangi priemonė atrodė atitinkanti sąlygas, kad būtų laikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Analogiškai Komisija pradėjo oficialaus tyrimo procedūrą dėl TUIR 149 straipsnio ketvirtosios pastraipos, kurioje numatyta, kad nekomercinės įstaigos statuso netekimo taisyklės netaikomos bažnytinėms įstaigoms ir rekreacinio sporto asociacijoms.

(36) Siekdama nustatyti, ar nagrinėjamos priemonės yra atrankios, Komisija, remdamasi nusistovėjusia teismų praktika ([13]), visų pirma nustatė kiekvienos priemonės bazinę mokesčių sistemą, paskui įvertino, ar taikant priemonę nukrypstama nuo tos sistemos, ir teigiamu atveju, ar nukrypimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į bendrąją mokesčių sistemos struktūrą ir pobūdį.

([10]) Pavyzdžiui, kaip jau nurodyta sprendime pradėti procedūrą, aplinkraštyje reikalaujama, kad sveikatos priežiūros ir socialinės veiklos sektoriuose būtų sudarytas susitarimas su viešosiomis valdžios institucijomis. Viena vertus, aplinkraštyje reikalaujama, kad vykdant švietimo veiklą būtų laikomasi bazinių privalomųjų principų, kad vykdoma veikla būtų lygiavertė valstybės vykdomai atitinkamai veiklai, o kita vertus, reikalaujama, kad galimos likutinės lėšos būtų vėl investuojamos į tą pačią švietimo veiklą. Iš kino teatrus valdančių subjektų, norinčių pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio, aplinkraštyje reikalaujama veikti tik nustatytuose rinkos segmentuose (filmų, pripažintų kultūrinės svarbos, filmų, kuriems išduotas kokybės sertifikatas, taip pat filmų, skirtų vaikams, segmentuose). Analogiškai bendra apgyvendinimo veikla užsiimančios struktūros, norinčios pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio, privalo taikyti žemesnes nei rinkos kainas ir neveikti įprastų viešbučių principu.

([11]) Žr. TUIR 143 ir tolesnius straipsnius. Apskritai bendras nekomercinių įstaigų pajamas sudaro fondo pajamos, įmonės kapitalas ir kiti (TUIR 143 straipsnis). Nekomercinės įstaigos gali pasirinkti supaprastintas pajamų nustatymo sistemas, svarbu, kad būtų patenkintos nustatytos sąlygos (TUIR 145 straipsnis).

([12]) Vertinimo pagal TUIR 149 straipsnio antrąją pastraipą tikslais galima remtis šiais aspektais: didesnė dalis nekilnojamojo turto yra susijusi su komercine veikla, palyginti su kitomis veiklos rūšimis; palyginti su įprastine institucinei veiklai priskiriamų prekių tiekimo ar paslaugų teikimo verte, didesnė dalis pajamų gaunama iš komercinės veiklos; palyginti su institucinėmis įplaukomis (t. y. įnašais, subsidijomis, dovanojamu turtu ir narių mokesčiais), didesnė dalis pajamų gaunama iš komercinės veiklos.

([13]) Žr., be kita ko, 2006 m. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-88/03, Rink. p. I-7115, 56 punktą, ir 2008 m. Sprendimo *British Aggregates*, C-487/06 P, Rink. p. I-10505, 81-83 punktus.

(37) Komisija priėjo prie išvados, kad sistema, kuria remiantis vertinama atleidimo nuo ICI priemonė, yra pats ICI. Atsižvelgiant į tai, kad atleidimas nuo mokesčio taikytas nekomercinėms įstaigoms, kurios nekilnojamąjį turtą naudojo konkrečioms veiklos rūšims, iš kurių kai kurios laikomos ekonominės veiklos rūšimis, taikant aptariamą priemonę buvo nukrypstama nuo bazinės sistemos (pagal kurią visi juridiniai asmenys, turintys nekilnojamojo turto, turėjo mokėti atitinkamą savivaldybių mokestį, nepriklausomai nuo to, kam buvo naudojamas jų nekilnojamasis turtas). Remiantis bendrąja Italijos sistemos struktūra ir pobūdžiu, vien tik nekomercinių subjektų, užsiimančių konkrečia visuomenine veikla, atleidimas nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio nelaikomas pateisinamu.

(38) Komisija nustatė, kad TUIR 149 straipsnio ketvirtosios pastraipos bazinė sistema yra pajamų mokesčiai. Komisija priėjo prie išvados, kad priemonė *prima facie* yra atranki, kadangi atrodo suteikianti galimybę, bet tik bažnytinėms įstaigoms ir rekreacinio sporto asociacijoms, išlaikyti nekomercinės įstaigos statusą net ir tuo atveju, kai nebėra laikomos nekomercinėmis įstaigomis. Tokia priemonė negali būti pateisinama, remiantis Italijos mokesčių sistemos principais.

(39) Italijos valdžios institucijos nepateikė informacijos, įrodančios, kad aptariamos priemonės atitiko Sprendime *Altmark* ([14]) nurodytas sąlygas. Kadangi atrodė atitinkančios visus kitus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nurodytus kriterijus, priemonės atrodė esančios valstybės pagalba.

(40) Dėl suderinamumo neatrodė, kad Sutarties 107 straipsnio 2 dalyje numatytos nuostatos galėjo būti taikomos nagrinėjamoms priemonėms. Be to, ir 107 straipsnio 3 dalyje numatytos išimtys neatrodė taikytinos, išskyrus 107 straipsnio 3 dalies d punktą dėl kultūros rėmimo ir paveldo išsaugojimo. Iš tikrųjų Komisija laikėsi nuomonės, kad ši išimtis, atleidžiant nuo ICI, galėjo būti taikoma nekomercinėms įstaigoms, kurios užsiėmė konkrečia vien tik švietimo, kultūros ir laisvalaikio organizavimo sričių veikla. Galiausia, Komisija neatmetė galimybės, kad kai kurios veiklos rūšys galėjo būti priskirtos bendros ekonominės svarbos paslaugoms pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį; vis dėlto Italijos valdžios institucijos nepateikė jokios informacijos, kuria remiantis būtų galima vertinti aptariamų priemonių suderinamumą su vidaus rinka.

(41) Todėl Komisija abejojo dėl priemonių suderinamumo su vidaus rinka ir pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ([15]), 4 straipsnio 4 dalį nusprendė pradėti oficialaus tyrimo procedūrą, pakviesdama Italiją ir kitas suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas.

(42) Komisijos nuomone, atleidimą nuo ICI ir TUIR 149 straipsnio ketvirtąją pastraipą galima priskirti naujai pagalbai. Iš tikrųjų metinis mokestis ICI buvo įvestas 1992 m., tačiau apie aptariamą atleidimą nuo mokesčio niekada nebuvo pranešta Komisijai, kuri nėra jo patvirtinusi ir jokiu kitu būdu. Atleidimas nuo mokesčio taikytas plačiam veiklos rūšių spektrui, kurios, įvedant ICI, nebuvo uždaros konkurencijai. Todėl kiekvienas nukrypimas nuo įprastų šios mokesčių schemos nuostatų turėjo būti būtinai laikomas nauja pagalba, atsižvelgiant į susidariusias Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas. Komisijai nebuvo pranešta ir apie 1998 m. įtrauktą TUIR 149 straipsnį ([16]); Komisija jo nėra patvirtinusi ir jokiu kitu būdu. Dėl šios priežasties šia priemone numatytas nukrypimas turėjo būti priskirtas naujai pagalbai, atsižvelgiant į susidariusias Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas.

4. ITALIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ IR TREČIŲJŲ SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(43) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 20 straipsnio 2 dalimi ir paskelbus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([17]) pranešimą, Komisija gavo Italijos valdžios institucijų ir 80 trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabas.

(44) Apibendrinant Italijos valdžios institucijų nuomone, atleidimu nuo ICI pasinaudojusios įstaigos nėra „įmonės“ pagal Sąjungos teisę. Bet kokiu atveju, šios įstaigos savo vykdoma veikla atliko svarbią viešąją ir visuomeninę funkciją. Todėl atitiko mokesčių sistemos pobūdį ir logiką, kadangi ši sistema numato skirtingą apmokestinimo tvarką vien ekonominei veiklai ir tokiai veiklai, kaip socialinė pagalba, labdara, solidarumas ir religija. Be to, Italijos valdžios institucijos užginčijo ICI

([14]) 2003 m. Sprendimas *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Rink. p. I-7747.

([15]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

([16]) Ankstesnis TUIR 111a straipsnis.

([17]) Žr. 1 išnašą.

priskyrimą naujai pagalbai, tvirtindamos, kad ši priemonė turėjo būti vertinama atsižvelgiant į glaudų tęstinumo ryšį su ankstesniais turto mokesčiais (galiojusiais dar prieš įsigaliojant EEB sutarčiai). Be to, remiantis skundo pateikėjams išsiųstais administraciniais atmetimo raštais, priemonė turėjo būti laikoma patvirtinta Komisijos. Bet kokiu atveju, Komisija esą sukėlė teisėtų lūkesčių subjektams, kurie naudojosi priemone, savo atsakymu į rašytinį parlamentinį klausimą ir, kaip pirmiau nurodyta, praneš-dama skundo pateikėjams savo pirminę poziciją, apie kurią neoficialiai buvo informuotos ir Italijos valdžios institucijos.

(45) Italijos valdžios institucijos teigia, kad nepaisant TUIR 149 straipsnio ketvirtosios pastraipos nuostatos formuluotės, bažnytinės įstaigos ir rekreacinio sporto asociacijos gali netekti nekomercinės įstaigos statuso. Tokiu atveju, šios įmonės nebegalėtų naudotis jokia mokesčių lengvata.

(46) 78 iš 80 suinteresuotųjų trečiųjų šalių (toliau – 78 suinteresuotosios trečiosios šalys) laikosi Italijos valdžios institucijų pozicijos, likusios dvi, kurios priklausė pradiniams skundo pateikėjams (toliau – dvi suinteresuotosios šalys arba skundo pateikėjai), laikosi nuomonės, kad ICI ir TUIR 149 straipsnio ketvirtoji pastraipa yra neteisėta valstybės pagalba, nesuderinama su vidaus rinka. Todėl 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių argumentai bus pateikti kartu su Italijos valdžios institucijų pozicija, o skundo pateikėjų argumentai bus aptarti atskirai.

4.1. **Italijos valdžios institucijų ir 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių pastabos**

4.1.1. *ICI: konkreti nekomercinių įstaigų vykdoma veikla negali būti laikoma ekonomine veikla*

(47) Visų pirma, Italijos valdžios institucijos ir 78 suinteresuotosios trečiosios šalys tvirtina, kad konkreti nekomercinių įstaigų vykdoma veikla negali būti laikoma ekonomine veikla, kadangi ši daugiausia tiksliai apibrėžtoms subjektų kategorijoms skirta veikla nėra prekių ar paslaugų pasiūla rinkai, todėl nedaro konkurencijos komercinių įmonių vykdomai veiklai. Taigi šios nekomercinės įstaigos, veikiančios visuomeninės gerovės sektoriuose, negali būti laikomos įmonėmis, o tai yra pirminis kriterijus, norint taikyti Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

(48) Italijos valdžios institucijų ir 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių nuomone, dauguma atvejų ši veikla pasižymi konkrečiomis savybėmis ir kaip, pavyzdžiui, visuomeninės svarbos veikla ar solidarumo tikslais vykdoma veikla, teikia paslaugas nemokamai ar už sumažintą užmokestį. Atsižvelgiant į minėtas aptariamų nekomercinių įstaigų savybes ir konkrečius tikslus, negalima laikyti šių įstaigų įmonėmis.

4.1.2. *ICI: priemonė pateisinama Italijos mokesčių sistemos logika*

(49) Italijos valdžios institucijos ir 78 suinteresuotosios trečiosios šalys laikosi nuomonės, kad atleidimas nuo ICI niekaip nenukrypsta nuo bendros mokesčių sistemos, atleidžiant nuo mokesčio, tiesiog taikomi pagrindiniai šios sistemos principai.

(50) Iš tikrųjų, skirtinga apmokestinimo tvarka, taikoma, viena vertus, ekonominei veiklai, kuria siekiama pelno, kita vertus, socialinės pagalbos, labdaros ir religinei veiklai, kurią vykdo konkrečiais tikslais ([18]) pasižyminčios įstaigos, atitinka Italijos mokesčių sistemos logiką. Antrasis veiklos tipas pagrįstas solidarumo principu, kuris yra pamatinis nacionalinės ir Sąjungos teisės principas. Įstatymų leidimo organas, numatydamas skirtingą apmokestinimo tvarką, tiesiog atsižvelgė į skirtingą juridinę ir faktinę įstaigų, kurios užsiima minėta visuomenei naudinga didelę socialinę vertę turinčia veikla, padėtį.

(51) Be to, visuomenei naudingą veiklą turėtų apibrėžti valstybė narė. Vienintelis valstybės narės veiksmus ribojantis faktas yra tas, kad apmokestinimo tvarka turėtų atitikti mokesčių sistemos logiką. Kitaip tariant, galima skirtinga apmokestinimo tvarka turėtų derėti su bendra mokesčių sistemos logika, be to, turėtų būti įsteigta tinkama kontrolės sistema. Atleidimo nuo ICI atveju, abi sąlygos esą yra patenkintos.

([18]) Be to, aptariamos įstaigos daugiausia veikia tam tikroje apibrėžtoje teritorijoje (vietinio lygio), o veikla skiriama konkrečioms naudotojų/pagalbos gavėjų kategorijoms.

(52) Atleidimo nuo ICI logika paremta Italijos Konstitucijos 2 ir 3 straipsniais, kuriuose reikalaujama vykdyti politinio, ekonominio ir socialinio solidarumo pareigas piliečių atžvilgiu, ir 38 straipsniu, kuriame nustatyta piliečių, neturinčių būtinų išgyvenimo priemonių, teisė į socialinę pagalbą. Be to, reikia nepamiršti, kad nekomercinės įstaigos padeda valstybei spręsti konkrečias visuomeninės svarbos užduotis. Valstybė nuo seno pripažįsta konkretų šių įstaigų atliekamą vaidmenį, suvokdama, kad viena pati nepajėgtų teikti socialinės pagalbos, sveikatos, kultūros, švietimo ir sporto paslaugų.

(53) Italijos valdžios institucijos patvirtino tai, kas nurodyta aplinkraštyje, t. y., kad, norint pasinaudoti atleidimu nuo ICI, reikia kartu tenkinti 25 punkte nurodytus kriterijus (subjektyvus ir objektyvus kriterijai).

(54) Dėl subjektyvaus kriterijaus (būti nekomercine įstaiga), taikomo religinėms įstaigoms, Italijos valdžios institucijos pabrėžė, kad nekomercinių įmonių kategorija apima pagal civilinę teisę juridiniais asmenimis pripažintas bažnytines institucijas, kurios priklauso katalikų bažnyčiai arba kitoms religinėms konfesijoms ([19]).

(55) Dėl objektyvaus kriterijaus (užsiimti teisės akte išvardytomis veiklos rūšimis), Italijos valdžios institucijos atkreipė dėmesį, kad Kasacinis teismas ne kartą nustatė, kad, siekiant atleisti nuo ICI, būtina atsižvelgti į faktiškai nekilnojamajame turte vykdomą veiklą. Iš tikrųjų reikia patikrinti, ar veikla, kurią teoriškai būtų galima atleisti nuo mokesčio, nėra faktiškai vykdoma komercinės veiklos principu ([20]). Be to, Valstybės taryba ([21]) nustatė, kad tuo atveju, kai tik dalis viso nekilnojamojo turto objekto, nors ir didžioji, skirta įstatyme numatytiems tikslams, dėl atleidimo nuo mokesčio ribojamojo pobūdžio, bet kokiu atveju, negalima taikyti lengvatos visam nekilnojamojo turto objektui.

4.1.3. *Priemonės priskyrimas esamai pagalbai*

(56) Italijos valdžios institucijų nuomone, ICI – tai natūrali ankstesnių turto mokesčių teisėkūros raida, išlaikanti glaudų formos ir turinio tęstinumą. Konkrečiai didelės visuomeninės vertės veiklai naudojamo nekilnojamojo turto atleidimas nuo mokesčio visada buvo vienas pagrindinių visų su nekilnojamuoju turtu susijusių teisės aktų komponentų dar nuo 1931 m., t. y. gerokai prieš įsigaliojant EEB sutarčiai.

(57) Be to, Italijos valdžios institucijos ir 78 suinteresuotosios trečiosios šalys laikosi nuomonės, kad, remiantis skundo pateikėjams išsiųstais atmetimo raštais, apie kuriuos Italija buvo informuota, atleidimas nuo ICI buvo Komisijos patvirtintas.

(58) Dėl šių priežasčių, jeigu atleidimas nuo ICI būtų laikomas pagalba, ją reiktų laikyti esama pagalba.

4.1.4. *Suderinamumas*

(59) Italijos valdžios institucijos nusprendė neteikti pastabų dėl galimo priemonių suderinamumo pagal Sutarties 107 straipsnio 2 ir 3 dalis ir dėl galimo jų priskyrimo bendros ekonominės svarbos paslaugoms, remiantis Sutarties 106 straipsnio 2 dalimi ir Sprendimu *Altmark*.

(60) Kai kurios iš 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių tvirtina, kad atleidimas nuo ICI yra suderinamas su Sutarties 106 straipsnio 2 dalimi ir 107 straipsnio 3 dalies c punktu, kadangi priemonė esą yra būtina, siekiant vykdyti visuomenei naudingą veiklą, paremtą solidarumo principu. Be to, atleidimas nuo mokesčio esą labai neiškraipo konkurencijos ir stipriai neveikia valstybių narių tarpusavio prekybos.

4.1.5. *Teisėti lūkesčiai*

(61) Italijos valdžios institucijos tvirtina, kad Komisijos atsakymai skundo pateikėjams dėl atleidimo nuo ICI, apie kuriuos Italija buvo neoficialiai informuota, sukėlė nekomercinių įstaigų teisėtus lūkesčius dėl atleidimo nuo ICI suderinamumo su Sąjungos teise.

(62) Be to, 2009 m. Komisijos atsakymas į rašytinį parlamentinį klausimą apie nekomercinių įstaigų apmokestinimo tvarką taip pat esą sukėlė teisėtų lūkesčių ([22]).

([19]) Dėl visų valstybėje leidžiamų kultų (garbinimų), įskaitant katalikų bažnyčią, įstatyme nustatyta, kad, siekiant apmokestinti, kulto tikslai prilyginami labdaros ir švietimo tikslams.

([20]) Žr. 2005 m. spalio 26 d. Sprendimą Nr. 20776, 2007 m. lapkričio 15 d. Sprendimą Nr. 23703, 2008 m. vasario 29 d. Sprendimą Nr. 5485 ir 2010 m. rugsėjo 17 d. Sprendimą Nr. 19731. Be to, žr. 2010 m. balandžio 9 d. Sprendimą Nr. 8495.

([21]) Žr. 1996 m. birželio 18 d. nuomonę Nr. 266.

([22]) Rašytinis klausimas E-177/2009 (OL C 189, 2010 7 13).

(63) Tai reiškia, kad jeigu Komisija laikys priemonę neteisėta ir nesuderinama pagalba, nesutikdama su esamos pagalbos statusu, ji neturėtų nurodyti susigrąžinti pagalbą pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį.

(64) Kai kurių suinteresuotųjų trečiųjų šalių nuomone, nereiktų, bet kokiu atveju, liepti susigrąžinti ir pagalbos, susijusios su TUIR 149 straipsnio ketvirtąja pastraipa, kadangi kiekybiškai įvertinti suteiktą tariamą pranašumą būtų pakankamai sudėtinga ir pareikalautų per didelių nacionalinės valdžios institucijų pastangų.

4.1.6. *TUIR 149 straipsnis*

(65) Italijos valdžios institucijos savo pastabose pateikė smulkų konkrečių su apmokestinimu susijusių taisyklių, taikomų nekomercinėms įstaigoms, įskaitant bažnytines įstaigas ir rekreacinio sporto asociacijas, aprašymą. Italijos valdžios institucijos pabrėžia, kad TUIR 149 straipsnio antrojoje pastraipoje pateiktas neišsamus kriterijų ([23]), kurie gali būti naudojami priskiriant įstaigą komercinėms organizacijoms, sąrašas. Jeigu nekomercinė įstaiga atitinka vieną ar daugiau šių kriterijų, tai nereiškia, kad automatiškai netenka savo statuso, kadangi šių kriterijų negalima laikyti teisinėmis prezumpcijomis. Tai, kad tenkinami šie kriterijai, tiesiog rodo, kad aptariamos įstaigos vykdyta veikla potencialiai yra daugiausia komercinio pobūdžio.

(66) 1998 m. gegužės 12 d. Mokesčių inspekcijos aplinkraštyje Nr. 124/E bažnytinės įstaigos, pagal civilinę teisę pripažintos juridiniais asmenimis, gali būti laikomos nekomercinėmis įstaigomis tik tuo atveju, jeigu išskirtinis ar pagrindinis jų veiklos tikslas yra nekomercinio pobūdžio.

(67) Todėl, Italijos nuomone, TUIR 149 straipsnio ketvirtoji pastraipa tiesiog nurodo, kad 149 straipsnio pirmojoje ir antrojoje pastraipoje ([24]) apibrėžti konkretūs laiko ir komercialumo kriterijai nėra taikytini. TUIR 149 straipsnio ketvirtoji pastraipa nepanaikina galimybės, kad bažnytinės įstaigos gali netekti nekomercinių įstaigų statuso. Bet kokiu atveju, kai kurių iš 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių nuomone, ši priemonė nėra susijusi su viešųjų išteklių perkėlimu, todėl esą nesuteikia jokio pranašumo.

([23]) Žr. 12 išnašą.

([24]) Žr. ankstesnį 31 ir tolesnius punktus.

(68) Italijos valdžios institucijos patikslino, kad priemonė skirta išsaugoti išskirtinę kompetenciją, pripažintą Italijos nacionaliniam olimpiniam komitetui (CONI) dėl rekreacinio sporto asociacijų ir Vidaus reikalų ministerijai dėl juridinio asmens pagal civilinę teisę suteikimo ir atšaukimo bažnytinėms įstaigoms ([25]). Suprantama, kad tuo atveju, jeigu patikrinimo metu mokesčių institucijos nustato, kad šios įstaigos užsiima daugiausia komercine veikla, jos nedelsiant apie tai informuoja Vidaus reikalų ministeriją arba CONI. Savo ruožtu mokesčių institucijos imasi veiksmų tos įstaigos atžvilgiu siekdamos susigrąžinti atitinkamą nesumokėtą mokesčio sumą.

(69) Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad patikrinimai atlikti tiek bažnytinėse įstaigose, tiek rekreacinio sporto asociacijose. Be to, Vidaus reikalų ministerija atliko į jos kompetenciją patenkančius konkrečiai bažnytinių įstaigų patikrinimus, be kita ko, nenustatydama jokio piktnaudžiavimo.

4.2. **Dviejų suinteresuotųjų šalių pastabos**

(70) Dvi suinteresuotosios šalys ([26]) savo pastabose remiasi visais dokumentais ir komentarais, kuriuos buvo perdavusios Komisijai per administracinę procedūrą, vykusią prieš priimant sprendimą pradėti procedūrą. Jų nuomone, šie dokumentai įrodo, kad bažnytinės įstaigos faktiškai užsiima ekonomine veikla.

(71) Dėl atleidimo nuo ICI dvi suinteresuotosios šalys pabrėžia, kad Italija priėmė ginčijamą priemonę 2005 m. Įsigaliojus dekretui-įstatymui Nr. 203/2005, atleidimas nuo ICI taikytas nekomercinėms įstaigoms, kurios vykdė susijusiuose teisės aktuose nurodytą veiklą, nors ši veikla buvo ir komercinio pobūdžio ([27]). 2006 m. atlikus kai kuriuos įstatymo dėl ICI pakeitimus, atleidimas nuo ICI galėjo būti taikomas tai pačiai veiklai su sąlyga, kad šioji nėra išskirtinai komercinio pobūdžio ([28]). 2006 m. atliktas pakeitimas, bet kokiu atveju, nepanaikino fakto, kad aptariama priemonė buvo valstybės pagalba.

([25]) Be to, tai užtikrina tarptautinių Italijos ir Šventojo Sosto susitarimų, susijusių su bažnytinėmis įstaigomis, laikymąsi.

([26]) Iš pirminių skundo pateikėjų tik Pietro Ferracci ir *Scuola Elementare Maria Montessori* s.r.l. pateikė pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą.

([27]) Dekretas-įstatymas Nr. 203/2005, pertvarkytas į 2005 m. gruodžio 2 d. įstatymą Nr. 248.

([28]) Dekretas-įstatymas Nr. 223/2006, pertvarkytas į 2006 m. rugpjūčio 4 d. įstatymą Nr. 248.

(72) Tame pačiame aplinkraštyje suteiktas atrankinis pranašumas įstaigoms, kurios faktiškai turėtų būti laikomos įmonėmis. Iš tikrųjų daugeliu atvejų, susijusių su aplinkraštyje aprašyta veikla, galimybė atleisti nuo ICI priklausė tik nuo sąlygos, kad įstaiga negauna pelno. Vis dėlto, remiantis Sąjungos praktikoje apibrėžtais principais, faktas, kad įstaiga nesiekia pelno, nėra svarbus taikant su valstybės pagalba susijusius teisės aktus. Todėl aplinkraščiu nebuvo išspręsti su valstybės pagalba susiję klausimai dėl atleidimo nuo ICI, kadangi šis atleidimas nuo mokesčio toliau taikytas nekomercinėms įstaigoms, kurios vykdė ekonominę veiklą, tačiau netaikytas tą pačią veiklą vykdžiusioms įstaigoms, kurios nesiekė pelno.

(73) Skundo pateikėjų nuomone, bet kokiu atveju, praktiškai neįmanoma gauti konkrečios informacijos apie aptariamoms įstaigoms priklausantį nekilnojamąjį turtą daugiausia dėl to, kad pastarosios neprivalėjo deklaruoti nekilnojamojo turto, kuris buvo atleistas nuo ICI mokėjimo.

(74) Dėl TUIR 149 straipsnio ketvirtosios pastraipos skundo pateikėjai pastebi, kad bažnytinės įstaigos negali netekti nekomercinės įstaigos statuso.

(75) Dėl atleidimo nuo ICI ir TUIR 149 straipsnio ketvirtosios pastraipos skundo pateikėjai pritaria pirminėms išvadoms, prie kurių priėjo Komisija sprendime pradėti procedūrą dėl valstybinių išteklių naudojimo, pranašumo suteikimo, atrankumo, konkurencijos iškraipymo ir įtakos prekybai.

(76) Dėl aptariamų priemonių suderinamumo skundo pateikėjai pritaria pirminei Komisijos išvadai, kad Sutarties 107 straipsnio 2 dalis ir 3 dalies a, b ir c punktai netaikytini. Vis dėlto skundo pateikėjai nepritaria galimybei taikyti Sutarties 107 straipsnio 3 dalies d punkte numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą tam tikroms įstaigoms, kurios užsiima vien tik švietimo, kultūrine ir laisvalaikio organizavimo veikla. Be to, jie laikosi nuomonės, kad šis atvejis neatitinka Sprendime *Altmark* nustatytų sąlygų.

4.3. **Italijos valdžios institucijų pastabos apie suinteresuotųjų trečiųjų šalių komentarus**

(77) 2011 m. birželio 10 d. rašte Italijos valdžios institucijos perdavė savo pastabas apie suinteresuotųjų trečiųjų šalių komentarus.

(78) Pirma, net ir tuo atveju, jei tam tikra veikla, kuria užsiima nuo mokesčio atleistos nekomercinės įstaigos, yra iš tikrųjų priskirtina ekonominei veiklai, Komisija turėtų, bet kokiu atveju, įrodyti, kad suteiktas pranašumas yra atrankus ir nėra pateisinamas Italijos mokesčių sistemos logika.

(79) Antra, dėl bendrų pastabų, pateiktų apie aplinkraštį, Italijos valdžios institucijos laikosi nuomonės, kad Komisija pakviesta nagrinėti priemonę, kuria numatomas atleidimas nuo mokesčio. Tai reiškia, kad Komisija pakviesta vertinti nacionalinių institucijų nurodytus susijusių teisės aktų aiškinimo kriterijus ir, ar tinkama tikrinimo sistema.

(80) Dėl skundo pateikėjų nurodytų tariamų sunkumų rinkti duomenis apie nekomercinėms įstaigoms priklausantį nekilnojamąjį turtą, Italijos valdžios institucijos patikslina, kad pareiga teikti ICI deklaraciją 2006 m. apskritai panaikinta. Be to, Italijos valdžios institucijos patikslina, kad šiuo metu peržiūri tiek kadastrų sistemą, tiek nekilnojamojo turto duomenų bazes.

(81) Dėl TUIR 149 straipsnio ketvirtosios pastraipos Italijos valdžios institucijos pastebi, kad patys skundo pateikėjai pripažįsta, jog ši taisyklė nėra atskira sąlyga ir neturi esminės svarbos, tai – procedūrinio pobūdžio nuostata, svarbi tik tikrinimų atžvilgiu.

5. **NAUJI SAVIVALDYBIŲ NEKILNOJAMOJO TURTO MOKESČIO TEISĖS AKTAI**

5.1. **Naujojo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio aprašymas: IMU**

(82) Atliekant taip vadinamą mokestinio federalizmo reformą, 2011 m. kovo 14 d. įstatymų galią turinčiame dekrete Nr. 23 numatyta, kad IMU nuo 2014 m. sausio 1 d. pakeis ICI. 2011 m. gruodžio 6 d. dekretu-įstatymu Nr. 201, pertvarkytu į 2011 m. gruodžio 22 d. įstatymą Nr. 214, Italija nusprendė atkelti IMU taikymą į 2012 m.

(83) IMU privalo mokėti visi asmenys, turintys nekilnojamojo turto. Apmokestinamoji vertė apskaičiuojama, atsižvelgiant į nekilnojamojo turto vertę. Pastaroji vertė apskaičiuojama remiantis nekilnojamojo turto kadastro pajamomis ir taikant ICI dekreto (įstatymų galią turintis dekretas Nr. 504/92) 5 straipsnyje numatytus kriterijus kartu su dekrete-įstatyme Nr. 201/2011 nustatytais kriterijais. Tam tikri nustatyti dauginimo koeficientai, kintantys priklausomai nuo nekilnojamojo turto kadastrinės kategorijos, taikomi pagal pirmiau nurodytus kriterijus nustatytai vertei. Bazinė IMU norma lygi 0,76 proc.

(84) Todėl kadastrų sistema yra esminės svarbos, siekiant apskaičiuoti nekilnojamojo turto mokestį. Bazinis nekilnojamojo turto vienetas kadastrų sistemoje gali būti pastatas arba jo dalis, arba pastatų grupė arba tam tikras plotas, svarbu, kad būtų autonomiški funkcionalumo ir pajamų atžvilgiu. Italijos kadastrų sistemoje, kuri netrukus bus peržiūrima, numatytos šešios nekilnojamojo turto kategorijos. A grupė apima gyvenamąjį ar panašų nekilnojamąjį turtą; B grupė apima kolektyviniam naudojimui skirtą nekilnojamąjį turtą, pavyzdžiui, moksleivių (studentų) rezidencijos, ligoninės, viešųjų paslaugų skyriai, mokyklos; C grupė apima nekilnojamąjį turtą, skirtą įprastinei komercinei veiklai, pavyzdžiui, parduotuvės, sandėliai, pastatai ir patalpos, skirti sportinei veiklai; D grupė apima konkrečios paskirties nekilnojamąjį turtą, pavyzdžiui, žemės, jūros ir oro transporto paslaugų stotys, mokami tiltai, švyturiai, viešajai kultų veiklai skirti pastatai; F grupė apima nekilnojamąjį turtą, užregistruotą fiktyviose kategorijose.

(85) Dėl naujojo IMU mokesčio 2012 m. sausio 24 d. dekreto-įstatymo Nr. 1, pertvarkyto į 2012 m. kovo 24 d. įstatymą Nr. 27, 91a straipsniu atlikta daug pakeitimų, susijusių su nekomercinių įstaigų, kurios užsiima konkrečia veikla, nekilnojamojo turto apmokestinimu. Visų pirma, naujuoju įstatymu panaikintas 2006 m. atliktas pakeitimas, kuriuo buvo išplėsta atleidimo nuo ICI taikymo sritis, įtraukiant nekilnojamąjį turtą, kuriame vykdoma *„neišskirtinai komercinio pobūdžio* ([29])“ veikla (ketvirtoji pastraipa), taip pat patikslinta, kad atleidimas nuo IMU skirtas tik įstatyme nurodytai veiklai ([30]), kurią vykdo nekomercinės įstaigos nekomerciniu būdu (pirmoji pastraipa). Be to, dekretu-įstatymu Nr. 1/2012 įtrauktos konkrečios taisyklės apskaičiuoti proporcingą IMU, kai tas pats nekilnojamasis turtas naudojamas komercinei ir nekomercinei veiklai. Visų pirma, 91a straipsnio antrojoje pastraipoje numatyta, kad tuo atveju, kai nekilnojamojo turto vieneto panaudojimas mišrus, nuo 2013 m. sausio 1 d. atleidimas nuo mokesčio taikytinas tik tai vieneto daliai, kurioje vykdoma nekomercinio pobūdžio veikla, jeigu įmanoma nustatyti nekilnojamojo turto vieneto dalį, naudojamą tik tai veiklai. Tais atvejais, kai neįmanoma nustatyti šių autonominių nekilnojamojo turto vieneto dalių, nuo 2013 m. sausio 1 d. atleidimas nuo mokesčio taikytinas proporcingai nekilnojamojo turto nekomerciniam naudojimui, kuris nurodytas tam skirtoje deklaracijoje (91a straipsnio trečioji pastraipa). Dekrete-įstatyme Nr. 1/2012 daugybės komponentų apibrėžimas nukeltas į vėlesnį įgyvendinimo reglamentą, kurį turi priimti Ekonomikos ir finansų ministras dėl: minėtos deklaracijos pateikimo terminų ir sąlygų; proporcingumui nustatyti svarbių komponentų; ir, atlikus pakeitimus dekretu-įstatymu Nr. 174/2012 ([31]), bendrųjų ir sektoriaus reikalavimų, kuriuos tam tikra veikla turi atitikti, kad būtų priskirta prie veiklos, vykdomos nekomerciniu būdu.

(86) Išgirdęs palankią Valstybės tarybos nuomonę ir atsižvelgęs į jos pastabas, išreikštas ([32]) 2012 m. lapkričio 19 d. dekretu Nr. 200, Ekonomikos ir finansų ministras išleido IMU įgyvendinimo reglamentą (toliau – reglamentas) ([33]). Šiame reglamente nustatyta, kada konkreti veikla, kuriai taikytinas atleidimas nuo IMU, laikytina veikla,

([29]) 2005 m. rugsėjo 30 d. dekreto-įstatymo Nr. 203 7 straipsnio 2a dalis; dekreto-įstatymo Nr. 1/2012 91a straipsnio ketvirtoji pastraipa.

([30]) Žr. dekreto-įstatymo Nr. 201/2011 13 straipsnio 13 dalį ir įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 23/2011 9 straipsnio 8 dalį, kurioje daroma nuoroda į ICI įstatymo 7 straipsnio pirmąją pastraipą. Dėl ICI įstatymo 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkto aprašymo žr. 23 punktą.

([31]) Žr. 2012 m. spalio 10 d. dekreto-įstatymo Nr. 174, pertvarkyto 2012 m. gruodžio 7 d. įstatymu Nr. 213 su pakeitimais, 9 straipsnio 6 dalį (OL 286, 2012 12 7).

([32]) Žr. 2012 m. lapkričio 13 d. pateiktą nuomonę Nr. 4802/2012 (praktikos Nr. 10380/2012).

([33]) 2012 m. lapkričio 19 d. dekretas Nr. 200, paskelbtas 2012 m. lapkričio 23 d. OL Nr. 274.

vykdoma „nekomerciniu būdu“. Visų pirma, pagal bendrąjį reikalavimą šia veikla neturi būti siekiama pelno; be to, vadovaujantis Europos Sąjungos teise, dėl savo pobūdžio ji nedaro konkurencijos kitiems rinkos ūkio subjektams, kurie siekia pelno, ir išreiškia solidarumo ir subsidiarumo principus ([34]). Be to, turi atitikti dvi kartu tenkintinų kriterijų grupes: viena vertus, susijusius su nekomercinėmis įstaigomis (subjektyvūs reikalavimai), kita vertus, su konkrečia jų vykdoma veikla (objektyvūs kriterijai). Dėl subjektyvių kriterijų reglamente nustatytos bendrosios sąlygos, kurias nekomercinės įstaigos turi atitikti, kad galėtų pasinaudoti atleidimu nuo IMU ([35]). Reglamente patikslinta, kad nekomercinės įstaigos steigimo akte ar įstatuose turi būti numatytas bendras draudimas dalyti bet kokios rūšies pelną, likutinį perteklių, fondus ir rezervus. Be to, galioja pareiga galimą pelną iš naujo investuoti tik į veiklos, kuri padeda siekti institucinio socialinio solidarumo tikslo, plėtrą; tuo atveju, jeigu nekomercinė įstaiga iširtų, galioja pareiga perduoti jos turtą kitai nekomercinei įstaigai, kuri užsiima tokia pačia veikla. Dėl objektyvių kriterijų ([36]) apibrėžtos tam tikros nustatytos konkrečios savybės skirtingoms 1 straipsnyje ([37]) nurodytoms veiklos rūšims. Socialinės pagalbos ir sveikatos priežiūros veikla turi atitikti vieną iš šių dviejų kriterijų: a) naudos gavėjas yra akredituotas valstybės ir yra sudaręs sutartį arba susitarimą su viešosiomis institucijomis; veikla vykdoma papildant viešąsias paslaugas, paslaugos teikiamos nemokamai arba už užmokestį, kuris yra tiesiog prisidėjimas prie išlaidų, numatytų visuotinei paslaugai padengti; b) jeigu įstaiga nėra akredituota, nė pasirašiusi sutarties ar susitarimo, paslaugos teikiamos nemokamai arba už simbolinį užmokestį, kuris yra, bet kokiu atveju, ne didesnis kaip 50 proc. vidutinio užmokesčio, numatyto už tas pačias paslaugas, teikiamas toje pačioje teritorijoje konkurencijos sąlygomis, atsižvelgiant ir į tai, kad nenumatytas vertinimas pagal faktinę paslaugos kainą. Švietimo veikla turi atitikti tris kartu tenkintinus kriterijus: a) veikla turi būti lygiavertė valstybiniam švietimui, o mokykla turi užtikrinti nediskriminaciją priimant mokinius; b) be to, mokykla turi priimti neįgalius mokinius, taikyti kolektyvines derybas, turėti prie numatytų standartų pritaikytas struktūras ir numatyti balanso skelbimą; c) paslaugos teikiamos nemokamai arba už simbolinį užmokestį, kuris padengia tik dalį faktinės kainos, atsižvelgiant ir į tai, kad nenumatytas vertinimas pagal faktinę paslaugos kainą. Apgyvendinimo, kultūrine, laisvalaikio organizavimo ir sportine veikla užsiimantis naudos gavėjas privalo teikti paslaugas nemokamai arba už simbolinį užmokestį, kuris yra, bet kokiu atveju, ne didesnis kaip 50 proc. vidutinio užmokesčio, numatyto už tas pačias paslaugas, teikiamas toje pačioje teritorijoje, atsižvelgiant ir į tai, kad nenumatytas vertinimas pagal faktinę paslaugos kainą.

([34]) Žr. 2012 m. lapkričio 19 d. Ekonomikos ir finansų ministro reglamento 1 straipsnio pirmosios pastraipos p punktą.

([35]) 2012 m. lapkričio 19 d. Ekonomikos ir finansų ministro reglamento 3 straipsnis.

([36]) 2012 m. lapkričio 19 d. Ekonomikos ir finansų ministro reglamento 4 straipsnis.

([37]) Papildomi kriterijai nurodyti Reglamento 1 straipsnyje pateiktuose apibrėžimuose. Visų pirma, dėl apgyvendinimo veiklos Reglamento 1 straipsnio pirmosios pastraipos j punkte numatyta, kad turi būti priimami tik tam tikroms nustatytoms kategorijos priklausantys subjektai ir, kad struktūra turi veikti su pertraukomis. Konkrečiau dėl „socialinio apgyvendinimo“ Reglamente patikslinta, kad veikla turi būti skirta asmenims su specialiais laikinais ar nuolatiniais poreikiais arba socialiai remtiniems asmenims dėl jų fizinių, psichinių, ekonominių, socialinių ar šeiminių sąlygų. Bet kokiu atveju, atleidimas nuo mokesčio nenumatytas veiklai, vykdomai viešbučiuose ar panašiose struktūrose, kurios nurodytos 2011 m. gegužės 23 d. įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 79 9 straipsnyje. Dėl „sporto veiklos“ 1 straipsnio pirmosios pastraipos m punkte numatyta, kad naudą gaunančios įstaigos turi būti pelno nesiekiančios sporto asociacijos, priklausančios nacionalinėms sporto federacijoms arba įstaigoms, skatinančioms 2002 m. gruodžio 27 d. įstatymo Nr. 289 90 straipsnyje pripažintas sporto rūšis.

5.2. **Dviejų suinteresuotųjų šalių pastabos dėl IMU teisės aktų**

(87) Dviejų suinteresuotųjų šalių nuomone, dekreto-įstatymo Nr. 1/2012 91a straipsnio antrąja ir trečiąja pastraipomis nukrypstama nuo įprastų nekilnojamojo turto apmokestinimo taisyklių.

(88) Visų pirma, du skundo pateikėjai pateikė savo komentarus apie 91a straipsnio antrąją pastraipą. Šioje pastraipoje nustatyta, kad tuo atveju, kai nekilnojamojo turto vieneto panaudojimas mišrus, atleidimas nuo mokesčio taikytinas tik tai vieneto daliai, kurioje vykdoma nekomercinio pobūdžio veikla, jeigu įmanoma nustatyti nekilnojamojo turto vieneto dalį, naudojamą tik tai veiklai. Likusiai nekilnojamojo turto vieneto daliai, kuri pasižymi nuolatine autonomija funkcionalumo ir pajamų atžvilgiu, taikytinos 2006 m. spalio 3 d. dekreto-įstatymo Nr. 262, pertvarkyto su pakeitimais į 2006 m. lapkričio 24 d. įstatymą Nr. 286, 2 straipsnio 41, 42 ir 44 dalyse numatytos nuostatos. Šiomis nuostatomis reglamentuojama procedūra, taikytina prie kadastrų E grupės priskiriamam nekilnojamajam turtui, kurio statusą reikia pakeisti ir iš naujo įvertinti kadastrines pajamas. Iš tikrųjų pagal tą patį įstatymą tarp E grupei priskiriamo nekilnojamojo turto (ypatingos paskirties nekilnojamasis turtas) ([38]) negali būti pastatų arba jų dalių, naudojamų komerciniais arba pramoniniais, arba kitais tikslais, jeigu jie yra autonomiški funkcionalumo ir pajamų atžvilgiu.

([38]) Žr. pirmesnį 84 punktą.

(89) Dvi suinteresuotosios šalys pastebi, kad 91a straipsnio antrojoje pastraipoje esanti nuoroda į dekretą-įstatymą Nr. 262/2006 turi būti suprantama, kaip nuoroda į bendrąją kadastrinio perklasifikavimo procedūrą. Iš tikrųjų dviejų suinteresuotųjų šalių nuomone, tuo atveju, jei dekrete-įstatyme Nr. 262/2006 nustatyta procedūra būtų taikoma tik kadastrų E grupei priskiriamam nekilnojamajam turtui, pareiga „skaidyti" nekilnojamąjį turtą, skirtą mišriam naudojimui, turėtų būti taikoma tik labai ribotam pastatų skaičiui, t. y. pastatams, priklausantiems E7 ir E9 kategorijoms.

(90) Be to, dvi suinteresuotosios šalys atkreipia dėmesį, kad 91a straipsnio trečiojoje pastraipoje numatyta deklaracija gali sukelti mokesčių slėpimo problemų ir, kad naujuoju įstatymu paliekama per daug diskrecinės galios viešojo administravimo organams. Be to, naujosios taisyklės bus taikomos tik nuo 2013 m. sausio 1 d., todėl Komisija, bet kokiu atveju, turėtų nurodyti susigrąžinti 2006–2012 m. neteisėtai suteiktą pagalbą, susijusią su atleidimu nuo ICI.

5.3. **Italijos valdžios institucijų pastabos apie dviejų suinteresuotųjų šalių komentarus**

(91) Italijos valdžios institucijos paaiškino, kad 91a straipsnyje esanti nuoroda į dekreto-įstatymo Nr. 262/2006 2 straipsnio 41, 42 ir 44 dalis turi būti suprasta kaip nurodanti bendro tipo procedūrą, taikytiną skaidant į atitinkamas dalis mišriai naudojamą nekilnojamąjį turtą. Ši procedūra taikoma neatsižvelgiant, kuriai konkrečiai kadastrinei grupei priskirtas nekilnojamasis turtas.

(92) Be to, Italija patikslino, kad Italijos mokesčių sistema apskritai pagrįsta mokesčių mokėtojų deklaravimo pareiga ir, kad konkrečių aspektų reglamentavimą nukelti į įgyvendinamuosius aktus yra pakankamai įprasta teisinė praktika. Be to, atsižvelgiant į tai, kad 2012 m. kovo mėn. priimtu įstatymu įvesta nauja nekomercinių įstaigų naudojamo nekilnojamo turto deklaravimo sistema, buvo būtina atidėti naujosios sistemos įsigaliojimo datą šioms įstaigoms.

(93) Dėl susigrąžinimo Italijos valdžios institucijos patikslino, kad atgaline data neįmanoma nustatyti nekomercinėms įstaigoms priklausančio nekilnojamojo turto, kuriame vykdyta neišskirtinai komercinio pobūdžio veikla (tuo pačiu ir kuriam taikytas atleidimas nuo ICI). Iš tikrųjų kadastriniai duomenys nenurodo nekilnojamame turte vykdomos veiklos tipo ([39]). Naudojantis kitomis mokesčių duomenų bazėmis, taip pat neįmanoma nustatyti nekilnojamojo turto, kurį nekomercinės įstaigos naudojo institucinei veiklai, vykdytai neišskirtinai komerciniu būdu.

([39]) Žr. taip pat 2006 m. gegužės 16 d. agentūros „Agenzia del Territorio" aplinkraštį Nr. 4/2006.

6. **VERTINIMAS**

(94) Siekdama patikrinti, ar priemonė yra valstybės pagalba, Komisija privalo įvertinti, ar aptariama priemonė atitinka visas Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas: „*Išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai*". Pagal šią nuostatą Komisija nagrinės: i) ar priemonė finansuota valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių; ii) ar priemonė suteikia atrankinį pranašumą; iii) ar priemonė daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir ar iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją.

(95) Pirmiausia, Komisija privalo įvertinti, ar bent dalis susijusių nekomercinių įstaigų yra iš tikrųjų įmonės pagal su konkurencija susijusius Sąjungos teisės aktus.

6.1. **Nekomercinių įstaigų priskyrimas įmonėms**

(96) Sprendime pradėti procedūrą Komisija teigė, kad su nagrinėjama priemone susijusios įstaigos bent iš dalies vykdė ekonominę veiklą, todėl buvo priskirtos įmonėms, priklausomai nuo šios veiklos vykdymo masto.

(97) Italijos valdžios institucijos ir 78 suinteresuotosios trečiosios šalys laikosi nuomonės, kad konkreti nekomercinių įstaigų vykdyta veikla negali būti laikoma ekonomine veikla, visų pirma, tvirtindamos, kad pagal priemonę ICI pagalba sunkumus patiriančioms jaunoms mamoms arba pastato kalnuose, kuriame praleidžia atostogas parapijos vaikai, priežiūra vasaros metu nėra laikoma ekonomine veikla. Iš tikrųjų ši veikla, skirta tiksliai apibrėžtoms subjektų kategorijoms, nėra prekių ir paslaugų pasiūla, kurią nekomercinės įstaigos siūlo rinkai, ir nekonkuruoja su komercinių įmonių vykdoma veikla. Todėl šios nekomercinės įstaigos, siekiančios naudos visuomenei, neturėtų būti laikomos įmonėmis; tokiu atveju būtų panaikinta pirminė sąlyga, norint taikyti Sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Be to, Italijos valdžios institucijų ir kai kurių iš 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių nuomone, daugeliu atveju tikros rinkos tokio tipo veiklai nėra. Beveik visos šios veiklos rūšys pasižymi konkrečiomis savybėmis, kurias būtų galima taip apibendrinti:

a) paslaugos teikiamos nemokamai arba už sumažintą įkainį(kainą);

b) paslaugos teikiamos siekiant solidarumo ir visuomeninės naudos, kuri nebūdinga komercinių įmonių veiksmams;

c) pasižymi mažesniu pajėgumu sumokėti mokesčius, palyginti su komercinėmis įmonėmis, kurios veikia pagal rinkos logiką;

d) lemia deficitą arba duoda mažas pajamas; visas pelnas turi būti iš naujo investuojamas, atsižvelgiant į įstaigos tikslus.

(98) Atsižvelgiant į minėtas savybes ir konkrečius nagrinėjamų įstaigų tikslus, negalima laikyti šių įstaigų įmonėmis.

(99) Komisija pastebi, kad, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, įmonės sąvoka apima bet kurį ūkinę veiklą vykdantį subjektą, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ar finansavimo būdus ([40]). Taigi, tam tikro subjekto priskyrimas įmonių kategorijai visiškai priklauso nuo jo veiklos pobūdžio. Šis bendrasis principas turi tris svarbias toliau aprašytas pasekmes.

(100) Pirma, remiantis nacionaline teise nustatytas subjekto statusas nėra lemiamas. Antai nors remiantis nacionaline teise subjektas priskiriamas asociacijų ar sporto klubų kategorijai, jis gali būti laikomas įmone, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje. Šiuo atžvilgiu svarbu tik tai, ar jis vykdo ekonominę veiklą.

(101) Antra, su valstybės pagalba susijusių teisės aktų taikymas nepriklauso nuo to, ar subjektas įsteigtas pelnui siekti, kadangi rinkoje prekes ir paslaugas teikti gali ir pelno nesiekianti įstaiga ([41]).

(102) Trečia, subjekto priskyrimas įmonių kategorijai visada susijęs su tam tikra veikla. Subjektas, vykdantis tiek ekonominio, tiek neekonominio pobūdžio veiklą, laikomas įmone tik dėl ekonominės veiklos.

(103) Ekonominė veikla – tai bet kokia veikla, kuria numatoma prekių ir paslaugų pasiūla rinkoje. Šiuo atžvilgiu Komisija pastebi, kad 97 punkte pateiktų savybių ir komponentų, kuriuos nurodė Italija ir kitos 78 suinteresuotosios trečiosios šalys (pačios patvirtindamos, kad jie nebūdingi visiems atvejams), savaime nepakanka, norint atmesti atitinkamos veiklos ekonominį pobūdį.

(104) Kaip jau anksčiau patikslinta, remiantis dekreto-įstatymo Nr. 203/2005, pakeisto dekretu-įstatymu Nr. 223/2006 (šiuo metu panaikintu), 7 straipsnio 2a dalimi, įstatymo dėl ICI 7 straipsnio pirmos pastraipos i punkte išvardytos veiklos rūšys galėjo būti komercinio pobūdžio su sąlyga, kad nebus išskirtinai komercinio pobūdžio. 2009 m. sausio 29 d. aplinkraštyje buvo parengti kriterijai kiekvienai 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte išvardytai veiklos rūšiai, siekiant nustatyti, kada kiekviena jų turėtų būti laikoma neišskirtinai komercinio pobūdžio. Jeigu nekomercinės įstaigos atitiko aplinkraštyje nurodytas sąlygas, buvo atleidžiamos nuo ICI ir tuo atveju, kai jų vykdoma veikla pasižymėjo ekonominio pobūdžio komponentais. Iš tikrųjų kaip paaiškinta sprendime pradėti procedūrą, su sveikata susijusios veiklos sektoriuje buvo iš esmės reikalaujama, kad nekomercinės įstaigos būtų sudariusios susitarimą arba sutartį su viešosiomis institucijomis. Akivaizdu, kad ši sąlyga savaime nėra pakankama, siekiant atmesti aptariamos veiklos ekonominį pobūdį. Tas pats dėl švietimo veiklos, mokykla turėjo atitikti mokymo standartus, priimti neįgalius mokinius, taikyti kolektyvines derybas ir užtikrinti nediskriminaciją priimant mokinius; be to, galimas likutinis perviršis turėjo būti vėl investuojamas į švietimo veiklą. Šie reikalavimai taip pat nepanaikina nurodytu būdu vykdomos švietimo veiklos ekonominio pobūdžio. Kino teatruose turėjo būti rodomi kultūrinės svarbos filmai, filmai, kuriems buvo išduotas kokybės sertifikatas arba filmai vaikams. Dėl apgyvendinimo veiklos reikalauta, kad paslaugos nebūtų teikiamos visiems, o iš anksto apibrėžtoms kategorijoms, ir dirbant neištisus metus. Be to, paslaugų teikėjai privalėjo taikyti mažesnius įkainius, palyginti su rinkos kainomis, o struktūra neturėjo veikti įprasto viešbučio principu. Ir šiuo atveju minėtos sąlygos nepanaikina susijusios veiklos ekonominio pobūdžio.

([40]) Žr., be kita ko, 1991 m. Sprendimo *Höfner*, C-41/90, Rink. p. I-1979, 21 punktą; 2006 m. Sprendimo *Cassa di Risparmio di Firenze*, C-222/04, Rink. p. I-289, 107 ir tolesnius punktus.

([41]) 1980 m. Sprendimo *Van Landewyck*, sujungtos bylos nuo 209/78 iki 215/78 ir 218/78, Rink. p. 3125, 21 punktas; 1995 m. Sprendimo *FFSA ir kiti*, C-244/94, Rink. p. I-4013; 2008 m. Sprendimo *MOTOE*, C-49/07, Rink. p. I-4863, 27 ir 28 punktai.

(105) Be to, Komisija pastebi, kad nors dauguma atvejų aptariama veikla vykdoma visuomeninės naudos tikslais, vien šio komponento nepakanka ekonominiam pobūdžiui panaikinti. Iš tikrųjų net ir tuo atveju, kai veiklos tikslas visuomeninis, vien to nepakanka siekiant panaikinti priskyrimą ekonominės veiklos kategorijai. Be to, net ir sutinkant, kad nekomercinės įstaigos pasižymi mažesniu mokesčių mokėjimo pajėgumu, tai nereiškia, kad jos nevykdo ekonominės veiklos, be to, tai nesvarbu nekilnojamojo turto mokesčio, kuris remiasi nekilnojamojo turto turėjimu, neatsižvelgiant į kitus mokesčių mokėjimo pajėgumo komponentus, tikslais.

(106) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta ir tai, kad tuo pačiu 2005 m. įstatymu buvo leista atleisti nuo ICI ir komercinio pobūdžio veiklą, be to, kadangi aplinkraštyje apibrėžtų kriterijų, taip pat Italijos akcentuotų komponentų savaime nepakanka vykdytos veiklos ekonominiam pobūdžiui panaikinti, Komisija laikosi nuomonės, kad aptariamos nekomercinės įstaigos dėl minėtos veiklos turėtų būti priskiriamos prie įmonių kategorijos. Tas pats galioja TUIR 149 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje aptartoms nekomercinėms įstaigoms, kurios yra faktiškai įgaliotos vykdyti ekonominę veiklą – šios išvados Italijos valdžios institucijos neginčijo.

(107) Bet kokiu atveju, Komisijos nuomone, kuri atitinka Teisingumo Teismo praktiką ([42]), siekiant priskirti tam tikrą schemą valstybės pagalbai, nebūtina įrodyti, kad visos atskiros priemonės, suteiktos taikant tą schemą, yra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Kad būtų prieita prie išvados, jog schema turi valstybės pagalbos komponentų pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, pakanka, kad ją įgyvendinant pasitaikytų situacijų, prilygstančių pagalbai. *Mutatis mutandis*, priimant šį sprendimą nebūtina atsižvelgti į visų atskirų įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte išvardytų veiklos rūšių pobūdį. 104 punkte patikslinta, kad Komisija iš tikrųjų nustatė, kad kai kurie atskiri ginčijamos pagalbos schemos taikymo atvejai buvo susiję su įmonėmis.

(108) Atsižvelgdama į šiuos svarstymus, Komisija daro išvadą, kad nėra priežasties peržiūrėti sprendime pradėti procedūrą išreikštą poziciją: aptariama schema apima ir ekonominę veiklą. Remdamasi konkrečiomis bent jau kai kurių susijusios veiklos rūšių savybėmis, Komisija gali priskirti pastarąsias ekonominės veiklos kategorijai. Jeigu aptariamų priemonių naudos gavėjai gali vykdyti ekonominę veiklą, vadinasi, juos galima priskirti prie įmonių kategorijos, priklausomai nuo vykdomos veiklos masto.

([42]) Žr. Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kiti prieš Komisiją*, bylos nuo C-471/09 P iki C-473/09 P (dar nepaskelbta Rinkinyje), 98 punktą; žr. taip pat Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere" prieš Komisiją*, sujungtos bylos C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P (dar nepaskelbta Rinkinyje), 130 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

6.2. **Atleidimas nuo ICI**

(109) Šiame skirsnyje Komisija nagrinės, ar įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 versijos, galiojusios iki dekretu-įstatymu Nr. 1/2012 padarytų pakeitimų, 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatytas atleidimas nuo ICI, suteiktas nekomercinėms įstaigoms, buvo finansuojamas valstybės arba iš valstybinių išteklių; ar suteikė atrankinį pranašumą ir ar yra pateisinamas Italijos mokesčių sistemos logika; ar turėjo įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai ir ar iškraipė arba galėjo iškraipyti konkurenciją.

6.2.1. *Valstybiniai ištekliai*

(110) Priemonei naudoti valstybiniai ištekliai, kadangi dėl jos atsisakyta mokestinių pajamų, kurių suma atitinka sumažintą mokestį.

(111) Iš tikrųjų mokestinių pajamų praradimas prilygsta valstybinių išteklių sunaudojimui mokestinių išlaidų forma. Leisdamos įstaigoms, kurios galėjo būti priskiriamos įmonių kategorijai, sumažinti savo mokestinius įsipareigojimus pasinaudojant atleidimu nuo mokesčio, Italijos valdžios institucijos atsisakė įplaukų, kurias būtų gavusios, jeigu nebūtų buvę šio atleidimo nuo mokesčio.

(112) Dėl šių priežasčių Komisija laikosi nuomonės, kad dėl aptariamos priemonės prarasta tiek valstybinių išteklių, kiek reikėjo atleidimui nuo mokesčio užtikrinti.

6.2.2. *Pranašumas*

(113) Remiantis teismų praktika, pagalbos sąvoka apima ne tik suteiktą teigiamą naudą, bet ir įvairių formų priemones, kuriomis sumažinami paprastai į įmonės biudžetą įtraukti mokėjimai ([43]).

(114) Sumažinant į Italijoje nekilnojamojo turto turinčios įmonės veiklos biudžetą paprastai įtrauktus mokėjimus, atleidimu nuo ICI susijusioms įmonėms buvo suteiktas ekonominis pranašumas, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios negalėjo pasinaudoti šiomis mokesčių lengvatomis.

([43]) 2001 m. Sprendimo *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Rink. p. I-8365, 38 punktas.

6.2.3. *Atrankinis priemonės pobūdis*

(115) Kad būtų valstybės pagalba, priemonė turi būti atranki ([44]), t. y. ji turi palaikyti tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką ([45]), siekiant priskirti nacionalinę apmokestinimo priemonę „atrankioms“ priemonėms, pirmiausia reikia nustatyti ir išnagrinėti įprastinę arba „normalią“ mokesčių schemą, taikytiną atitinkamoje valstybėje narėje. Antra, atsižvelgiant į šią mokesčių schemą, reikia nustatyti, ar aptariamos priemonės suteikiamas mokestinis pranašumas atrankus. To siekiant, reikia įrodyti, kad nuostata nukrypsta nuo įprastinės schemos, kadangi ja numatoma ūkio subjektų, kurie, vertinant pagal schemos tikslus, yra tokioje pačioje faktinėje ir juridinėje padėtyje, diferenciacija. Trečia, jeigu priemonė nukrypsta nuo įprastinės schemos, būtina išnagrinėti, ar nukrypimas atsiranda dėl mokesčių sistemos, kuriai priklauso, pobūdžio arba bendrosios struktūros ir, ar dėl to gali būti pateisinamas tos sistemos pobūdžiu arba bendrąja struktūra. Tokiu atveju, valstybė narė turi įrodyti, kad skirtinga apmokestinimo tvarka tiesiogiai kyla iš pagrindinių ir svarbiausių jos mokesčių sistemos principų ([46]).

a) Bazinė sistema

(116) ICI buvo autonominis mokestis, kas metai mokėtas savivaldybėms. Sprendime pradėti procedūrą Komisija priėjo prie išvados, kad bazinė sistema, vertinant atleidimą nuo ICI, turi būti pats savivaldybių nekilnojamojo turto mokestis. Šios išvados neginčijo nė Italija, nė kitos savo pastabas atsiuntusios suinteresuotosios šalys.

(117) Todėl Komisija daro išvadą, kad nėra priežasčių peržiūrėti sprendime pradėti procedūrą išreikštą poziciją: šiuo atveju bazinė sistema – pats savivaldybių nekilnojamojo turto mokestis.

b) Nukrypimas nuo bazinės sistemos

(118) Remiantis ICI reglamentuojančiais teisės aktais, ICI turėjo mokėti visi juridiniai asmenys ([47]), turintys nekilnojamojo turto, nepriklausomai nuo to, kam jis buvo naudojamas. 7 straipsnyje nurodyta, kurios nekilnojamojo turto kategorijos buvo atleistos nuo mokesčio.

(119) Komisija pastebi, kad įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatytas nukrypimas nuo bazinės sistemos, pagal kurią ICI turėjo mokėti visi asmenys, turintys nekilnojamojo turto, nepriklausomai, nuo to, kam jis naudotas. Pirmiau paaiškinta, kad aptariamos nekomercinės įstaigos galėjo vykdyti komercinio pobūdžio veiklą kaip ir bet kuri kita įmonė, užsiimanti ta pačia ekonomine veikla. Todėl nekomercinės įstaigos buvo tokioje pačioje faktinėje ir juridinėje padėtyje kaip ir ICI turėjusios mokėti įmonės, vertinant pagal ICI mokestinės schemos tikslus, t. y. savivaldybių nekilnojamojo turto apmokestinimą.

(120) Pavyzdžiui, pagal aplinkraštyje nustatytas sąlygas atleidimas nuo ICI taikytas kino teatrams, kuriuos nekomercinės įstaigos valdė neišskirtinai komerciniu būdu. Jeigu organizuotai ir už užmokestį siūlomos rinkoje, šios paslaugos priskirtinos ekonominei veiklai. Neginčijama, kad tais atvejais, kai 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte nurodyta veikla užsiėmė nekomercinės įstaigos, pastarosios galėjo pasinaudoti atleidimu nuo ICI nekilnojamajam turtui, kuriame ta veikla vykdyta, su sąlyga, kad atitinka aplinkraštyje numatytus minimalius reikalavimus. Komercinės įstaigos negalėjo pasinaudoti šiuo atleidimu nuo mokesčio, nors ir vykdė tą pačią veiklą ir atitiko aplinkraštyje numatytas sąlygas, susijusias su filmų pobūdžiu.

(121) Todėl Komisija daro išvadą, kad 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatytas atleidimas nuo ICI, galiojęs iki dekretu-įstatymu Nr. 1/2012 padarytų pakeitimų, nukrypo nuo bazinės sistemos ir, remiantis teismų praktika, yra priskirtinas atrankioms priemonėms.

c) Pateisinimas remiantis mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendrąja struktūra

(122) Kadangi Komisija laikosi nuomonės, kad nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčio yra atrankus, ji turi nustatyti, ar šis atleidimas nuo mokesčio pateisinamas mokesčių sistemos, kuriai priklauso, pobūdžiu ir bendrąja struktūra, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika. Priemonė, kuri nukrypsta nuo bendros mokesčių sistemos taikymo, gali būti pateisinama, jei atitinkama valstybė narė gali įrodyti, kad ši priemonė tiesiogiai kyla iš jos mokesčių sistemos pagrindinių ar svarbiausių principų.

([44]) Žr. 2005 m. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-66/02, Rink. p. I-10901, 94 punktą.

([45]) Žr., be kita ko, 2006 m. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-88/03, Rink. p. I-7115, 56 punktą ir Sprendimo *Paint Graphos*, sujungtos bylos nuo C-78/08 iki C-80/08 (dar nepaskelbta), 49 punktą.

([46]) 2001 m. Sprendimo *Adria-Wien Pipeline GmbH ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, C-143/99, Rink. p. I-8365, 42 punktas.

([47]) Žr. įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 1 ir 3 straipsnius.

(123) Italijos valdžios institucijos, palaikomos 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių, laikosi nuomonės, kad atleidimas nuo ICI priskirtinas Italijos mokesčių sistemos pagrindinių principų taikymui. Jų nuomone, skirtingos tvarkos taikymas veiklai, kuri pasižymi didele visuomenine verte ir yra vykdoma, siekiant visuomeninės naudos, atitinka mokesčių sistemos logiką. Ši veikla esą įkvėpta solidarumo principo, kuris yra pagrindinis nacionalinių ir Europos Sąjungos aktų principas. Be to, atitinkamos nekomercinės įstaigos esą dalijasi tam tikromis visuomeninės svarbos užduotimis. Atleidimo nuo ICI logika esą remiasi Italijos Konstitucijos 2 ir 3 straipsniais, kuriuose numatytas politinio, ekonominio ir socialinio solidarumo pareigų piliečiams vykdymas, ir 38 straipsniu, kuriame nustatyta piliečių, neturinčių būtinų išgyvenimo priemonių, teisė į socialinę pagalbą.

(124) Šiuo atžvilgiu Komisija laikosi nuomonės, kad Italijos valdžios institucijos neįrodė, kad aptariama priemonė tiesiogiai kyla iš jų mokesčių sistemos pagrindinių ar svarbiausių principų. Iš tikrųjų Italijos Konstitucijos straipsniuose, kuriais remiasi Italija, nėra nuorodos į jokį Italijos mokesčių sistemos pagrindinį principą, tik į bendrus socialinio solidarumo principus.

(125) Antra, Komisija pastebi, kad valstybinių priemonių tikslo nepakanka panaikinti šių priemonių „pagalbos“ statusą pagal Sutarties 107 straipsnį ([48]). Be to, Teismas ne kartą yra tvirtinęs, kad Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje pateiktas valstybės pagalbos apibrėžimas susijęs ne su jos priežastimis ar tikslais, bet su jos poveikiu ([49]). Be to, remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija pastebi, kad nė visuomeninių tikslų, nė visuomenei svarbios veiklos vykdymo nepakanka nagrinėjamos priemonės valstybės pagalbos statusui panaikinti.

(126) Trečia, Komisija taip pat pastebi, kad, kaip jau užsiminta, priemonė, kuri nukrypsta nuo įprastinės (bazinės) mokesčių sistemos taikymo, šiuo atveju ICI, gali būti pateisinama mokesčių sistemos logika ir bendrąja sistema. Šiuo atveju Komisijos pranešimo dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms ([50]) 26 punkte nurodyta, kad nederėtų painioti išorinių tam tikrai mokesčių schemai priskirtų uždavinių (pavyzdžiui, socialinių arba regioninių uždavinių) ir pačiai mokesčių sistemai būdingų uždavinių. Todėl atleidimai nuo mokesčių, kylantys iš išorinių bazinei mokesčių schemai priskirtų uždavinių, nepanaikina Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje pateiktų nuostatų ([51]). Nagrinėjama mokesčių schema buvo siekiama surinkti įplaukų valstybės išlaidoms finansuoti ([52]) per mokesčius už turimą nekilnojamąjį turtą. Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad socialiniai uždaviniai, kurių siekė įstaigos, patenkančios į atleidimo nuo ICI taikymo sritį, yra išoriniai ICI mokesčių sistemos logikai, todėl jais negalima remtis, siekiant pateisinti *prima facie* priemonės atrankinį pobūdį.

(127) Ketvirta, pagal Teisingumo Teismo praktiką ([53]), siekiant nustatyti, ar priemonė gali būti pateisinama mokesčių sistemos, kuriai priklauso, pobūdžiu ir bendrąja struktūra, reikia nustatyti ne tik, ar priemonė yra neatsiejama atitinkamoje valstybėje narėje taikomos mokesčių sistemos esminių principų dalis, bet ir, ar ji suderinama su darnumo ir proporcingumo principais. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kad aptariama priemonė tiesiogiai nekyla iš bazinės mokesčių sistemos svarbiausių principų, Komisija laikosi nuomonės, kad nėra būtina nagrinėti Italijos valdžios institucijų aprašytą tikrinimo sistemą, kurią Italija taikė siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi nekomercinių įstaigų atleidimo nuo ICI sąlygų. Bet kokiu atveju, nagrinėjama priemone įvestos skirtingos apmokestinimo tvarkos taikymas nekomercinėms įstaigoms nėra nė būtinas, nė proporcingas vertinant mokesčių sistemos logiką.

(128) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta 122–127 punktuose, Komisija daro išvadą, kad aptariamos mokestinės priemonės atrankinis pobūdis nepateisinamas mokesčių sistemos logika. Todėl reikia daryti išvadą, kad ginčijama priemonė suteikia atrankinį pranašumą nekomercinėms įstaigoms, kurios užsiima tam tikra veikla.

([48]) Sprendimo *Paint Graphos*, sujungtos bylos nuo C-78/08 iki C-80/08, 67 punktas; be to, žr. 2008 m. Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, C-487/06, Rink. p. I-10505, 84 punktą ir joje nurodytą teismo praktiką.

([49]) 2008 m. Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, C-487/06, Rink. p. I-10505, 85 punktas.

([50]) OL C 384, 1998 12 10, p. 3.

([51]) Sprendimo *Paint Graphos*, sujungtos bylos nuo C-78/08 iki C-80/08, 70 punktas.

([52]) Žr. Komisijo pranešimo dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms 26 punktą.

([53]) Sprendimo *Paint Graphos*, sujungtos bylos nuo C-78/08 iki C-80/08, 73 ir tolesni punktai.

6.2.4. *Poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai ir konkurencijos iškraipymas*

(129) Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje draudžiama pagalba, kuri įtakoja valstybių narių tarpusavio prekybą ir iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją. Remiantis Teisingumo Teismo praktika ([54]), norint priskirti nacionalinę priemonę valstybės pagalbai, nebūtina įrodyti faktinę jos įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir faktinį konkurencijos iškraipymą, užtenka išnagrinėti, ar pagalba tinkama tarpusavio prekybai įtakoti ir konkurencijai iškraipyti. Be to, pravartu prisiminti, kad, kaip nurodyta 107 punkte, siekiant prieiti prie išvados dėl tam tikros schemos priskyrimo valstybės pagalbai, nebūtina įrodyti, kad visos atskiros priemonės, suteiktos taikant tą schemą, yra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Kad būtų prieita prie išvados, jog schema turi valstybės pagalbos komponentų pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, pakanka, kad ją įgyvendinant pasitaikytų situacijų, prilygstančių pagalbai.

(130) Konkrečiau dėl reikalavimo veikti valstybių narių tarpusavio prekybą, remiantis teismų praktika, valstybės narės suteikta pagalba, sumažinant mokesčius tam tikriems mokesčius turintiems mokėti subjektams, turi būti laikoma darančia įtaką tarpusavio prekybai, todėl atitinkančia nagrinėjamą reikalavimą, kai turintys mokėti mokesčius subjektai vykdo ekonominę veiklą, kuri yra tarpusavio prekybos objektas, arba yra galimybė, kad jie konkuruoja su kitose valstybėse narėse įsikūrusiais ūkio subjektais ([55]). Be to, kai valstybės narės suteikta pagalba sustiprina vienos įmonės padėtį, palyginti su kitomis įmonėmis, konkuruojančiomis Sąjungos vidaus prekyboje, pastaroji turi būti laikoma veikiama pagalbos. Iš tikrųjų, kai valstybė narė suteikia pagalbą įmonei, jos veikla nacionalinėje rinkoje dėl to gali nepakisti arba išsiplėsti, todėl sumažėja įmonių, įsikūrusių kitose valstybėse narėse, galimybės patekti į tos valstybės narės rinką.

(131) Dėl reikalavimo iškraipyti konkurenciją, reikia priminti, kad pagalba, skirta sumažinti įmonės išlaidas, kurias įprastinėmis valdymo ar veiklos sąlygomis turėtų padengti, iš principo iškraipo konkurencijos sąlygas ([56]).

(132) Italijos valdžios institucijos pateikė savo pastabas šiuo atžvilgiu. Kai kurios iš 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių laikosi nuomonės, kad atleidimu nuo ICI negalėjo būti daromas didelis poveikis prekybai ar labai iškraipoma konkurencija, atsižvelgiant į išskirtines priemonės naudos gavėjų savybes ir tvarką, kurios šie laikėsi vykdydami veiklą, kad būtų atleisti nuo mokesčio.

(133) Komisija negali teigti sutinkanti su minėtų suinteresuotųjų trečiųjų šalių tvirtinimais, pagal kuriuos aptariamas atleidimas nuo mokesčio, suteiktas vietiniu mastu veikiančioms nekomercinėms įstaigoms, nedarė didelės įtakos prekybai ir labai neiškraipė konkurencijos. Iš tikrųjų, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, kad prekybai būtų daromas neigiamas poveikis, pakanka, kad įmonė naudos gavėja veiktų konkurencijai atviroje rinkoje (prekių importas ir eksportas arba tarptautinių paslaugų teikimas) ([57]). Nesvarbu, ar susijusi rinka yra vietinio, regioninio, nacionalinio ar Sąjungos masto. Lemiamas komponentas apibrėžiant svarbią rinką yra ne turinys ar geografinis mastas, o potencialus neigiamas poveikis prekybai Sąjungos viduje. Sąlyginai nedidelė pagalbos apimtis arba sąlyginai nedidelis įmonės naudos gavėjos dydis nepaneigia *a priori* galimybės, kad daroma įtaka prekybai Sąjungos viduje ([58]). Nedidelė pagalbos apimtis arba nedidelis įmonės naudos gavėjos dydis nepaneigia pagalbos buvimo ([59]).

([54]) 2004 m. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 44 punktas; 2005 m. Sprendimo *Unicredito Italiano*, C-148/04, Rink. p. I-11137, 54 punktas; 2006 m. Sprendimo *Cassa di Risparmio di Firenze*, C-222/04, Rink. p. I-289, 140 punktas; Sprendimo *Paint Graphos*, sujungtos bylos nuo C-78/08 iki C-80/08 (dar nepaskelbta), 78 punktas; Sprendimo *Wam Industriale Spa prieš Komisiją*, T-303/10 (dar nepaskelbta), 25 ir tolesni punktai.

([55]) Žr. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-88/03, 91 punktą ir 2005 m. Sprendimo *Heiser*, C-172/03, Rink. p. I-1627, 35 punktą; 2009 m. Sprendimo *Komisija prieš Wam*, C-494/06 P, Rink. p. I-3639, 51 punktą.

([56]) Žr. 2000 m. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 30 punktą ir Sprendimo *Heiser* 55 punktą.

([57]) Žr. 2000 m. Sprendimo *Alzetta*, T-298/97, Rink. p. II-2319, 93 ir tolesnius punktus.

([58]) Žr. 1990 m. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-142/87, Rink. 1990, p. I-959, 43 punktą; 1994 m. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, sujungtos bylos C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, Rink. p. I-4103, 42 punktą; 2003 m. Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 81 punktą.

([59]) 2005 m. Sprendimas *Sardinija prieš Komisiją*, T-171/02, Rink. p. II-2123, 86 ir tolesni punktai; 2002 m. Sprendimas *Ispanija prieš Komisiją*, C-113/00, Rink. p. I-7601, 30 punktas; 2001 m. Sprendimas *„Van den Bergh Foods" prieš Komisiją*, T-288/97, Rink. p. II-1169, 44 ir 46 punktai.

(134) Šiuo atveju Komisija pastebi, kad bent jau kai kurie sektoriai, kurie galėjo pasinaudoti atleidimu nuo ICI, pavyzdžiui, apgyvendinimo ir sveikatos priežiūros sektoriai, yra faktiškai atviri konkurencijai ir Sąjungos vidaus prekybai. Komisija laikosi nuomonės, kad nagrinėjama priemonė atitinka teismų praktikoje apibrėžtas sąlygas. Iš tikrųjų priemone suteikiamas pranašumas, kadangi finansuojama atitinkamų įstaigų vykdoma veikla, sumažinant išlaidas, kurias įprastinėmis sąlygomis šios įstaigos būtų patyrusios. Todėl priemone iškraipoma konkurencija.

(135) Taigi Komisija daro išvadą, kad nagrinėjama priemone iškraipoma valstybių narių tarpusavio prekyba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

6.2.5. *Išvada dėl ginčijamos priemonės statuso*

(136) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad nagrinėjama priemonė atitinka visas Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas, todėl turi būti laikoma valstybės pagalba.

6.2.6. *Priemonės priskyrimas naujai pagalbai*

(137) Sprendime pradėti procedūrą Komisija laikėsi nuomonės, kad įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatytas atleidimas nuo ICI yra nauja pagalba. Apie ICI, kasmet savivaldybėms mokamą 1992 m. įvestą mokestį, nebuvo pranešta Komisijai, kuri jo niekada nėra patvirtinusi. Nagrinėjamas atleidimas nuo mokesčio taikytas plačiam konkurencijai jo įvedimo metu atviros veiklos spektrui.

(138) Italija tvirtina, kad sprendime pradėti procedūrą Komisijos nusistatymas nėra teisingas, teigdama, kad tuo atveju, jei atleidimas nuo ICI būtų laikomas pagalba, ši pagalba turėtų būti priskirta esamos pagalbos kategorijai. Jos nuomone, ICI – tai logiška ankstesnių turto mokesčių teisėkūros raida, išlaikanti glaudų ankstesnių mokesčių formos ir turinio tęstinumą. Konkrečiai didelės visuomeninės vertės veiklai naudojamo nekilnojamojo turto atleidimas nuo mokesčio visada esą buvo vienas pagrindinių visų su nekilnojamuoju turtu susijusių teisės aktų komponentų dar nuo 1931 m., t. y. gerokai prieš įsigaliojant EEB sutarčiai.

(139) Be to, Italijos valdžios institucijos tvirtina, kad Komisijos atsakymai skundo pateikėjams dėl atleidimo nuo ICI, apie kuriuos Italija buvo neoficialiai informuota, sukėlė nekomercinių įstaigų teisėtus lūkesčius dėl atleidimo nuo šio mokesčio suderinamumo su Sąjungos teise.

(140) Italija pateikė išsamų prieš ICI galiojusių nekilnojamojo turto mokesčių aprašymą. 1931 m. Vietinių finansų suvestiniu tekstu Italija įvedė įmokas konkrečiai ir bendrajai padėčiai gerinti. Vėliau 1963 m. kovo 5 d. įstatymu Nr. 246 įsteigtas statyboms skirtų žemės sklypų vertės padidėjimo mokestis. Galiausia, 1972 m. spalio 26 d. Respublikos Prezidento dekretu Nr. 643 įvestas nekilnojamojo turto vertės padidėjimo mokestis (vadinamasis INVIM). Apskaičiuojant konkrečiai ir bendrajai padėčiai pagerinti skirtas įmokas, reikėjo atsižvelgti į nekilnojamojo turto vertės padidėjimą. 1963 m. mokestis taip pat taikytas statyboms skirtų žemės sklypų pridėtinei vertei. Vis dėlto ši pridėtinė vertė buvo apmokestinama nuosavybės perleidimo pagal *inter vivos* aktus atveju, o bendrai kas dešimt metų nuo nekilnojamojo turto objekto įsigijimo. 1972 m. įvestas INVIM mokestis pakeitė 1931 m. ir 1963 m. mokesčius. Pagal INVIM įstatymą apmokestinami asmenys buvo perleidžiantis nekilnojamąjį turtą asmuo už atlygį arba jį įsigyjantis asmuo nemokamai, bet kokiu atveju, mokestį reikėjo mokėti kas dešimt metų nuo nuosavybės įsigijimo. INVIM panaikinta įvedus ICI. Italijos nuomone, ši analizė įrodo glaudų įvairių nekilnojamojo turto apmokestinimo priemonių, taikytų nuo 1931 m., tęstinumą. Be to, Italija pastebi, kad teisės aktuose dėl atleidimo nuo nekilnojamojo turto mokesčių visada atsižvelgta į atleidimu galinčios pasinaudoti įstaigos vykdomos veiklos rūšį. Tai, kad metams bėgant padaugėjo atleidimu galinčių pasinaudoti subjektų kategorijų, priklauso tiesiog nuo to, kad, laikui bėgant, padaugėjo įstaigų, kurios užsiima visuomeninės svarbos veikla.

(141) Komisija nemano, kad Italijos valdžios argumentai yra teisingi. Pirma, Komisija pastebi, kad ICI yra visai kitokio pobūdžio mokestis, palyginti su ankstesniais nekilnojamojo turto mokesčiais, kuriuos pakeitė. Bet kokiu atveju, ICI ir ankstesni nekilnojamojo turto mokesčiai pasižymi daugybe esminių skirtumų, susijusių su apmokestinamaisiais subjektais, apmokestinamąja verte ir įvykiais, iš kurių kyla mokesčių mokėjimo pareiga. Iš tikrųjų, prieš ICI įvedimą nekilnojamojo turto mokesčiai skaičiuoti pagal nekilnojamojo turto pridėtinę vertę, o ICI skaičiuotas remiantis turto kadastrinėmis pajamomis. Be to, INVIM apmokestinamieji subjektai buvo turtą perleidžiantis

asmuo už atlygį arba turtą įsigyjantis asmuo nemokamai, o ICI turėjo mokėti visi fiziniai arba juridiniai asmenys, turintys nekilnojamojo turto. Galiausia, INVIM buvo iš esmės mokamas kas dešimt metų, o ICI reikėjo mokėti kas metai. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikosi nuomonės, kad laikui bėgant padaryti pakeitimai, visų pirma, įstatymu ICI, turėjo įtakos pačiam pradinės schemos turiniui ir nėra nuo jos atskirtini, todėl pradinė schema yra virtusi nauja pagalbos schema ([60]). Komisija nemato priežasčių peržiūrėti savo nuomonės, išreikštos sprendime pradėti procedūrą, ir patvirtina, kad atleidimas nuo ICI buvo nauja pagalba.

(142) Dėl tariamo su ICI susijusios priemonės leidimo Komisija pastebi, kad aptariamos pagalbos nei Komisija, nei Taryba niekada nėra leidusios. Jeigu pagalba būtų buvusi leista, ji būtų laikoma esama pagalba pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunktį, bet raštai su pirminiu Komisijos vertinimu, kuriuos Komisijos tarnybos siunčia skundo pateikėjams per administracinę procedūrą, vykstančią prieš priimant sprendimą pradėti procedūrą, negali būti prilyginami Komisijos sprendimams. Iš tikrųjų gali būti laikoma esama pagalba pagal 1 straipsnio b punkto ii papunktį tik pagalba, kurią leido Komisija arba Taryba formaliu [eksplicitiniu] sprendimu. Bet kokiu atveju, prieš raštą, išsiųstą 2010 m. vasario 15 d. skundo pateikėjams, du iš jų pateikė teismui ieškinį, todėl raštas netapo galutiniu; ieškiniai atsiimti tik priėmus sprendimą pradėti procedūrą. Todėl Komisija daro išvadą, kad atsižvelgiant į tai, jog nebuvo priimtas Komisijos arba Tarybos sprendimas, negalima taikyti Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto ii papunkčio. Todėl aptariamos pagalbos negalima laikyti esama pagalba. Atvirkščiai, ji yra nauja pagalba.

6.2.7. *Suderinamumas*

(143) Sprendime pradėti procedūrą Komisija laikėsi nuomonės, kad aptariamai pagalbos schemai negalima taikyti nė vienos Sutarties 107 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų ir, kad Italijos valdžios institucijos neįrodė, jog pagalba suderinama pagal 106 straipsnio 2 dalį.

([60]) Žr. 2002 m. Sprendimo *Governement of Gibraltar prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-195/01 ir T-207/01, Rink. p. II-2309, 111 punktą.

(144) Procedūros metu Italijos valdžios institucijos nepateikė argumentų, kad įrodytų, jog aptariamai schemai galima taikyti Sutarties 107 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 106 straipsnio 2 dalyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas. Kai kurių iš 78 suinteresuotųjų trečiųjų šalių nuomone, schema buvo suderinama pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį ir 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Jų nuomone, atleidimas nuo mokesčio buvo būtinas visuomeninės svarbos veiklai, pagrįstai solidarumo principu. Du skundo pateikėjai laikosi nuomonės, kad netaikytina nė viena Sutartyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata.

(145) Komisijos nuomone, šiuo atveju netaikytinos Sutarties 107 straipsnio 2 dalyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su socialinio pobūdžio pagalba individualiems vartotojams, su pagalba gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai ir su pagalba, suteikiama tam tikriems Vokietijos Federacinės Respublikos regionams.

(146) Tas pats galioja 107 straipsnio 3 dalies a punktui, kuriuo leidžiama pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, taip pat ir 349 straipsnyje nurodytų regionų, atsižvelgiant į jų struktūrinę, ekonominę ir socialinę padėtį, ekonominei plėtrai skatinti. Nagrinėjama priemonė taip pat negali būti laikoma pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti arba Italijos ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti, kaip nustatyta 107 straipsnio 3 dalies b punkte.

(147) Pagal 107 straipsnio 3 dalies c punktą pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, gali būti laikoma suderinama, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui. Vis dėlto Komisijai nebuvo pateikti konkretūs komponentai, kad galėtų įvertinti, ar nagrinėjama priemone suteiktas atleidimas nuo mokesčio yra susijęs su konkrečiomis investicijomis arba projektais, kuriems galima gauti pagalbą pagal Sąjungos teisės aktus

ir gaires arba, kurie tiesiogiai suderinami su 107 straipsnio 3 dalies c punktu. Todėl Komisija negali sakyti sutinkanti su trečiųjų suinteresuotųjų šalių, kurios grindžia pagalbos suderinamumą pagal 107 straipsnio 3 dalies c punktą, remdamosi būtinybe leisti nekomercinėms įstaigoms vykdyti veiklą, kuri pagrįsta solidarumo principu ir atlieka svarbią visuomeninę funkciją, pozicija. Visų pirma, atsižvelgiant į patį naudos pobūdį, kuris susijęs su mokesčio turimam nekilnojamajam turtui sumažinimu, negalima nustatyti jo būtinumo ir proporcingumo vertinant pagal bendros svarbos tikslo pasiekimą atskirais atvejais. Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad aptariama priemonė negali būti laikoma suderinama pagal jokias 107 straipsnio 3 dalies c punktu grindžiamas gaires.

(148) Pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies d punktą galima laikyti suderinama su vidaus rinka pagalbą, skirtą kultūrai remti ir paveldui išsaugoti, jei tokia pagalba prekybos sąlygų ir konkurencijos Sąjungoje nepaveikia taip, kad prieštarautų bendram interesui. Sprendime pradėti procedūrą Komisija nemanė, kad galima atmesti *a priori*, jog kai kurių įstaigų, pavyzdžiui, nekomercinių įstaigų, kurios užsiima vien tik švietimo, kultūrine ir laisvalaikio organizavimo veikla, tikslas susijęs su kultūros rėmimu ir paveldo išsaugojimu, todėl jos gali patekti į Sutarties 107 straipsnio 3 dalies d punkto taikymo sritį. Vis dėlto nė Italija, nė suinteresuotosios šalys Komisijai nepateikė jokio komponento, kuris būtų galėję įrodyti aptariamos priemonės tam tikroms įstaigoms suderinamumą pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalies d punktą ([61]). Ir šiuo atveju dėl paties naudos pobūdžio neįmanoma pagalbos laikyti būtina ir proporcinga visais atskirais atvejais.

(149) Galiausia, sprendime pradėti procedūrą Komisija neatmetė galimybės, kad kai kurios veiklos rūšys, kurioms taikytos aptariamos priemonės, gali būti priskirtos pagal Italijos įstatymus bendros ekonominės svarbos paslaugoms, remiantis Sutarties 106 straipsnio 2 dalimi ir Sprendimu *Altmark* byloje. Kai kurios suinteresuotosios šalys laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų vertinti priemonę, atsižvelgdama į Sutarties 106 straipsnio 2 dalį, tačiau nepateikia jokio nagrinėjimui naudingo komponento. Dvi suinteresuotosios šalys laikosi nuomonės, kad priemonė neatitinka Sprendime *Altmark* numatytų kriterijų. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, ir į tai, kad nė Italija, nė trečiosios suinteresuotosios šalys nepateikė jokios informacijos, kuri leistų Komisijai vertinti priemonę remiantis Sutarties 106 straipsnio 2 dalimi, Komisija daro išvadą, kad nėra įmanoma nustatyti, ar aptariama veikla gali būti priskirta bendros ekonominė svarbos paslaugoms pagal minėtą straipsnį. Be to, nėra įmanoma nustatyti, ar kiekvienu atskiru atveju pagalba yra būtina ir proporcinga padengti išlaidoms, susidariusioms siekiant vykdyti viešosios paslaugos įpareigojimus arba siekiant teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas.

(150) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad aptariama pagalbos schema yra nesuderinama su vidaus rinka.

6.3. **TUIR 149 straipsnio ketvirtoji pastraipa**

(151) Sprendime pradėti procedūrą Komisija laikėsi nuomonės, kad aptariama pagalba yra valstybės pagalba. Šiame skirsnyje Komisija toliau tikrins, ar pagal TUIR 149 straipsnio ketvirtąją pastraipą suteikiama valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

(152) Italijos valdžios institucijos paaiškino, kad TUIR 149 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje pateiktas išsamus kriterijų sąrašas, į kurį galima atsižvelgti vertinant įmonės komercinį pobūdį ([62]). Nustačius, kad įstaiga atitinka vieną ar daugiau kriterijų, ji automatiškai neprarands nekomercinės įstaigos statuso (kadangi kriterijai nelaikomi teisinėmis prezumpcijomis), tai daugiau ženklas, kad įstaiga galimai komercinio pobūdžio. Dėl civiliškai pripažintų bažnytinių įstaigų Italija primena, kad 1998 m. gegužės 12 d. Mokesčių inspekcijos aplinkraštyje Nr. 124/E patikslinta, kad bažnytinės įstaigos gali pasinaudoti nekomercinėms įstaigoms taikoma apmokestinimo tvarka tik tuo atveju, jei jų pagrindinė veikla nėra komercinės

([61]) Italijos valdžios institucijos savo pastabose dėl trečiųjų suinteresuotųjų šalių išreikštų komentarų tvirtino, kad Sutarties 107 straipsnio 3 dalies d punktas gali būti teoriškai taikomas tik kai kurioms 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte išvardytoms veiklos rūšims. Vis dėlto nebuvo pateikta papildomų argumentų šiuo atžvilgiu.

([62]) Žr. 12 išnašą.

veiklos vykdymas. Bet kokiu atveju, civiliškai pripažintos bažnytinės įstaigos privalo didžiąja dalimi užsiimti idealų įkvėpta institucine veikla. Todėl TUIR 149 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje apsiribojama atmesti 149 straipsnio pirmojoje ir antrojoje pastraipose numatytų ypatingų laiko ir komercialumo kriterijų taikymą bažnytinėms įstaigoms ir rekreacinio sporto asociacijoms, tačiau neatmetama galimybė, kad šios įstaigos gali prarasti nekomercinių įstaigų statusą.

(153) Italijos valdžios institucijos pabrėžė, kad priemonė skirta išsaugoti išskirtinę CONI pripažintą kompetenciją dėl rekreacinio sporto asociacijų ir Vidaus reikalų ministerijai – dėl bažnytinių įstaigų.

(154) Tiksliau dėl bažnytinių įstaigų įstatymu Nr. 222/1985, įgyvendinančiu tarptautinius Italijos ir Šventojo Sosto susitarimus, reglamentuojami, be kita ko, Vidaus reikalų ministerijai suteikti įgaliojimai. Italija pabrėžė, kad Vidaus reikalų ministerija turi išskirtinę kompetenciją tiek pripažinti bažnytines įstaigas juridiniais asmenimis pagal civilinę teisę, tiek atšaukti šį pripažinimą ([63]). TUIR 149 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje esą patvirtinamas šios išskirtinės kompetencijos suteikimas, sukliudant mokesčių institucijoms netiesiogiai [implicitiškai] atšaukti bažnytinių įstaigų juridinį asmenį pagal civilinę teisę. Jeigu Vidaus reikalų ministerija atšauktų bažnytinės įstaigos juridinį asmenį pagal civilinę teisę, šioji netektų nekomercinės įstaigos statuso ir nebegalėtų naudotis nekomercinėms įstaigoms taikytina apmokestinimo tvarka. Vadovaujantis Respublikos Prezidento dekretu Nr. 361/2000, Vidaus reikalų ministerija per prefektus taip pat tikrina, ar bažnytinės įstaigos ir toliau atitinka kriterijus, kad išlaikytų juridinį asmenį pagal civilinę teisę.

(155) Dėl rekreacinio sporto asociacijų Italija patvirtino, kad CONI yra vienintelis organas, galintis patikrinti, ar asociacijos faktiškai užsiima sporto veiklos vykdymu. Be to, Italijos valdžios institucijos patikslino, kad rekreacinio sporto asociacijos gali prarasti nekomercinės įstaigos statusą, jeigu CONI prieina prie išvados, kad jos neužsiima rekreacinio sporto veikla. Rekreacinio sporto asociacijos privalo pranešti su mokesčiais susijusią informaciją užpildydamos tam skirtą formą EAS ([64]). Vis dėlto rekreacinio sporto asociacijos, kurios neužsiima komercine veikla neprivalo pateikti šios formos. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, išeina, kad Italijos valdžios institucijos nenumatė ir neįgyvendino tinkamų priemonių, kurios leistų patikrinti veiklą, kuria užsiima rekreacinio sporto asociacijos, ir mokesčių tikslais.

(156) Be to, Italija paaiškino, kad tuo atveju, kai mokesčių institucijos nustato, kad bažnytinės įstaigos ir rekreacinio sporto asociacijos didžiąja dalimi užsiima komercine veikla, jos nedelsiant apie tai informuoja Vidaus reikalų ministeriją ir CONI. Be to, suprantama, kad Vidaus reikalų ministerija ir CONI ir savarankiškai vykdo tikrinimus, remiantis įstatymų joms suteiktais įgaliojimais. Be to, mokesčių institucijos patikslina atitinkamos nekomercinės įstaigos deklaracijas ir pradeda atitinkamo mokesčių skirtumo susigrąžinimą.

(157) Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad nekomercinės įstaigos iš tiesų buvo tikrinamos ([65]). Šiuo atžvilgiu Mokesčių inspekcija neseniai išplatino su nekomercinėmis įstaigomis susijusias konkrečias veikimo instrukcijas, skirtas teritoriniams skyriams ([66]). Be to, Vidaus reikalų ministerija atliko daug bažnytinių įstaigų patikrinimų savo nuožiūra, tačiau nenustatė piktnaudžiavimo atvejų.

(158) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikosi nuomonės, kad yra juridinių priemonių, siekiant užtikrinti veiksmingą prevenciją ir kovą su bažnytinių įstaigų ir rekreacinio sporto asociacijų piktnaudžiavimu nekomercinių įstaigų statusu. Be to, Italijos valdžios institucijos įrodė, kad kompetentingos institucijos laikosi tikrinimo įsipareigojimų ir, kad iš tikrųjų tiek bažnytinės įstaigos, tiek rekreacinės sporto asociacijos gali netekti nekomercinės įstaigos statuso, jeigu užsiima daugiausia ekonomine veikla. Todėl ir bažnytinės įstaigos, ir rekreacinės sporto asociacijos gali netekti bendrai nekomercinėms įstaigoms taikomos apmokestinimo tvarkos pranašumo. Todėl, atrodo, nėra „nuolatinio nekomercinio įstaigos statuso“ sistemos, apie kurią kalba skundo pateikėjai. Paprastas faktas, kad taikomos konkrečios procedūros bažnytinių įstaigų, turinčių juridinio asmens statusą pagal civilinę teisę, ir rekreacinio sporto asociacijų tikrinimui, nesuteikia pranašumo.

([63]) Dėl atšaukimo žr., visų pirma, 1985 m. gegužės 20 d. įstatymo Nr. 222 19 straipsnį.

([64]) Žr. 2008 m. lapkričio 29 d. įstatymo Nr. 185 30 straipsnį. Žr. taip pat 2009 m. balandžio 9 d. Mokesčių inspekcijos aplinkraštį Nr. 12/E ir 2009 m. rugsėjo 2 d. Mokesčių inspekcijos direktoriaus įsakymą.

([65]) 2010–2011 m. Italija atliko 2 030 nekomercinių įstaigų patikrinimų ir išleido 5 086 tikrinimo pranešimus.

([66]) Žr. 2010 m. balandžio 16 d. Mokesčių inspekcijos aplinkraštį Nr. 20/E.

(159) Taigi Komisija daro išvadą, kad TUIR 149 straipsnio ketvirtąja pastraipa nesuteikiamas joks atrankinio pobūdžio pranašumas nei bažnytinėms įstaigoms, nei rekreacinio sporto asociacijoms. Todėl priemonė nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

6.4. **Atleidimas nuo IMU**

(160) Įvedus naująjį savivaldybės nekilnojamojo turto mokestį IMU, kuris pakeitė ICI, Italijos valdžios institucijų prašymu ir atsižvelgdama į skundo pateikėjų pastabas dėl naujųjų teisės aktų, Komisija sutiko patikrinti, ar naujasis atleidimas nuo IMU, taikomas nekomercinėms įstaigoms, kurios užsiima konkrečia veikla, yra suderinamas su valstybės pagalba susijusiais teisės aktais. Todėl Komisija įvertins, ar aptariamas atleidimas nuo IMU yra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

(161) Komisija pastebi, kad nuo dekreto-įstatymo Nr. 1/2002, pertvarkyto į įstatymą Nr. 27/2012, įsigaliojimo dienos įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatytas atleidimas nuo mokesčio taikomas nekomercinių įstaigų nekilnojamajam turtui tik tuo atveju, jeigu ten pat išvardytos veiklos rūšys vykdomos nekomerciniu būdu. Nuostatos dėl „mišraus“ nekilnojamojo turto naudojimo tiek tuo atveju, kai nekilnojamojo turto dalys yra autonomiškos funkcionalumo ir pajamų atžvilgiu, tiek tuo atveju, kai yra būtina atitinkamų įstaigų deklaracija, įsigalios 2013 m. sausio 1 d.

(162) Komisijos nuomone, naujuosiuose teisės aktuose aiškiai išreikšta, kad atleidimas nuo mokesčio užtikrinamas tik tuo atveju, jeigu nevykdoma komercinė veikla. Todėl nėra galimos hibridinės situacijos, atsiradusios iš ICI teisės aktų, kuriais remiantis kai kuriuose nekilnojamojo turto objektuose, kuriems taikytas atleidimas nuo mokesčio, vykdyta komercinio pobūdžio veikla.

(163) Apskritai ekonominės veiklos koncepcijos interpretacija priklauso, be kita ko, nuo konkrečių aplinkybių, valstybės veiklos organizavimo būdo ir konteksto. Siekiant nustatyti tam tikros veiklos neekonominį pobūdį pagal Sąjungos teismų praktiką, reikia išnagrinėti tą veiklą reglamentuojančius teisės aktus, jos tikslą ir pobūdį. Tam tikros veiklos galimo priskyrimo „visuomeninei“ veiklai nepakanka jos ekonominiam pobūdžiui paneigti. Vis dėlto ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pripažino, kad tam tikra veikla, kuria vykdoma vien tik visuomeninė funkcija, gali būti laikoma neekonomine, ypatingai su valstybės pagrindine atsakomybe ir pareigomis susijusiuose sektoriuose.

(164) Dėl IMU Komisija laikosi nuomonės, kad pirmiausia svarbu nustatyti, ar Italijos juridinės sistemos kriterijai, numatyti, siekiant paneigti veiklos, kuriai taikomas atleidimas nuo IMU, komercinį pobūdį, suderinami su Sąjungos teisės numatyta neekonominės veiklos koncepcija.

(165) Šiuo atžvilgiu, kaip paaiškinta 82 ir tolesniuose punktuose, Italijos valdžios institucijos neseniai patvirtino įstatymo dekreto Nr. 1/2012 91a straipsnio trečiojoje pastraipoje numatytas įgyvendinimo nuostatas. 2012 m. lapkričio 19 d. Ekonomikos ir finansų ministerijos reglamente pateikti, be kita ko, bendrieji reikalavimai, kuriais remiantis galima nustatyti, kada įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatyta veikla vykdoma nekomerciniu būdu.

(166) Visų pirma, 2012 m. lapkričio 19 d. ministerijos dekreto 1 straipsnio pirmosios pastraipos p punkte apibrėžta „nekomercinio būdo“ koncepcija. Institucinė veikla laikoma vykdoma nekomerciniu būdu, kai a) nesiekia pelno, b) pagal Europos Sąjungos teisę dėl savo pobūdžio nedaro konkurencijos kitiems pelno siekiantiems rinkos ūkio subjektams ir c) išreiškia solidarumo ir subsidiarumo principus. Šiuo atveju svarbus b punkte numatytas reikalavimas, kadangi akivaizdžia nuoroda į Sąjungos teisę bendrai užtikrina, kad veikla neturi daryti konkurencijos kitiems pelno siekiantiems rinkos ūkio subjektams, o tai yra pagrindinė neekonominės veiklos savybė ([67]).

(167) Antra, Reglamento 3 straipsnyje apibrėžti bendrieji subjektyvaus pobūdžio reikalavimai, kuriuos privaloma nurodyti nekomercinės įstaigos steigiamajame akte arba įstatuose, kad numatyta veikla būtų vykdoma nekomerciniu būdu. Šie kriterijai: a) draudimas dalyti, taip pat ir netiesiogiai, pelną, likutinį perteklių, fondus, rezervus

([67]) Žr. 2006 m. Sprendimo *Cassa di Risparmio di Firenze*, C-222/04, Rink. p. I-289, 121–123 punktus.

arba kapitalą įstaigos gyvavimo laikotarpiu, nebent dalijimas numatytas pagal įstatymą, t. y. atliekamas įstaigų, kurios priklauso tai pačiai vienalytei struktūrai ir užsiima ta pačia veikla, naudai; b) pareiga galimą pelną ir likutinį perteklių iš naujo investuoti vien tik į veiklos, kuri padeda siekti institucinio visuomeninio solidarumo tikslo, plėtrą; c) tuo atveju, jeigu nekomercinė įstaiga iširtų, galioja pareiga perduoti jos turtą kitai nekomercinei įstaigai, kuri užsiima tokia pačia institucine veikla, išskyrus kitokią įstatymu numatytą paskirtį.

(168) Trečia, Reglamento 4 straipsnyje nustatyti kiti reikalavimai, kuriuos būtina atitikti kartu su 1 ir 3 straipsniuose numatytomis sąlygomis, kad įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatyta veikla būtų laikoma vykdoma nekomerciniu būdu.

(169) Visų pirma, Reglamente nustatyta, kad socialinės pagalbos ir sveikatos priežiūros veikla yra vykdoma nekomerciniu būdu, jeigu atitinka bent vieną iš šių dviejų sąlygų: a) veikla yra akredituota valstybės ir vykdoma pagal sutartį arba susitarimą su valstybe, regionais arba vietinėmis įstaigomis, veikla vykdoma papildant viešąsias paslaugas, paslaugos teikiamos nemokamai arba už užmokestį, kuris yra tiesiog prisidėjimas prie išlaidų, numatytų visuotinei paslaugai padengti; b) jeigu veikla nėra akredituota ir vykdoma ne pagal sutartį ar susitarimą, paslaugos teikiamos nemokamai arba už simbolinį užmokestį, kuris yra, bet kokiu atveju, ne didesnis kaip 50 proc. vidutinio užmokesčio, numatyto už tas pačias paslaugas, teikiamas toje pačioje teritorijoje konkurencijos sąlygomis, atsižvelgiant ir į tai, kad nenumatytas vertinimas pagal faktinę paslaugos kainą.

(170) Dėl pirmosios sąlygos Komisija, visų pirma, pastebi, jog, kaip paaiškino Italijos valdžios institucijos, kad atitinkamos įstaigos galėtų pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio, turi būti neatsiejamos nacionalinės sveikatos sistemos dalys, kurios padengia visuotines išlaidas ir remiasi solidarumo principu. Šioje sistemoje viešosios ligoninės yra tiesiogiai finansuojamos iš socialinių išmokų ir kitų valstybinių išteklių. Šios ligoninės teikia paslaugas nemokamai, remiantis visuotiniu išlaidų padengimu, arba už sumažintą užmokestį, kuris padengia tik nedidelę faktinės paslaugos kainos dalį. Nekomercinės įstaigos, priskiriamos tai pačiai kategorijai ir atitinkančios tas pačias sąlygas, taip pat laikomos neatsiejamomis nacionalinės sveikatos sistemos dalimis ([68]). Atsižvelgiant į šiam atvejui būdingas savybes ir remiantis Sąjungos teismų praktikoje ([69]) nusistovėjusiais principais, Komisija daro išvadą, kad aptariamos įstaigos, kurios užsiima pirmiau aprašyta veikla ir atitinka visas įstatyme numatytas sąlygas, negali būti laikomos įmonėmis.

(171) Dėl antrosios sąlygos Reglamente numatyta, kad paslaugos būtų teikiamos nemokamai arba už simbolinį užmokestį. Nemokamai teikiamos paslaugos apskritai nėra ekonominė veikla. Visų pirma, tai taikoma tiems atvejams, kai paslaugos, kaip nustatyta 1 straipsnyje, nėra siūlomos darant konkurenciją kitiems rinkos ūkio subjektams. Tas pats galioja paslaugoms, teikiamoms už simbolinį užmokestį; šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad, viena vertus, remiantis Reglamentu, kad atlygis būtų simbolinis, neturi atspindėti paslaugos išlaidų, kita vertus, 50 proc. vidutinės kainos apribojimas, nustatytas tai pačiai veiklai, vykdomai toje pačioje teritorijoje konkurenciniu būdu, gali būti naudojamas tik teisei į atleidimą nuo mokesčio paneigti (kaip nurodo žodžiai „bet kokiu atveju“) ir nenurodo *atvirkščiai*, kad gali pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio paslaugų tiekėjai, taikantys neviršijančias nurodyto apribojimo kainas. Todėl, atsižvelgdama į tai, kad socialinės pagalbos ir sveikatos priežiūros veikla taip pat atitinka Reglamento 1 ir 3 straipsniuose nurodytus bendruosius ir subjektyvius kriterijus, Komisija daro išvadą, kad ši veikla, vykdoma laikantis galiojančiuose teisės aktuose nustatytų principų, nėra ekonominė veikla.

(172) Švietimo veikla laikoma vykdoma nekomerciniu būdu, jeigu atitinka kai kurias konkrečias sąlygas. Visų pirma, veikla turi būti lygiavertė valstybiniam švietimui, o mokykla turi užtikrinti nediskriminaciją priimant mokinius; be to, mokykla turi priimti neįgalius mokinius, taikyti kolektyvines derybas, turėti prie numatytų standartų pritaikytas struktūras ir numatyti balanso skelbimą. Be to, paslaugos turi būti teikiamos nemokamai arba už simbolinį užmokestį, kuris padengia tik dalį faktinės

([68]) Visų pirma, žr. 1992 m. gruodžio 30 d. įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 502 1 straipsnio 18 dalį.

([69]) Žr. 2003 m. Sprendimo *FENIN prieš Komisiją*, T-319/99, Rink. p. II-357, 39 punktą, patvirtinto 2006 m. Sprendimą *FENIN prieš Komisiją*, C-205/03 P, Rink. p. I-6295; 2004 m. Sprendimo *AOK Bundesverband ir kiti*, sujungtos bylos C-264/01, C-306/01, C-354/01 ir C-355/01, Rink. p. I-2493, 45–55 punktus; žr. taip pat dar nepaskelbtą Sprendimą *CBI prieš Komisiją*, T-137/10.

paslaugos kainos, atsižvelgiant ir į tai, kad nenumatytas vertinimas pagal ją. Šiuo atžvilgiu Komisija primena, kad, remiantis teismų praktika ([70]), kursai, kuriuos rengia tam tikros įstaigos, kurios yra viešojo švietimo sistemos dalis ir yra visiškai arba dalinai finansuojamos iš viešųjų lėšų, nėra ekonominė veikla. Viešojo švietimo neekonominiam pobūdžiui iš principo neprieštarauja tai, kad mokiniams ar jų tėvams kartais tenka sumokėti mokestį už mokslą ar registraciją, kuris prisideda prie mokyklos sistemos veikimo išlaidų, svarbu, kad tokie finansiniai įnašai padengtų tik dalį realių paslaugos išlaidų ir todėl negalėtų būti laikomi atlygiu už teikiamą paslaugą. Komisija komunikate dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą ([71]) taip pat pripažino, kad šie principai gali būti taikomi profesiniam mokymui, privačioms ir valstybinėms pradinėms mokykloms ir darželiams, papildomam mokymui universitete ir švietimui universitetuose. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikosi nuomonės, kad dekrete nurodyti simboliniai mokesčiai negali būti laikomi atlygiu už teikiamą paslaugą. Todėl atsižvelgdama į Reglamento 1 ir 3 straipsniuose nurodytus bendruosius ir subjektyvius kriterijus ir 4 straipsnyje nurodytus konkrečius objektyvius kriterijus, Komisija šiuo atveju laikosi nuomonės, kad aptariamų įstaigų teikiamos švietimo paslaugos negali būti laikomos ekonomine veikla.

(173) Reglamento 4 straipsnyje nurodyta, kad apgyvendinimo, kultūrinės, laisvalaikio organizavimo ir sportinės veiklos paslaugas privaloma teikti nemokamai arba už simbolinį užmokestį, kuris yra, bet kokiu atveju, ne didesnis kaip 50 proc. vidutinio užmokesčio, numatyto už tas pačias paslaugas, teikiamas konkurencijos būdu toje pačioje teritorijoje, atsižvelgiant ir į tai, kad nenumatytas vertinimas pagal faktinę paslaugos kainą. Šis reikalavimas tapatus 171 punkte nagrinėtai socialinės pagalbos ir sveikatos priežiūros veiklai numatytai antrajai sąlygai, todėl jam galioja tie patys pirmiau pateikti svarstymai. Nemokamai teikiamos paslaugos apskritai nėra ekonominė veikla. Tas pats galioja paslaugoms, teikiamoms už simbolinį užmokestį; šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad, viena vertus, remiantis Reglamentu, kad atlygis būtų simbolinis, neturi atspindėti paslaugos išlaidų, kita vertus, 50 proc. vidutinės kainos apribojimas, nustatytas tai pačiai veiklai, vykdomai toje pačioje teritorijoje konkurenciniu būdu, gali būti naudojamas tik teisei į atleidimą nuo mokesčio paneigti (kaip nurodo žodžiai „bet kokiu atveju“) ir nenurodo *atvirkščiai*, kad gali pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio paslaugų tiekėjai, taikantys neviršijančias nurodyto apribojimo kainas.

(174) Be to, Komisija atsižvelgia į papildomus reikalavimus, kylančius iš Reglamento 1 straipsnio pirmosios pastraipos j ir m punktuose pateiktų apgyvendinimo ir sporto veiklos apibrėžimų. Visų pirma, pagal Reglamentą apgyvendinimo veiklos atleidimas nuo mokesčio taikytinas tik nekomercinėms įstaigoms, kurios numato tam tikrų kategorijų subjektų priėmimą ir veikimą su pertraukomis. Tiksliau dėl „socialinio apgyvendinimo“ Reglamente patikslinta, kad veikla turi būti skirta asmenims su specialiais laikinais ar nuolatiniais poreikiais arba socialiai remtiniems asmenims dėl jų fizinių, psichinių, ekonominių, socialinių ar šeiminių sąlygų. Suprantama, kad įstaiga gali tik kartą prašyti sumokėti simbolinį mokestį, kuris bet kokiu atveju, neviršytų 50 proc. vidutinės kainos, taikomos tai pačiai veiklai, vykdomai toje pačioje teritorijoje, atsižvelgiant ir į tai, kad nenumatytas vertinimas pagal faktinę paslaugos kainą. Be to, reglamente paaiškinta, kad atleidimas nuo mokesčio, bet kokiu atveju, netaikomas veiklai, vykdomai viešbučiuose ar panašiose struktūrose, kurios nurodytos 2011 m. gegužės 23 d. įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 79 9 straipsnyje ([72]). Todėl atleidimas nuo mokesčio, atrodo, yra netaikomas veiklai, be kita ko, vykdomai viešbučiuose, moteliuose ir nakvynę su pusryčiais siūlančiose įstaigose. Kadangi šiuo atveju nekomercinės įstaigos, užsiimančios apgyvendinimo veikla, privalo atitikti Reglamento 1, 3 ir 4 straipsniuose numatytus bendruosius subjektyvius ir objektyvius kriterijus, Komisija laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į aptariamo atvejo ypatumus, nagrinėjama veikla, pasižyminti pirmiau nurodytomis savybėmis, nėra ekonominė veikla pagal Sąjungos teisę.

([70]) 1988 m. Sprendimo *Humbel ir Edel*, 263/86, Rink. p. 5365, 17 ir 18 punktai; 1993 m. Sprendimo *Wirth*, C-109/92, Rink. p. I-6447, 15 ir 16 punktai; 2007 m. Sprendimo *Schwarz*, C-76/05, Rink. p. I-6849, 39 punktas. Žr. taip pat 2008 m. vasario 21 d. ELPA Teismo Sprendimo *Private Barnehagers Landsforbund prieš ELPA priežiūros instituciją*, E-5/07, 80–83 punktus.

([71]) OL C 8, 2012 1 11, p. 4.

([72]) 2011 m. gegužės 23 d. įstatymų galią turintis dekretas Nr. 79, Valstybinių taisyklių, susijusių su turizmo sistema ir rinka, kodeksas pagal 2005 m. lapkričio 28 d. įstatymo Nr. 246 14 straipsnį, taip pat Direktyvos 2008/112/EB dėl pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo ir keitimosi sutarčių (OL 129, 2011 6 6, paprastasis priedas Nr. 139) įgyvendinimas. Įstatymų galią turinčio dekreto 9 straipsnyje viešbučiais ir panašiomis struktūromis vadinamos šios apgyvendinimo struktūros: a) viešbučiai; b) moteliai; c) kurortiniai kaimeliai viešbučio tipo; d) turistinės gyvenamosios struktūros viešbučio tipo; e) paplitę viešbučiai; f) istorinės gyvenamosios struktūros viešbučio tipo; g) nakvynę su pusryčiais siūlančios įstaigos, veikiančios pagal verslo principus; h) sveikatingumo-grožio paslaugas teikiančios gyvenamosios struktūros; i) bet kuri kita turistinė apgyvendinimo struktūra, turinti bendrų komponentų su viena ar daugiau pirmiau nurodytų kategorijų.

(175) Todėl atsižvelgusi į nagrinėjamo atvejo konkrečias aplinkybes ir į tai, kad nekomercinės įstaigos, kurios užsiima apgyvendinimo, kultūrine, laisvalaikio organizavimo ir sportine veikla, privalo atitikti ir Reglamento 1 ir 3 straipsniuose numatytus reikalavimus, Komisija daro išvadą, jog ši veikla, vykdoma laikantis įstatymu nustatytų principų, nelaikoma ekonomine veikla.

(176) Apibendrindama Komisija laikosi nuomonės, kad remiantis Italijos valdžios institucijų perduota informacija, atsižvelgiant į konkrečias ir ypatingas nagrinėjamo atvejo savybes, pirmesniuose punktuose nagrinėta veikla, kuria užsiima nekomercinės įstaigos, visiškai atitinkančios Reglamento 1, 3 ir 4 straipsniuose numatytus bendruosius subjektyvius ir objektyvius kriterijus, nėra ekonominio pobūdžio. Todėl aptariamos nekomercinės įstaigos, kurios užsiima pirmiau nurodyta veikla, visiškai laikydamosi Italijos teisės aktuose numatytų sąlygų, neveikia kaip įmonės pagal Sąjungos teisę. Kadangi Sutarties 107 straipsnio 1 dalis taikoma tik įmonėms, šiuo atveju priemonė, neatrodo, patenkanti į šio straipsnio taikymo sritį.

(177) Galiausia, Komisija primena, kad nuo 2013 m. sausio 1 d. mišraus nekilnojamojo turto naudojimo atveju bus galima pagal Italijos teisės aktus apskaičiuoti nekilnojamojo turto komercinio naudojimo proporcingą santykį ir taikyti IMU tik ekonominei veiklai. Komisija šiuo atžvilgiu pastebi, kad tais atvejais, kai įstaiga užsiima tiek ekonomine, tiek neekonomine veikla, daliniu atleidimu, kuris taikomas neekonominei veiklai naudojamai nekilnojamojo turto daliai, pranašumas šiai įmonei nesuteikiamas, jeigu ji vykdo ekonominę veiklą kaip įmonė. Todėl tokio pobūdžio situacijoje priemonė nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

6.5. **Pagalbos susigrąžinimas**

(178) Remiantis Sutarties nuostatomis ir nusistovėjusia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika, jeigu Komisija nustato, kad pagalba nesuderinama su vidaus rinka, jos kompetencijoje nuspręsti, ar atitinkama valstybė narė turi panaikinti arba pakeisti pagalbą ([73]). Be to, pagal nusistovėjusią Teismo praktiką, valstybei narei nustatyta pareiga panaikinti valstybės pagalbą, kurią Komisija laiko nesuderinama su vidaus rinka, siekiama atkurti prieš tai buvusią padėtį ([74]). Šiuo atžvilgiu Teismas yra nustatęs, kad tas tikslas pasiekiamas, kai gavėjas grąžina paskyrus neteisėtą pagalbą suteiktas sumas, taigi netenka turėto pranašumo prieš savo konkurentus rinkoje ir yra atkuriama iki pagalbos mokėjimo buvusi padėtis ([75]).

(179) Remiantis šia teismų praktika, Reglamento (EB) Nr. 659/99 ([76]) 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad *„jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo“*.

(180) Todėl atsižvelgiant į tai, kad atleidimo nuo ICI priemonė turi būti laikoma neteisėta ir nesuderinama pagalba, iš principo pagalbos suma turi būti sugrąžinta, kad būtų atkurta iki pagalbos suteikimo buvusi rinkos padėtis.

(181) Vis dėlto Reglamente (EB) Nr. 659/99 numatyti nuostatų dėl išieškojimo apribojimai. Visų pirma, pagal 14 straipsnio 1 dalį *„Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui“*, pavyzdžiui, teisėtų lūkesčių apsauga. Be to, Teisingumo Teismas pripažino ir vieną valstybės narės pareigos vykdyti jai skirtą sprendimą dėl susigrąžinimo išimtį, būtent — išskirtines aplinkybes, dėl kurių valstybei narei būtų visiškai neįmanoma tinkamai įvykdyti sprendimo ([77]).

(182) Kadangi šiomis išimtimis per oficialųjį tyrimą rėmėsi Italijos valdžios institucijos, Komisija privalo išnagrinėti, ar jos taikytinos šiam atvejui, siekiant nustatyti, ar būtina pradėti pagalbos susigrąžinimą.

6.5.1. *Teisėti lūkesčiai*

(183) Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo ir Komisijos sprendimų priėmimo praktiką nurodymas susigrąžinti pagalbą pažeistų bendrąjį Sąjungos teisės principą, jeigu savo veiksmais Komisija leido pagalbos gavėjui turėti teisėtą lūkestį, kad pagalba buvo suteikta laikantis Sąjungos teisės aktų.

([73]) 1973 m. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-70/72, Rink. p. 813, 13 punktas.

([74]) 1994 m. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, sujungtos bylos C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, Rink. p. I-4103, 75 punktas.

([75]) 1999 m. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, Rink. p. I-030671, 64–65 punktai.

([76]) OL L 83, 1999 3 27, p. 17.

([77]) Komisijos pranešimo dėl veiksmingo Komisijos sprendimų, kuriais valstybėms narėms nurodoma susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, įgyvendinimo (OL C 272, 2007 11 15, p. 4.), 18 punktas.

(184) Teismas ne kartą yra teigęs, kad teisę kliautis teisėtų lūkesčių apsaugos principu turi visi subjektai, kuriems Sąjungos institucija sudarė sąlygas turėti pagrįstų lūkesčių. Vis dėlto asmuo negali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, jeigu administracinės institucijos jam nesuteikė tikslių garantijų ([78]).

(185) Nagrinėjamu atveju Italijos valdžios institucijos ir 78 suinteresuotosios trečiosios šalys iš esmės nurodė teisėtų lūkesčių apsaugos principą remdamosi atsakymu į 2009 m. rašytinį parlamentinį klausimą ([79]). Atsakyme į šį klausimą Komisija teigia, kad ji *„atliko pirminį patikrinimą ir laikosi nuomonės, kad papildomi tyrimai nepateisinami, kadangi, atrodo, neįmanoma, jog ICI schema būtų suteikusi bažnytinėms institucijoms pranašesnę padėtį konkurencijos atžvilgiu“*.

(186) Komisija laikosi nuomonės, kad šis atsakymas nesukėlė jokių teisėtų lūkesčių dėl toliau išvardytų priežasčių.

(187) Visų pirma, Komisijos teiginys rėmėsi paprasčiausiu *„pirminiu vertinimu“*; Komisija neteigė, kad priėmė sprendimą, o tiesiog laikėsi nuomonės, kad nėra priežasčių atlikti papildomus tyrimus. Antra, Komisija dvejodama teigė, kad buvo neįmanoma, jog atleidimas nuo ICI suteiktų pranašumą bažnytinėms institucijoms. Trečia, klausimas ir atsakymas susiję vien tik su bažnytinėmis įstaigomis, priskiriamomis nekomercinių įstaigų, kurioms taikytas atleidimas nuo ICI, mažesnei kategorijai.

(188) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikosi nuomonės, kad nėra pateikusi konkrečių, besąlygiškų ir nuoseklių garantijų, kurios galėjo paskatinti aptariamos priemonės naudos gavėjus turėti pagrįstų lūkesčių, jog schema yra teisėta, t. y. nepatenka į valstybės pagalbos teisės aktų taikymo sritį, todėl galimai priemone suteiktai naudai nebus taikomos pagalbos susigrąžinimo procedūros. Apibendrinant Komisija laikosi nuomonės, kad nėra pateikusi jokios tikslios ir besąlygiškos deklaracijos, garantuojančios, kad aptariamas atleidimas nuo ICI negali būti valstybės pagalba.

([78]) 2006 m. Sprendimo *Belgija ir Forum 187 ASBL prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 147 punktas.

([79]) Rašytinis klausimas E-177/2009 (OL C 189, 2010 7 13).

(189) Be to, Italija tvirtino, kad Komisijos skundų pateikėjams duoti atsakymai dėl atleidimo nuo ICI, apie kuriuos Italijos valdžios institucijos buvo neoficialiai informuotos, esą sukėlė teisėtus nekomercinių įstaigų lūkesčius dėl minėto atleidimo nuo mokesčio suderinamumo su Sąjungos teise. Komisija nesutinka su Italijos pastabomis. Iš tikrųjų raštuose su pirminiu vertinimu, kuriuos Komisijos tarnybos išsiuntė skundo pateikėjams ir su kuriais valstybė narė supažindinta tik neoficialiai, neišreiškiama galutinė Komisijos pozicija. Komisijos sprendimai skelbiami viešai ir spausdinami *Oficialiajame leidinyje*, tai nevyksta paprastos administracinės procedūros metu, kai Komisijos tarnybos, remdamosi prieinama informacija, turi rimtų abejonių dėl nagrinėjamų priemonių suderinamumo. Be to, prieš raštą, išsiųstą vasario 15 d. skundo pateikėjams, du iš jų pateikė teismui ieškinį, todėl raštas netapo galutiniu; ieškiniai atsiimti tik priėmus sprendimą pradėti procedūrą.

(190) Todėl Komisija daro išvadą, kad šiuo atveju Italija ir 78 suinteresuotosios šalys negavo jokios garantijos iš Sąjungos institucijos, kuri pateisintų teisėtus lūkesčius ir neleistų Komisijai nurodyti susigrąžinti pagalbą.

6.5.2. *Išskirtinės aplinkybės: visiškai neįmanoma susigrąžinti pagalbos.*

(191) Remiantis Sutarties 288 straipsniu, valstybė narė, kuriai skirtas sprendimas susigrąžinti pagalbą, privalo jį vykdyti. Kaip pirmiau nurodyta, yra viena šios pareigos išimtis, kuri galima tuo atveju, kai valstybė narė įrodo, kad yra susidariusios išskirtinės aplinkybės, dėl kurių visiškai neįmanoma tinkamai įvykdyti sprendimo.

(192) Paprastai valstybės narės remiasi šia galimybe vėlesnių diskusijų su Komisija metu po to, kai priimamas sprendimas ([80]). Vis dėlto šiuo atveju Italija dar prieš priimant sprendimą teigė, kad nereikia nurodyti susigrąžinti pagalbos, kadangi būtų visiškai neįmanoma tai įvykdyti. Kadangi Italija iškėlė šį klausimą per oficialų tyrimą, o remiantis bendruoju teisės principu, nieko negalima įpareigoti padaryti tai, kas neįmanoma, Komisija laikosi nuomonės, kad klausimą būtina aptarti šiame sprendime.

([80]) 2008 m. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C 214/07, Rink. p. I-08357, 13 ir 22 punktai.

(193) Visų pirma, reikia prisiminti, kad Teisingumo Teismas nuosekliai taikė labai siaurą „visiško negalimumo“ sąvokos interpretaciją. Visiško negalimumo susigrąžinti pagalbą sąlyga nėra tenkinama, kai valstybė narė apsiriboja pranešti Komisijai apie sprendimo vykdymo sukeliamus teisinius, politinius arba praktinius sunkumus ([81]). Visiškas negalimumas priimtinas tik tuo atveju, kai susigrąžinimo nuo pat pradžių objektyviai ir visiškai neįmanoma įvykdyti ([82]).

(194) Nagrinėjamu atveju Italijos valdžios institucijos teigė, kad būtų visiškai neįmanoma tiek nustatyti, kuris nekomercinėms įstaigoms priklausantis nekilnojamasis turtas buvo skirtas neišskirtinai komercinio pobūdžio veiklai vykdyti, tiek gauti informaciją, būtiną siekiant nustatyti mokesčio sumą, kurią būtų reikėję mokėti.

(195) Iš tikrųjų Italijos valdžios institucijos paaiškino, kad dėl kadastrų registro struktūros neįmanoma atgaline data ištraukti iš kadastrinių duomenų bazių duomenų, susijusių su nekomercinėms įstaigoms priklausančiu nekilnojamuoju turtu, skirtu neišskirtinai komercinio pobūdžio veiklai, kuri nurodyta atleidimo nuo ICI nuostatose. Kadastrų registre esanti informacija nenurodo, kokia veikla vykdyta nekilnojamajame turte. Kitaip tariant, remiantis kadastrų registre esančiais duomenimis negalima nustatyti, ar tam tikram nekilnojamajame turte atitinkama įstaiga vykdė komercinę ar nekomercinę veiklą. Iš tikrųjų kiekvienas atskiras nekilnojamojo turto objektas (įskaitant atskirai klasifikuojamas nekilnojamojo turto objektų dalis) kadastrų registre įrašytas tik remiantis objektyviomis jo savybėmis, kurios atspindi jo fizinius ir struktūrinius komponentus, susijusius su naudojimo paskirtimi.

(196) Kalbėdama apie mokestinių duomenų bazes, visų pirma, apie nekomercinių įstaigų pateiktų pajamų deklaracijų archyvus, Italija paaiškino, kad pagal šias duomenų bazes galima nustatyti tik nekomerciniu būdu naudotą nekilnojamąjį turtą. Tokiu atveju pastatai, kurie duoda pelno, turi būti nurodyti suvestinėje pajamų deklaracijos formoje, užpildant RB skirsnį apie pastatų duodamas pajamas ir nepildant RS skirsnio apie mišrias pajamas ir išlaidas. Kita vertus, tuo atveju, kai nekomercinė įstaiga turi ir nekilnojamojo turto, kuriame vykdoma komercinė veikla, reikia užpildyti RB ir RS skirsnius. Vis dėlto, jeigu RB skirsnyje deklaruojama daugiau pastatų, neįmanoma nustatyti nekilnojamojo turto, kuriame vykdyta veikla, davusi deklaracijoje nurodytas pajamas. Bet kokiu atveju, reikia pastebėti, kad suvestinės formos RS skirsnis apima suvestinius duomenis apie pajamas ir išlaidas, susijusias su komerciniu ir nekomerciniu būdu naudotomis prekėmis ir paslaugomis (komercinei ir kitai veiklai vykdyti mišriai naudotomis prekėmis ir paslaugomis). Todėl net kai RB skirsnyje nurodomas tik vienas pastatas, dėl struktūrinių kadastrinės sistemos savybių (pagal kurią pastatas proporcingai nedalijamas į komerciniam ir nekomerciniam naudojimui skirtas dalis) neįmanoma nustatyti, kurioje nekilnojamojo turto dalyje vykdyta ekonominė veikla, davusi deklaracijoje nurodytas pajamas.

(197) Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad Italijos valdžios institucijos įrodė, jog aptariamos pagalbos gavėjai negali būti identifikuoti ir, kad pagalba negali būti objektyviai apskaičiuota dėl turimų duomenų trūkumo. Iš tikrųjų pagal mokestinių ir kadastrinių duomenų bazes neįmanoma nustatyti nekomercinėms įstaigoms priklausančio nekilnojamuoju turto, skirto neišskirtinai komercinio pobūdžio veiklai, kuri nurodyta atleidimo nuo ICI nuostatose, taip pat negalima gauti ir susigrąžintinos mokesčio sumos dydžiui apskaičiuoti būtinos informacijos. Todėl galimo įsakymo susigrąžinti pagalbą būtų neįmanoma objektyviai ir visiškai įgyvendinti.

(198) Apibendrindama Komisija laikosi nuomonės, kad atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo ypatingumą, atrodo, Italijai yra visiškai neįmanoma susigrąžinti galimą pagalbą, neteisėtai suteiktą taikant atleidimo nuo ICI nuostatas. Todėl nenurodoma pradėti pagalbos, susidariusios iš neteisėto ir nesuderinamo atleidimo nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio, susigrąžinimą.

7. **IŠVADA**

(199) Komisija daro išvadą, kad Italija neteisėtai įgyvendino įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte numatytą atleidimą nuo savivaldybių nekilnojamojo turto mokesčio, pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalį.

(200) Kadangi neįmanoma nustatyti nė vieno aptariamos schemos suderinamumą įrodančio motyvo, ji pati yra nesuderinama su vidaus rinka. Vis dėlto, atsižvelgiant į išskirtines Italijos nurodytas aplinkybes, neturi būti nurodyta susigrąžinti pagalbą, kadangi Italija įrodė, jog visiškai neįmanoma tai įvykdyti.

([81]) 2003 m. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-404/00, Rink. p. I-6695, 47 punktas.

([82]) 1999 m. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją („Maribel I“)*, C-75/97, Rink. p. I-3671, 86 punktas; 2008 m. sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-214/07, Rink. p. I-08357, 13, 22 ir 48 punktai.

(201) Komisija laikosi nuomonės, kad TUIR 149 straipsnio ketvirtoji pastraipa nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

(202) Galiausia, atsižvelgusi į konkrečias savybes, būdingas atleidimo nuo IMU priemonei, taikomai nekomercinėms įstaigoms, kurios užsiima išskirtinai nekomercine konkrečia veikla, laikydamosi nacionaliniuose teisės aktuose nustatytų sąlygų, Komisija daro išvadą, kad tokia veikla negali būti laikoma ekonomine veikla pagal valstybės pagalbos teisės aktus, todėl priemonė nepatenka į Sutarties 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalba, kurią Italija, taikydama atleidimo nuo ICI priemonę ir taip pažeisdama Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, neteisėtai suteikė nekomercinėms įstaigoms, kurios naudodamos atitinkamą nekilnojamąjį turtą vykdė vien tik įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte išvardytų rūšių veiklą, yra nesuderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

TUIR 149 straipsnio ketvirtoji pastraipa nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

3 straipsnis

Atleidimo nuo IMU priemonė, taikoma nekomercinėms įstaigoms, kurios naudodamos nekilnojamąjį turtą vykdo vien tik įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 504/92 7 straipsnio pirmosios pastraipos i punkte išvardytų rūšių veiklą, nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2012 m. gruodžio 19 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Pirmininko pavaduotojas

1 PRIEDAS

SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ, PATEIKUSIŲ SAVO PASTABAS DĖL SPRENDIMO PRADĖTI PROCEDŪRĄ, SĄRAŠAS

Vardas, pavardė arba pavadinimas ir (arba) adresas

1. Santa Maria Annunciata in Chiesa Rossa (Šv. Marijos Apreiškimo raudonoji bažnyčia), Via Neera 24, Milano, Italija
2. Fondazione Pro-Familia (Fondas *Pro-Familia*), Piazza Fontana 2, Milano, Italija
3. Pietro Farracci, San Cesareo, Italija
4. Scuola Elementare Maria Montessori s.r.l. (*Maria Montessori* pradinė mokykla), Roma, Italija
5. Parrocchia S. Luca Evangelista (Šv. Evangelisto Luko parapija), Via Negarville 14, Torino, Italija
6. Parrocchia S. Nicolò di Bari (Bario Šv. Nikolajaus parapija), Piazza Principe Napoli 3, Tortorici (Messina), Italija
7. Parrocchia S. Nicolò di Bari (Bario Šv. Nikolajaus parapija), Via Libertà 30, Caronia (Messina), Italija
8. Parrocchia S. Nicolò di Bari (Bario Šv. Nikolajaus parapija), Piazza Matrice, S. Stefano di Camastra (Messina), Italija
9. Parrocchia S. Orsola (Šv. Uršulės parapija), Contrada S. Orsola, S. Angelo di Brolo (Messina), Italija
10. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù (Jėzaus Šventosios Širdies parapija), Frazione Galbato, Gioiosa Marea (Messina), Italija
11. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù (Jėzaus Šventosios Širdies parapija), Corso Matteotti 51, Patti (Messina), Italija
12. Parrocchia Sacro Cuore di Gesù (Jėzaus Šventosios Širdies parapija), Via Medici 411, S. Agata Militello (Messina), Italija
13. Istituto Sacro Cuore di Gesù (Jėzaus Šventosios Širdies institutas), Via Medici 411, S. Agata Militello (Messina), Italija
14. Parrocchia Santi Nicolò e Giacomo (Šv. Nikolajaus ir Jokūbo parapija), Discesa Sepolcri, Capizzi (Messina), Italija
15. Istituto Diocesano Sostentamento Clero (Kunigų Palaikymo Vyskupystės institutas), Via Cattedrale 7, Patti (Messina), Italija
16. Parrocchia Madonna del Buon Consiglio e S. Barbara (Gero patarimo Motinos ir Šv. Barboros parapija), Con. Cresta, Naso (Messina), Italija
17. Parrocchia Maria SS. Annunziata (Švč. Marijos Apreiškimo parapija), Frazione Marina, Marina di Caronia (Messina), Italija
18. Parrocchia Maria SS. Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Via Battisti, Militello Rosmarino (Messina), Italija
19. Parrocchia Maria SS. Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Via Monte di Pietà 131, Cesarò (Messina), Italija
20. Parrocchia Maria SS. Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Piazza S. Pantaleone, Alcara Li Fusi (Messina), Italija
21. Parrocchia Maria SS. Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Via Oberdan 6, Castell'Umberto (Messina), Italija
22. Parrocchia Maria SS. Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Piazza Duomo, Tortorici (Messina), Italija
23. Parrocchia Maria SS. Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Via Roma 33, Mirto (Messina), Italija
24. Parrocchia Maria SS. Del Rosario (Rožinio Švč. Marijos parapija), Contrada Scala, Patti (Messina), Italija
25. Parrocchia Maria SS. Della Scala (Laiptų Švč. Marijos parapija), Contrada Sceti, Tortorici (Messina), Italija

26. Parrocchia Maria SS. Della Visitazione (Lankymo Švč. Marijos parapija), Contrada Casale, Gioiosa Marea (Messina), Italija

27. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie (Švč. Marijos Maloningosios parapija), Via Campanile 3, Montagnareale (Messina), Italija

28. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie (Švč. Marijos Maloningosios parapija), Via Cappellini 2, Castel di Lucio (Messina), Italija

29. Parrocchia Maria SS. Annunziata (Švč. Marijos Apreiškimo parapija), Piazza Regina Adelasia 1, Frazzanò (Messina), Italija

30. Parrocchia Maria SS. Annunziata (Švč. Marijos Apreiškimo parapija), Contrada Sfaranda, Castell'Umberto (Messina), Italija

31. Parrocchia Maria SS. Di Lourdes (Lurdo Švč. Marijos parapija), Frazione Gliaca, Piraino (Messina), Italija

32. Parrocchia S. Giuseppe (Šv. Juozapo parapija), Contrada Malvicino, Capo d'Orlando (Messina), Italija

33. Parrocchia s. Maria del Carmelo (Karmelio Šv. Marijos parapija), Piazza Duomo 20, S. Agata Militello (Messina), Italija

34. Parrocchia S. Maria di Gesù (Jėzaus Šv. Marijos parapija), Via Giovanni XXIII 43, Raccuja (Messina), Italija

35. Parrocchia S. Maria Maddalena (Šv. Marijos Magdalenos parapija), Contrada Maddalena, Gioiosa Marea (Messina), Italija

36. Parrocchia S. Maria (Šv. Marijos parapija), Via S. Maria, San Angelo di Brolo (Messina), Italija

37. Parrocchia S. Michele Arcangelo (Šv. Arkangelo Mykolo parapija), Via San Michele 5, Patti (Messina), Italija

38. Parrocchia S. Michele Arcangelo (Šv. Arkangelo Mykolo parapija), Via Roma, Sinagra (Messina), Italija

39. Parrocchia S. Antonio (Šv. Antano parapija), Via Forno Basso, Capo d'Orlando (Messina), Italija

40. Parrocchia S. Caterina (Šv. Kotrynos parapija), Frazione Marina, Marina di Patti (Messina), Italija

41. Parrocchia Cattedrale S. Bartolomeo (Šv. Baltramiejaus katedros parapija), Via Cattedrale, Patti (Messina), Italija

42. Parrocchia Maria SS. Addolorata (Švč. Marijos Skausmingosios parapija), Contrada Torre, Tortorici (Messina), Italija

43. Parrocchia S. Nicolò di Bari (Bario Šv. Nikolajaus parapija), Via Risorgimento, San Marco d'Alunzio (Messina), Italija

44. Parrocchia Immacolata Concezione (Nekalto Prasidėjimo parapija), Frazione Landro, Gioiosa Marea (Messina), Italija

45. Parrocchia Maria SS Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Piazza Mazzini 11, Tusa (Messina), Italija

46. Parrocchia Maria SS Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Frazione Torremuzza, Motta d'Affermo (Messina), Italija

47. Parrocchia Maria SS Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Salita Madre Chiesa, Ficarra (Messina), Italija

48. Parrocchia Maria SS. Della Catena (Grandinės Švč. Marijos parapija), Via Madonna d. Catena 10, Castel di Tusa (Messina), Italija

49. Parrocchia Maria SS. Delle Grazie (Švč. Marijos Maloningosios parapija), Via N. Donna 2, Pettineo (Messina), Italija

50. Parrocchia Ognissanti (Visų Šventųjų parapija), Frazione Mongiove, Mongiove di Patti (Messina), Italija

51. Parrocchia S. Anna (Šv. Onos parapija), Via Umberto 155, Floresta (Messina), Italija

52. Parrocchia S. Caterina (Šv. Kotrynos parapija), Vico S. Caterina 2, Mistretta (Messina), Italija

53. Parrocchia S. Giorgio Martire (Šv. Jurgio Kankinio parapija), Frazione S. Giorgio, San Giorgio di Gioiosa M. (Messina), Italija

54. Parrocchia S. Giovanni Battista (Šv. Jono Krikštytojo parapija), Frazione Martini, Sinagra (Messina), Italija

55. Parrocchia S. Lucia (Šv. Liucijos parapija), Via G. Rossini, S. Agata Militello (Messina), Italija

56. Parrocchia S. Maria delle Grazie (Švč. Marijos Maloningosios parapija), Via Normanni, S. Fratello (Messina), Italija

57. Parrocchia S. Maria (Šv. Marijos parapija), Piazzetta Matrice 8, Piraino (Messina), Italija

58. Parrocchia S. Michele Arcangelo (Šv. Arkangelo Mykolo parapija), Piazza Chiesa Madre, Librizzi (Messina), Italija

59. Parrocchia S. Michele Arcangelo (Šv. Arkangelo Mykolo parapija), Via Umberto I, Longi (Messina), Italija

60. Parrocchia S. Nicolò di Bari (Bario Šv. Nikolajaus parapija), Piazza S. Nicola, Patti (Messina), Italija

61. Parrocchia S. Nicolò di Bari (Bario Šv. Nikolajaus parapija), Via Ruggero Settimo 10, Gioiosa Marea (Messina), Italija

62. Parrocchia S. Nicolò di Bari (Bario Šv. Nikolajaus parapija), Via S. Nicolò, S. Fratello (Messina), Italija

63. Parrocchia Santa Maria e San Pancrazio (Šventosios Marijos ir Šventojo Pankracijaus parapija), Via Gorgone, S. Piero Patti (Messina), Italija

64. Parrocchia Maria SS Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Piazza Convento, S. Fratello (Messina), Italija

65. Parrocchia Maria SS. Del Rosario (Rožinio Švč. Marijos parapija), Via Provinciale 7, Caprileone (Messina), Italija

66. Parrocchia Maria SS Assunta (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Via Monachelle 10, Caprileone (Messina), Italija

67. Parrocchia Maria SS del Tindari (Tindario Švč. Mergelės Marijos parapija), Via Nazionale, Caprileone (Messina), Italija

68. Parrocchia S. Febronia (Šv. Febronijos parapija), Contrada Case Nuove, Patti (Messina), Italija

69. Parrocchia Maria SS. della Stella (Žvaigždės Švč. Mergelės parapija), Contrada S. Maria Lo Piano, S. Angelo di Brolo (Messina), Italija

70. Parrocchia S. Erasmo (Šv. Erazmo parapija), Piazza del Popolo, Reitano (Messina), Italija

71. Parrocchia Maria SS. della Catena (Grandinės Švč. Mergelės parapija), Via Roma, Naso (Messina), Italija

72. Parrocchia S. Benedetto il Moro (Šv. Benedikto Mauro parapija), Piazza Libertà, Acquedolci (Messina), Italija

73. Parrocchia S. Giuseppe (Šventojo Juozapo parapija), Frazione Tindari, Tindari (Messina), Italija

74. Parrocchia Santi Filippo e Giacomo (Šv. Pilypo ir Jokūbo parapija), Via d. Oliveri 2, Naso (Messina), Italija

75. Parrocchia SS. Salvatore (Švč. Išganytojo parapija), Via Cavour 7, Naso (Messina), Italija

76. Santuario Maria SS del Tindari (Tindario Švč. Mergelės šventykla), Via Mons. Pullano, Tindari (Messina), Italija

77. Parrocchia S. Maria Assunta, (Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapija), Via Roma, Galati Mamertino (Messina), Italija

78. Fondazione Opera Immacolata Concezione (Nekaltojo Prasidėjimo veiklos fondas) O.N.L.U.S., Padova, Italija

79. Parrocchia San Giuseppe (Šventojo Juozapo parapija), Piazza Dante 11, Oliveri (Messina), Italija

80. Parrocchia S. Leonardo (Šventojo Leonardo parapija), Frazione San Leonardo, Gioiosa Marea (Messina), Italija

TARPTAUTINIAIS SUSITARIMAIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

Pagal tarptautinę viešąją teisę juridinę galią turi tik JT EEK tekstų originalai. Šios taisyklės statusas ir įsigaliojimo data turėtų būti tikrinami pagal paskutinę statusą nurodančio JT EEK dokumento TRANS/WP.29/343 versiją, kurią galima rasti: http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html.

Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT EEK) taisyklė Nr. 53 „Suvienodinti L_3 kategorijos transporto priemonių patvirtinimo reikalavimai, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą“

Įtrauktas visas galiojantis tekstas iki:

01 serijos pakeitimų 13 papildymo. Įsigaliojimo data — 2011 m. spalio 28 d.

01 serijos pakeitimų 14 papildymo. Įsigaliojimo data — 2013 m. liepos 15 d.

TURINYS

TAISYKLĖ

1. Taikymo sritis
2. Apibrėžtys
3. Patvirtinimo paraiška
4. Patvirtinimas
5. Bendrosios specifikacijos
6. Atskirosios specifikacijos
7. Transporto priemonės tipo arba jo apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų pakeitimai
8. Gamybos atitiktis
9. Sankcijos už gamybos neatitiktį
10. Visiškas gamybos nutraukimas
11. Pereinamojo laikotarpio nuostatos
12. Už patvirtinimo bandymus atsakingų technikos tarnybų ir administracinių padalinių pavadinimai ir adresai

PRIEDAI

1 priedas — Pranešimas dėl L_3 kategorijos transporto priemonės tipo patvirtinimo, patvirtinto tipo išplėtimo, atsisakymo tvirtinti, patvirtinimo panaikinimo arba visiško gamybos nutraukimo, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą, pagal Taisyklę Nr. 53

2 priedas — Patvirtinimo ženklų išdėstymas

3 priedas — Žibintų paviršiai, atskaitos ašis ir centras, geometrinio matomumo kampai.

4 priedas — Raudonos šviesos žibintų matomumas iš priekio ir baltos šviesos žibintų matomumas iš galo

5 priedas — Gamybos atitikties kontrolė

6 priedas — Horizontaliojo polinkio, posvyrio kampo ir δ kampo paaiškinimas

1. TAIKYMAS

Ši taisyklė taikoma L_3 kategorijos transporto priemonėms ([1]), atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą.

2. APIBRĖŽTYS

Šioje taisyklėje:

2.1. transporto priemonės patvirtinimas – transporto priemonės tipo patvirtinimas, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų skaičių bei įrengimo būdą;

2.2. transporto priemonės tipas – kategorija transporto priemonių, kurie nesiskiria šiomis pagrindinėmis savybėmis:

2.2.1. transporto priemonės matmenimis ir išorine jos forma;

2.2.2. įtaisų skaičiumi ir išdėstymu;

2.2.3. šios transporto priemonės taip pat nelaikomos „skirtingo tipo transporto priemonėmis“:

2.2.3.1. transporto priemonės, kurios skiriasi pagal 2.2.1 ir 2.2.2 punktų nuostatas, tačiau ne taip, kad dėl to tektų pakeisti atitinkamo tipo transporto priemonei nustatytų žibintų tipą, jų skaičių, vietą ir geometrinį matomumą; taip pat

2.2.3.2. transporto priemonės, kuriose įrengti žibintai, patvirtinti pagal kurią nors iš taisyklių, pridėtų prie 1958 m. Susitarimo, ar leidžiami transporto priemonės registracijos šalyje arba neįrengti, jei juos įrengti neprivaloma;

2.3. skersinė plokštuma – vertikali plokštuma, statmena transporto priemonės išilginei vidurio plokštumai;

2.4. transporto priemonė be krovinio – transporto priemonė be vairuotojo, keleivių ir krovinio, bet su pilnu baku degalų ir įprastai transporto priemonėje esančiais įrankiais;

2.5. žibintas – įtaisas, kurio paskirtis apšviesti kelią arba šviesos signalu įspėti kitus eismo dalyvius. Galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas ir šviesogrąžiai atšvaitai taip pat laikomi žibintais;

2.5.1. lygiaverčiai žibintai – tos pačios paskirties žibintai, kuriuos leidžiama naudoti transporto priemonės registracijos šalyje; tokių žibintų charakteristikos gali skirtis nuo transporto priemonėje patvirtinimo suteikimo metu sumontuotų žibintų su sąlyga, kad jie atitinka šios taisyklės reikalavimus;

2.5.2. atskirieji žibintai – įtaisai, turintys atskirus šviečiamuosius paviršius, atskirus šviesos šaltinius ir atskirus žibintų korpusus;

2.5.3. sugrupuotieji žibintai – įtaisai, turintys atskirus šviečiamuosius paviršius ir atskirus šviesos šaltinius, bet bendrą žibinto korpusą;

2.5.4. kombinuotieji žibintai – įtaisai, turintys atskirus šviečiamuosius paviršius, tačiau bendrą šviesos šaltinį ir bendrą žibinto korpusą;

([1]) Kaip apibrėžta Suvestinės rezoliucijos dėl transporto priemonių konstrukcijos (R.E.3) 7 priede (dokumentas TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2 su paskutiniais pakeitimais, padarytais Amend.4).

2.5.5. tarpusavyje sujungti žibintai – įtaisai, turintys atskirus šviesos šaltinius arba bendrą šviesos šaltinį, veikiantį skirtingomis sąlygomis (pvz., yra optinių, mechaninių, elektrinių skirtumų), visiškai arba iš dalies bendrus šviečiamuosius paviršius ir bendrą žibinto korpusą;

2.5.6. tolimosios šviesos žibintas – žibintas, naudojamas apšviesti dideliu atstumu kelią priešais transporto priemonę;

2.5.7. artimosios šviesos žibintas – žibintas, naudojamas apšviesti kelią priešais transporto priemonę, nesukeliant pernelyg didelio akinimo arba nepatogumo artėjančių transporto priemonių vairuotojams ir kitiems eismo dalyviams;

2.5.7.1. pagrindinė artimoji šviesa – artimoji šviesa, gaunama nenaudojant infraraudonųjų spindulių spinduolio ir (arba) papildomų posūkių apšvietimo šviesos šaltinių;

2.5.8. posūkio žibintas – žibintas, naudojamas kitiems eismo dalyviams parodyti, kad vairuotojas ketina sukti į dešinę arba į kairę.

Posūkio žibintas arba žibintai dar gali būti naudojami pagal Taisyklės Nr. 97 reikalavimus;

2.5.9. stabdymo žibintas – žibintas, naudojamas už galinės transporto priemonės dalies esantiems kitiems kelių eismo dalyviams parodyti, kad jos vairuotojas įjungė darbinį stabdį;

2.5.10. galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas – įtaisas, naudojamas apšviesti galinio valstybinio numerio ženklo vietą; tokį įtaisą gali sudaryti keletas optinių sudedamųjų dalių;

2.5.11. priekinis gabaritinis žibintas – žibintas, naudojamas įspėti apie transporto priemonės buvimą, kai žiūrima iš priekio;

2.5.12. galinis gabaritinis žibintas – žibintas, naudojamas įspėti apie transporto priemonės buvimą, kai žiūrima iš galo;

2.5.13. šviesogrąžis atšvaitas – įtaisas, naudojamas įspėti apie transporto priemonės buvimą atspindint šviesą, kurią skleidžia nesujungtas su transporto priemone šaltinis (stebėtojui esant prie šviesos šaltinio).

Šioje taisyklėje šviesą atspindintys valstybinio numerio ženklai šviesogrąžiais atšvaitais nelaikomi;

2.5.14. įspėjamasis pavojaus signalas – vienalaikis visų transporto priemonės posūkio žibintų veikimas, siekiant parodyti, kad transporto priemonė laikinai kelia tam tikrą pavojų kitiems eismo dalyviams;

2.5.15. priekinis rūko žibintas – žibintas, naudojamas pagerinti kelio apšvietimą, esant rūkui, liūčiai, dulkėms arba sningant;

2.5.16. galinis rūko žibintas – žibintas, naudojamas pagerinti transporto priemonės matomumą iš galo, esant tirštam rūkui;

2.5.17. dieninis žibintas – priekinis žibintas, naudojamas padidinti transporto priemonės matomumą važiuojant dieną;

2.6. apšvietimo įtaiso, šviesos signalinio įtaiso arba šviesogrąžio atšvaito šviesą spinduliuojantis paviršius yra visas skaidrios medžiagos išorinis paviršius arba jo dalis, kaip prie patvirtinimo paraiškos pridėtame brėžinyje nurodyta prietaiso gamintojo, žr. 3 priedą;

2.7. šviečiamasis paviršius (žr. 3 priedą):

2.7.1. šviečiamasis apšvietimo įtaiso paviršius (2.5.6, 2.5.7 ir 2.5.15 punktai) – visos atšvaito apertūros stačiakampė projekcija arba, priekinių žibintų su projekcinio sklaidytuvo elipsoidiniu atšvaitu atveju, projekcija skersinėje plokštumoje. Jei apšvietimo įtaisas neturi atšvaito, taikoma 2.7.2 punkto apibrėžtis. Jei žibinto šviesą spinduliuojantis paviršius tęsiasi tik už visos atšvaito apertūros dalies, tada atsižvelgiama tik į tos dalies projekciją.

Artimosios šviesos žibintų atveju, šviečiamąjį paviršių apriboja tariamoji atkarpos linijos projekcija į sklaidytuvą. Jei atšvaitas ir sklaidytuvas reguliuojami vienas kito atžvilgiu, jie turėtų būti nustatomi į vidurinę padėtį.

kai kartu veikia pagrindinę artimąją šviesą spinduliuojančio priekinio žibinto ir papildomų apšvietimo įtaisų ar šviesos šaltinių, skirtų posūkių apšvietimui, derinys, atskiri šviečiamieji paviršiai kartu sudaro šviečiamąjį paviršių;

2.7.2. šviesos signalinio įtaiso, išskyrus šviesogrąžį atšvaitą, šviečiamasis paviršius (2.5.8, 2.5.9, 2.5.11, 2.5.12, 2.5.14 ir 2.5.16 punktai) – stačiakampė žibinto projekcija plokštumoje, statmenoje jo atskaitos ašiai ir susiliečiančioje su išoriniu žibinto šviesą spinduliuojančiu paviršiumi; šią projekciją riboja toje plokštumoje esančių ekranų kraštai, atskaitos ašies kryptimi leidžiantys išsilaikyti tik 98 proc. bendro šviesos spinduliavimo stiprio. Šviečiamojo paviršiaus apatinei, viršutinei ir šoninėms riboms nustatyti naudojami tik ekranai horizontaliais ir vertikaliais kraštais;

2.7.3. šviečiamasis šviesogrąžio atšvaito paviršius (2.5.13 punktas) – šviesogrąžio atšvaito stačiakampė projekcija jo atskaitos ašiai statmenoje plokštumoje, apribota plokštumomis, liečiančiomis nurodytas tolimiausias šviesogrąžių atšvaitų optinės sistemos dalis, ir lygiagreti su ta ašimi. Siekiant nustatyti apatinį, viršutinį ir šoninius įtaiso kraštus, atsižvelgiama tik į horizontalią ir vertikalią plokštumas;

2.8. tariamas paviršius apibrėžta stebėjimo kryptimi – gamintojo arba jo įgaliotojo atstovo prašymu stačiakampė projekcija:

arba šviečiamojo paviršiaus, projektuojamo išoriniame sklaidytuvo paviršiuje, ribos (a–b),

arba šviesą spinduliuojančio paviršiaus (c–d)

plokštumoje, statmenoje stebėjimo krypčiai ir susiliečiančioje su tolimiausiu išoriniu sklaidytuvo tašku (žr. šios taisyklės 3 priedą);

2.9. atskaitos ašis – tipiška žibinto ašis, nustatyta žibinto gamintojo ir naudojama kaip atskaitos kryptis (H = 0°, V = 0°) lauko kampams, atliekant fotometrinius matavimus ir montuojant žibintą transporto priemonėje;

2.10. atskaitos centras – atskaitos ašies susikirtimo su išoriniu šviesą spinduliuojančiu paviršiumi taškas, apibrėžtas žibinto gamintojo;

2.11. geometrinio matomumo kampai – kampai, apibrėžiantys mažiausio erdvinio kampo lauką, kuriame turi būti matomas žibinto tariamasis paviršius. Šis erdvinio kampo laukas apibrėžiamas rutulio, kurio centras sutampa su žibinto atskaitos centru, o ekvatorius lygiagretus su žemės paviršiumi, segmentais. Tie segmentai apibrėžiami atsižvelgiant į atskaitos ašį. Horizontalieji kampai β atitinka ilgumą, o vertikalieji kampai α – platumą. Vidinėje geometrinio matomumo kampų dalyje neturi būti jokių kliūčių šviesai spinduliuoti iš bet kurios žibinto tariamojo paviršiaus dalies, žiūrint iš tolo. Jeigu matavimai atliekami arčiau žibinto, stebėjimo kryptis turi būti perkelta lygiagrečiai, kad būtų gautas toks pat tikslumas.

Geometrinio matomumo kampų viduje neatsižvelgiama į kliūtis, jeigu jos jau buvo nurodytos tvirtinant žibinto tipą.

Jeigu sumontavus žibintą kurią nors jo tariamojo paviršiaus dalį uždengia bet kurios kitos transporto priemonės detalės, turi būti įrodyta, kad kliūčių neuždengiama žibinto dalis atitinka fotometrines vertes, nurodytas tvirtinant kaip optinį įrenginį (žr. šios taisyklės 3 priedą). Nepaisant to, kai vertikalusis geometrinio matomumo kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5° (žibintas yra žemesniame kaip 750 mm aukštyje virš žemės), įtaisyto optinio įrenginio fotometrinių matavimų laukas gali būti sumažintas iki 5° žemiau horizontalės;

2.12. tolimiausias išorinis kraštas – bet kurioje transporto priemonės pusėje esanti plokštuma, lygiagreti su transporto priemonės išilgine vidurio plokštuma ir liečianti jos šoninį išorinį kraštą, neatsižvelgiant į šias projekcijas:

2.12.1. galinio vaizdo veidrodžių;

2.12.2. posūkio žibintų;

2.12.3. priekinių ar galinių gabaritinių žibintų ir šviesogrąžių žibintų;

2.13. bendrasis plotis – atstumas tarp dviejų vertikalių plokštumų, apibrėžtų 2.12 punkte;

2.14. atskiras žibintas:

a) įtaisas arba įtaiso dalis, turinti vieną apšvietimo arba šviesos signalizavimo funkciją, vieną arba daugiau šviesos šaltinį (-ių) ir vieną tariamąjį paviršių atskaitos ašies kryptimi; paviršius gali būti ištisinis arba sudarytas iš dviejų ar daugiau atskirų dalių, arba

b) bet kokia dviejų nepriklausomų, vienodų arba nevienodų, tokią pačią funkciją atliekančių žibintų sąranka; abu žibintai yra patvirtinti kaip D tipo žibintai ir įtaisyti taip, kad jų tariamųjų paviršių projekcija atskaitos ašies kryptimi užima ne mažiau kaip 60 proc. mažiausio ketursienio, apribojančio minėtų matomųjų paviršių projekcijas atskaitos ašies kryptimi;

2.15. atstumas tarp dviejų žibintų, nukreiptų ta pačia kryptimi, yra trumpiausias atstumas tarp dviejų tariamųjų paviršių atskaitos ašies kryptimi. Kai atstumas tarp žibintų aiškiai atitinka taisyklės reikalavimus, nebūtina nustatyti tikslius tariamųjų paviršių kraštus;

2.16. veikimo signalinis įtaisas – vaizdo arba garso signalinis įtaisas (arba bet koks lygiavertis signalinis įtaisas), rodantis, kad prietaisas yra įjungtas ir veikia tinkamai arba ne;

2.17. uždarosios grandinės signalinė lemputė – vaizdo (arba bet koks lygiavertis) signalinis įtaisas, rodantis, kad prietaisas yra įjungtas, bet nerodantis, ar jis tinkamai veikia, ar ne;

2.18. papildomas žibintas – žibintas, kurį gamintojas įtaiso savo nuožiūra;

2.19. žemės paviršius – paviršius, ant kurio stovi transporto priemonė; iš esmės jis turėtų būti horizontalus;

2.20. įtaisas – vienai ar kelioms funkcijoms atlikti naudojamas komponentas arba jų derinys;

2.21. įtaiso skleidžiamos šviesos spalva: šioje taisyklėje vartojamos Taisyklėje Nr. 48 ir teikiant tipo patvirtinimo paraišką jos galiojančios serijos pakeitimuose pateiktos skleidžiamos šviesos spalvos apibrėžtys;

2.22. bendroji transporto priemonės masė arba didžiausia masė – gamintojo deklaruota techniškai leidžiama didžiausia transporto priemonės su kroviniu masė;

2.23. su kroviniu – pakrauta taip, kad būtų pasiekta bendroji transporto priemonės masė, apibrėžta 2.22 punkte;

2.24. horizontalusis polinkis – kampas tarp spinduliavimo krypties, kai motociklas stovi 5.4 punkte nustatytu būdu, ir spinduliavimo krypties, kai motociklas yra pasviręs (žr. 6 priedo brėžinį);

2.25. horizontaliojo polinkio reguliavimo sistema (HPRS) – įtaisas, kuriuo reguliuojamas priekinio žibinto horizontalusis polinkis į nulinę padėtį;

2.26. posvyrio kampas – vertikalios motociklo vidurio plokštumos vertikale apibrėžtas kampas, gautas motociklui sukantis aplink savo išilginę ašį (žr. 6 priedo brėžinį);

2.27. HPRS signalas – bet koks valdymo signalas, į sistemą siunčiami bet kokie papildomi valdymo signalai arba į motociklą siunčiamas valdymo signalas;

2.28. HPRS signalo generatorius – prietaisas, galintis skleisti vieną ar kelis HPRS signalus sistemos išbandymo tikslais;

2.29. HPRS bandymo kampas – δ kampas, apibrėžtas priekinio žibinto ribine linija ir HH linija (jei priekinio žibinto spindulys yra asimetriškas, taikoma horizontalioji ribinės linijos dalis, žr. 6 priedo brėžinį);

2.30. posūkių apšvietimas – apšvietimo funkcija, pagerinanti apšvietimą posūkiuose.

3. PATVIRTINIMO PARAIŠKA

3.1. Transporto priemonės tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą, paraišką pateikia transporto priemonės gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas.

3.2. Kartu su ja pateikiami trys toliau minimų dokumentų egzemplioriai ir šie duomenys:

3.2.1. transporto priemonės tipo aprašas, atsižvelgiant į 2.2.1–2.2.3 punktuose nurodytus elementus; nurodomas tinkamai identifikuotas transporto priemonės tipas;

3.2.2. įtaisų, iš kurių gamintojas ketina sukurti apšvietimo ir šviesos signalinę įrangą, sąrašas; tame sąraše galima nurodyti kelis įtaiso, kuriuo atliekama kiekviena funkcija, tipus; Kiekvienas tipas tinkamai identifikuojamas (nacionalinis arba tarptautinis patvirtinimo ženklas, jei tipas patvirtintas, gamintojo pavadinimas ir kt.); be to, sąraše dėl kiekvienos funkcijos gali būti pateikta papildoma pastaba „arba lygiaverčiai įtaisai“;

3.2.3. apšvietimo ir šviesos signalinės įrangos bendro išdėstymo brėžinys, kuriame parodyta įvairių įtaisų padėtis transporto priemonėje; taip pat,

3.2.4. jei būtina, siekiant patikrinti atitiktį dabartinės taisyklės reikalavimams, pateikiamas kiekvieno atskiro žibinto išdėstymo brėžinys (-iai), kuriame parodomas šviečiamasis paviršius, kaip apibrėžta 2.7.1 punkte, šviesą spinduliuojantis paviršius, kaip apibrėžta 2.6 punkte, atskaitos ašis, kaip apibrėžta 2.9 punkte, ir atskaitos centras, kaip apibrėžta 2.10 punkte. Ši informacija nebūtina galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibinto atveju (2.5.10 punktas).

3.2.5. Paraiškoje nurodomas metodas, taikytas tariamajam paviršiui apibrėžti (žr. 2.8 punktą).

3.3. Tvirtinamą tipą atitinkanti transporto priemonė be krovinio, bet su įtaisytu visu apšvietimo ir šviesos signalinės įrangos rinkiniu, kaip nurodyta 3.2.2 punkte, pateikiama už patvirtinimo bandymus atsakingai technikos tarnybai.

4. PATVIRTINIMAS

4.1. Jeigu pagal šią taisyklę tvirtinti pateikto tipo transporto priemonė atitinka šios taisyklės reikalavimus visų sąraše nurodytų įtaisų požiūriu, turi būti suteiktas to transporto priemonės tipo patvirtinimas.

4.2. Kiekvienam patvirtintam tipui paskiriamas patvirtinimo numeris. Pirmieji du skaitmenys (šiuo metu – 01, kurie atitinka taisyklės 01 serijos pakeitimus) žymi pakeitimų, į kuriuos įtraukti suteikiant patvirtinimą padaryti naujausi ir svarbiausi taisyklės techniniai pakeitimai, seriją.

Ta pati susitariančioji šalis negali šio numerio skirti kitam transporto priemonių tipui arba tam pačiam transporto priemonių tipui, pateiktam su įranga, nenurodyta 3.2.2 punkte pateiktame sąraše, vadovaujantis šios taisyklės 7 punkto nuostatomis.

4.3. Pranešimas dėl transporto priemonės tipo patvirtinimo, patvirtinto tipo išplėtimo, atsisakymo tvirtinti, patvirtinimo panaikinimo arba visiško gamybos nutraukimo pagal šią taisyklę perduodamas šią taisyklę taikančioms susitariančiosioms šalims naudojant blanką, atitinkantį šios taisyklės 1 priede pateiktą pavyzdį.

4.4. Prie kiekvienos transporto priemonės, atitinkančios pagal šią taisyklę patvirtintą transporto priemonių tipą, aiškiai matomoje ir lengvai prieinamoje, patvirtinimo blanke apibrėžtoje vietoje pritvirtinamas tarptautinis patvirtinimo ženklas, kurį sudaro:

4.4.1. apskritimas apie E raidę, po kurios nurodomas patvirtinimą suteikusios šalies skiriamasis numeris; ([1])

4.4.2. šios taisyklės numeris, po kurio rašoma R raidė, brūkšnys ir patvirtinimo numeris dešinėje apskritimo pusėje, kaip nurodyta 4.4.1 punkte.

4.5. Jeigu pagal vieną ar keletą kitų prie susitarimo pridėtų taisyklių transporto priemonė atitinka pagal šią taisyklę patvirtinusioje šalyje patvirtintą transporto priemonių tipą, kartoti 4.4.1 punkte nurodyto simbolio nereikia; tokiu atveju taisyklės ir patvirtinimo numeriai bei papildomi visų taisyklių, pagal kurias patvirtinimas suteiktas šalyje, suteikusioje patvirtinimą pagal šią taisyklę, simboliai išdėstomi vertikaliai stulpeliais į dešinę nuo 4.4.1 punkte nurodyto simbolio.

([1]) Skiriamieji 1958 m. Susitarimo šalių numeriai yra nurodyti Suvestinės rezoliucijos dėl transporto priemonių konstrukcijos (R.E.3) 3 priede, dokumentas TRANS/WP.29/78/Rev.2./Amend.1.

4.6. Patvirtinimo ženklas turi būti aiškiai įskaitomas ir nenutrinamas.

4.7. Patvirtinimo ženklas pritvirtinamas prie gamintojo pritvirtintos transporto priemonės duomenų plokštelės arba ant jos.

4.8. Šios taisyklės 2 priede pateikiami patvirtinimo ženklų išdėstymo pavyzdžiai.

5. BENDROSIOS SPECIFIKACIJOS

5.1. Apšvietimo ir šviesos signaliniai įtaisai įrengiami taip, kad įprastomis naudojimo sąlygomis ir nepaisant jokios vibracijos, kuri gali tuos įtaisus veikti, jie išlaikytų šioje taisyklėje nustatytas charakteristikas ir transporto priemonė atitiktų šios taisyklės reikalavimus.

Visų pirma turi būti neįmanoma žibintų sureguliuoti netinkamai per neapdairumą.

5.2. Apšvietimo žibintai įtaisomi taip, kad juos būtų galima nesunkiai tinkamai sureguliuoti.

5.3. Visų šviesos signalinių įtaisų atveju, žibinto atskaitos ašis (įmontavus transporto priemonėje) turi būti lygiagreti su transporto priemonės atramos į kelią plokštuma; be to, šoninių šviesogrąžių atšvaitų atveju, ji turi būti statmena transporto priemonės išilginei vidurio plokštumai bei lygiagreti su ta plokštuma visų šviesos signalinių įtaisų atveju. Kiekviena kryptimi leidžiamas ± 3° nuokrypis. Be to, jeigu gamintojas pateikia įrengimo specifikacijas, jų turi būti paisoma.

5.4. Jei nėra specialių instrukcijų, žibintų aukštis ir orientavimas tikrinamas transporto priemonei esant be krovinio ir pastačius ją ant lygaus paviršiaus taip, kad jos išilginė vidurio plokštuma būtų vertikali, o rankenos atitiktų važiavimo tiesiai į priekį padėtį. Padangų slėgis turi atitikti nustatytąjį gamintojo, atsižvelgiant į šioje taisyklėje apibrėžtas specialias apkrovos sąlygas.

5.5. Jeigu specialių instrukcijų nėra:

5.5.1. atskiri žibintai ir atšvaitai įrengiami taip, kad jų atskaitos centras būtų transporto priemonės išilginėje vidurio plokštumoje;

5.5.2. porą sudarantys ir tą pačią paskirtį turintys žibintai turi:

5.5.2.1. būti įrengti simetriškai pagal išilginę vidurio plokštumą;

5.5.2.2. būti simetriški vienas kitam pagal transporto priemonės išilginę vidurio plokštumą;

5.5.2.3. atitikti tokius pačius kolorimetrinius reikalavimus; taip pat

5.5.2.4. turėti iš esmės vienodas vardines fotometrines savybes;

5.5.2.5. įsijungti ir išsijungti visi vienu metu;

5.6. Sugrupuotieji, kombinuotieji ir tarpusavyje sujungti žibintai

5.6.1. Žibintai gali būti sugrupuoti, kombinuoti arba tarpusavyje sujungti, jei tik atitinka visus spalvų, vietos, orientavimo, geometrinio matomumo, elektros jungčių ir kitus reikalavimus.

5.6.1.1. Žibinto fotometrinių ir kolorimetrinių reikalavimų laikomasi, kai visas kitas funkcijas atliekantys įtaisai, su kuriais žibintas yra sugrupuotas, kombinuotas ar tarpusavyje sujungtas, yra išjungti.

Tačiau kai priekinis arba galinis gabaritinis žibintas yra tarpusavyje sujungtas su vienu ar daugiau įtaisų, atliekančių kitą (-as) funkciją (-as), kurie gali būti įjungiami kartu su žibintais, visi šie įtaisai turi atitikti jiems nustatytus reikalavimus dėl spalvos, kai tarpusavyje sujungtas (-i) įtaisas (-ai) ir priekiniai arba galiniai gabaritiniai žibintai yra įjungti.

5.6.1.2. Neleidžiama tarpusavyje sujungti stabdymo žibintų ir posūkio žibintų.

5.6.1.3. Tačiau, kai yra sugrupuoti stabdymo žibintai ir posūkio žibintai, jokia horizontali arba vertikali tiesė, einanti per šių įtaisų tariamųjų paviršių projekcijas atskaitos ašiai statmenoje plokštumoje neturi kirsti daugiau kaip dvi skiriamąsias linijas, skiriančias gretimas skirtingų spalvų sritis.

5.6.2. Kai tariamasis vieno žibinto paviršius yra sudarytas iš dviejų arba daugiau atskirų dalių, jis turi atitikti šiuos reikalavimus:

5.6.2.1. arba visas atskirų dalių, esančių plokštumoje, liečiančioje skaidrios medžiagos išorinį paviršių ir statmenoje atskaitos ašiai, plotas turi užimti ne mažiau kaip 60 proc. mažiausio ketursienio, apribojančio minėtą projekciją, arba atstumas tarp dviejų gretimų (susiliečiančių) atskirų dalių neturi viršyti 15 mm, kai matuojama statmenai atskaitos ašiai.

5.7. Didžiausias aukštis virš žemės matuojamas nuo aukščiausio taško, o mažiausias aukštis – nuo žemiausio tariamojo paviršiaus taško atskaitos ašies kryptimi. Artimosios šviesos žibinto atveju, mažiausias aukštis virš žemės paviršiaus matuojamas nuo optikos sistemos (pvz., atšvaito, sklaidytuvo, projekcinio sklaidytuvo) efektinės angos žemiausio taško, neatsižvelgiant į jos naudojimą.

Kai (didžiausias ir mažiausias) aukštis virš žemės paviršiaus aiškiai atitinka taisyklės reikalavimus, nebūtina tiksliai nustatyti kiekvieno paviršiaus kraštų.

Kalbant apie atstumą tarp žibintų, vieta pločio požiūriu nustatoma matuojant atskaitos ašies kryptimi nuo tariamojo paviršiaus vidinių kraštų.

Kai vieta pločio požiūriu neabejotinai atitinka taisyklės reikalavimus, nebūtina tiksliai nustatyti kiekvieno paviršiaus kraštų.

5.8. Jeigu specialių instrukcijų nėra, tik posūkio žibintai ir įspėjamasis pavojaus signalizavimo įtaisas transporto priemonėje gali būti mirksinčios šviesos žibintai.

5.9. Iš priekio neturi būti matomas joks raudonos spalvos žibintas, o iš galo – joks baltos spalvos žibintas. Atitiktis šiam reikalavimui tikrinama toliau nustatyta tvarka (žr. 4 priedo brėžinį):

5.9.1. raudonos šviesos matomumas iš priekio: 1 zonoje esančioje skersinėje plokštumoje, kuri nuo labiausiai į priekį išsikišusios transporto priemonės dalies yra 25 m atstumu, judantis stebėtojas raudonos spalvos žibinto tiesiogiai neturi matyti;

5.9.2. baltos šviesos matomumas iš galo: 2 zonoje esančioje skersinėje plokštumoje, kuri nuo labiausiai į priekį išsikišusios transporto priemonės dalies yra 25 m atstumu, judantis stebėtojas raudonos spalvos žibinto tiesiogiai neturi matyti;

5.9.3. atitinkamose plokštumose stebėtojo matomos 1 ir 2 zonos yra apribotos:

5.9.3.1. į aukštį – dviem 1 m ir 2,2 m aukštyje virš žemės esančiomis horizontaliomis plokštumomis;

5.9.3.2. į plotį – dviem vertikaliomis plokštumomis, kurios į išorę nuo transporto priemonės išilginės vidurio plokštumos sudaro priekyje ir gale 15° kampą ir eina per vertikalių plokštumų, lygiagrečių su transporto priemonės išilgine vidurio plokštuma, nustatančia bendrą transporto priemonės plotį, sąlyčio taškus; jei yra keletas sąlyčio taškų, tolimiausias priekinis taškas turi atitikti priekinę plokštumą, o tolimiausias galinis – galinę plokštumą.

5.10. Elektros grandinė sujungiama taip, kad priekinį gabaritinį žibintą arba, jeigu priekinis gabaritinis žibintas neįrengtas, priekinį artimosios šviesos, galinį gabaritinį ir galinio valstybinio numerio ženklo žibintus būtų galima įjungti ir išjungti tik tuo pat metu, jeigu kitaip nenustatyta.

5.11. Jeigu nėra specialių instrukcijų, elektros jungtis turi būti tokia, kad tolimosios šviesos žibinto, artimosios šviesos žibinto ir rūko žibinto būtų neįmanoma įjungti, nebent kartu įsijungtų 5.10 punkte minėti žibintai. Tačiau šio reikalavimo galima nepaisyti tolimosios šviesos žibinto ir artimosios šviesos žibinto atveju, kurių šviesos įspėjimai – tai artimosios šviesos žibinto įsijungimas trumpais protarpiais, tolimosios šviesos žibinto įsijungimas protarpiais arba artimosios šviesos žibinto ir tolimosios šviesos žibinto įsijungimas pakaitomis trumpais protarpiais.

5.11.1. Jeigu dieninis žibintas įtaisytas, jis turi automatiškai įsijungti, kai variklis ima veikti. Jeigu priekinis žibintas yra įjungtas, dieninis žibintas neturi įsijungti, kai variklis ima veikti.

Jeigu dieninis žibintas nėra įtaisytas, priekinis žibintas turi automatiškai įsijungti, kai variklis ima veikti.

5.12. Signalinė lemputė

5.12.1. Kiekviena signalinė lemputė turi būti aiškiai matoma įprastoje vairavimo vietoje sėdinčiam vairuotojui.

5.12.2. Jeigu, vadovaujantis šia taisykle, turi būti įrengta uždarosios grandinės signalinė lemputė, ją galima pakeisti veikimo signaliniu įtaisu.

5.13. Žibintų spalvos

Šioje taisyklėje minėtų žibintų spalvos:

tolimosios šviesos žibintas:	balta;
artimosios šviesos žibintas:	balta;
posūkio žibintas:	gintarinė spalva;
stabdymo žibintas:	raudona;
galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas:	balta;
priekinis gabaritinis žibintas:	balta arba gintarinė spalva;
galinis gabaritinis žibintas:	raudona;
galinis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis:	raudona;
šoninis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis:	priekyje – gintarinė spalva, gale – gintarinė spalva arba raudona;
transporto priemonės įspėjamasis pavojaus signalizavimo įtaisas:	gintarinė spalva;
priekinis rūko žibintas:	balta arba pasirinkta geltona;
galinis rūko žibintas:	raudona.

5.14. Visuose remiantis šia taisykle tvirtinti pateiktose transporto priemonėse turi būti sumontuoti šie apšvietimo ir šviesos signaliniai įtaisai:

5.14.1. tolimosios šviesos žibintas (6.1 punktas);

5.14.2. artimosios šviesos žibintas (6.2 punktas);

5.14.3. posūkio žibintai (6.3 punktas);

5.14.4. stabdymo žibintas (6.4 punktas);

5.14.5. galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo įtaisas (6.5 punktas);

5.14.6. priekinis gabaritinis žibintas (6.6 punktas);

5.14.7. galinis gabaritinis žibintas (6.7 punktas);

5.14.8. ne trikampis galinis šviesogrąžis atšvaitas (6.8 punktas);

5.14.9. ne trikampiai šoniniai šviesogrąžiai atšvaitai (6.12 punktas).

5.15. Be to, juose gali būti įrengti šie apšvietimo ir šviesos signaliniai įtaisai:

5.15.1. transporto priemonės įspėjamasis pavojaus signalizavimo įtaisas (6.9 punktas):

5.15.2. rūko žibintai:

5.15.2.1. priekiniai (6.10 punktas);

5.15.2.2. galiniai (6.11 punktas);

5.15.3. dieninis žibintas (6.13 punktas).

5.16. Visi apšvietimo ir šviesos signaliniai įtaisai, paminėti 5.14 ir 5.15 punktuose, įrengiami laikantis atitinkamų šios taisyklės 6 punkto reikalavimų.

5.17. Tipo patvirtinimo požiūriu draudžiama įrengti kitus apšvietimo ir šviesos signalinius įtaisus, nepaminėtus 5.14 ir 5.15 punktuose.

5.18. Motocikluose taip pat galima įrengti keturratėms M_1 ir N_1 kategorijų transporto priemonėms patvirtinto tipo skirtus apšvietimo ir šviesos signalinius įtaisus, nurodytus 5.14 ir 5.15 punktuose.

6. ATSKIROSIOS SPECIFIKACIJOS

6.1. TOLIMOSIOS ŠVIESOS ŽIBINTAS

6.1.1. Skaičius

6.1.1.1. Motocikluose, kurių cilindrų tūris ≤ 125 cm^3

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal:

a) Taisyklę Nr. 113 – B, C, D arba E klasės;

b) Taisyklę Nr. 112;

c) Taisyklę Nr. 1;

d) Taisyklę Nr. 8;

e) Taisyklę Nr. 20;

f) Taisyklę Nr. 57;

g) Taisyklę Nr. 72;

h) Taisyklę Nr. 98.

6.1.1.2. Motocikluose, kurių cilindrų tūris > 125 cm^3

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal:

a) Taisyklę Nr. 113 – B, D arba E klasės;

b) Taisyklę Nr. 112;

c) Taisyklę Nr. 1;

d) Taisyklę Nr. 8;

e) Taisyklę Nr. 20;

f) Taisyklę Nr. 72;

g) Taisyklę Nr. 98.

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal:

h) Taisyklę Nr. 113 – C klasės.

6.1.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.1.3. Padėtis

6.1.3.1. Plotis

6.1.3.1.1. Atskirą tolimosios šviesos žibintą galima įrengti virš kito priekinio žibinto, po juo ar vienoje jo pusėje: jeigu tie žibintai įmontuoti vienas virš kito, tolimosios šviesos žibinto atskaitos centras turi būti vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje; jeigu tie žibintai įrengti vienas šalia kito, jų atskaitos centras turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.1.3.1.2. Su kitu priekiniu žibintu sujungtas tolimosios šviesos žibintas turi būti įrengtas taip, kad jo atskaitos centras būtų vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje. Tačiau jeigu transporto priemonėje šalia tolimosios šviesos žibinto įrengtas atskiras pagrindinės artimosios šviesos žibintas arba pagrindinės artimosios šviesos žibintas, tarpusavyje sujungtas su priekiniu gabaritiniu žibintu, jų atskaitos centrai turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.1.3.1.3. Du tolimosios šviesos žibintai, kurių vienas arba abu tarpusavyje sujungti su kitu priekiniu žibintu, turi būti įrengti taip, kad jų atskaitos centrai būtų vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.1.3.2. Pagal gabaritinį ilgį: transporto priemonės priekyje. Šis reikalavimas laikomas įvykdytu, jeigu spinduliuojama žibinto šviesa, atsispindinti galinio vaizdo veidrodžiuose ir (arba) kituose šviesą atspindinčiuose transporto priemonės paviršiuose, nei tiesiogiai, nei netiesiogiai netrukdo vairuotojui.

6.1.3.3. Bet kuriuo atveju atstumas tarp atskiro tolimosios šviesos žibinto šviečiamojo paviršiaus krašto ir pagrindinę artimąją šviesą spinduliuojančio žibinto šviečiamojo paviršiaus krašto neturi būti didesnis kaip 200 mm. Atstumas nuo bet kurio atskiro tolimosios šviesos žibinto šviečiamojo paviršiaus krašto iki žemės paviršiaus turi būti nuo 500 mm iki 1 300 mm.

6.1.3.4. Jeigu įrengti 2 tolimosios šviesos žibintai, atstumas tarp dviejų tolimosios šviesos žibintų šviečiamųjų paviršių neturi būti didesnis kaip 200 mm.

6.1.4. Geometrinis matomumas

Šviečiamojo paviršiaus matomumas, įskaitant jo matomumą vietose, kurios neapšviečiamos tam tikra stebėjimo kryptimi, užtikrinamas erdvėje, apibrėžtoje sudaromosiomis linijomis, nubrėžtomis pagal šviečiamojo paviršiaus perimetrą ir su priekinio žibinto atskaitos ašimi sudarančiomis ne mažesnį kaip 5° kampą.

6.1.5. Orientavimas

6.1.5.1. Į priekį. Žibintus galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.1.5.2. Tolimajai šviesai reguliuoti gali būti įrengta HPRS.

6.1.6. Elektros jungtys

Artimoji (-sios) šviesa (-os) gali būti įjungtos su tolimąja (-osiomis) šviesa (-omis)

6.1.7. Signaliniai įtaisai

6.1.7.1. Uždarosios grandinės signalinė lemputė

Privaloma nemirksinti mėlynos spalvos signalinė lemputė.

6.1.7.2. HPRS gedimo signalinė lemputė

Privaloma mirksinti gintarinės spalvos signalinė lemputė, kuri gali būti kombinuojama su 6.2.8.2 punkte minima signaline lempute. Ji įsijungia visada, kai aptinkamas su HPRS signalais susijęs gedimas. Įtaisas lieka įjungtas tol, kol yra triktis.

6.1.8. Kiti reikalavimai

6.1.8.1. Bendras didžiausias tolimosios šviesos žibintų, kuriuos galima įjungti vienu metu, šviesos stipris neturi būti didesnis kaip 430 000 cd; šis skaičius atitinka atskaitos vertę, lygią 100 (patvirtinimo vertė).

6.1.8.2. Jeigu įvyksta tolimosios šviesos HPRS gedimas, nesinaudojant specialiais įrankiais turi būti įmanoma:

a) išjungti HPRS tol, kol ji bus grąžinta į pradinę padėtį pagal gamintojo instrukcijas, ir

b) pakeisti tolimosios šviesos kryptį taip, kad horizontaliai ir vertikaliai ji būtų suderinta su priekiniu žibintu, kuris yra be HPRS.

Transporto priemonės gamintojas pateikia išsamų HPRS grąžinimo į pradinę padėtį tvarkos aprašymą.

Gamintojas gali pasirinkti kitą alternatyvą ir įrengti automatinę sistemą, kuri atliktų abi nurodytas užduotis arba grąžintų HPRS į pradinę padėtį. Šiuo atveju gamintojas bandymų įstaigai pateikia automatinės sistemos aprašymą ir, kol bus parengti suderintieji reikalavimai, pademonstruoja priemones, kuriomis tikrinama, ar sistema veikia taip, kaip aprašyta.

6.2. ARTIMOSIOS ŠVIESOS ŽIBINTAS

6.2.1. Skaičius

6.2.1.1. Motocikluose, kurių cilindrų tūris ≤ 125 cm^3

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal:

a) Taisyklę Nr. 113 – B, C, D arba E klasės;

b) Taisyklę Nr. 112;

c) Taisyklę Nr. 1;

d) Taisyklę Nr. 8;

e) Taisyklę Nr. 20;

f) Taisyklę Nr. 57;

g) Taisyklę Nr. 72;

h) Taisyklę Nr. 98.

6.2.1.2. Motocikluose, kurių cilindrų tūris > 125 cm^3

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal:

a) Taisyklę Nr. 113 – B, D arba E klasės;

b) Taisyklę Nr. 112;

c) Taisyklę Nr. 1;

d) Taisyklę Nr. 8;

e) Taisyklę Nr. 20;

f) Taisyklę Nr. 72;

g) Taisyklę Nr. 98.

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal:

a) Taisyklės Nr. 113 projektą – C klasės.

6.2.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.2.3. Padėtis

6.2.3.1. Plotis

6.2.3.1.1. Atskirą artimosios šviesos žibintą galima įrengti virš kito priekinio žibinto, po juo ar vienoje jo pusėje: jeigu tie žibintai įrengti vienas virš kito, priekinio gabarito žibinto atskaitos centras turi būti vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje; jeigu tie žibintai įrengti vienas šalia kito, jų atskaitos centras turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.2.3.1.2. Su kitu priekiniu žibintu tarpusavyje sujungtas pagrindinės artimosios šviesos žibintas turi būti įrengtas taip, kad jo atskaitos centras būtų vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje. Tačiau jeigu transporto priemonėje šalia pagrindinės artimosios šviesos žibinto įrengtas atskiras tolimosios šviesos žibintas arba tolimosios šviesos žibintas, tarpusavyje sujungtas su priekiniu gabaritiniu žibintu, jų atskaitos centrai turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.2.3.1.3. Du pagrindinės artimosios šviesos žibintai, kurių vienas arba abu tarpusavyje sujungti su kitu priekiniu žibintu, turi būti įrengti taip, kad jų atskaitos centrai būtų vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.2.3.1.4. Jeigu įrengiamas papildomas apšvietimo įtaisas (įtaisai), kuriuo apšviečiami posūkiai, ir jo tipas patvirtintas tvirtinant artimosios šviesos tipą pagal Taisyklę Nr. 113, jis įrengiamas pagal šias sąlygas:

Jeigu įrengiama pora (poros) papildomų apšvietimo įtaisų, jie įrengiami taip, kad jų atskaitos centras (-ai) nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos būtų vienodu atstumu.

Jeigu papildomas apšvietimo įtaisas yra vienas, jo atskaitos centras turi sutapti su vidurine išilgine transporto priemonės plokštuma.

6.2.3.2. Aukštis: mažiausiai 500 mm ir daugiausiai 1 200 mm virš žemės paviršiaus.

6.2.3.3. Ilgis transporto priemonės priekyje. Šis reikalavimas laikomas įvykdytu, jeigu spinduliuojama žibinto šviesa, atsispindinti galinio vaizdo veidrodžiuose ir (arba) kituose šviesą atspindinčiuose transporto priemonės paviršiuose, nei tiesiogiai, nei netiesiogiai netrukdo vairuotojui.

6.2.3.4. Jei pagrindinės artimosios šviesos žibintai yra du, atstumas tarp šviečiamųjų paviršių neturi būti didesnis kaip 200 mm.

6.2.4. Geometrinis matomumas

Apibrėžiamas α ir β kampais, kaip nustatyta 2.11 punkte:

α = 15° aukštyn ir 10° žemyn;

β = 45°į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

β = 45° į išorę ir 10° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

Prie priekinio žibinto esančios pertvaros arba kiti įrangos elementai neturi turėti antrinio poveikio kitiems eismo dalyviams.

6.2.5. Orientavimas

6.2.5.1. Į priekį. Žibintą (-us) galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.2.5.2. Priekinio pagrindinės artimosios šviesos žibinto polinkis nuo vertikalės turi likti nuo – 0,5 iki – 2,5 proc., išskyrus tada, kai yra įrengtas išorinis reguliavimo įtaisas.

6.2.5.3. Priekinio pagrindinės artimosios šviesos žibinto su šviesos šaltiniu, kurio etaloninis šviesos srautas didesnis kaip 2 000 liumenų, polinkis nuo vertikalės turi likti nuo – 0,5 iki – 2,5 proc. Siekiant įvykdyti šio punkto reikalavimus, galima naudoti priekinių žibintų reguliavimo įtaisą, tačiau jis turi veikti automatiškai ([1]).

6.2.5.4. Ar laikomasi 6.2.5.3 punkto reikalavimo, tikrinama transporto priemonę naudojant šiomis sąlygomis:

A sąlyga (tik vairuotojas)

Ant transporto priemonės uždedama 75 kg ± 1 kg svorio vairuotoją atitinkanti masė taip, kad ji atitiktų gamintojo deklaruotą ašies apkrovą esant šiai apkrovos sąlygai.

Priekinio pagrindinės artimosios šviesos žibinto polinkis nuo vertikalės (pradinis reguliavimas), vadovaujantis gamintojo instrukcijomis, turi būti nuo 1,0 iki 1,5 proc.

([1]) Tačiau 60 mėnesių nuo 01 serijos pakeitimų 10 papildymo įsigaliojimo jį galima valdyti rankiniu būdu, nenaudojant įrankių. Tokiu atveju gamintojas transporto priemonės savininko vadove pateikia tokio priekinių žibintų reguliavimo rankiniu būdu instrukcijas.

B sąlyga (visiškai pakrautas motociklas)

Ant transporto priemonės uždedama gamintojo nustatytą bendrą didžiausią masę atitinkanti masė taip, kad ji atitiktų gamintojo deklaruotą ašies apkrovą esant šiai apkrovos sąlygai.

Prieš atliekant matavimus, transporto priemonė tris kartus pasiūbuojama aukštyn, žemyn, atgal ir į priekį bent per vieną rato apsisukimą.

6.2.5.5. Artimajai šviesai reguliuoti gali būti įrengta HPRS. Naudojant HPRS, polinkis nuo horizontalės turi reguliuotis ne didesniu kaip transporto priemonės posvyrio kampu.

6.2.5.6. Ar laikomasi 6.2.5.5 punkto reikalavimo, tikrinama šiomis sąlygomis:

Bandoma transporto priemonė parengiama, kaip nustatyta 5.4 punkte. Pakreipus transporto priemonę, išmatuojamas HPRS bandymo kampas.

Transporto priemonė bandoma nustačius šias dvi sąlygas:

a) gamintojo nurodytą didžiausią polinkio nuo horizontalės reguliavimo kampą (į kairę ir į dešinę);

b) pusę gamintojo nurodyto didžiausio polinkio nuo horizontalės reguliavimo kampo (į kairę ir į dešinę).

Kai tik bandomos transporto priemonės padėtis vėl atitinka 5.4 punkte nurodytą padėtį, HPRS bandymo kampas iškart turi grįžti į nulinę padėtį.

Vairas turi būti nukreiptas tiesiai į priekį ir užfiksuotas, kad pakreipiant transporto priemonę nejudėtų.

Atliekant bandymą HPRS įjungiama naudojant HPRS signalų generatorių.

Sistema laikoma atitinkančia 6.2.5.5 punkto reikalavimus, jeigu visi išmatuoti HPRS bandymo kampai nėra mažesni už nulį. Tai gamintojas gali įrodyti už tipo patvirtinimą atsakingai institucijai priimtinomis kitomis priemonėmis.

6.2.5.7. Papildomas šviesos šaltinis (šaltiniai) arba papildomas apšvietimo įtaisas (įtaisai) posūkiams apšviesti gali būti įjungti tik kartu su pagrindine artimąja šviesa. Apšviečiant posūkius gauta šviesa neturi uždengti su žemės paviršiumi lygiagrečios horizontaliosios plokštumos, kurioje yra priekinio pagrindinės artimosios šviesos žibinto atskaitos ašis visais posvyrio kampais, nurodytais gamintojo tvirtinant prietaiso tipą pagal Taisyklę Nr. 113.

6.2.5.8. Ar laikomasi 6.2.5.7 punkto reikalavimo, tikrinama taip:

Bandoma transporto priemonė parengiama, kaip nustatyta 5.4 punkte.

Posvyrio kampai matuojami abejose transporto priemonės pusėse pasirinkus kiekvieną sąlygą, kuriai esant įsijungia posūkių apšvietimas. Matuojami posvyrio kampai – posvyrio kampai, nurodyti gamintojo tvirtinant prietaiso tipą pagal Taisyklę Nr. 113.

Vairas turi būti nukreiptas tiesiai į priekį ir užfiksuotas, kad pakreipiant transporto priemonę nejudėtų.

Atliekant bandymą, posūkių apšvietimas gali būti įjungtas naudojant gamintojo pateiktą signalų generatorių.

Sistema laikoma atitinkanti 6.2.5.7 punkto reikalavimus, jeigu visi abejose transporto priemonės pusėse išmatuoti posvyrio kampai ne mažesni už mažiausius posvyrio kampus, pateiktus prietaiso tipo patvirtinimo pagal Taisyklę Nr. 113 pranešimo blanke.

Atitiktį 6.2.5.7 punkto reikalavimams gamintojas gali įrodyti už tipo patvirtinimą atsakingai institucijai priimtinomis kitomis priemonėmis.

6.2.6. Elektros jungtys

Valdikliu artimajai šviesai įjungti kartu turi būti išjungiami tolimosios šviesos žibintai.

Kai įjungta tolimoji šviesa, artimosios šviesos žibintai su šviesos šaltiniu, patvirtintu pagal Taisyklę Nr. 99, turi likti įjungti.

6.2.6.1. Papildomas šviesos šaltinis (šaltiniai) arba papildomas apšvietimo įtaisas (įtaisai), naudojami posūkiams apšviesti, sujungiami taip, kad jis (jie) negalėtų įsijungti, nebent įsijungtų ir priekinis pagrindinės artimosios šviesos žibintas (žibintai).

Papildomas šviesos šaltinis (šaltiniai) arba papildomas apšvietimo įtaisas (įtaisai), naudojami posūkiams apšviesti kiekvienoje transporto priemonės pusėje, gali būti automatiškai įjungti, kai posvyrio kampas (-ai) nėra mažesnis (-i) už mažiausią posvyrio kampą (kampus), pateiktą prietaiso tipo patvirtinimo pagal Taisyklę Nr. 113 pranešimo blanke.

Tačiau papildomas šviesos šaltinis (šaltiniai) arba papildomas apšvietimo įtaisas (įtaisai) neturi įsijungti, kai posvyrio kampas mažesnis nei 3 laipsniai.

Papildomas šviesos šaltinis (šaltiniai) arba papildomas apšvietimo įtaisas (įtaisai) išsijungia, kai posvyrio kampas (-ai) yra mažesnis (-i) už mažiausią posvyrio kampą (kampus), pateiktą prietaiso tipo patvirtinimo pagal Taisyklę Nr. 113 pranešimo blanke.

6.2.7. Signalinės lemputės

6.2.7.1. Uždarosios grandinės signalinė lemputė

Neprivaloma nemirksinti žalios spalvos signalinė lemputė.

6.2.7.2. HPRS gedimo signalinė lemputė

Privaloma mirksinti gintarinės spalvos signalinė lemputė, kuri gali būti kombinuojama su 6.1.8.2 punkte minima signaline lempute. Ji įsijungia visada, kai aptinkamas su HPRS signalais susijęs gedimas. Lemputė lieka įjungta tol, kol yra triktis.

6.2.7.3. Jeigu įvyksta valdymo sistemos gedimas, papildomas šviesos šaltinis (šaltiniai) arba papildomas apšvietimo įtaisas (įtaisai), kuriais apšviečiami posūkiai, automatiškai išsijungia.

6.2.8. Kiti reikalavimai

Jeigu įvyksta artimosios šviesos HPRS gedimas, nesinaudojant specialiais įrankiais turi būti įmanoma:

a) išjungti HPRS tol, kol ji bus grąžinta į pradinę padėtį pagal gamintojo instrukcijas, ir

(b) pakeisti artimosios šviesos kryptį taip, kad horizontaliai ir vertikaliai ji būtų suderinta su priekiniu žibintu, kuris yra be HPRS.

Transporto priemonės gamintojas pateikia išsamų HPRS grąžinimo į pradinę padėtį tvarkos aprašymą.

Gamintojas gali pasirinkti kitą alternatyvą ir įrengti automatinę sistemą, kuri atliktų abi nurodytas užduotis arba grąžintų HPRS į pradinę padėtį. Šiuo atveju gamintojas bandymų įstaigai pateikia automatinės sistemos aprašymą ir, kol bus parengti suderintieji reikalavimai, pademonstruoja priemones, kuriomis tikrinama, ar sistema veikia taip, kaip aprašyta.

6.3. POSŪKIO ŽIBINTAS

6.3.1. Skaičius

Po du kiekvienoje pusėje.

6.3.2. Išdėstymas

Du priekiniai žibintai (1 kategorijos, kaip nurodyta Taisyklėje Nr. 6, arba 11 kategorijos, kaip nurodyta Taisyklėje Nr. 50).

Du galiniai žibintai (2 kategorijos, kaip nurodyta Taisyklėje Nr. 6, arba 12 kategorijos, kaip nurodyta Taisyklėje Nr. 50).

6.3.3. Padėtis

6.3.3.1. Plotis. Priekiniams žibintams taikomi šie reikalavimai:

a) tarp šviečiamųjų paviršių turi būti ne mažesnis kaip 240 mm atstumas;

b) žibintai įrengiami už išorinius artimosios šviesos arba pagrindinės artimosios šviesos žibinto (žibintų) šviečiamųjų paviršių kraštus liečiančių vertikalių išilginių plokštumų;

c) mažiausias atstumas tarp arčiausiai vienas kito esančių žibintų ir priekinio pagrindinės artimosios šviesos žibinto šviečiamųjų paviršių turi būti toks:

Mažiausias žibinto spinduliuojamos šviesos stipris (cd)	Mažiausias skiriantis atstumas (mm)
90	75
175	40
250	20
400	≤ 20

Galinių žibintų atveju atstumas tarp dviejų šviečiamųjų paviršių vidinių kraštų turi būti bent 180 mm su sąlyga, kad 2.11 punkto nuostatos taikomos ir tada, kai įtaisytas valstybinio numerio ženklas.

6.3.3.2. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 350 mm ir ne daugiau kaip 1 200 mm.

6.3.3.3. Ilgis: priekinis atstumas nuo galinių žibintų atskaitos centro ir skersinės plokštumos, kuri atitinka tolimiausią galinę bendrojo transporto priemonės ilgio ribą, neturi viršyti 300 mm.

6.3.4. Geometrinis matomumas

Horizontalieji kampai: 20° į vidų ir 80° į išorę.

Vertikalieji kampai: 15° žemiau ir aukščiau horizontalės.

Tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jei žibintai yra žemesniame nei 750 mm aukštyje.

6.3.5. Orientavimas

Priekinius posūkio žibintus galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.3.6. Elektros jungtys

Posūkio žibintai įjungiami atskirai nuo kitų žibintų. Visi vienoje transporto priemonės pusėje esantys posūkio žibintai įjungiami ir išjungiami vienu valdikliu.

6.3.7. Jie negali būti tarpusavyje sujungti su jokiu kitu žibintu, išskyrus gintarinės spalvos priekinį gabaritinį žibintą.

6.3.8. Veikimo signalinis įtaisas

Privalomas. Tas įtaisas gali signalizuoti regimuoju arba garsiniu signalu ar abiejų tipų signalais. Jeigu signalas yra regimasis, tai turi būti mirksinti lemputė, kuri bet kurio iš posūkio žibintų gedimo atveju arba užgęsta, arba lieka degti nemirksėdama, arba mirksi pastebimai pasikeitusiu dažniu.

6.3.9. Kiti reikalavimai

Toliau pateikiamos charakteristikos, kurių dydžiai matuojami elektros sistemai taikant tik variklio ir apšvietimo įtaisų veiklai užtikrinti būtiną apkrovą. Visų transporto priemonių atveju:

6.3.9.1. šviesos mirksėjimo dažnis turi būti 90 ± 30 kartų per minutę;

6.3.9.2. toje pačioje transporto priemonės pusėje posūkio žibintai gali mirksėti arba vienu laiku, arba paeiliui;

6.3.9.3. įjungus šviesos signalo valdiklį, šviesa turi užsidegti ne vėliau kaip po vienos sekundės, o pirmą kartą užgesti – ne vėliau kaip po vienos su puse sekundės;

6.3.9.4. jeigu vienas posūkio žibintas sugenda, išskyrus trumpąjį jungimą, kitas ta pačia kryptimi žybsintis žibintas (žibintai) turi tebemirksėti arba jis turi neužgesti, tačiau žibinto šviesos mirksėjimo dažnis nuo pirmiau nurodytojo gali skirtis.

6.4. STABDYMO ŽIBINTAS

6.4.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.4.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.4.3. Padėtis

6.4.3.1. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm ir ne daugiau kaip 1 500 mm.

6.4.3.2. Ilgis: transporto priemonės gale.

6.4.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 45°į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

45° į išorę ir 10° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jei žibintas yra žemesniame nei 750 mm aukštyje.

6.4.5. Orientavimas

Transporto priemonės gale.

6.4.6. Elektros jungtys

Užsidega nuspaudus darbinį stabdį.

6.4.7. Signalinė lemputė

Signalinė lemputė nėra privaloma; jei ji įtaisyta, tai turi būti nemirksinti įspėjamoji lemputė, įsijungianti sugedus stabdymo žibintams.

6.4.8. Kiti reikalavimai

Nėra.

6.5. GALINIO VALSTYBINIO NUMERIO ŽENKLO APŠVIETIMO ŽIBINTAS

6.5.1. Skaičius

Vienas, patvirtintas pagal Taisyklę Nr. 50 kaip 2 kategorijos įtaisas. Šis įtaisas gali būti sudarytas iš kelių valstybinio numerio ženklo vietai apšviesti skirtų optinių elementų.

6.5.2.	Išdėstymas	Toks, kad įtaisas apšviestų valstybinio numerio ženklo vietą.
6.5.3.	Padėtis	
6.5.3.1.	Plotis:	
6.5.3.2.	Aukštis:	
6.5.3.3.	Ilgis:	
6.5.4.	Geometrinis matomumas	
6.5.5.	Orientavimas	

6.5.6. Signalinė lemputė

Neprivaloma. Jos funkciją atlieka gabaritiniam žibintui numatyta signalinė lemputė.

6.5.7. Kiti reikalavimai

Kai valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas yra kombinuotas su galiniu gabaritiniu žibintu, tarpusavyje sujungtas su stabdymo žibintu arba su galiniu rūko žibintu, galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibinto fotometrinės savybės gali pasikeisti degant stabdymo žibintui arba galiniam rūko žibintui.

6.6. PRIEKINIS GABARITINIS ŽIBINTAS

6.6.1. Skaičius

Vienas arba du,	jei baltos spalvos
arba	
du (po vieną kiekvienoje pusėje),	jei gintarinės spalvos.

6.6.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.6.3. Padėtis

6.6.3.1. Plotis

atskirąjį priekinį gabaritinį žibintą galima įmontuoti virš kito priekinio žibinto, po juo ar vienoje jo pusėje: jeigu tie žibintai įmontuoti vienas virš kito, priekinio gabaritinio žibinto atskaitos centras turi būti vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje; jeigu tie žibintai įrengti vienas šalia kito, jų atskaitos centrai turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos;

su kitu priekiniu žibintu tarpusavyje sujungtas priekinis gabaritinis žibintas turi būti įtaisytas taip, kad jo atskaitos centras būtų vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje. Tačiau jeigu transporto priemonėje šalia priekinio gabaritinio žibinto taip pat įrengtas kitas priekinis žibintas, jų atskaitos centrai turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

Du priekiniai gabaritiniai žibintai, kurių vienas arba abu tarpusavyje sujungti su kitu priekiniu žibintu, turi būti įrengti taip, kad jų atskaitos centrai būtų vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.6.3.2. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 350 mm ir ne daugiau kaip 1 200 mm.

6.6.3.3. Ilgis: transporto priemonės priekyje.

6.6.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 80° į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

horizontalusis kampas gali būti 80° į išorę ir 20° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jeigu žibintas yra žemesniame nei 750 mm aukštyje.

6.6.5. Orientavimas

Į priekį. Žibintą (-us) galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.6.6. Uždarosios grandinės signalinė lemputė

Privaloma. Nemirksinti žalios spalvos signalinė lemputė. Šios signalinės lemputės įrengti nebūtina, jeigu prietaisų apšvietimą galima įjungti arba išjungti vienu metu su gabaritiniu žibintu (žibintais).

6.6.7. Kiti reikalavimai

Tačiau jeigu priekinis gabaritinis žibintas ir priekinis posūkio žibintas yra tarpusavyje sujungti, naudojamos tokios elektros jungtys, kad toje pačioje pusėje kaip posūkio žibintas esantis gabaritinis žibintas, mirksint posūkio žibintui, būtų išjungtas.

6.7. GALINIS GABARITINIS ŽIBINTAS

6.7.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.7.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.7.3. Padėtis

6.7.3.1. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm ir ne daugiau kaip 1 500 mm.

6.7.3.2. Ilgis: transporto priemonės gale.

6.7.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 80° į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

horizontalusis kampas gali būti 80° į išorę ir 45° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jei žibintas yra žemesniame nei 750 mm aukštyje.

6.7.5. Orientavimas

Į galą.

6.7.6. Uždarosios grandinės signalinė lemputė

Neprivaloma. Jos funkciją atlieka priekiniam gabaritiniam žibintui numatytas įtaisas.

6.7.7. Kiti reikalavimai

Tačiau jeigu galinis gabaritinis žibintas ir posūkio žibintas yra tarpusavyje sujungti, atitinkamoje transporto priemonės pusėje gali būti naudojamos tokios galinio gabaritinio žibinto elektros jungtys arba tarpusavyje sujungta žibinto dalis gali būti tokia, kad jis būtų išjungtas per visą posūkio žibinto įjungimo laikotarpį (įskaitant įjungimo ir išjungimo fazes).

6.8. NE TRIKAMPIS GALINIS ŠVIESOGRĄŽIS ATŠVAITAS

6.8.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.8.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.8.3. Padėtis

Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm ir ne daugiau kaip 900 mm.

6.8.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 30° į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas atšvaitas;

30° į išorę ir 10° į vidų, jeigu atšvaitai įrengti poromis.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jei žibintas yra žemesniame nei 750 mm aukštyje.

6.8.5. Orientavimas

Į galą.

6.9. TRANSPORTO PRIEMONĖS ĮSPĖJAMASIS PAVOJAUS SIGNALAS

6.9.1. Įjungus signalą, posūkio žibintai turi veikti vienu metu pagal 6.3 punkto reikalavimus.

6.9.2. Elektros jungtys

Signalas turi būti duodamas atskiru valdikliu, kurį įjungus elektros srovė visiems posūkio žibintams būtų tiekiama vienu metu.

6.9.3. Uždarosios grandinės signalinė lemputė

Privaloma. Mirksinti raudonos spalvos signalinė lemputė arba, jeigu signalinės lemputės yra atskiros, tuo pat metu įsijungianti signalinė lemputė, nustatyta 6.3.8 punktu.

6.9.4. Kiti reikalavimai

Šviesa mirksi 90 ± 30 kartų per minutę.

Įjungus šviesos signalo valdiklį, šviesa turi užsidegti ne vėliau kaip po vienos sekundės, o pirmą kartą užgesti – ne vėliau kaip po vienos su puse sekundės.

6.10. PRIEKINIS RŪKO ŽIBINTAS

6.10.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.10.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.10.3. Padėtis

6.10.3.1. Plotis: vieno žibinto atskaitos centras turi būti transporto priemonės išilginėje vidurio plokštumoje arba arčiausiai tos plokštumos esančio šviečiamojo paviršiaus kraštas neturi būti nuo jos nutolęs daugiau kaip 250 mm.

6.10.3.2. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm. Joks šviečiamojo paviršiaus taškas neturi būti aukščiau nei aukščiausias artimosios šviesos žibinto šviečiamojo paviršiaus taškas.

6.10.3.3. Ilgis: transporto priemonės priekyje. Šis reikalavimas laikomas įvykdytu, jeigu spinduliuojama šviesa, atsispindinti galinio vaizdo veidrodžiuose ir (arba) kituose šviesą atspindinčiuose transporto priemonės paviršiuose, nei tiesiogiai, nei netiesiogiai netrukdo vairuotojui.

6.10.4. Geometrinis matomumas

Apibrėžiamas α ir β kampais, kaip nustatyta 2.11 punkte:

α = 5° į viršų ir į apačią;

β = 45° į kairę ir į dešinę, jei tai vienas žibintas, išskyrus nuo centro nukrypusią šviesą, kurios atveju vidinis kampas β = 10°;

β = 45° į išorę ir 10° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

6.10.5. Orientavimas

Į priekį. Žibintą (-us) galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.10.6. Negalima kombinuoti su jokiu kitu priekiniu žibintu.

6.10.7. Uždarosios grandinės signalinė lemputė

Neprivaloma; nemirksintis žalios spalvos signalas.

6.10.8. Kiti reikalavimai

Nėra.

6.10.9. Elektros jungtys

Rūko žibintą (-us) turi būti įmanoma įjungti ir išjungti atskirai nuo priekinio tolimosios ir (arba) artimosios šviesos žibinto (žibintų).

6.11. GALINIS RŪKO ŽIBINTAS

6.11.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.11.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.11.3. Padėtis

6.11.3.1. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm ir ne daugiau kaip 900 mm.

6.11.3.2. Ilgis: transporto priemonės gale.

6.11.3.3. Atstumas tarp galinio rūko žibinto ir stabdymo žibinto šviečiamųjų paviršių turi būti bent 100 mm.

6.11.4. Geometrinis matomumas

Apibrėžiamas α ir β kampais, kaip nustatyta 2.11 punkte:

α = 5° į viršų ir į apačią;

β = 25°į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

25° į išorę ir 10° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

6.11.5. Orientavimas

Į galą.

6.11.6. Elektros jungtys

Elektros jungtys turi būti tokios, kad galinis rūko žibintas galėtų užsidegti tik tada, kai įsijungia vienas arba keli iš šių žibintų: tolimosios šviesos žibintas, artimosios šviesos žibintas, priekinis rūko žibintas.

Jeigu įrengtas priekinis rūko žibintas, galinį rūko žibintą turi būti įmanoma išjungti atskirai nuo priekinio rūko žibinto.

Galinis (-iai) rūko žibintas (-ai) gali veikti tol, kol bus išjungti gabaritiniai žibintai, ir turi likti išjungtas (-i) tol, kol vėl bus sąmoningai įjungtas (-i).

6.11.7. Uždarosios grandinės signalinė lemputė

Privaloma. Nemirksinti gintarinės spalvos signalinė lemputė.

6.11.8. Kiti reikalavimai

Nėra.

6.12. NE TRIKAMPIAI ŠONINIAI ŠVIESOGRĄŽIAI ATŠVAITAI

6.12.1. Skaičius transporto priemonės šone

Vienas arba du.

6.12.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.12.3. Padėtis

6.12.3.1. Transporto priemonės šone.

6.12.3.2. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 300 mm ir ne daugiau kaip 900 mm.

6.12.3.3. Ilgis: turėtų būti įrengti taip, kad įprastomis sąlygomis jų neuždengtų vairuotojo ar keleivio drabužiai.

6.12.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas $\beta = 30°$ į priekį ir į galą.

Vertikalusis kampas $\alpha = 15°$ virš horizontalės ir žemiau jos.

Tačiau vertikalųjį kampą žemiau horizontalės galima sumažinti iki 5°, jeigu atšvaitas yra žemesniame nei 750 mm aukštyje.

6.12.5. Orientavimas

Šviesogrąžių atšvaitų atskaitos ašis turi būti statmena vidurinei išilginei transporto priemonės plokštumai bei nukreipta į išorę. Priekinius šoninius šviesogrąžius atšvaitus galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.13. DIENINIS ŽIBINTAS

6.13.1. Įrengimas

Motocikluose neprivaloma.

6.13.2. Skaičius

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal Taisyklę Nr. 87.

6.13.3. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.13.4. Padėtis

6.13.4.1. Plotis

6.13.4.1.1. Atskirą dieninį žibintą galima įrengti virš kito priekinio žibinto, po juo ar vienoje jo pusėje. Jeigu tie žibintai įmontuoti vienas virš kito, dieninio žibinto atskaitos centras turi būti vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje; jeigu šie žibintai yra greta, šviečiamojo paviršiaus kraštas neturi būti toliau kaip 250 mm atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.13.4.1.2. Su kitu priekiniu žibintu (tolimosios šviesos žibintu arba priekiniu gabaritiniu žibintu) tarpusavyje sujungtas dieninis žibintas įrengiamas taip, kad šviečiamojo paviršiaus kraštas būtų ne toliau kaip 250 mm atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.13.4.1.3. Du dieniniai žibintai, iš kurių vienas arba abu tarpusavyje sujungti su kitu priekiniu žibintu, įrengiami taip, kad jų atskaitos centrai būtų vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.13.4.1.4. Jei įrengti du dieniniai žibintai, atstumas tarp šviečiamųjų paviršių neturi būti didesnis kaip 420 mm.

6.13.4.1.5. Didžiausias skiriantis atstumas netaikomas, kai dieniniai žibintai:

a) yra sugrupuoti, kombinuoti arba tarpusavyje sujungti su kitu priekiniu žibintu arba

b) yra motociklo priekinio silueto projekcijos ant stačiakampės plokštumos, statmenos vidurinei išilginei transporto priemonės plokštumai, ribose.

6.13.4.2. Aukštis:

virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm ir ne daugiau kaip 1 500 mm.

6.13.4.3. Ilgis:

transporto priemonės priekyje.

6.13.5. Geometrinis matomumas

Horizontaliai: 20° į išorę ir 10° į vidų.

Vertikaliai: 10° aukštyn ir 10° žemyn.

6.13.6. Orientavimas

Į priekį. Žibintą (-us) galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.13.7. Elektros jungtys

6.13.7.1. Dieninis žibintas turi išsijungti automatiškai, kai priekiniai žibintai įjungti, išskyrus, kai priekiniai žibintai naudojami nenutrūkstamam šviečiamajam įspėjimui trumpais intervalais.

Galinis gabaritinis žibintas įjungiamas, kai dieninis žibintas (žibintai) yra įjungtas. Priekinis gabaritinis žibintas (žibintai) ir galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas gali būti įjungti atskirai arba kartu, kai dieninis žibintas (žibintai) yra įjungtas.

6.13.7.2. Jeigu atstumas tarp priekinio posūkio žibinto ir dieninio žibinto ne didesnis kaip 40 mm, dieninio žibinto elektros jungtys atitinkamoje transporto priemonės pusėje gali būti tokios, kad:

a) jis būtų išjungtas arba

b) per visą tą laiką, kai priekinis posūkio žibintas yra įjungtas, jo šviesos stipris būtų sumažintas (įskaitant įjungimo ir išjungimo fazes).

6.13.7.3. Jeigu posūkio žibintas ir dieninis žibintas yra tarpusavyje sujungti, atitinkamoje transporto priemonės pusėje gali būti naudojamos tokios dieninio žibinto elektros jungtys, kad dieninis žibintas būtų išjungtas per visą posūkio žibinto įjungimo laikotarpį (įskaitant įjungimo ir išjungimo fazes).

6.13.8. Signalinė lemputė

Uždarosios grandinės žalios spalvos signalinė lemputė, neprivaloma.

6.13.9. Kiti reikalavimai

DRL simbolis pagal ISO 2575:2004 „Kelių transporto priemonės“. Galima naudoti valdiklių, rodiklių ir signalinių lempučių simbolius, kuriais vairuotojui pranešama, kad dieninis žibintas veikia.

7. TRANSPORTO PRIEMONĖS TIPO ARBA JOS APŠVIETIMO IR ŠVIESOS SIGNALINIŲ ĮTAISŲ ĮRENGIMO PAKEITIMAI

7.1. Apie kiekvieną transporto priemonės tipo, apšvietimo ar šviesos signalinių įtaisų arba 3.2.2 punkte pateikto sąrašo pakeitimą panešama tą transporto priemonės tipą patvirtinusiam administraciniam padaliniui. Tuomet šis padalinys gali:

7.1.1. laikyti, kad pakeitimai greičiausiai neturės pastebimo neigiamo poveikio, ir bet kokiu atveju transporto priemonė atitinka reikalavimus, arba

7.1.2. iš techninės tarnybos, atsakingos už bandymus, reikalauti papildomos bandymų ataskaitos.

7.2. Apie patvirtinimo suteikimą ar atsisakymą jį suteikti, nurodant pakeitimus, šią taisyklę taikančioms susitariančiosioms šalims pranešama 4.3 punkte aprašyta tvarka.

7.3. Tipo išplėtimo patvirtinimą suteikianti kompetentinga institucija tokiam išplėtimo patvirtinimui suteikia serijos numerį ir apie tai praneša kitoms šią taisyklę taikančioms 1958 m. Susitarimo šalims, naudodama šios taisyklės 1 priede pateikto pavyzdžio pranešimo blanką.

8. GAMYBOS ATITIKTIS

Gamybos atitikties kontrolės procedūros turi atitikti nustatytąsias susitarimo 2 priedėlyje (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), kurias taikant galioja toliau nurodyti reikalavimai.

8.1. Pagal šią taisyklę patvirtinti motociklai turi būti pagaminti taip, kad atitiktų tipą, patvirtintą įvykdžius 5 ir 6 punktuose nustatytus reikalavimus.

8.2. Turi būti laikomasi būtiniausių gamybos atitikties kontrolės procedūrų reikalavimų, nustatytų šios taisyklės 5 priede.

8.3. Tipo patvirtinimą suteikusi institucija bet kuriuo metu gali patikrinti kiekvienoje gamybos įmonėje taikomą atitikties kontrolės metodiką. Paprastai šios patikros atliekamos kartą per metus.

9. SANKCIJOS UŽ GAMYBOS NEATITIKTĮ

9.1. Pagal šią taisyklę suteiktą transporto priemonės tipo patvirtinimą galima panaikinti, jeigu nepaisoma 8.1 punkto reikalavimų arba jei pagal 8 punktą atliktų transporto priemonės patikrinimų rezultatai nepatenkinami.

9.2. Jeigu šią taisyklę taikanti susitariančioji šalis panaikina patvirtinimą, kurį buvo anksčiau suteikusi, apie tai kitoms šią taisyklę taikančioms susitariančiosioms šalims nedelsdama praneša naudodama šios taisyklės 1 priede pateikto pavyzdžio pranešimo blanką.

10. VISIŠKAS GAMYBOS NUTRAUKIMAS

Jei patvirtinimo turėtojas visiškai nutraukia pagal šią taisyklę patvirtinto tipo transporto priemonių gamybą, apie tai informuoja tipo patvirtinimą suteikusią instituciją. Tokį pranešimą gavusi institucija apie tai praneša kitoms šią taisyklę taikančioms susitariančiosioms šalims, naudodama šios taisyklės 1 priede pateikto pavyzdžio pranešimo blanką.

11. PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

11.1. Nuo oficialios 01 serijos pakeitimų 10 papildymo įsigaliojimo datos nė viena šią taisyklę taikanti susitariančioji šalis neturi atsisakyti suteikti patvirtinimus pagal šią taisyklę su 01 serijos pakeitimų 10 papildymu.

11.2. Praėjus 60 mėnesių nuo 11.1 punkte nurodytos įsigaliojimo datos, šią taisyklę taikančios susitariančiosios šalys suteikia patvirtinimus tik jei transporto priemonės tipas, atsižvelgiant į įrengtų apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų skaičių ir būdą, atitinka šios taisyklės su 01 serijos pakeitimų 10 papildymu reikalavimus.

11.3. Lieka galioti pagal šią taisyklę iki 11.2 punkte minėtos dienos suteikti patvirtinimai. Jeigu transporto priemonės pirmą kartą registruotos daugiau nei po 84 mėnesių nuo 11.1 punkte nurodytos įsigaliojimo datos, susitariančiosios šalys gali atsisakyti suteikti transporto priemonės tipo patvirtinimą, atsižvelgiant į įrengtų apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų skaičių ir būdą, jei jos neatitinka šios taisyklės su 01 serijos pakeitimų 10 papildymu reikalavimų.

12. UŽ PATVIRTINIMO BANDYMUS ATSAKINGŲ TECHNIKOS TARNYBŲ IR ADMINISTRACINIŲ PADALINIŲ PAVADINIMAI BEI ADRESAI

Šią taisyklę taikančios 1958 m. Susitarimo šalys Jungtinių Tautų Sekretoriatui praneša už patvirtinimo bandymus atsakingų technikos tarnybų ir patvirtinimą suteikiančių administracinių padalinių, kuriems siunčiamas kitose šalyse suteikto patvirtinimo ar išplėtimo patvirtinimo, atsisakymo suteikti patvirtinimą ar patvirtinimo panaikinimo liudijimai, pavadinimus ir adresus.

1 PRIEDAS

PRANEŠIMAS

(didžiausias formatas: A4 (210 × 297 mm))

išdavė: administracijos pavadinimas

.....

.....

.....

dėl L_3 kategorijos transporto priemonės tipo: (2): PATVIRTINIMO SUTEIKIMO,
PATVIRTINTO TIPO IŠPLĖTIMO,
ATSISAKYMO SUTEIKTI PATVIRTINIMĄ,
PATVIRTINIMO PANAIKINIMO,
VISIŠKO GAMYBOS NUTRAUKIMO,

atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą pagal Taisyklę Nr. 53.

Patvirtinimo Nr. ..... Išplėtimo Nr. .....

1. Transporto priemonės prekės pavadinimas arba ženklas: .....
2. Transporto priemonės tipo gamintojo pavadinimas: .....
3. Gamintojo pavadinimas ir adresas: .....
4. Gamintojo atstovo, jei toks yra, pavadinimas ir adresas: .....

   .....
5. Pateikta patvirtinti (data): .....
6. Už patvirtinimo bandymus atsakinga techninės tarnyba: .....

   .....
7. Bandymų ataskaitos parengimo data: .....
8. Bandymų ataskaitos numeris: .....
9. Glaustas aprašas: .....

   Transporto priemonėje sumontuoti apšvietimo įtaisai:

9.1. Tolimosios šviesos žibintai: taip/ne (2)

9.2. Artimosios šviesos žibintai: taip/ne (2)

9.3. Priekiniai rūko žibintai: taip/ne (2)

9.4. —

9.5. Posūkio žibintai: taip/ne (2)

9.6. —

9.7. —

9.8. Įspėjamasis pavojaus signalas: taip/ne (2)

9.9. Stabdymo žibintai: taip/ne (2)

9.10. Galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas: taip/ne (2)

9.11. Priekiniai gabaritiniai (šoniniai) žibintai: taip/ne (2)

9.12. Galiniai gabaritiniai (šoniniai) žibintai: taip/ne (2)

9.13. Galiniai rūko žibintai: taip/ne (2)

9.14. —

9.15. —

9.16. Galiniai šviesogrąžiai atšvaitai, ne trikampiai: taip/ne (2)

9.17. —

9.18. —

9.19. Šoniniai šviesogrąžiai atšvaitai, ne trikampiai: taip/ne (2)

9.20. Lygiaverčiai žibintai: taip/ne (2)

10. Pastabos: .....

11. Gamintojo deklaruota masė (3)

11.1. Eksploatuojamos transporto priemonės masė:

Bendra masė: ..... kg

Priekinį ratą veikianti masė: ..... kg

Galinį ratą veikianti masė: ..... kg

11.2. Bendroji transporto priemonės masė:

Bendra masė: ..... kg

Priekinį ratą veikianti masė: ..... kg

Galinį ratą veikianti masė: ..... kg

12. Patvirtinimo ženklo vieta: .....

13. Patvirtinto tipo išplėtimo motyvas (-ai) (jei taikoma): .....

14. Patvirtinimas suteiktas/patvirtinimą suteikti atsisakyta/išplėtimas suteiktas/patvirtinimas panaikintas: (2)

15. Vieta .....

16. Data: .....

17. Parašas .....

18. Patvirtinimą suteikusiai administracijos tarnybai pateiktų dokumentų sąrašas pridedamas prie šio pranešimo ir gali būti gautas pateikus prašymą.

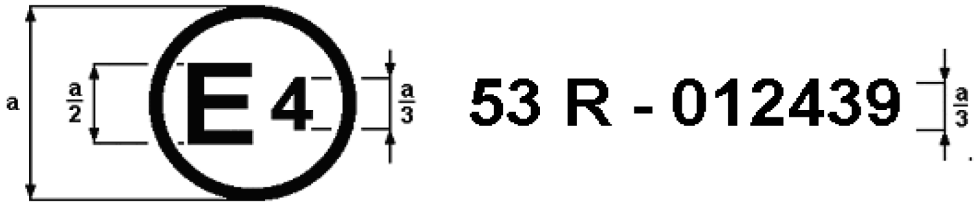
(1) Patvirtinimą/išplėtimą suteikusios/atsisakiusios suteikti patvirtinimą/patvirtinimą panaikinusios (žr. patvirtinimo nuostatas šioje taisyklėje) šalies skiriamasis numeris.
(2) Išbraukti, kas netaikoma.
(3) Šios dalys turi būti pildomos tik jei atliekamas 6.2.5.4 punkte nustatytas bandymas.

2 PRIEDAS

PATVIRTINIMO ŽENKLŲ IŠDĖSTYMAS

A MODELIS

(žr. šios taisyklės 4.4 punktą)

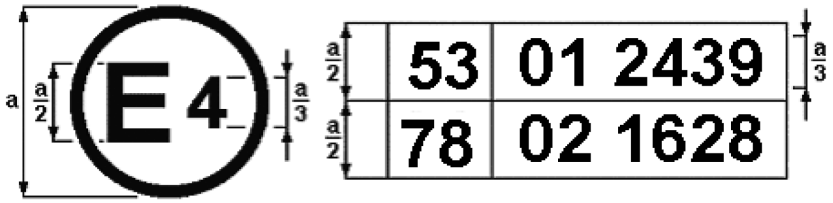

a ≥ 8 mm

Pateiktas prie motociklo pritvirtintas patvirtinimo ženklas rodo, kad tam tikras transporto priemonių tipas buvo patvirtintas Nyderlanduose (E 4) pagal Taisyklę Nr. 53 su 01 serijos pakeitimais, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą. Patvirtinimo numeris rodo, kad patvirtinimas suteiktas pagal Taisyklės Nr. 53 reikalavimus.

B MODELIS

(žr. šios taisyklės 4.5 punktą)

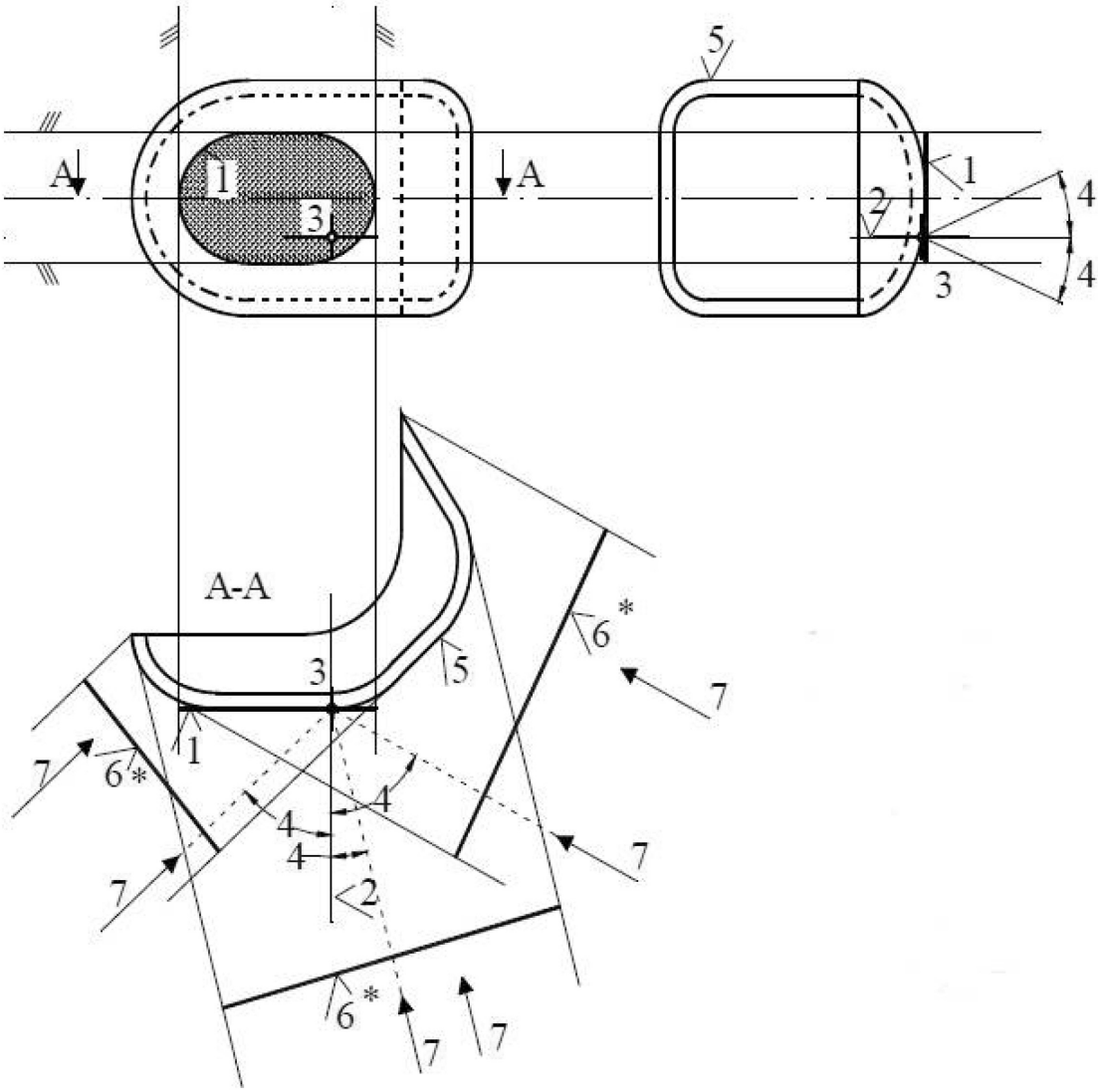
a ≥ 8 mm

Pavaizduotas prie motociklo pritvirtinamas patvirtinimo ženklas rodo, kad atitinkamas transporto priemonės tipas buvo patvirtintas Nyderlanduose (E 4) pagal Taisykles Nr. 53 ir Nr. 78 [1]. Patvirtinimo numeriai rodo, kad tada, kai buvo suteikti atitinkami patvirtinimai, į Taisyklę Nr. 53 buvo įtraukti 01 serijos pakeitimai, o į Taisyklę Nr. 78–02 serijos pakeitimai.

[1] Antrasis numeris pateiktas tik kaip pavyzdys.

3 PRIEDAS

ŽIBINTŲ PAVIRŠIAI, ATSKAITOS AŠIS IR CENTRAS, GEOMETRINIO MATOMUMO KAMPAI

* Šis paviršius turi būti laikomas šviesą spinduliuojančio paviršiais liestine.

SUTARTINIAI ŽENKLAI:

1 šviečiamasis paviršius

2 atskaitos ašis

3 atskaitos centras

4 geometrinio matomumo kampas

5 šviesą spinduliuojantis paviršius

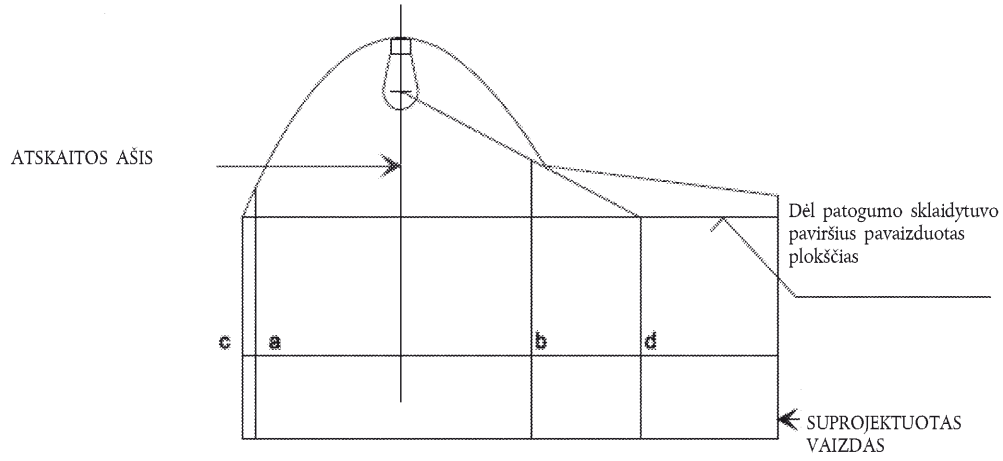
6 tariamasis paviršius

7 stebėjimo kryptis

ŠVIEČIAMASIS PAVIRŠIUS, PALYGINTI SU ŠVIESĄ SPINDULIUOJANČIU PAVIRŠIUMI

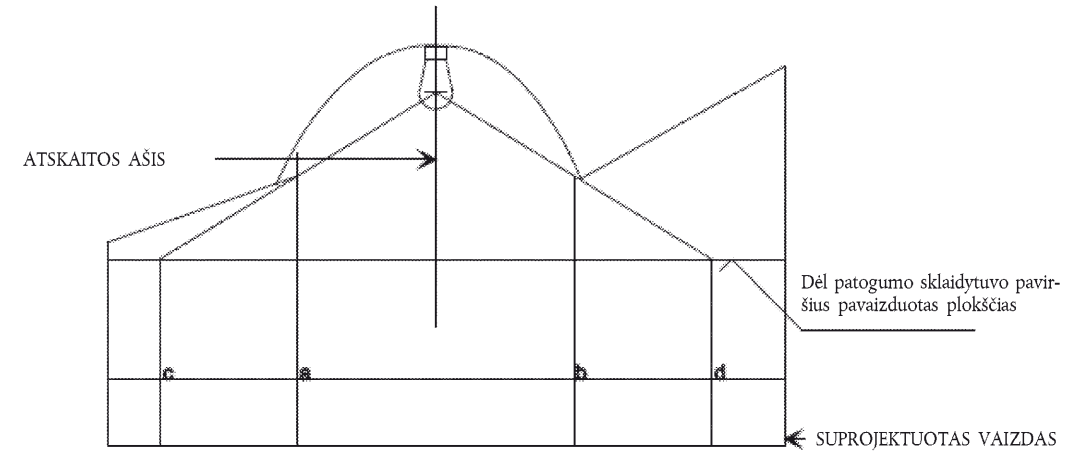
(žr. šios taisyklės 2.9 ir 2.8 punktus)

A BRĖŽINYS

	Šviečiamasis paviršius	Šviesą spinduliuojantis paviršius
Kraštai	a ir b	c ir d

B BRĖŽINYS

	Šviečiamasis paviršius	Šviesą spinduliuojantis paviršius
Kraštai	a ir b	c ir d

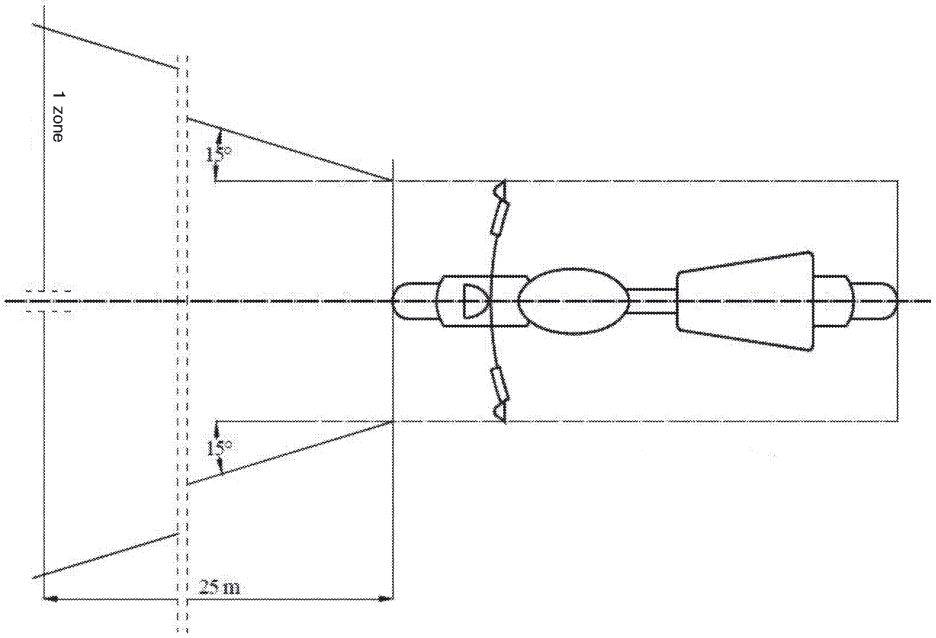
4 PRIEDAS

RAUDONOS ŠVIESOS ŽIBINTŲ MATOMUMAS IŠ PRIEKIO IR BALTOS ŠVIESOS ŽIBINTŲ MATOMUMAS IŠ GALO

(Žr. šios taisyklės 5.9 punktą)

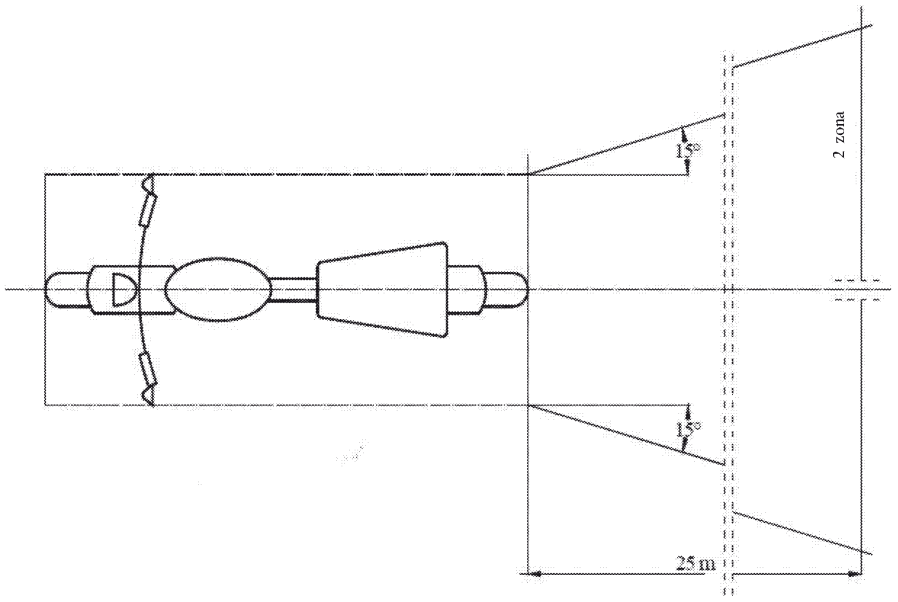
1 pav.

Raudonos spalvos žibintų matomumas iš priekio

2 pav.

Baltos spalvos žibintų matomumas iš galo

5 PRIEDAS

GAMYBOS ATITIKTIES KONTROLĖ

1. BANDYMAI

1.1. Žibintų vieta

Žibintų vieta, kaip nustatyta šios taisyklės 6 punkte, tikrinama pagal bendruosius šios taisyklės 5 punkto reikalavimus. Išmatuotosios atstumo vertės turi būti tokios, kad būtų įvykdyti kiekvienam žibintui taikomi specialieji reikalavimai.

1.2. Žibintų matomumas

1.2.1. Geometrinio matomumo kampai tikrinami pagal šios taisyklės 2.11 punktą. Išmatuotos kampų vertės turi būti tokios, kad būtų įvykdyti kiekvienam žibintui taikomi specialieji reikalavimai, išskyrus tai, kad, montuojant šviesos signalinius įtaisus, kampų ribos gali kisti iki ± 3°, kaip leidžiama pagal 5.3 punktą.

1.2.2. Raudonos spalvos šviesos matomumas iš priekio ir baltos spalvos šviesos matomumas iš galo tikrinamas pagal šios taisyklės 5.9 punktą.

1.3. Artimosios šviesos žibintų reguliavimas į priekį

1.3.1. Pradinis pokrypis žemyn

(Pradinis artimosios šviesos ribinės linijos pokrypis žemyn tikrinamas pagal 6.2.5 punkto reikalavimus).

1.4. Elektros jungtys ir signaliniai įtaisai

Elektros jungtys tikrinamos įjungiant kiekvieną prie motociklo elektros sistemos prijungtą žibintą.

Žibintai ir signaliniai įtaisai turi veikti pagal šios taisyklės 5.10–5.12 punktų nuostatas ir kiekvienam žibintui taikomus specialiuosius reikalavimus.

1.5. Šviesos stipris

1.5.1. Tolimosios šviesos žibintai

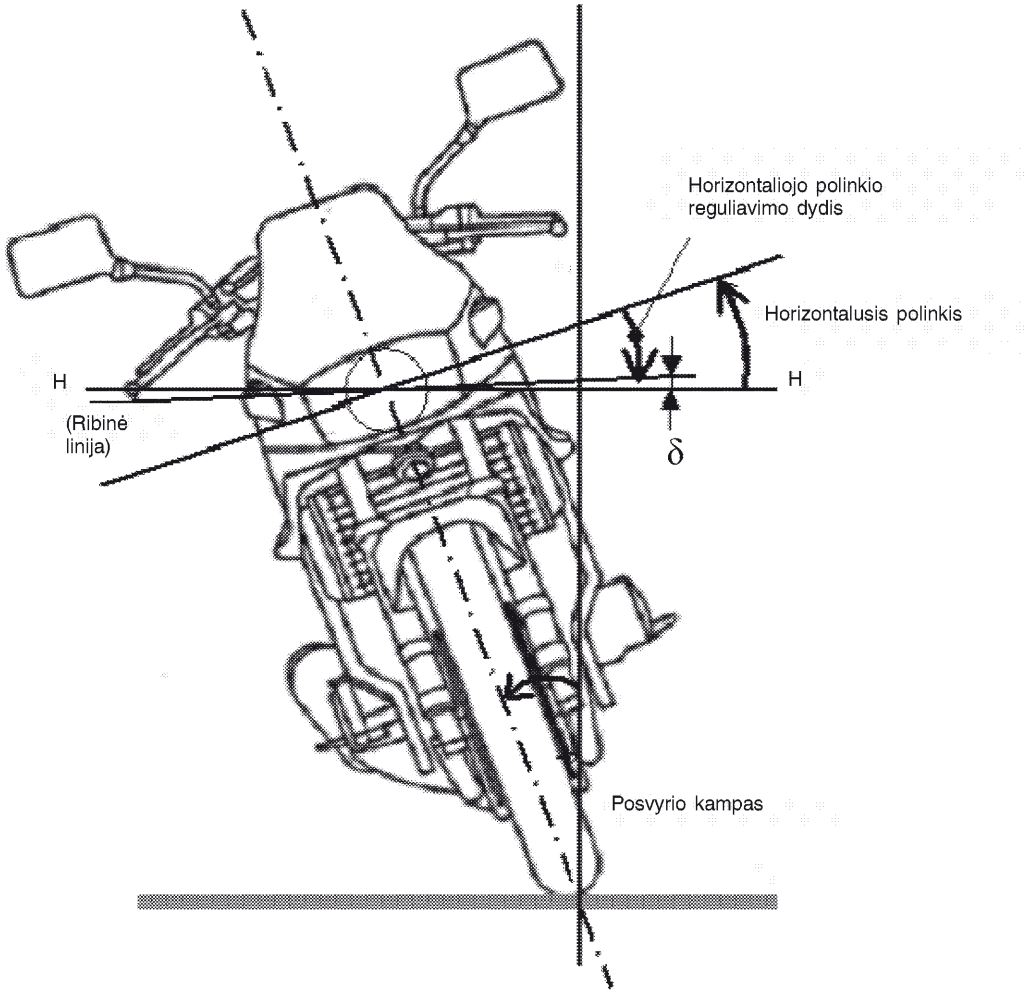
Bendras didžiausias tolimosios šviesos žibintų stipris turi būti toks, kad būtų paisoma šios taisyklės 6.1.9 punkto reikalavimo.

1.6. Įrengti žibintai, jų skaičius, spalva, išdėstymas ir, kai taikoma, kategorija tikrinami apžiūrint juos pačius ir jų ženklinimą. Tikrinami dalykai turi atitikti 5.13 punkto reikalavimus, taip pat turi būti įvykdyti atskiri kiekvienam žibintui taikomi reikalavimai.

6 PRIEDAS

HORIZONTALIOJO POLINKIO, POSVYRIO KAMPO IR δ KAMPO PAAIŠKINIMAS

3 pav.

Pastaba. Paveiksle parodyta, kad motociklas pasviręs į dešinę pusę.

Pagal tarptautinę viešąją teisę juridinę galią turi tik JT EEK tekstų originalai. Šios taisyklės statusas ir įsigaliojimo data turėtų būti tikrinami pagal paskutinę statusą nurodančio JT EEK dokumento TRANS/WP.29/343 versiją, kurią galima rasti http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html.

Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT/EEK) taisyklė Nr. 74. Suvienodintos L_1 kategorijos transporto priemonių tvirtinimo, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą, nuostatos

Įtrauktas visas galiojantis tekstas iki:

01 serijos pakeitimų 6 papildymo. Įsigaliojimo data – 2009 m. liepos 22 d.

01 serijos pakeitimų 7 papildymo. Įsigaliojimo data – 2012 m. lapkričio 18 d.

TURINYS

REGLAMENTAS

1. Taikymo sritis
2. Apibrėžtys
3. Patvirtinimo paraiška
4. Patvirtinimas
5. Bendrosios specifikacijos
6. Atskirosios specifikacijos
7. Transporto priemonių registracija
8. Gamybos atitiktis
9. Sankcijos už gamybos neatitiktį
10. Transporto priemonės tipo patvirtinimo pakeitimas ir patvirtinto transporto priemonės tipo išplėtimas, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą
11. Visiškas gamybos nutraukimas
12. Pereinamojo laikotarpio nuostatos
13. Už patvirtinimo bandymus atsakingų technikos tarnybų ir administracinių padalinių pavadinimai bei adresai

PRIEDAI

1 priedas. Pranešimas dėl transporto priemonės tipo (mopedo) patvirtinimo suteikimo, patvirtinto tipo išplėtimo, atsisakymo suteikti patvirtinimą, patvirtinimo panaikinimo, visiško gamybos nutraukimo, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą pagal Taisyklę Nr. 74

2 priedas. Patvirtinimo ženklų išdėstymas

3 priedas. Žibintų paviršiai, atskaitos ašis ir centras, geometrinio matomumo kampai

4 priedas. Raudonos šviesos žibintų matomumas iš priekio ir baltos šviesos žibintų matomumas iš galo

5 priedas. Gamybos atitikties kontrolė

1. TAIKYMO SRITIS

Ši taisyklė taikoma L_1 [1] kategorijos transporto priemonėms, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą.

2. APIBRĖŽTYS

Šioje taisyklėje:

2.1. transporto priemonės patvirtinimas – transporto priemonės tipo patvirtinimas, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų skaičių bei įrengimo būdą;

2.2. transporto priemonės tipas – kategorija variklinių transporto priemonių, nesiskiriančių šiais pagrindiniais požymiais:

2.2.1. transporto priemonės matmenimis ir išorine jos forma;

2.2.2. įtaisų skaičiumi ir jų išdėstymu;

2.2.3. toliau išvardytos transporto priemonės taip pat nelaikomos skirtingo tipo transporto priemonėmis:

2.2.3.1. transporto priemonės, kurios skiriasi pagal 2.2.1 ir 2.2.2 punktų nuostatas, tačiau ne taip, kad dėl to tektų pakeisti atitinkamo tipo transporto priemonei nustatytų žibintų tipą, jų skaičių, vietą ir geometrinį matomumą;

2.2.3.2. transporto priemonės, kuriose įrengti žibintai, patvirtinti pagal kurią nors iš taisyklių, pridėtų prie 1958 m. Susitarimo, ar leidžiami transporto priemonės registracijos šalyje arba neįrengti, jei juos įrengti neprivaloma;

2.3. skersinė plokštuma – vertikali plokštuma, statmena transporto priemonės išilginei vidurio plokštumai;

2.4. transporto priemonė be krovinio – transporto priemonė be vairuotojo, keleivių ir krovinio, bet su pilnu baku degalų ir įprastai transporto priemonėje esančiais įrankiais;

2.5. žibintas – įtaisas, kurio paskirtis apšviesti kelią arba šviesos signalu įspėti kitus eismo dalyvius. Galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas ir šviesogrąžiai atšvaitai taip pat laikomi žibintais;

2.5.1. lygiaverčiai žibintai – tos pačios paskirties žibintai, kuriuos leidžiama naudoti transporto priemonės registracijos šalyje; tokių žibintų charakteristikos gali skirtis nuo transporto priemonėje patvirtinimo suteikimo metu sumontuotų žibintų su sąlyga, kad jie atitinka šios taisyklės reikalavimus;

2.5.2. atskirieji žibintai – įtaisai, turintys atskirus šviečiamuosius paviršius, atskirus šviesos šaltinius ir atskirus žibintų korpusus;

2.5.3. sugrupuotieji žibintai – įtaisai, turintys atskirus šviečiamuosius paviršius ir atskirus šviesos šaltinius, bet bendrą žibinto korpusą;

2.5.4. kombinuotieji žibintai – įtaisai, turintys atskirus šviečiamuosius paviršius, bet bendrą šviesos šaltinį ir bendrą žibinto korpusą;

2.5.5. tarpusavyje sujungti žibintai – įtaisai, turintys atskirus šviesos šaltinius arba bendrą šviesos šaltinį, veikiantį skirtingomis sąlygomis (pvz., yra optinių, mechaninių, elektrinių skirtumų), visiškai ar iš dalies bendrus šviečiamuosius paviršius ir bendrą žibinto korpusą;

2.5.6. tolimosios šviesos žibintas – žibintas, naudojamas apšviesti kelią dideliu atstumu priešais transporto priemonę;

2.5.7. artimosios šviesos žibintas – žibintas, naudojamas apšviesti kelią priešais transporto priemonę, nesukeliant pernelyg didelio akinimo arba netrukdant artėjančių transporto priemonių vairuotojams ir kitiems eismo dalyviams;

2.5.8. priekinis gabaritinis žibintas – žibintas, naudojamas įspėti apie transporto priemonės buvimą, kai žiūrima iš priekio;

[1] Kaip apibrėžta Suvestinės rezoliucijos dėl transporto priemonių konstrukcijos (R.E.3) 7 priede (dokumentas TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2 su paskutiniais pakeitimais, padarytais Amend.4).

2.5.9. šviesogrąžis atšvaitas – įtaisas, naudojamas įspėti apie transporto priemonės buvimą atspindint šviesą, kurią skleidžia nesujungtas su transporto priemone šviesos šaltinis (stebėtojui prie jo esant).

Šioje taisyklėje šviesą atspindintys valstybinio numerio ženklai šviesogrąžiais atšvaitais nelaikomi;

2.5.10. posūkio žibintas – žibintas, naudojamas kitiems eismo dalyviams parodyti, kad vairuotojas ketina sukti į dešinę arba į kairę.

Posūkio žibintas arba žibintai taip pat gali būti naudojami pagal Taisyklės Nr. 97 nuostatas;

2.5.11. stabdymo žibintas – žibintas, naudojamas už galinės transporto priemonės dalies esantiems kitiems kelių eismo dalyviams parodyti, kad jos vairuotojas įjungė darbinį stabdį;

2.5.12. galinis gabaritinis žibintas – žibintas, naudojamas įspėti apie transporto priemonės buvimą, kai žiūrima iš galo;

2.5.13. galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas – įtaisas, naudojamas apšviesti galinio valstybinio numerio ženklo vietą; tokį įtaisą gali sudaryti keletas optinių sudedamųjų dalių;

2.6. apšvietimo įtaiso, šviesos signalinio įtaiso arba šviesogrąžio atšvaito šviesą spinduliuojantis paviršius yra visas skaidrios medžiagos išorinis paviršius arba jo dalis, kaip prie patvirtinimo paraiškos pridėtame brėžinyje nurodyta prietaiso gamintojo, žr. 3 priedą;

2.7. šviečiamasis paviršius (žr. 3 priedą):

2.7.1. šviečiamasis apšvietimo įtaiso paviršius (2.5.6 ir 2.5.7 punktai) – visos atšvaito apertūros stačiakampė projekcija arba priekinių žibintų su projekcinio sklaidytuvo elipsoidiniu atšvaitu atveju – projekcija skersinėje plokštumoje. Jei apšvietimo įtaisas neturi atšvaito, vartojama 2.7.2 punkto apibrėžtis. Jei žibinto šviesą spinduliuojantis paviršius tęsiasi tik už visos atšvaito apertūros dalies, tada atsižvelgiama tik į tos dalies projekciją.

Artimosios šviesos žibintų atveju šviečiamąjį paviršių apriboja tariamoji atkarpos linijos projekcija į sklaidytuvą. Jei atšvaitas ir sklaidytuvas reguliuojami vienas kito atžvilgiu, jie turėtų būti nustatomi į vidurinę padėtį;

2.7.2. šviesos signalinio įtaiso, išskyrus šviesogrąžį atšvaitą, šviečiamasis paviršius (2.5.8, 2.5.10, 2.5.11 ir 2.5.12 punktai) – stačiakampė žibinto projekcija plokštumoje, statmenoje jo atskaitos ašiai ir susiliečiančioje su išoriniu žibinto šviesą spinduliuojančiu paviršiumi; šią projekciją riboja toje plokštumoje esančių ekranų kraštai, atskaitos ašies kryptimi leidžiantys išsilaikyti tik 98 % bendro šviesos spinduliavimo stiprio. Šviečiamojo paviršiaus apatinei, viršutinei ir šoninėms riboms nustatyti naudojami tik ekranai horizontaliais arba vertikaliais kraštais;

2.7.3. šviečiamasis šviesogrąžio atšvaito paviršius (2.5.9 punktas)– šviesogrąžio atšvaito stačiakampė projekcija jo atskaitos ašiai statmenoje plokštumoje, apribota plokštumomis, liečiančiomis nurodytas tolimiausias šviesogrąžių atšvaitų optinės sistemos dalis, ir lygiagreti tai ašiai. Siekiant nustatyti apatinį, viršutinį ir šoninius įtaiso kraštus, atsižvelgiama tik į horizontalią ir vertikalią plokštumas;

2.8. tariamas paviršius apibrėžta stebėjimo kryptimi – gamintojo arba jo įgaliotojo atstovo prašymu stačiakampė projekcija:

arba šviečiamojo paviršiaus, projektuojamo išoriniame sklaidytuvo paviršiuje, ribos (a–b),

arba šviesą spinduliuojančio paviršiaus (c–d) plokštumoje,

statmenoje stebėjimo krypčiai ir susiliečiančioje su tolimiausiu išoriniu sklaidytuvo tašku (žr. šios taisyklės 3 priedą);

2.9. atskaitos ašis – tipiška žibinto ašis, nustatyta žibinto gamintojo ir naudojama kaip atskaitos kryptis (H = 0°, V = 0°) lauko kampams, atliekant fotometrinius matavimus ir montuojant žibintą transporto priemonėje;

2.10. atskaitos centras – atskaitos ašies susikirtimo su išoriniu šviesą spinduliuojančiu paviršiumi taškas, apibrėžtas žibinto gamintojo;

2.11. geometrinio matomumo kampai – kampai, apibrėžiantys mažiausio erdvinio kampo lauką, kuriame turi būti matomas žibinto tariamasis paviršius. Šis erdvinio kampo laukas apibrėžiamas rutulio, kurio centras sutampa su žibinto atskaitos centru, o ekvatorius lygiagretus su žemės paviršiumi, segmentais. Tie segmentai apibrėžiami atsižvelgiant į atskaitos ašį. Horizontalieji kampai β atitinka ilgumą, o vertikalieji kampai α – platumą. Žiūrint iš tolo, vidinėje geometrinio matomumo kampų dalyje neturi būti jokių kliūčių šviesai spinduliuoti iš bet kurios žibinto tariamojo paviršiaus dalies. Jeigu matavimai atliekami arčiau žibinto, stebėjimo kryptis turi būti perkelta lygiagrečiai, kad būtų gautas toks pat tikslumas.

Geometrinio matomumo kampų viduje neatsižvelgiama į kliūtis, jeigu jos jau buvo nurodytos tvirtinant žibinto tipą.

Jeigu sumontavus žibintą kurią nors jo tariamojo paviršiaus dalį uždengia bet kurios kitos transporto priemonės detalės, turi būti įrodyta, kad kliūčių neuždengiama žibinto dalis atitinka fotometrines vertes, nurodytas jį tvirtinant kaip optinį įrenginį (žr. šios taisyklės 3 priedą). Nepaisant to, kai vertikalusis geometrinio matomumo kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5° (žibintas yra žemesniame kaip 750 mm aukštyje virš žemės), įtaisyto optinio įrenginio fotometrinių matavimų laukas gali būti sumažintas iki 5° žemiau horizontalės;

2.12. tolimiausias išorinis kraštas – bet kurioje transporto priemonės pusėje esanti plokštuma, lygiagreti su transporto priemonės išilgine vidurio plokštuma ir liečianti jos šoninį išorinį kraštą, neatsižvelgiant į galinio vaizdo veidrodžius, posūkio žibintus, gabaritinius žibintus ir šviesogrąžius atšvaitus;

2.13. bendrasis plotis – atstumas tarp dviejų vertikalių plokštumų, apibrėžtų 2.12 punkte;

2.14. atskiras žibintas – įtaisas arba įtaiso dalis, turintis vieną funkciją, vieną tariamąjį paviršių atskaitos ašies kryptimi (žr. šios taisyklės 2.8 punktą) ir vieną arba daugiau šviesos šaltinių.

Atsižvelgiant į įrengimą transporto priemonėje, atskiras žibintas taip pat yra bet kokia dviejų nepriklausomų arba sugrupuotų, vienodų arba nevienodų, tokią pačią funkciją atliekančių žibintų sąranka, jei jie įtaisyti taip, kad jų tariamųjų paviršių projekcija atskaitos ašies kryptimi užima ne mažiau kaip 60 % mažiausio stačiakampio, apribojančio minėtų matomųjų paviršių projekcijas atskaitos ašies kryptimi. Tokiu atveju, jei būtinas patvirtinimas, kiekvienas žibintas turi būti patvirtintas kaip D tipo žibintas. Toks galimas derinys tolimosios šviesos žibintams ir artimosios šviesos žibintams netaikomas;

2.15. atstumas tarp dviejų žibintų, nukreiptų ta pačia kryptimi, yra trumpiausias atstumas tarp dviejų tariamųjų paviršių atskaitos ašies kryptimi. Kai atstumas tarp žibintų aiškiai atitinka taisyklės reikalavimus, nebūtina nustatyti tikslių tariamųjų paviršių kraštų;

2.16. veikimo signalinis įtaisas – vaizdo arba garso signalinis įtaisas (arba bet koks lygiavertis signalinis įtaisas), rodantis, kad prietaisas yra įjungtas ir veikia tinkamai arba ne;

2.17. uždarosios grandinės signalinis įtaisas – vaizdo (arba bet koks lygiavertis) signalinis įtaisas, rodantis, kad prietaisas yra įjungtas, bet nerodantis, ar jis tinkamai veikia ar ne;

2.18. papildomas žibintas – žibintas, kurį gamintojas įtaiso savo nuožiūra;

2.19. žemės paviršius – paviršius, ant kurio stovi transporto priemonė; iš esmės jis turėtų būti horizontalus;

2.20. įtaisas – vienai ar kelioms funkcijoms atlikti naudojamas komponentas arba jų derinys;

2.21. įtaiso skleidžiamos šviesos spalva: šioje taisyklėje vartojamos Taisyklėje Nr. 48 ir teikiant tipo patvirtinimo paraišką jos galiojančios serijos pakeitimuose pateiktos skleidžiamos šviesos spalvos apibrėžtys;

3. PATVIRTINIMO PARAIŠKA

3.1. Transporto priemonės tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą, paraišką pateikia transporto priemonės gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas.

3.2. Kartu su ja pateikiami trys toliau minimų dokumentų egzemplioriai ir šie duomenys:

3.2.1. transporto priemonės tipo aprašas, atsižvelgiant į 2.2.1 ir 2.2.2 punktuose nurodytus elementus; nurodomas transporto priemonės tipas;

3.2.2. įtaisų, iš kurių gamintojas ketina sukurti apšvietimo ir šviesos signalinę įrangą, sąrašas; tame sąraše galima nurodyti kelis įtaiso, kuriuo atliekama kiekviena funkcija, tipus. Kiekvienas tipas tinkamai identifikuojamas (nacionalinis arba tarptautinis patvirtinimo ženklas, jei tipas patvirtintas, gamintojo pavadinimas ir kt.); be to, sąraše dėl kiekvienos funkcijos gali būti pateikta papildoma pastaba „arba lygiaverčiai įtaisai“;

3.2.3. apšvietimo ir šviesos signalinės įrangos bendro išdėstymo brėžinys, kuriame parodyta įvairių įtaisų padėtis transporto priemonėje;

3.2.4. jei būtina, siekiant patikrinti atitiktį dabartinės taisyklės reikalavimams, pateikiamas (-i) kiekvieno atskiro žibinto išdėstymo brėžinys (-iai), kuriame parodomas šviečiamasis paviršius, kaip apibrėžta 2.7.1 punkte, šviesą spinduliuojantis paviršius, kaip apibrėžta 2.6 punkte, atskaitos ašis, kaip apibrėžta 2.9 punkte, ir atskaitos centras, kaip apibrėžta 2.10 punkte. Ši informacija nebūtina galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibinto atveju (2.5.13 punktas).

3.2.5. Paraiškoje nurodomas metodas, taikytas tariamajam paviršiui apibrėžti (žr. 2.8 punktą).

3.3. Tvirtinamą tipą atitinkanti transporto priemonė be krovinio, bet su įtaisytu visu apšvietimo ir šviesos signalinės įrangos rinkiniu, kaip nurodyta 3.2.2 punkte, pateikiama už patvirtinimo bandymus atsakingai technikos tarnybai.

4. PATVIRTINIMAS

4.1. Jeigu pagal šią taisyklę tvirtinti pateikto tipo transporto priemonė atitinka šios taisyklės reikalavimus visų sąraše nurodytų įtaisų požiūriu, turi būti suteiktas to transporto priemonės tipo patvirtinimas.

4.2. Kiekvienam patvirtintam tipui paskiriamas patvirtinimo numeris. Pirmieji du skaitmenys (šiuo metu – 01, kurie atitinka taisyklės 01 serijos pakeitimus) žymi pakeitimų, į kuriuos įtraukti suteikiant patvirtinimą padaryti naujausi ir svarbiausi taisyklės techniniai pakeitimai, seriją. Ta pati susitariančioji šalis negali šio numerio skirti kitam transporto priemonių tipui arba tam pačiam transporto priemonių tipui, pateiktam su įranga, nenurodyta 3.2.2 punkte pateiktame sąraše, vadovaujantis šios taisyklės 7 punkto nuostatomis.

4.3. Pranešimas dėl transporto priemonės tipo patvirtinimo, patvirtinto tipo išplėtimo, atsisakymo tvirtinti arba visiško gamybos nutraukimo pagal šią taisyklę perduodamas šią taisyklę taikančioms susitariančiosioms šalims naudojant blanką, atitinkantį šios taisyklės 1 priede pateiktą pavyzdį.

4.4. Prie kiekvienos transporto priemonės, atitinkančios pagal šią taisyklę patvirtintą transporto priemonių tipą, aiškiai matomoje ir lengvai prieinamoje, patvirtinimo blanke apibrėžtoje vietoje pritvirtinamas tarptautinis patvirtinimo ženklas, kurį sudaro:

4.4.1. apskritimas apie E raidę, po kurios nurodomas patvirtinimą suteikusios šalies skiriamasis numeris; ([1])

4.4.2. šios taisyklės numeris, po kurio rašoma R raidė, brūkšnys ir patvirtinimo numeris dešinėje apskritimo pusėje, kaip nurodyta 4.4.1 punkte.

([1]) Skiriamieji 1958 m. Susitarimo šalių numeriai yra nurodyti Suvestinės rezoliucijos dėl transporto priemonių konstrukcijos (R.E.3) 3 priede, dokumentas TRANS/WP.29/78/Rev.2./Amend.1.

4.5. Jeigu pagal vieną ar keletą kitų prie susitarimo pridėtų taisyklių transporto priemonė atitinka pagal šią taisyklę patvirtinimą suteikusioje šalyje patvirtintą transporto priemonių tipą, kartoti 4.4.1 punkte nurodyto simbolio nereikia; tokiu atveju taisyklės ir patvirtinimo numeriai bei papildomi visų taisyklių, pagal kurias patvirtinimas suteiktas šalyje, suteikusioje patvirtinimą pagal šią taisyklę, simboliai išdėstomi vertikaliai stulpeliais į dešinę nuo 4.4.1 punkte nurodyto simbolio.

4.6. Patvirtinimo ženklas turi būti aiškiai įskaitomas ir nenutrinamas.

4.7. Patvirtinimo ženklas pritvirtinamas prie gamintojo pritvirtintos transporto priemonės duomenų plokštelės arba ant jos.

4.8. Šios taisyklės 2 priede pateikiami patvirtinimo ženklų išdėstymo pavyzdžiai.

5. BENDROSIOS SPECIFIKACIJOS

5.1. Apšvietimo ir šviesos signaliniai įtaisai įrengiami taip, kad įprastomis naudojimo sąlygomis ir nepaisant jokios vibracijos, kuri gali tuos įtaisus veikti, jie išlaikytų šioje taisyklėje nustatytas charakteristikas ir transporto priemonė atitiktų šios taisyklės reikalavimus. Visų pirma turi būti neįmanoma žibintų sureguliuoti netinkamai per neapdairumą.

5.2. Apšvietimo žibintai įtaisomi taip, kad juos būtų galima nesunkiai tinkamai sureguliuoti.

5.3. Visų šviesos signalinių įtaisų atveju, įskaitant įtaisytus šone, žibinto atskaitos ašis (įmontavus transporto priemonėje) turi būti lygiagreti su transporto priemonės atramos į kelią plokštuma; be to, šoninių šviesogrąžių atšvaitų atveju ji turi būti statmena transporto priemonės išilginei vidurio plokštumai bei lygiagreti su ta plokštuma visų kitų įtaisų atveju.

Kiekviena kryptimi leidžiamas ± 3° nuokrypis.

Be to, jeigu gamintojas pateikia įrengimo specifikacijas, jų turi būti paisoma.

5.4. Jei nėra specialių instrukcijų, žibintų aukštis ir orientavimas tikrinamas transporto priemonei esant be krovinio ir pastačius ją ant lygaus horizontalaus paviršiaus taip, kad jos išilginė vidurio plokštuma būtų vertikali, o rankenos atitiktų važiavimo tiesiai į priekį padėtį.

5.5. Jeigu specialių instrukcijų nėra:

5.5.1. atskiri žibintai ir atšvaitai įrengiami taip, kad jų atskaitos centras būtų transporto priemonės išilginėje vidurio plokštumoje;

5.5.2. porą sudarantys ir tą pačią paskirtį turintys žibintai turi:

5.5.2.1. būti įrengti simetriškai pagal išilginę vidurio plokštumą;

5.5.2.2. būti simetriški vienas kitam pagal transporto priemonės išilginę vidurio plokštumą;

5.5.2.3. atitikti tokius pačius kolorimetrinius reikalavimus;

5.5.2.4. turėti iš esmės vienodas vardines fotometrines savybes ir

5.5.2.5. įsijungti ir išsijungti visi vienu metu.

5.6. Žibintai gali būti sugrupuoti, kombinuoti arba tarpusavyje sujungti, jei kiekvienas žibintas atitinka visus spalvų, vietos, orientavimo, geometrinio matomumo, elektros jungčių ir kitus reikalavimus.

5.7. Didžiausias aukštis virš žemės paviršiaus matuojamas nuo aukščiausio taško, o mažiausias aukštis – nuo žemiausio tariamojo paviršiaus taško atskaitos ašies kryptimi. Artimosios šviesos žibinto atveju mažiausias aukštis virš žemės paviršiaus matuojamas nuo optikos sistemos (pvz., atšvaito, sklaidytuvo, projekcinio sklaidytuvo) efektinės angos žemiausio taško, neatsižvelgiant į jos naudojimą.

Kai (didžiausias ir mažiausias) aukštis virš žemės paviršiaus aiškiai atitinka taisyklės reikalavimus, nebūtina tiksliai nustatyti kiekvieno paviršiaus kraštų.

Kalbant apie atstumą tarp žibintų, vieta pločio požiūriu nustatoma matuojant atskaitos ašies kryptimi nuo tariamojo paviršiaus vidinių kraštų.

Kai vieta pločio požiūriu neabejotinai atitinka taisyklės reikalavimus, nebūtina tiksliai nustatyti kiekvieno paviršiaus kraštų.

5.8. Jeigu specialių instrukcijų nėra, tik posūkio žibintų ir įspėjamojo pavojaus signalizavimo įtaiso šviesos transporto priemonėje gali būti mirksinčios.

5.9. Iš priekio neturi būti matomas joks raudonos spalvos žibintas, o iš galo – joks baltos spalvos žibintas. Atitiktis šiam reikalavimui tikrinama toliau nustatyta tvarka (žr. 4 priedo brėžinį):

5.9.1. raudonos šviesos matomumas iš priekio: skersinės plokštumos, kuri transporto priemonės priekyje yra 25 m atstumu, 1 zonoje judantis stebėtojas raudonos spalvos žibinto tiesiogiai neturi matyti;

5.9.2. baltos šviesos matomumas iš galo: skersinės plokštumos, kuri už transporto priemonės yra 25 m atstumu, 2 zonoje judantis stebėtojas baltos spalvos žibinto tiesiogiai neturi matyti;

5.9.3. atitinkamose plokštumose stebėtojo matomos 1 ir 2 zonos yra apribotos:

5.9.3.1. į aukštį – dviem 1 m ir 2,2 m aukštyje virš žemės esančiomis horizontaliomis plokštumomis;

5.9.3.2. į plotį – dviem vertikaliomis plokštumomis, kurios į išorę nuo transporto priemonės išilginės vidurio plokštumos sudaro priekyje ir gale 15° kampą ir eina per vertikalių plokštumų, lygiagrečių su transporto priemonės išilgine vidurio plokštuma, nustatančia bendrą transporto priemonės plotį, sąlyčio tašką ar taškus; jei yra keletas sąlyčio taškų, tolimiausias priekinis taškas turi atitikti priekinę plokštumą, o tolimiausias galinis – galinę plokštumą.

5.10. Elektros grandinė sujungiama taip, kad priekinį gabaritinį žibintą arba, jeigu priekinis gabaritinis žibintas neįrengtas, priekinį artimosios šviesos, galinį gabaritinį ir galinio valstybinio numerio ženklo žibintus būtų galima įjungti ir išjungti tik tuo pat metu.

5.11. Jeigu nėra specialių instrukcijų, elektros jungtis turi būti tokia, kad tolimosios šviesos žibinto ir artimosios šviesos žibinto būtų neįmanoma įjungti, nebent kartu įsijungtų 5.10 punkte minėti žibintai. Tačiau šio reikalavimo galima nepaisyti tolimosios šviesos žibinto ir artimosios šviesos žibinto atveju, kurių šviesos įspėjimai – tai artimosios šviesos žibinto įsijungimas trumpais protarpiais, artimosios šviesos žibinto įsijungimas protarpiais arba artimosios šviesos žibinto ir tolimosios šviesos žibinto įsijungimas pakaitomis trumpais protarpiais.

5.11.1. Paleidus variklį priekiniai žibintai įjungiami automatiškai.

5.12. Signalinės lemputės

5.12.1. Kiekviena signalinė lemputė turi būti aiškiai matoma įprastoje vairavimo vietoje sėdinčiam vairuotojui.

5.12.2. Jeigu, vadovaujantis šia taisykle, turi būti įrengta uždarosios grandinės signalinė lemputė, ją galima pakeisti veikimo signaliniu įtaisu.

5.13. Žibintų spalvos ([1])

Šioje taisyklėje minėtų žibintų spalvos:

tolimosios šviesos žibintas:	balta;
artimosios šviesos žibintas:	balta;
priekinis gabaritinis žibintas:	balta;

([1]) Žibinto spinduliuojamos šviesos pagrindinių spalvų koordinačių matavimo nuostatos nėra įtrauktos į šią taisyklę.

priekinis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis:	balta;
šoninis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis:	priekyje – gintarinė spalva,
	gale – gintarinė spalva arba raudona;
pedale įrengtas šviesogrąžis atšvaitas:	gintarinė spalva;
galinis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis:	raudona;
posūkio žibintas:	gintarinė spalva;
stabdymo žibintas:	raudona;
galinis gabaritinis žibintas:	raudona;
galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas:	balta.

5.14. Visose remiantis šia taisykle tvirtinti pateiktose transporto priemonėse turi būti sumontuoti šie apšvietimo ir šviesos signaliniai įtaisai:

5.14.1. artimosios šviesos žibintas (6.2 punktas);

5.14.2. galinis gabaritinis žibintas (6.10 punktas);

5.14.3. šoninis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis (6.5 punktas);

5.14.4. šoninis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis (6.7 punktas);

5.14.5. pedale įrengtas šviesogrąžis atšvaitas (6.6 punktas), tik mopedams su pedalais;

5.14.6. stabdymo žibintas (6.9 punktas);

5.14.7. galinio valstybinio numerio ženklo žibintas, kai toks ženklas privalomas (6.11 punktas).

5.15. Be to, juose gali būti įrengti šie apšvietimo ir šviesos signaliniai įtaisai:

5.15.1. tolimosios šviesos žibintas (6.1 punktas);

5.15.2. priekinis gabaritinis žibintas (6.3 punktas);

5.15.3. priekinis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis (6.4 punktas);

5.15.4. posūkio žibintai (6.8 punktas).

5.16. Visi apšvietimo ir šviesos signaliniai įtaisai, paminėti 5.14 ir 5.15 punktuose, įrengiami laikantis atitinkamų šios taisyklės 6 punkto reikalavimų.

5.17. Draudžiama įrengti kitus apšvietimo ir šviesos signalinius įtaisus, nepaminėtus 5.14 ir 5.15 punktuose, išskyrus atitinkamą galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintą (jei toks ženklas yra ir turi būti apšviestas).

5.18. Mopeduose taip pat galima įrengti motociklams skirtus patvirtinto tipo apšvietimo ir šviesos signalinius įtaisus, nurodytus 5.16 ir 5.17 punktuose.

6. ATSKIROSIOS SPECIFIKACIJOS

6.1. TOLIMOSIOS ŠVIESOS ŽIBINTAS

6.1.1. Skaičius

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal:

a) Taisyklę Nr. 113;

b) Taisyklę Nr. 112 – A klasės;

c) Taisyklę Nr. 1;

d) Taisyklę Nr. 57;

e) Taisyklę Nr. 72;

f) Taisyklę Nr. 76.

6.1.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.1.3. Padėtis

6.1.3.1. Plotis

6.1.3.1.1. Atskirą tolimosios šviesos žibintą galima įrengti virš kito priekinio žibinto, po juo ar vienoje jo pusėje: jeigu tie žibintai įmontuoti vienas virš kito, tolimosios šviesos žibinto atskaitos centras turi būti vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje; jeigu tie žibintai įrengti vienas šalia kito, jų atskaitos centras turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.1.3.1.2. Su kitu priekiniu žibintu sujungtas tolimosios šviesos žibintas turi būti įrengtas taip, kad jo atskaitos centras būtų vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje. Tačiau jeigu transporto priemonėje šalia tolimosios šviesos žibinto įrengtas atskiras artimosios šviesos žibintas arba artimosios šviesos žibintas, tarpusavyje sujungtas su priekiniu gabaritiniu žibintu, jų atskaitos centrai turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.1.3.1.3. Du tolimosios šviesos žibintai, kurių vienas arba abu tarpusavyje sujungti su kitu priekiniu žibintu, turi būti įrengti taip, kad jų atskaitos centrai būtų vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.1.3.2. Ilgis: transporto priemonės priekyje. Šis reikalavimas laikomas įvykdytu, jeigu spinduliuojama žibinto šviesa, atsispindinti galinio vaizdo veidrodžiuose ir (arba) kituose šviesą atspindinčiuose transporto priemonės paviršiuose, nei tiesiogiai, nei netiesiogiai netrukdo vairuotojui.

6.1.3.3. Bet kuriuo atveju atstumas tarp atskiro tolimosios šviesos žibinto šviečiamojo paviršiaus krašto ir artimąją šviesą spinduliuojančio žibinto šviečiamojo paviršiaus krašto neturi būti didesnis kaip 200 mm.

6.1.3.4. Atstumas tarp dviejų tolimosios šviesos žibintų šviečiamųjų paviršių neturi būti didesnis kaip 200 mm.

6.1.4. Geometrinis matomumas

Šviečiamojo paviršiaus matomumas, įskaitant jo matomumą vietose, kurios neapšviečiamos tam tikra stebėjimo kryptimi, užtikrinamas erdvėje, apibrėžtoje sudaromosiomis linijomis, nubrėžtomis pagal šviečiamojo paviršiaus perimetrą ir su priekinio žibinto atskaitos ašimi sudarančiomis ne mažesnį kaip 5° kampą.

6.1.5. Orientavimas

Į priekį. Žibintą (-us) galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.1.6. Negalima kombinuoti su jokiu kitu žibintu.

6.1.7. Elektros jungtys

Artimoji (-sios) šviesa (-os) gali būti įjungta (-os) su tolimąja (-osiomis) šviesa (-omis).

6.1.8. Uždarosios grandinės signalinė lemputė

Privaloma nemirksinti mėlynos spalvos signalinė lemputė.

6.2. ARTIMOSIOS ŠVIESOS ŽIBINTAS

6.2.1. Skaičius

Vienas arba du, kurių tipas patvirtintas pagal:

a) Taisyklę Nr. 113 (*);

b) Taisyklę Nr. 112 – A klasės;

c) Taisyklę Nr. 1;

d) Taisyklę Nr. 56;

e) Taisyklę Nr. 57;

f) Taisyklę Nr. 72;

g) Taisyklę Nr. 76;

h) Taisyklę Nr. 82.

6.2.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.2.3. Padėtis

6.2.3.1. Plotis

6.2.3.1.1. Atskirą artimosios šviesos žibintą galima įrengti virš kito priekinio žibinto, po juo ar vienoje jo pusėje: jeigu tie žibintai įmontuoti vienas virš kito, artimosios šviesos žibinto atskaitos centras turi būti vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje; jeigu tie žibintai įrengti vienas šalia kito, jų atskaitos centras turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.2.3.1.2. Su kitu priekiniu žibintu sujungtas artimosios šviesos žibintas turi būti įrengtas taip, kad jo atskaitos centras būtų vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje. Tačiau jeigu transporto priemonėje šalia artimosios šviesos žibinto įrengtas atskiras tolimosios šviesos žibintas arba tolimosios šviesos žibintas, tarpusavyje sujungtas su priekiniu gabaritiniu žibintu, jų atskaitos centrai turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.2.3.1.3. Du artimosios šviesos žibintai, kurių vienas arba abu tarpusavyje sujungti su kitu priekiniu žibintu, turi būti įrengti taip, kad jų atskaitos centrai būtų vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.2.3.2. Aukštis: mažiausiai 500 mm ir daugiausiai 1 200 mm virš žemės paviršiaus.

6.2.3.3. Ilgis: transporto priemonės priekyje. Šis reikalavimas laikomas įvykdytu, jeigu spinduliuojama žibinto šviesa, atsispindinti galinio vaizdo veidrodžiuose ir (arba) kituose šviesą atspindinčiuose transporto priemonės paviršiuose, nei tiesiogiai, nei netiesiogiai netrukdo vairuotojui.

6.2.3.4. Jei įrengti du artimosios šviesos žibintai, atstumas tarp šviečiamųjų paviršių neturi būti didesnis kaip 200 mm.

6.2.4. Geometrinis matomumas

Apibrėžiamas α ir β kampais, kaip nustatyta 2.11 punkte:

α = 15° ir 10° žemyn;

β = 45° į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

β = 45° į išorę ir 10° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

Prie priekinio žibinto esančios pertvaros arba kiti įrangos elementai neturi turėti antrinio poveikio kitiems eismo dalyviams.

(*) Taisyklės Nr. 113 A klasės pagrindinės artimosios šviesos žibintai su sumontuotais šviesos diodų moduliais tik transporto priemonėse, kurių didžiausias projektinis greitis neviršija 25 km/h.

6.2.5. Orientavimas

Į priekį. Žibintą (-us) galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.2.6. Negalima kombinuoti su jokiu kitu žibintu.

6.2.7. Elektros jungtys

Valdikliu artimajai šviesai įjungti kartu turi būti išjungiami tolimosios šviesos žibintai.

6.2.8. Signalinė lemputė

Neprivaloma, uždarosios grandinės, žalios spalvos, nemirksinti.

6.3. PRIEKINIS GABARITINIS ŽIBINTAS

6.3.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.3.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.3.3. Padėtis

6.3.3.1. Plotis:

atskirąjį priekinį gabaritinį žibintą galima įmontuoti virš kito priekinio žibinto, po juo ar vienoje jo pusėje: jeigu tie žibintai įmontuoti vienas virš kito, priekinio gabaritinio žibinto atskaitos centras turi būti vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje; jeigu tie žibintai įrengti vienas šalia kito, jų atskaitos centrai turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos;

su kitu priekiniu žibintu tarpusavyje sujungtas priekinis gabaritinis žibintas turi būti įtaisytas taip, kad jo atskaitos centras būtų vidurinėje išilginėje transporto priemonės plokštumoje. Tačiau jeigu transporto priemonėje šalia priekinio gabaritinio žibinto taip pat įrengtas kitas priekinis žibintas, jų atskaitos centrai turi būti vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

Du priekiniai gabaritiniai žibintai, kurių vienas arba abu tarpusavyje sujungti su kitu priekiniu žibintu, turi būti įrengti taip, kad jų atskaitos centrai būtų vienodu atstumu nuo vidurinės išilginės transporto priemonės plokštumos.

6.3.3.2. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 350 mm ir ne daugiau kaip 1 200 mm.

6.3.3.3. Ilgis: transporto priemonės priekyje.

6.3.4. Geometrinis matomumas

Vertikalusis kampas: 15° aukštyn ir žemyn;

tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jeigu žibintai yra žemiau nei 750 mm.

Horizontalusis kampas: 80° į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

horizontalusis kampas gali būti 80° į išorę ir 45° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

6.3.5. Orientavimas

Į priekį. Žibintą (-us) galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.3.6. Signalinė lemputė

Arba neprivaloma, uždarosios grandinės, žalios spalvos, nemirksinti signalinis lemputė, arba prietaisų apšvietimas.

6.3.7. Kiti reikalavimai

Nėra.

6.4. NE TRIKAMPIAI PRIEKINIAI ŠVIESOGRĄŽIAI ATŠVAITAI

6.4.1. Skaičius

Vienas.

6.4.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.4.3. Padėtis

Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 400 mm ir ne daugiau kaip 1 200 mm.

6.4.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 30° į kairę ir į dešinę.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jeigu žibintas yra žemiau nei 750 mm.

6.4.5. Orientavimas

Į priekį. Atšvaitą galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.4.6. Kiti reikalavimai

Nėra.

6.5. NE TRIKAMPIAI ŠONINIAI ŠVIESOGRĄŽIAI ATŠVAITAI

6.5.1. Skaičius transporto priemonės šone

Vienas arba du.

6.5.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.5.3. Padėtis

6.5.3.1. Transporto priemonės šone.

6.5.3.2. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 300 mm ir ne daugiau kaip 1 000 mm.

6.5.3.3. Ilgis: turėtų būti įrengti taip, kad įprastomis sąlygomis jų neuždengtų vairuotojo ar keleivio drabužiai.

6.5.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 30° į priekį ir į galą.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jeigu žibintas yra žemesniame kaip 750 mm aukštyje virš žemės.

6.5.5. Orientavimas

Šviesogrąžių atšvaitų atskaitos ašis turi būti statmena vidurinei išilginei transporto priemonės plokštumai bei nukreipta į išorę. Priekinius šoninius šviesogrąžius atšvaitus galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.6. PEDALUOSE ĮRENGTI ŠVIESOGRĄŽIAI ATŠVAITAI

6.6.1. Skaičius

Keturi šviesogrąžiai atšvaitai arba šviesogrąžių atšvaitų grupės.

6.6.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.6.3. Kiti reikalavimai

Šviesogrąžių atšvaitų šviečiamojo paviršiaus išorinis sluoksnis įleidžiamas į pedalo konstrukciją.

Šviesogrąžiai atšvaitai įrengiami pedalo konstrukcijoje taip, kad juos būtų galima matyti iš transporto priemonės priekio ir galo. Tokių šviesogrąžių atšvaitų, kurių forma pritaikyta pagal pedalo konstrukciją, atskaitos ašis turi būti statmena pedalo ašiai.

Pedaluose įrengti šviesogrąžiai atšvaitai įtaisomi tuose transporto priemonės pedaluose, kurie velenu arba panašiu įtaisu gali būti naudojami varikliui paleisti.

Jie neįtaisomi pedaluose, naudojamuose transporto priemonei kontroliuoti arba kaip vairuotojo ar keleivio kojų atramos.

Atšvaitai turi būti matomi iš priekio ir iš galo.

6.7. NE TRIKAMPIS GALINIS ŠVIESOGRĄŽIS ATŠVAITAS

6.7.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.7.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.7.3. Padėtis

6.7.3.1. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm ir ne daugiau kaip 900 mm.

6.7.3.2. Ilgis: transporto priemonės gale.

6.7.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 30° į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas atšvaitas;

30° į išorę ir 10° į vidų, jeigu atšvaitai įrengti poromis.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jeigu žibintas yra žemesniame kaip 750 mm aukštyje virš žemės.

6.7.5. Orientavimas

Į galą.

6.8. POSŪKIO ŽIBINTAS

6.8.1. Skaičius

Po du kiekvienoje pusėje.

6.8.2. Išdėstymas

Du priekiniai žibintai (11 kategorijos ([1]));

Du galiniai žibintai (12 kategorijos ([1])).

6.8.3. Padėtis

6.8.3.1. Plotis:

([1]) Gali būti pakeičiami 1 ir 2 kategorijos žibintais pagal Taisyklę Nr. 6.

6.8.3.1.1. Priekiniams žibintams taikomi šie reikalavimai:

1) tarp šviečiamųjų paviršių turi būti ne mažesnis kaip 240 mm atstumas;

2) žibintai įrengiami už išorinius priekinio (-ių) žibinto (-ų) šviečiamųjų paviršių kraštus liečiančių vertikalių išilginių plokštumų;

3) mažiausias atstumas tarp arčiausiai vienas kito esančių žibintų ir priekinio pagrindinės artimosios šviesos žibinto šviečiamųjų paviršių turi būti toks:

Mažiausias žibinto spinduliuojamos šviesos stipris (cd)	Mažiausias skiriantis atstumas (mm)
90	75
175	40
250	20
400	≤ 20

6.8.3.1.2. Galinių žibintų atveju atstumas tarp dviejų šviečiamųjų paviršių vidinių kraštų turi būti bent 160 mm.

6.8.3.2. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 350 mm ir ne daugiau kaip 1 200 mm.

6.8.3.3. Ilgis: priekinis atstumas nuo galinių žibintų atskaitos centro ir skersinės plokštumos, kuri atitinka tolimiausią galinę bendrojo transporto priemonės ilgio ribą, neturi viršyti 300 mm.

6.8.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 20° į vidų ir 80° į išorę.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jeigu žibintas yra žemesniame kaip 750 mm aukštyje virš žemės.

6.8.5. Orientavimas

Priekinius žibintus galima pasukti pagal vairuojamojo rato pasukimo kampą.

6.8.6. Negalima kombinuoti su jokiu kitu žibintu.

6.8.7. Negalima tarpusavyje sujungti su jokiu kitu žibintu.

6.8.8. Elektros jungtys

Posūkio žibintai įjungiami atskirai nuo kitų žibintų. Visi vienoje transporto priemonės pusėje esantys posūkio žibintai įjungiami ir išjungiami vienu valdikliu.

6.8.9. Kiti reikalavimai

Toliau pateikiamos charakteristikos, kurių dydžiai matuojami elektros sistemai taikant tik variklio ir apšvietimo įtaisų veiklai užtikrinti būtiną apkrovą.

6.8.9.1. Visų transporto priemonių, kuriose posūkių žibintams tiekiama nuolatinė srovė, žibintų šviesos mirksėjimo dažnis turi būti 90 ± 30 kartų per minutę.

6.8.9.1.1. Toje pačioje transporto priemonės pusėje posūkio žibintai gali mirksėti arba vienu laiku, arba paeiliui.

6.8.9.1.2. Įjungus šviesos signalo valdiklį, žibinto šviesa turi užsidegti ne vėliau kaip po vienos sekundės, o pirmą kartą užgesti – ne vėliau kaip po vienos su puse sekundės.

6.8.9.2. Jei transporto priemonėje posūkių žibintams tiekiama kintamoji srovė, kai variklio sukimosi dažnis yra 50–100 % variklio sukimosi dažnio, atitinkančio didžiausią projektinį transporto priemonės greitį, žibintų šviesos mirksėjimo dažnis turi būti 90 ± 30 kartų per minutę.

6.8.9.2.1. Toje pačioje transporto priemonės pusėje posūkio žibintai gali mirksėti arba vienu laiku, arba paeiliui.

6.8.9.2.2. Įjungus žibinto signalo valdiklį, žibinto šviesa turi užsidegti ne vėliau kaip po vienos sekundės, o pirmą kartą užgesti – ne vėliau kaip po vienos su puse sekundės.

6.8.9.3. Jei transporto priemonėje posūkių žibintams tiekiama kintamoji srovė, kai variklio sukimosi dažnis yra tarp gamintojo nurodyto variklio sukimosi dažnio tuščiąja eiga ir 50 % variklio sukimosi dažnio, atitinkančio didžiausią transporto priemonės greitį, žibintų mirksėjimo dažnis turi būti nuo 90 + 30 iki 90–45 kartų per minutę.

6.8.9.3.1. Toje pačioje transporto priemonės pusėje posūkio žibintai gali mirksėti arba vienu laiku, arba paeiliui.

6.8.9.3.2. Įjungus žibinto signalo valdiklį, žibinto šviesa turi užsidegti ne vėliau kaip po vienos sekundės, o pirmą kartą užgesti – ne vėliau kaip po vienos su puse sekundės.

6.8.10. Jeigu vienas posūkio žibintas sugenda, išskyrus trumpąjį jungimą, kitas turi tebemirksėti arba jis turi neužgesti, tačiau žibinto mirksėjimo dažnis turi skirtis nuo pirmiau nurodytojo, nebent transporto priemonėje sumontuotas signalinis įtaisas.

6.8.11. Signalinis įtaisas

Privalomas, jei vairuotojas nemato posūkio žibintų: veikiantis, žalios spalvos, mirksintis ir (arba) girdimas. Sugedus žibintui, signalinis įtaisas užgęsta, dega toliau arba pakinta jo mirksėjimo dažnis.

6.9. STABDYMO ŽIBINTAS

6.9.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.9.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.9.3. Padėtis

6.9.3.1. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm ir ne daugiau kaip 1 500 mm.

6.9.3.2. Ilgis: transporto priemonės gale.

6.9.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 45° į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

45° į išorę ir 10° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jeigu žibintas yra žemiau nei 750 mm.

6.9.5. Orientavimas

Į galą.

6.9.6. Elektros jungtys

Užsidega nuspaudus darbinį stabdį.

6.9.7. Kiti reikalavimai

Stabdymo žibinto šviesos stipris gerokai viršija galinio gabaritinio žibinto stiprį.

6.9.8. Signalinė lemputė

Draudžiama.

6.10. GALINIS GABARITINIS ŽIBINTAS

6.10.1. Skaičius

Vienas arba du.

6.10.2. Išdėstymas

Specialių reikalavimų nėra.

6.10.3. Padėtis

6.10.3.1. Aukštis: virš žemės paviršiaus ne mažiau kaip 250 mm ir ne daugiau kaip 1 500 mm.

6.10.3.2. Ilgis: transporto priemonės gale.

6.10.4. Geometrinis matomumas

Horizontalusis kampas: 80° į kairę ir į dešinę, jeigu įrengtas vienas žibintas;

horizontalusis kampas gali būti 80° į išorę ir 45° į vidų, jeigu žibintai įrengti poromis.

Vertikalusis kampas: 15° virš horizontalės ir žemiau jos.

Tačiau vertikalusis kampas žemiau horizontalės gali būti sumažintas iki 5°, jeigu žibintas yra žemiau nei 750 mm.

6.10.5. Orientavimas

Į galą.

6.10.6. Signalinė lemputė

Neprivaloma, kombinuojama su priekiniam gabaritiniam žibintui skirta signaline lempute.

6.10.7. Kiti reikalavimai

Nėra.

6.11. GALINIO VALSTYBINIO NUMERIO ŽENKLO APŠVIETIMO ŽIBINTAS

6.11.1. Skaičius

Vienas. Šis įtaisas gali būti sudarytas iš kelių valstybinio numerio ženklo vietai apšviesti skirtų optinių elementų.

6.11.2. Išdėstymas
6.11.3. Padėtis
6.11.3.1. plotis:
6.11.3.2. aukštis:
6.11.3.3. ilgis:
6.11.4. Geometrinis matomumas
6.11.5. Orientavimas

} Toks, kad įtaisas apšviestų valstybinio numerio ženklo vietą.

6.11.6. Signalinis įtaisas

Neprivalomas. Jo funkciją atlieka gabaritiniam žibintui numatytas signalinis įtaisas.

6.11.7. Kiti reikalavimai

Kai valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas yra kombinuotas su galiniu gabaritiniu žibintu, tarpusavyje sujungtas su stabdymo žibintu, galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibinto fotometrinės savybės gali pasikeisti degant stabdymo žibintui.

7. TRANSPORTO PRIEMONIŲ REGISTRACIJA

Niekas netrukdo valdžios institucijoms reikalauti arba drausti šalies teritorijoje registruotose transporto priemonėse įrengti 5.15.1 punkte nurodytą tolimosios šviesos žibintą, jei jos apie tai praneša Jungtinių Tautų Generaliniam sekretoriatui pranešime apie šios taisyklės taikymą.

8. GAMYBOS ATITIKTIS

Gamybos atitikties kontrolės procedūros turi atitikti nustatytąsias susitarimo 2 priedėlyje (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), kurias taikant galioja toliau nurodyti reikalavimai.

8.1. Pagal šią taisyklę patvirtinti mopedai turi būti pagaminti taip, kad atitiktų tipą, patvirtintą įvykdžius 5 ir 6 punktuose nustatytus reikalavimus.

8.2. Turi būti laikomasi būtiniausių gamybos atitikties kontrolės procedūrų reikalavimų, nustatytų šios taisyklės 5 priede.

8.3. Tipo patvirtinimą suteikusi institucija bet kuriuo metu gali patikrinti kiekvienoje gamybos įmonėje taikomą atitikties kontrolės metodiką. Paprastai šios patikros atliekamos kartą per metus.

9. SANKCIJOS UŽ GAMYBOS NEATITIKTĮ

9.1. Pagal šią taisyklę suteiktą transporto priemonės tipo patvirtinimą galima panaikinti, jeigu nepaisoma išdėstytų reikalavimų.

9.2. Jeigu šią taisyklę taikanti susitariančioji šalis panaikina patvirtinimą, kurį buvo anksčiau suteikusi, apie tai kitoms šią taisyklę taikančioms susitariančiosioms šalims nedelsdama praneša naudodama šios taisyklės 1 priede pateikto pavyzdžio pranešimo blanką.

10. TRANSPORTO PRIEMONĖS TIPO PATVIRTINIMO PAKEITIMAS IR PATVIRTINTO TIPO IŠPLĖTIMAS, ATSIŽVELGIANT Į APŠVIETIMO IR ŠVIESOS SIGNALINIŲ ĮTAISŲ ĮRENGIMĄ

10.1. Apie kiekvieną transporto priemonės tipo pakeitimą panešama tą transporto priemonės tipą patvirtinusiam administraciniam padaliniui. Tuomet šis padalinys gali:

10.1.1. laikyti, kad pakeitimai greičiausiai neturės pastebimo neigiamo poveikio, ir bet kokiu atveju transporto priemonė atitinka reikalavimus, arba

10.1.2. iš technikos tarnybos, atsakingos už bandymus, reikalauti papildomos bandymų ataskaitos.

10.2. Apie patvirtinimo suteikimą ar atsisakymą jį suteikti, nurodant pakeitimus, šią taisyklę taikančioms susitariančiosioms šalims pranešama 4.3 punkte aprašyta tvarka.

10.3. Tipo išplėtimo patvirtinimą suteikianti kompetentinga institucija tokiam išplėtimo patvirtinimui suteikia serijos numerį ir apie tai praneša kitoms šią taisyklę taikančioms 1958 m. Susitarimo šalims, naudodama šios taisyklės 1 priede pateikto pavyzdžio pranešimo blanką.

11. VISIŠKAS GAMYBOS NUTRAUKIMAS

Jei patvirtinimo turėtojas visiškai nutraukia pagal šią taisyklę patvirtinto tipo transporto priemonių gamybą, apie tai informuoja tipo patvirtinimą suteikusią instituciją. Tokį pranešimą gavusi institucija apie tai praneša kitoms šią taisyklę taikančioms 1958 m. Susitarimo šalims, naudodama šios taisyklės 1 priede pateikto pavyzdžio pranešimo blanką.

12. PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

12.1. Nuo oficialios 01 serijos pakeitimų įsigaliojimo datos nė viena šią taisyklę taikanti susitariančioji šalis neturi atsisakyti suteikti patvirtinimus pagal šią taisyklę su 01 serijos pakeitimais.

12.2. Praėjus 24 mėnesiams nuo 12.1 punkte nurodytos įsigaliojimo datos, šią taisyklę taikančios susitariančiosios šalys suteikia patvirtinimus tik jei transporto priemonės tipas, atsižvelgiant į įrengtų apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų skaičių ir būdą, atitinka šios taisyklės su 01 serijos pakeitimais reikalavimus.

12.3. Lieka galioti pagal šią taisyklę iki 12.2 punkte minėtos dienos suteikti patvirtinimai. Jeigu transporto priemonės pirmą kartą registruotos daugiau nei po 4 metų nuo 12.1 punkte nurodytos įsigaliojimo datos, susitariančiosios šalys gali atsisakyti suteikti transporto priemonės tipo patvirtinimą, atsižvelgdamos į įrengtų apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų skaičių ir būdą, jei jos neatitinka šios taisyklės su 01 serijos pakeitimais reikalavimų.

13. UŽ PATVIRTINIMO BANDYMUS ATSAKINGŲ TECHNIKOS TARNYBŲ IR ADMINISTRACINIŲ PADALINIŲ PAVADINIMAI BEI ADRESAI

Šią taisyklę taikančios 1958 m. Susitarimo šalys Jungtinių Tautų Sekretoriatui praneša už patvirtinimo bandymus atsakingų technikos tarnybų ir patvirtinimą suteikiančių administracinių padalinių, kuriems siunčiamas kitose šalyse suteikto patvirtinimo, atsisakymo suteikti patvirtinimą ar patvirtinimo panaikinimo liudijimai, pavadinimus ir adresus.

1 PRIEDAS

PRANEŠIMAS

(didžiausias formatas A4 (210 × 297 mm))

išdavė: administracijos pavadinimas

.....

.....

.....

dėl transporto priemonės tipo (mopedo) (2): PATVIRTINIMO SUTEIKIMO,
PATVIRTINTO TIPO IŠPLĖTIMO,
ATSISAKYMO SUTEIKTI PATVIRTINIMĄ,
PATVIRTINIMO PANAIKINIMO,
VISIŠKO GAMYBOS NUTRAUKIMO,

atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą pagal Taisyklę Nr. 74.

Patvirtinimo Nr. ..... Išplėtimo Nr. .....

1. Transporto priemonės prekės pavadinimas arba ženklas: .....
2. Transporto priemonės tipas: .....
3. Gamintojo pavadinimas ir adresas: .....
4. Gamintojo atstovo, jei toks yra, pavadinimas ir adresas: .....
5. Patvirtinti pateikti transporto priemonėje sumontuoti apšvietimo įtaisai (3) (4)

5.1. Tolimosios šviesos žibintas: taip/ne (2)

5.2. Artimosios šviesos žibintas: taip/ne (2)

5.3. Priekinis gabaritinis žibintas: taip/ne (2)

5.4. Baltos spalvos priekinis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis: taip/ne (2)

5.5. Gintaro spalvos šoniniai šviesogrąžiai atšvaitai, ne trikampiai: taip/ne (2)

5.6. Gintaro spalvos pedaluose įrengti šviesogrąžiai atšvaitai: taip/ne (2)

5.7. Raudonos spalvos galinis šviesogrąžis atšvaitas, ne trikampis: taip/ne (2)

5.8. Posūkio žibintas: taip/ne (2)

5.9. Stabdymo žibintas: taip/ne (2)

5.10. Galinis gabaritinis žibintas: taip/ne (2)

5.11. Galinio valstybinio numerio ženklo apšvietimo žibintas: taip/ne (2)

6. Didžiausias projektinis greitis: .....km/h
7. Variantai: .....
8. Transporto priemonė pateikta patvirtinti (data): .....
9. Už patvirtinimo bandymus atsakinga technikos tarnyba: .....
10. Technikos tarnybos ataskaitos pateikimo data: .....
11. Technikos tarnybos pateiktos ataskaitos numeris: .....

12. Patvirtinimas suteiktas/patvirtinimą suteikti atsisakyta/išplėtimas suteiktas/patvirtinimas panaikintas ([2])

13. Patvirtinto tipo išplėtimo motyvas (-ai) (jei taikoma): .....

14. Patvirtinimo ženklo vieta ant transporto priemonės: .....

15. Vieta: .....

16. Data: .....

17. Parašas: .....

([1]) Patvirtinimą/išplėtimą suteikusios/atsisakiusios suteikti patvirtinimą/patvirtinimą panaikinusios (žr. patvirtinimo nuostatas šioje taisyklėje) šalies skiriamasis numeris.

([2]) Išbraukti, kas netaikoma.

([3]) Kiekvienam įtaisui atskiroje formoje (pagal šios taisyklės 3.2.2 punkte pateiktą sąrašą) nurodyti tinkamai identifikuotą įtaiso tipą, atitinkantį šioje taisyklėje nustatytus įrengimo reikalavimus.

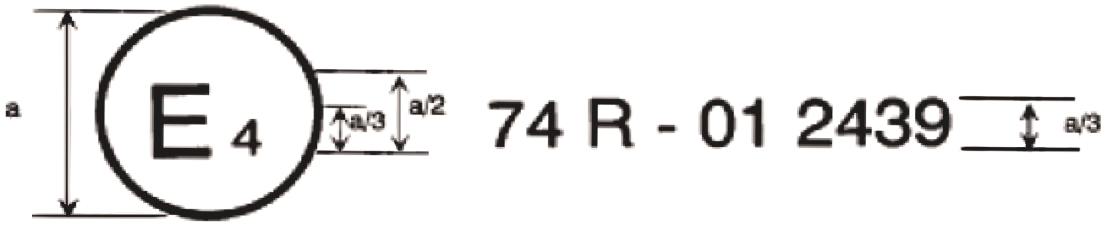
([4]) Pridėti transporto priemonių diagramas, nurodytas šios taisyklės 3.2.3 punkte.

2 PRIEDAS

PATVIRTINIMO ŽENKLŲ IŠDĖSTYMAS

A MODELIS

(Žr. šios taisyklės 4.4 punktą)

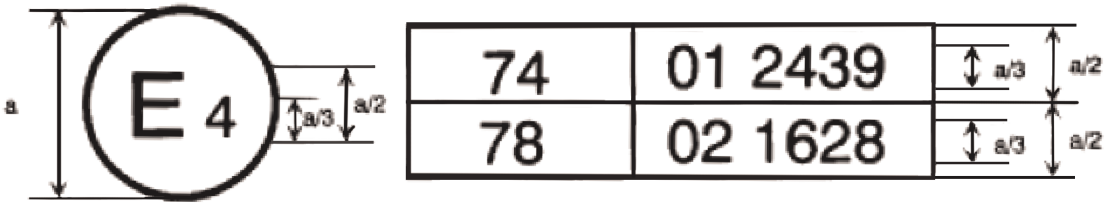

a ≥ 8 mm

Pateiktas prie mopedo pritvirtintas patvirtinimo ženklas rodo, kad tam tikras transporto priemonių tipas buvo patvirtintas Nyderlanduose (E4) pagal Taisyklę Nr. 74, patvirtinimo numeris – 012439, atsižvelgiant į apšvietimo ir šviesos signalinių įtaisų įrengimą. Pirmi du patvirtinimo numerio skaitmenys nurodo, kad patvirtinimas suteiktas pagal Taisyklės Nr. 74 su 01 serijos pakeitimais reikalavimus.

B MODELIS

(Žr. šios taisyklės 4.5 punktą)

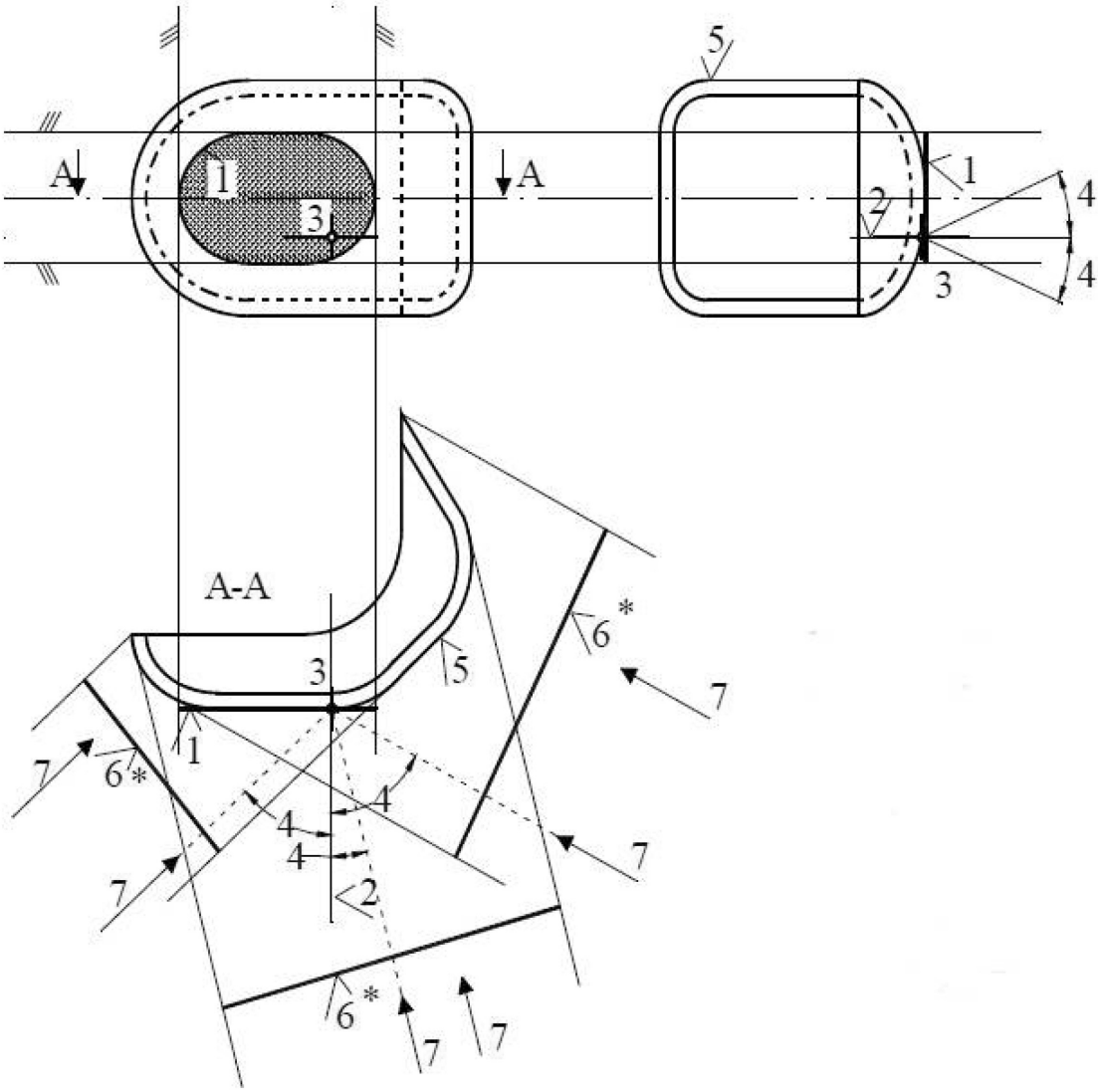
a ≥ 8 mm

Pavaizduotas prie mopedo pritvirtinamas patvirtinimo ženklas rodo, kad atitinkamas transporto priemonės tipas buvo patvirtintas Nyderlanduose (E 4) pagal taisykles Nr. 74 ir Nr. 78. ([1]) Patvirtinimo numeriai rodo, kad tada, kai buvo suteikti atitinkami patvirtinimai, į Taisyklę Nr. 74 buvo įtraukti 01 serijos pakeitimai, o į Taisyklę Nr. 78 – 02 serijos pakeitimai.

([1]) Pastarasis numeris pateiktas tik kaip pavyzdys.

3 PRIEDAS

ŽIBINTŲ PAVIRŠIAI, ATSKAITOS AŠIS IR CENTRAS, GEOMETRINIO MATOMUMO KAMPAI

* Šis paviršius turi būti laikomas šviesą spinduliuojančio paviršiaus liestine.

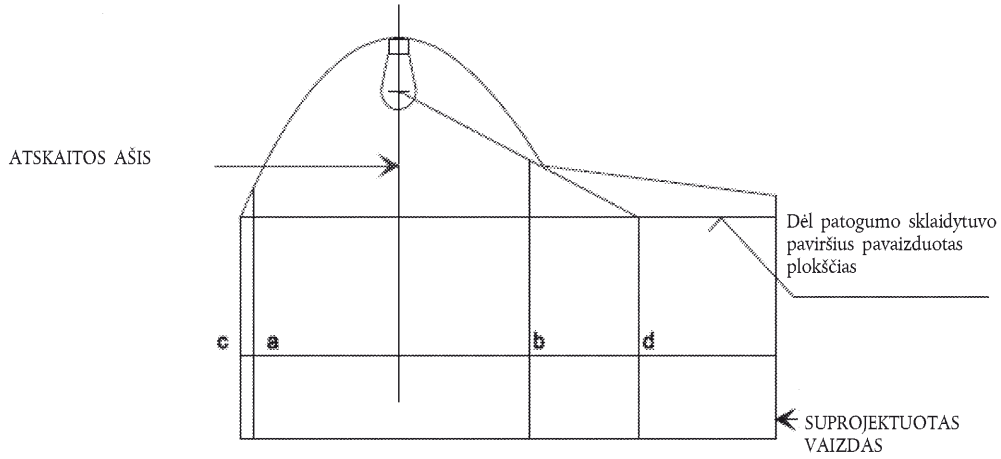
SUTARTINIAI ŽENKLAI:

1. Šviečiamasis paviršius
2. Atskaitos ašis
3. Atskaitos centras
4. Geometrinio matomumo kampas
5. Šviesą spinduliuojantis paviršius
6. Tariamasis paviršius
7. Stebėjimo kryptis

ŠVIEČIAMASIS PAVIRŠIUS, PALYGINTI SU ŠVIESĄ SPINDULIUOJANČIU PAVIRŠIUMI

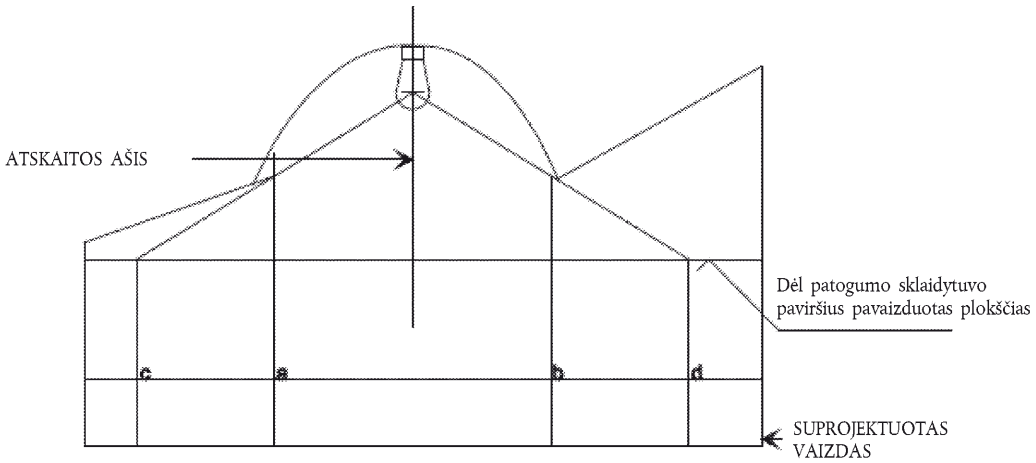
(Žr. šios taisyklės 2.9 ir 2.8 punktus)

A BRĖŽINYS

	Šviečiamasis paviršius	Šviesą spinduliuojantis paviršius
Kraštai	a ir b	c ir d

B BRĖŽINYS

	Šviečiamasis paviršius	Šviesą spinduliuojantis paviršius
Kraštai	a ir b	c ir d

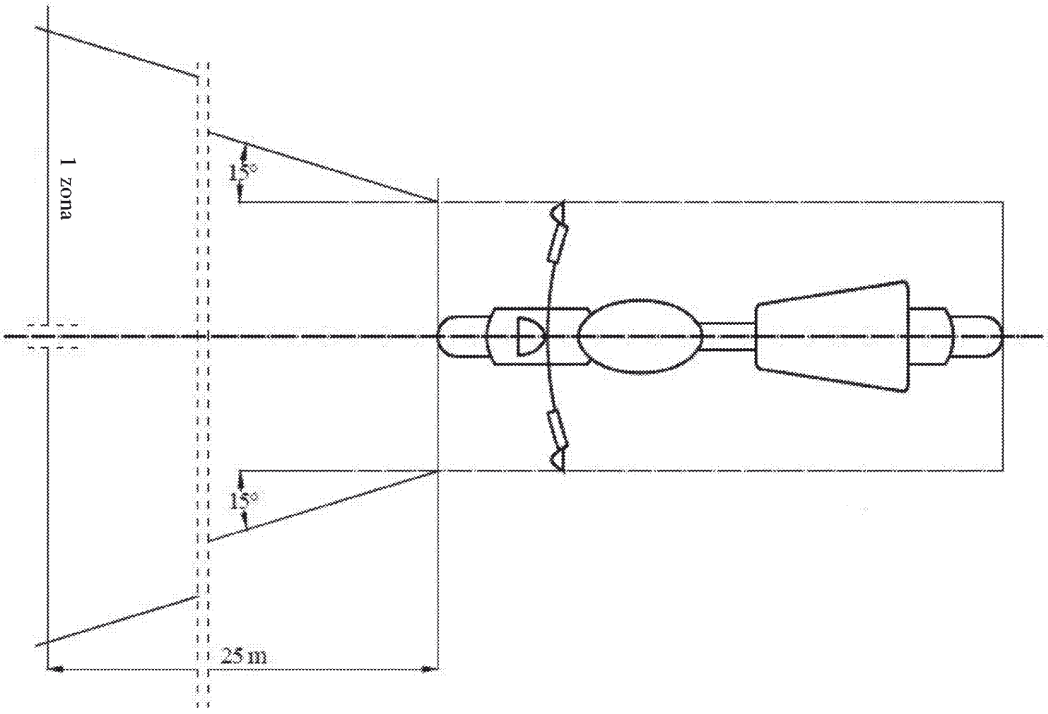
4 PRIEDAS

RAUDONOS ŠVIESOS ŽIBINTŲ MATOMUMAS IŠ PRIEKIO IR BALTOS ŠVIESOS ŽIBINTŲ MATOMUMAS IŠ GALO

(Žr. šios taisyklės 5.9 punktą)

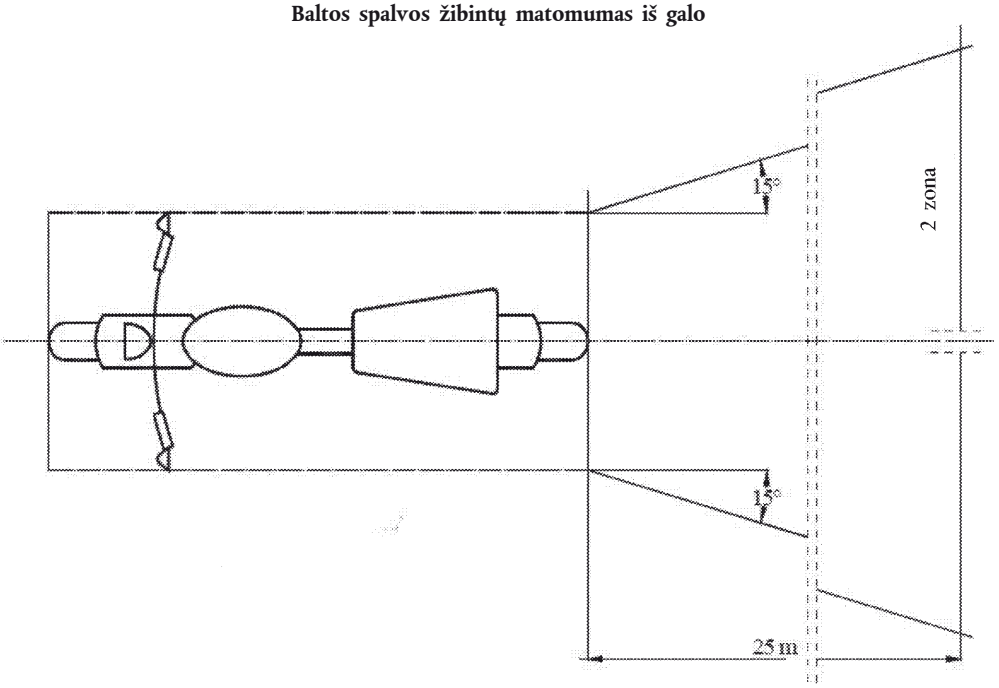
1 pav.

Raudonos spalvos žibintų matomumas iš priekio

2 pav.

Baltos spalvos žibintų matomumas iš galo

5 PRIEDAS

GAMYBOS ATITIKTIES KONTROLĖ

1. BANDYMAI

1.1. Žibintų vieta

Žibintų vieta, kaip nustatyta šios taisyklės 6 punkte, tikrinama pagal bendruosius šios taisyklės 5 punkto reikalavimus.

Išmatuotieji atstumai turi būti tokie, kad būtų įvykdyti kiekvienam žibintui taikomi specialieji reikalavimai.

1.2. Žibintų matomumas

1.2.1. Geometrinio matomumo kampai tikrinami pagal šios taisyklės 2.11 punktą.

Išmatuotieji kampai turi būti tokie, kad būtų įvykdyti kiekvienam žibintui taikomi specialieji reikalavimai, išskyrus tai, kad, montuojant šviesos signalinius įtaisus, kampų ribos gali kisti iki ± 3°, kaip leidžiama pagal 5.3 punktą.

1.2.2. Raudonos spalvos šviesos matomumas iš priekio ir baltos spalvos šviesos matomumas iš galo tikrinamas pagal šios taisyklės 5.9 punktą.

1.3. Elektros jungtys ir signaliniai įtaisai

Elektros jungtys tikrinamos įjungiant kiekvieną prie mopedo elektros sistemos prijungtą žibintą. Žibintai ir signaliniai įtaisai turi veikti pagal šios taisyklės 5.10 punkto nuostatas ir kiekvienam žibintui taikomus specialiuosius reikalavimus.

1.4. Įrengti žibintai, jų skaičius, spalva, išdėstymas ir, kai taikoma, kategorija tikrinami apžiūrint juos pačius ir jų ženklinimą.

Tikrinami dalykai turi atitikti 5.13 punkto reikalavimus, taip pat turi būti įvykdyti atskiri kiekvienam žibintui taikomi reikalavimai.

2013 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 420 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	910 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite http://europa.eu

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT